

வி.
சுவாமிநாதர்,
தமிழ்நாட்டினர்.

ஸ்ரீ பண்டார சாத்திரம்.

திருவாவந்தியுறையாதீனத்து

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர் ஆதிக

ஆன்றோர்க ளருளிச் செய்த

தகடார்பட் முதல்தன.

—*—

இளை

ஸ்ரீ காழி

ஸ்ரீமாத்-க், சத்தம்பாநாதமுதலிடாரவர்கள்

விருப்பத்திற் கீளங்க.

—*—

அன்னா ரிளவ லாகப

கிரவளார், ச. சதாச்வமுதலிடாரவர்களால்

பல பித்தகங்க்கொண்டு டர்க்காத்த

=====

ஸ்ரீ க - தி

திரிபுரத்திற் கீளங்க்கிட்டு

பல பித்தகங்க்கொண்டு

—*—

குருபுரம் இ. கதாமி.

1000 Copies.

All Rights Reserved.

[Price Rs. 2.]

1926.

சிவமயர்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டார சாத்திர முகவுரை.

திருநின்ற சைவத் திறமல்க ஞானத்
தருநின்ற நால்வர் தருந்தீர்—மருநின்ற
பண்டார சாத்திரத்தைப் பார்த்துப் பரவுனும்பாங்
கண்டார வன்பங் கனிந்து.

சமயங்கள் பலவற்றுள்ளும் மிகச் சீரியதும் ஜநமரண சாகர
த்தினின்று முத்தி நெடுங்கரை யேற்றுகைக்குப் பெரும்புணையாய்
மாகிய சைவசித்தாந்த மெய்கண்ட சாத்திரத்தி னுண்ணிய வுண்மை
களை விசிற்துணர்ந்துவா நெழுந்தது இப்பண்டார சாத்திர மென்னும்
நூல். சைவாகமரந்தத்தி லின்றியமையாதனவா யறிந்துகோடற்
குரிய பொருள்கள் யாவும் இச்சாத்திரத்திற் செறிந்து விளங்குகின்
றன. தத்துவங்களி னியல்புகளையும் முத்தியின் வேறுபாடுகளையும்
அவைகளின் முடிவையும் அம்முடிவி னெய்தும் பொருளையும் மிகத்
தெளிவாகவும் விரிவாகவும் இந்நூல் போதிப்பதாகும். இப்பெற்றித்
தான ஞானசாத்திரத்தை ஆன்றோர் பண்டார சாத்திர மென்பர்.
‘பண்டாரசாத்திரம்’ என்னுந் தொடர்மொழி பண்டாரம் சாத்திரம்
என்ற விருமொழிகளாலாயது. அது ஆறும் வேற்றுமைச் செய்யுட்
கிழமையதாகும். சிவஞானச் சரக்கறையை விளக்கும் சாத்திர
மெனப் பொருளேற்றும்போது இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும்
பயனுமுடன் தொக்க தொகையாகும். இருபெயரொட்டெனினும்
பொருந்தும்.

இப்பண்டாரசாத்திரம் திருக்கைலாய பரம்பரை மெய்கண்டார்
சந்திக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பாறுவாகிய நமச்சீவாயமூர்த்திகளை ஆதி
குருமூர்த்தமாகக் கொண்டெழுந்த திருவாவடுதுறை யாழினத்துப்
பண்டாரசந்திரிகளும் அவர் வழிப்பெரியார்களும் அருளிய ஞான
சாத்திரங்களிற் பதினாறு நூல்களைக் கொண்டுள்ளன. அப்பதி
னாறு சாத்திரங்களும்.

“தரசமயத் தசகாரி யங்கன் மூன்று
சன்மார்க்க சித்திசிவாச் சிரமத் தேற்றம்
பசமயப் பற்றெழிபலி றெடைகண் மூன்று
பஞ்ஞசித் தாந்திகா மணிய தொன்று
முரசமையச் சித்தாந்த வுபாய நிட்டை
முயல்நிட்டை விளக்குமுப தேச வெண்பா
வரசமயத் தத்சயமைந் தெழுத்தின் மாலை
யருடருமெய்ப் பண்டாச நுல்க ளாமே”

என்ற ஆன்றோர் செய்யுளான் கன்னுபோதரும். இப்பதினான்கு சாத்திரங்களில், தசகாரியம், சன்மார்க்கசித்தியார், சிவாச்சிரமத்தெளிவு, சித்தாந்தப்பலிறெடை, சித்தாந்தசிகாமணி, உபாயநிட்டைவெண்பா, நிட்டைவிளக்கம், உபதேசவெண்பா, அதிசயமாலை, நமச்சிவாயமாலை ஆகிய இப்பத்து ஞானசாத்திரங்களையும் நமச்சிவாயமூர்த்திகளப்பால் ஞானோபதேசங்கேட்டு மூன்றாவது பட்டத் திலகிய அம்பலவாண தேசிகர் அருளினர். அவர் காலத்துத் துவிதியபட்டத்திலுமர்ந்தருளிய தக்ஷிணமூர்த்திதேசிகர் தசகாரியம், உபதேசப்பலிறெடை ஆகிய இரண்டு சாத்திரங்களையும் தந்தருளினர். எட்டாவது பட்டத்து மாசிலாமணிதேசிகர்பாற் சங்காபிஷேகமும், ஈசானதேசிகரென்ற சிறப்புத்திருநாமமும் பெற்ற திருதீயசுவாமிகராததேசிகர் தசகாரியம் என்ற ஒரு ஞானநூலையும், பதினோராவதுபட்டத் திலகிய பின் வேலப்பதேசிகர் காலத்துத் திராவிடமா பாடிய கர்த்தராகிய மாதவாச்சிவஞான சுவாமிகளுக்கு ஞானசாரியசாய் விளங்கிய துவிதிய பௌநர் வேலப்பதேசிகர் பஞ்சாக்கரப்பலிறெடை யென்ற ஒரு ஞான சாத்திரத்தையும் அருளினார்கள்.

இப்பதினான்கு சாத்திரங்களுடன் அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த பாஷண்டிராகரணம் என்னும் சாத்திரமும், அவ்வம்பலவாணதேசிகர் அருளினதாகச் சிலர் கூறுகின்ற அநுபோக வெண்பா என்ற ஓர் சீரிய அநுபோக சாத்திரமும், பதினோராவது பட்டத் தெழுந்தருளிய பின்வேலப்பதேசிகர் காலத்து அடியார் குழாந்தொருவர் அருளிய நமச்சிவாயமூர்த்தி ஞானத் தாமாட்டு என்ற சாத்திரமும், சாம்பவம் என்னுந் தீக்கையை ஒருந்சுவமாகக் கொண்டெழுந்த உற்சவ விளக்கம் என்னும் ஒரு நூலும், முத்திபஞ்சாக்கரமாலை என்னும் ஒரு நூலும் இப்பதிப்பிற் சேர்த்துள்ளன.

இப்பண்டாரசாத்திரம், மெய்கண்ட சாத்திரங்களையே முதலாகக் கொண்டு எழுந்ததென்பது நூலுட் சென்று ஆராய்வார்க்குத் தெற்றென விளங்கும். வேதாகமங்களின் திரண்ட சாரமே ஆகமாந்த மெனவும், அவ்வாகமாந்தமே சைவசித்தாந்த மெனவும் படும். வேதாகம சாசனாகிய தேவாச திருவாசக திருமந்திரங்களைப் பின்பற்றி யெழுந்த மெய்கண்ட சாத்திரம் சைவசித்தாந்தத்திற்குப் பிரதான நூலாகும். சைவாகமாந்தத்தை வகைப்படுத்தி முறை செய்த மெய்கண்ட சாத்திரத்திற்கும் ஏனையவழி நூற்களாகிய சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுக்கும் இப்பண்டாரச சாத்திரம் சைவார்த்தத்தை நுண்ணிதி னுணர்த்தும் அடிப்படையான அநுபவ நூலாயினு.

“கனியுறழ் வேதக் கலையொரு மூன்றுங்
கண்கவர் வியாதன னுன்காங்
கருத்துறு நிகம முருத்திரர் கேட்பக்
கவின்றெழு நான்கென லாய
துனிதவிர் மூவ ரிசைதமிழ் முறைதாஞ்
சந்தர கோட்டியி னேழாற்
நாயவை பின்னர் நம்பிமாட் டருளாற்
சுடர்த்தொகை மந்திர மாரு
மினிநின்மெய் கண்டா னியம்புநான் முதல
வீரெழு கோசங்க ளென்ன
வின்னியற் சைவ ஞானமா யினவே
யெழிற்றகை யுமாபதி சிவனே
டணைமகிழ் தசகா ரியமுதற் றசநான்
கவைபுகன் றாவுடு நுறையி
னஞ்செழுத் துண்மை விளக்கிமெய்ப் போகத்
தழுத்துவே லப்பதே சிகனே.”

என்ற சான்றோர் திருவாக்கும் இக்கூற்றை வலியுறுத்தும்.

இப்பெற்றி யமைந்த இவ்வரிய பெரிய சாத்திரத்தின் உட்கருத்து அடியுத்தொருவர் இயற்றி யருளிய இச்சாத்திரக்கொரு வினில் நன்கு புலனாகும்.

“முதுமறை நுவலு மூவனகப் பொருளை
முடிவிலா ஞானத்தி னிலையை
முன்றெனு மவத்தைப் பாட்டி னை வருத்து
முறைமைசால் காரியம் பத்து

முத்தியி னேற்றி முட்டற நவிறல்
 முற்றச காரிய நூலாம்.
 முன்னவ னருணா வியற்றிற மல்க
 முன்பினிற் காரியம் பத்தை
 முதறி வானர் சிறப்பொடு தெரித்தல்
 மூர்த்தியார் காரிய மொழியாம்.
 முந்தைய வவத்தைப் பத்தையு முன்பின்
 முறைதந்து கருகிக ளனைத்து
 முத்தனும் வண்ணங் கழற்றுவ சுழறல்
 மூன்றதாங் காரிய மாற்றம்.
 மோகமே யாதி மூன்றையுங் கடிந்த
 முனிவர்செல் நெறியின தியஸ்பும்
 விதிக்கொள்சோ பான வகையுமெய்ச் செறியும்
 விதிப்பது மார்க்கசித் தியதே.
 விழிப்புளார் தெளிவுந் தெளிவுளார் விழிப்பும்
 விழுப்பொருட் சேர்தரு தீக்கை
 மேன்மையு மவற்றுள் விழுமிய தீக்கை
 விழுப்பமும் பயிறைச் சான்றோர்
 விழைதரு சைவ வாச்சிர மந்தான்.
 வேறுபட் டியைதரா வொழுக்க
 விந்தையுஞ் சைவ வுண்மையும் விரித்து
 வியனகக் கிளவியின் விதித்தல்
 விரிந்தசித் தாந்தப் பஃரோடையதுவாம்.
 விரிவிலா வறிநர்க டமக்கு
 விருத்தியார் சைவ வத்தத்தைப் பொய்ந்நூல்
 மாற்றியவ் ஆழிநிற் ரொகுத்து
 விரியஞ் சொழிக்கும் ஞானசித் தாந்த
 விரியுப தேசப்பஃ ரொடையாம்.
 புதினாதன் னருளாற் பொறிப்பகை சமட்டிப்
 போதமா ரிதைதனி ஞானம்
 புண்ணிய ருணர ஷுணர்த்துறு தன்மை
 புகல்வதைந் தக்கரத் தொடையாம்.
 புரைதபக் கடிந்து பொங்கொளி மிகுத்துப்
 புராரியைப் புணர்தருஞ் சைவப்
 புங்கவர் நெறியைச் சிக்கெனப் பிடிக்கப்
 பொறிப்பதச் சிகாமணிப் பனுவல்.
 போக்கொடு வரவும் புரிதலுஞ் செறியும்
 பொத்திய மஸப்பினி கரப்பும்

போர்க்கெழு மாயைப் புணர்வொடு கன்மப்
 பொருபடை வலிமையு நீத்துப்
 பொன்னிக ரிதழி யந்தொடைப் புனிதன்
 பொலங்கழ றன்னையுந் தனையும்
 புகலுறக் காட்ட லுபாயநிட் டையதாம்.
 போற்றியோங் கொளிதழை நம்பன்
 துதிதனை யாடி யவனடி நண்ணத்
 தூயசின் தனையதைக் கூறிச்
 சுடரிய ஞானச் செயல்பல புகறல்
 சுருக்கமி னிட்டையின் விளக்கம்.
 துடிதுடித் தோடு மனத்தினை நிறுத்தித்
 தூயதாக் கண்டவட் டவத்துத்
 தொன்னெறி நின்று சுரர்க்கரி தாகுஞ்
 சோதியின் ஞானத்தை வழங்கல்
 துகளறு முபதே சத்துவெண் பாவாம்.
 சுத்தனச் சுத்தமொன் றில்லாத்
 துரிசினர்க் கருளு மலுவநி சயமாம்.
 சுற்றுபே ரின்பமே பணித்தல்
 சுகிர்தநன் னமச்சி வாயமா மாலை.
 துறைசையஞ் சம்பிர தாயஞ்
 சொற்பொரு ளாயும் புலவர்தம் புலத்துச்
 சூழ்கபண் டாரநூற் கொளுவே.

இனி, ஸ்ரீகண்டருத்திரரின் றுதித்த துருவாசர், ஸ்ரீகண்ட
 ருத்திரமால் உபதேசிக்கப்பெற்ற இருடிகளாகிய கவுசிகர், காசிபர்,
 பாரத்துவாஜர், கவுதமர், அகஸ்தியர் முதலிய ஸீவர்க்கும், அவர்களின்
 சிஷ்யர்களாகிய சநற்குமாரர், சநகர், சநாதனர், சநந்தனர் என்பார்க்கு
 மும் கதம்பவிருஷத்தினால் புனையப் பெற்ற ஆமர்த்தகம் எனப் பெய
 ரிய ஒரு சிறந்த ஆச்சிரமத்தை ஸ்தாபித்து, சைவாக்மார்த்தத்தை எங்
 கும் பரவச் செய்தனர். பின் அவ்வாமர்த்தக மடத்தினின்று புஷ்பகிரி,
 கோளகி, இரணபத்திரம் என மூன்று மடங்கள் பிரிந்துள்ளன.
 சநற்குமாரர் முதலிய நால்வரும் அவர்களின் சந்ததியார்களும் மேற்
 கூறிய ஆமர்த்தகம், புஷ்பகிரி, கோளகி, இரணபத்திரமாகிய நான்கு
 மடங்களுக்கும் முறையே அபிபதிகளானார்கள். பின்பு இம்மடங்
 களுக்கு அநேக கிளை மடங்கள் ஏற்பட்டு அவைகளுக் கேற்பப் பல
 பத்ததிகளும் உளவாயின. இங்ஙன முளவாய மடங்களானும் அவை
 களின் அபிபதிகளானும் சைவாக்மார்த்தம் பரதகண்ட முழுவதும்

பரவுவதாயிற்று. மேலும் இச்சைவ வால் பாயிர் இந்நாட்டிற் செழித்து வளர்வதற்கு முக்கிய காரண பூதராய் இருந்தவர் தொண்டையோரென்பது தேவார மோதிய மூவர் முதலிகள் தொண்டையர் காமத்தைக் குறித்திருக்கும் திருப்பாசனங்களானும், அத்தொண்டையோர் எடுப்பித்த பல கோயில்கள், மடங்கள், பொறிப்பித்த பன் சிலாசாசனங்கள், செய்வித்த பல தானங்கள், விடுவித்த பல மானியங்கள் இவைகளானும் நன்கு அறியலாகும். இவர்க்குப்பின் சேர்ந்த மன்னர், பல கோயில்களைப் புதுப்பித்தும், புதியகோயில்களையும் திருத்தொண்டர் மடங்களையும் நிருமித்தும், அவற்றில் மூவர் முதலிகளையும் திருத்தொண்டர்களையும் பிரதிஷ்டை செய்வித்தும் பன்வாறுகச் சைவத்தைப் போற்றி வந்தனர். பின்னர்ப் பதினேந்தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி முதல் பல சைவ மடங்கள் ஏற்பட்டு அவைகளின் சூருமூர்த்தங்களாகிய பண்டார சந்திரிகளும் அவர்களின் தொண்டர் சூழாங்களும் இவற்றியருளிய ஞானசாத்திர வாகிலானும் ஞானோபதேசத்தானும் சித்தாந்த சைவமானது மிகப் பரவிப் பொலிவுற்றது. அங்கனம் பொலிவுற்ற பல சைவானினைகளுக்குந் தோற்று வாயா யிருந்த ஸ்தலம் பூநீகாழியம்பதியே. பூநீகாழிக்கமூல முது பதியின்கண் ணிலகிய மர்சச்செட்டியாரென்ற காரணத் திருநாமங் கொண்ட அருணமச்சிவாயர், கொற்றவன்குடி உடாபதிசுவாசாரியார்பால் ஞானோபதேசங் கேட்ட னுணையானே காழிச் சிற்றை மெய்கண்டார், சித்தர்சிவமரீசகாசர் இவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தருள, அவர்களின் பிற்றோன்றலாகிய காழிச் சிற்றம்பல நாடிகள், காழிப்பெரும்புறுதைகட்டிச்சிற்றம்பலவர், காழிச்சிறுபுறுதைகட்டிச் சிற்றம்பலவர், நமச்சிவாயமூர்த்திகள் முதலிய நின்மல நிஷ்டானுபூதிச் செல்வர்களாலே பல சைவானினைகளும் ஸ்தாபனமாயின. அங்கன மேற்பட்ட பல சைவமடங்களில் திருவாவடுதுறை அனீசம், தருமபுரவாதினம், சூரியனாகோயிலாதின மாகிய மூன்றும் சிறந்தன. இவற்றுட் காலத்தினால் முந்தியது திருவாவடுதுறை. இவ்வாதினத் துருந்தே இப்பண்டார சாத்திரம் எழுந்தது. இது போலவே முந்நிசிச்சயம், சதமணிக்கோவை, சிவபோகசாரம் முதலிய அறிய பெரிய சாத்திரங்கள் கூடிய பண்டாரசாத்திரம் ஒன்று தருமபுரவாதினத்திற்கும் உளவாகும். அச்சாத்திரமும் இறைவனருளால் விசைவின் வெளிவடிவமாம்.

உமாபதிசிவாசாரியார் சங்கற்பநிராகரணம் எழுதிய ஐண்டு கங்கந கி. பி.; அவர் பரிபூரண காலம் உத்தேசம் கங்கந; திருவாவதிஹை யாதின் ஸ்தாபனாசாரியரும் ஆதிசுருமூர்த்தியு மாகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகள் அவ்வுமாபதியார்முதல் நான்காவது பரம்பரைபின் சாதலின், பரம்பரை ஒன்றுக்கு முப்பது வருடம் கொடுப்ப, அவர் காலம் கசகநு; இம்முறைப்படி மூன்றாவது பட்டத் திலகிய அம்பலவாண தேசிகர் காலம் கசஎநு; அவர் காலத்தில் துவிதிய பட்டத்தி லமர்ந்தருளிய தக்ஷிணமூர்த்திகள் காலமு மஃ தே; பின்னர் எட்டாவது பட்டத் தெழுந்தருளியிருந்த மாசிலா மணிதேசிகர் காலம் முன் முறை யாகவே கணக்கிட கசகநு; அவர் காலத்துத் திருதிய பட்டத் தமர்ந்த சுவாமிநாததேசிகர் காலமும் அஃதே. பின்பு பதினோராவது பட்டத்து விளங்கிய பின்வேலப்ப தேசிகர் காலமும் முன்போலவே கணக்கிட கசகநு. இவர் காலத்தே துவிதிய பட்டத் தமர்ந்தருளிப் பேரூறிற் பரிபூரணமான பின்வேலப்ப தேசிகர் காலமும் அஃதே யாகும். இப்பதினொரு பட்டங்களினு மில கிய பண்டார சந்திதிகளில் இருவர் ஐம்பது வருடம்பட்டத்திருந்தன ரென்பது கர்ண பரம்பரை யானதால் பதினோராவது பட்டத்தின் காலம் கசகநு. ஆகவே இப்பண்டார சாத்திரம் கசஎநு முதல் கசகநு வரையுள்ள காலத்ததாம்.

இப்பண்டார சாத்திரம் அச்சுக்கு வாராதிருந்தது பற்றி எனது நண்பர் பலர்பல முறைகளிலும் எடுத்துக் குறை கூற நான் அதைச் செவியேற்று அதனை வெளியிட விரும்ப முற்றிருந்த காலத்து ஓர் நாள் இறைவனருளால் எனது அகத்துள்ள பற்பல சுவடிகளைப் பரிசோதிக்கையில் வெரு பழமையான ஒரு சுவடியின்கண் மெய் கண்ட சாத்திரமும், பண்டார சாத்திர நூல்களும், சிற்றம்பல நாடிக ள் சாத்திரக் கொத்தும், சதமணிக்கோவை, பூணை அட்டவண்ணை, மரபட்டவண்ணை, பதிபசுபாசப் பனுவல் முதலிய பல சாத்திரங்களும் சேர்ந்திருக்கக் கண்டு மிகமகிழ்வுற்றேன். இதுகாறும் வெளிவரா திருந்த பண்டார சாத்திரத்தைப்படித்துப் பார்க்க அதனை விண் றின் அசுருந்தியி லேற்றுவிப்பது ஆவசியமெனப் புலனாயிற்று. இப் சாத்திரத்தை அச்சிட வேண்டி வேறு பிரதிகள் கிடைக்கக் கூடு மானால் அவைகளையும் ஒருவாறு சேகரித்து ஒத்துப்பார்த்துப் பதிப்பி க்கலாதின்று நினைத்தேன். அது பற்றி எனது நண்பர்கள் பலவையுங்

கடித வாயிலாகவும் நேரிலும் விசாரிக்கையில் சில பிரதிகள் முற்றியனவும் குறைந்தனவுமாகக் கிடைக்கப் பெற்றேன். அவைகளில் திருவாவதி நூலை யாழினைத்து கசு-வது பட்டத் திலகிய சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் ஞானோபதேசம் பெற்றுக் கல்வி யறிவொழுக்கங்களாற் சீரிய பெரியபூஜை-சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சுவாமிகர்பால் பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசீலனமான கையெழுத்துப் பிரதிப் புத்தகம் ஒன்று கிடைக்கப் பெற்றேன். பின்பு எனது ஆசிரியர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ வித்துவான் ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள் தம் நண்பர்கள் பலருக்கும் யாழ்ப்பாணம் முதலிய பல விடங்களுக்கும் கடிதம் விடுத்து விசாரித்ததில் திருமயிலாப்பூர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ சே. வி. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளையவர்கள், திருச்சிராப்பள்ளியில் பென்ஷன்தார் மாஜிஸ்ட்ரேட் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ தி. மா. சாம்பசிவம்பிள்ளையவர்களிடம் ஒரு சுவடி யிருப்பதாகவும் அவர்கள் அதை அனுப்புவதற்குச் சித்தமாக விருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். எனது நண்பராகிய பென்ஷன்தார் சப்ரிஜிஸ்ட்ரார் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ ச. சிதம்பரமுதலிய ரவர்கள் தமக்குத் திரிசிரபுரம் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ தி. மா. சாம்பசிவம் பிள்ளையவர்கள் இஷ்டமென்று சொல்லிக் தாமே அங்குப் புறப்பட்டுப் போய் அச்சுவடியை வாங்கி வந்தார்கள். நான் மேற்போந்த பல சுவடிகளிலுமிருந்து குறித்திருந்த பாடபேதங்களைச் சிதர்ப்பரம் தமிழ்க் கலாசாலைப் பேராதாசிரியர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ பொன்னோதுவா மூர்த்திகள் தம் சிரமத்தைக் கருதாது தம் சுவடியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி உதவினார்கள். இவ்வரிய சாத்திரம் வெளிவந்து யாவரும் பயனடைவாண்வேண்டி மேற் போந்தவர்களுக்கு இருந்த பேரவாவையும் சைவப்பற்றையும் பெரு நோக்கத்தையும் கேட்கவும் நேரிற் பார்க்கவும் மிக்க மகிழ்ச்சி யுற்றேன். இப்பெற்றியமைந்த பெருந்தகையார்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைப் பண்முறையும் அளிக்கின்றேன். இச்சீரிய சாத்திரத்தை யச்சிடுங்கால் ஆங்காங்கு எனக் கேற்பட்ட ஐயங்களைத் தீர்த்து, ஒப்பிடுதல் பரிசோதித்தல் முதலான பல காரியங்களையும் ஆரம்ப முதல் முடிவு வரையில் என்னுடன் கீழ் யுழைத் துதவிய எனது அருமை ஆசிரியரான வித்துவான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்களது கைம்மாற்றப் பெருநிலை வன்மைக்கு எனது மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைப் பண்முறையும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டு டைபே லேவை.

எனது விருப்பத்தின்படி, சென்னை நியாய கலாசாலைப் பேராசிரியர்திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை எம். ஏ., எம். எல்., அட்வொகேட் அவர்கள் தங்கள் பல வேறு பட்ட காரியங்களினிடையே சிரமத்தைச் சிறிதுங் கருதாது இவ்வரிய சாத்திரத்திற்குச் சிறந்த முன்னுரை யெழுதி யுபகரித்த பேரன்பும், பெங்களூர்ச் சம்ஸ்தானகலாசாலை யுயிர்நூலாசிரியர் திராவிட கன்னட ஆங்கில பாஷா கலா வல்ல வித்துவான் திருவாளர் ப. மு. சோமசுந்தரபிள்ளை எம். ஏ., எல். டி., அவர்கள் சிறப்புப்பாயிரம் இயம்பிய பேரார்வமும் எனதுள்ளத் தென்றும் நிலவுக.

இவ்வினாளுகை இப்பெரிய முயற்சியிற் செலுத்தி நடத்தி யா தொரு விக்கினமுமின்றி இனிதின் இந்நூல் நிலவும் வண்ணம் நிறைவேற்றி யருளிய எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானது திருவருளை எஞ்ஞான்றும் எனது மன வாக்குக் காயங்களாற் சிந்தித்துத் துதித்து நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

வாழியர் நான்மறை வாழியர் சைவநூல்
வாழியர் காழி 'வளர்நகரம்—வாழியர்
மாத்துறைசைச் சந்தானம் வாழியர் குன்றத்தூர்
மாத்துறையுங் கச்சி வளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரீ காழி,
குரோதனவநாஸிம்ஹரவி }
2-2-2

இங்ஙனம்,
ச. சதாசிவமுதலியார்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரென்னை நியாயகலாசாலைப் பேராசிரியர்
திருவாளர். கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, எம். ஏ., எம். எல்.,
அட்வொகேட் அவர்கள் எழுதிய

முன்னுரை.

கடவுள், உயிர், உலகம் என்பனவற்றின் இயல்பையும்
தோற்றமையும் உண்மையாகத் தாமே கண்டுகொள்ளுதல் சிற்றுயிர்
களுக்கு இயலாத தொன்று. ஆகையால் அவ்வுண்மை ஞானத்தை
முழுமுதற் கடவுளின் தக்க தவத்தினர்க்கு முதற்கண்ணாத்தி
அவர்கள் பரம்பரை வாயிலாக ஏனையோரும் அதனை உணர்ந்து உய்யு
மாறு கருணை செய்கின்றார் என்பது பெரியோர் கருத்து.

“ஆரண மாக மங்க ளருளினு லுருவு கொண்டு
காசன னருளா னுகிற கதிப்பவ ில்லீ யாகும்.”—என்பது காண்க.

திருக்கயிலாயத்திலே எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகண்ட-
முதல்வர்பால் நந்திபெருமானும் அவர்பால் சனற்குமார மகாமுனி-
வரும் அனர்பால் சத்திய ஞானதரிசனிகள் என்பவரும் அவர்பால்
பரஞ்சோதிமாமுனிவரும் ஞானோபதேசம் பெற்றனர். பரஞ்சோதி
மாமுனிவர் தமிழ்நாட்டிலே திருவெண்ணையல்லூரிலே தோன்றி
யருளிய வேளாளகுலதிலகராகிய ஸ்ரீமெய்கண்டேதவருக்குச் சைவ
சித்தாந்த ஞானத்தை நல்கி யருவினார். அவர், சித்தாந்த அவ்மை
களைச் சிவஞானபோதமென்னும் அரிய தலைமணி நூலுள் தொகுத்
துரைத்துத் தமது மாணுக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருக்கும் அறி-
வுறுத்தருவினார். அம்மாணுக்கரது பரம்பரை வாயிலாகத் தமிழ்
நாடும்கும் சைவசித்தாந்த அறிவு தழைத்தோங்கிற்று. அவருள்
முதல் பின்றவர் மெய்கண்டேதவ நாயனரது தந்தையின் சமய ஆசிரிய
ராகிய அருள் நந்தி சிவாசாரியர், அவர் சிவஞானசித்தியார் இருபாவிரு-

பது என்கின்ற இரண்டு நூல்களையும் இயற்றியருளினார். அவருடைய ஞானப்புதல்வர் மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியார். அவருடைய மாணவர் தில்லைவாழ்ந்தணர் தலைவதாகிய உமாபதி சிவாசாரியார். இவர் சிவப்பிரகாசம் முதலிய எட்டு ஞானநூல்கள் இயற்றியருளினார். சிவஞானபோதத்திற்கு முன்பே திருவுந்தியார், திருக்கனிற்றுப்பட்டியார் என்ற ஞானநூல்கள் சிறந்து விளங்கின. ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவநாயனாது மாணுக்கருள் ஒருவதாகிய மனவாசகங் கடந்தார் என்பவர் உண்மைவிளக்கம் என்னும் அருள் நூலை இயற்றியருளினார். இந்நூல்கள் பதினான்கும் மெய்கண்டசாத்திரம் எனப் பெயர் பெற்றன.

மேற்கூறிய உமாபதி சிவாசாரியரிடத்தே அருள் நமச்சிவாயதேசிகர் என்பவர் ஞானஉபதேசம் பெற்றுத் திருவாவடுதுறையில் தவமிருந்த சித்தர் சிவப்பிரகாசருக்கு உபதேசித்தருளினார். சித்தர் சிவப்பிரகாசரிடம் திருவாவடுதுறை ஆதீன முதற்றலைவதாகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகள் ஞான உபதேசம் பெற்றனர். அவர் தமது ஆசிரியரது கட்டளைப்படி திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியிருந்து சிவப்பிரகாசதேசிகருக்கு ஞான தீக்கை செய்து சைவசித்தாந்த நூல்களை அறிவுறுத்தருளினார். அச்சிவப்பிரகாசதேசிகர் தமது ஆசிரியர்பால் விடைபெற்றுச் சிதம்பரம் சென்று அங்கே திருக்கோயிற் பூசைக்கு வைணவர்களால் நேர்ந்த இடையூறுகளை நீக்கிப் பின்பு ஞான கிட்டையிலே ஊற்றிருந்தருளினார். பின்னர், ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள், மறை ஞான தேசிகர் என்னும் தக்க மாணவர்க்கு ஆசாரிய அபிஷேகம் செய்து உபதேசித்தருளினார். அவரும் ஞான நூலுணர்ச்சி பெற்ற ஷடவே இடையூறாத கிட்டையில் அமர்ந்தருளினார். ஆதலால், மீண்டும் நமச்சிவாய மூர்த்திகள் தமது பரம்பரையில் ஞானோபதேசமும் ஞான நூலுணர்ச்சியும் திகழ்ந்தோங்கும் வண்ணம் அம்பலவாணதேசிகர் என்பார்க்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் என்பார்க்கும் உபதேசம் செய்து பட்டம் கொடுத்து சைவசித்தாந்த நூல்களைப் போதித்தருளினார். அவருள், ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், உபதேசப்பட்டுறொடை என்னும் இரண்டு அரிய நூல்களைச் செய்தருளிச் சின்னப்பட்டத்திலிருந்த வண்ணமே கடவுளோடு இரண்டறக் கலந்தனர். அம்பலவாணதேசிகர் வேறு பத்து

ஞானநூல்கள் இயற்றியருளினர். அவையாவன : தசகாரியம், சன்மார்த்தக சித்தியார், சிவாச்சிரமத்தெளிவு, சித்தாந்தப்பட்டுறோடை, சித்தாந்த சிகாமணி, உபாயநிட்டைவெண்பா, அதிசயமாலை, நமச்சிவாய மாலை என்பனவாகும். பாஷண்டநிராகரணம் என்னும் கண்டன நூலொன்று இவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. பூப்பிள்ளை அட்டவணை என்னும் உரை நடை நூலும் இவர் இயற்றிய தென்ப. இவருக்குப்பின் நாலு பட்டங்கள் கழிய மாசிலாமணி தேசிகர் என்பார் பண்டாரச சந்திதியாக வீற்றிருந்த காலத்தில் திருநெல்வேலி ஈசானிய மடாலயத்தில் இருந்த ஈசானதேசிகர் என்னும் சிறப்புப்பெயர்பெற்ற சுவாமிநாததேசிகர் என்பவர் ஒரு தசகாரியம் இயற்றினார். அவரோ இலக்கணக் கொத்துரை செய்தவர். மாசிலாமணிதேசிகர் காலத்திற்கு இரண்டு தலைமுறைகளுக்குப்பின் பெரிய பட்டத்திலும் சின்னப்பட்டத்திலும் பின் வேலப்பித்தேசிகர் என்னும் திருநாமமுடைய இருவர் எழுந்தருளியிருந்தனர். சின்னப்பட்டத்திலிருந்த பேரூர்த்திதேசிகசுவாமிகள் பஞ்சாக்கரப்பட்டுறோடை என்னும் ஞானநூலை இயற்றியருளினர். மரபட்டவணை, அநாநியட்டவணை, வாருண பத்ததி மொழி பெயர்ப்பு, வாறுவாகம ஞான பூஜானிதி மொழிபெயர்ப்பு முதலிய பலநூல்களுடன் அவுபேக வெண்பா என்னும் அருமையான நூலும் அவ்வாழினைத்து ஆன்றோரால் இயற்றப்பெற்றன வென்பர்.

பூநீமத் அம்பலவானதேசிகர் செய்த பத்து நூல்களும், தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகர் இயற்றிய இரண்டு நூல்களும், ஈசானதேசிகர் செய்த தசகாரியமும், பேரூர் வேலப்பித்தேசிகர் இயற்றிய பஞ்சாக்கரப்பட்டுறோடையும் பண்டாரசசாத்திரமெனப் பெரியேமரால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. திருவாவடுதுறை ஆதினத்திலே ஞானசாரியராய் வீற்றிருந்தருளிய பண்டாரச சந்திதிகள் முவராலும் தமது ஞானசாரியரிடத்தே சங்காஷேகம் பெற்ற ஈசானதேசிகராலும் இந்நூல்கள் இயற்றப்பெற்றமையான் அவற்றிற்குப் பண்டாரசாத்திரம் எனும் பெயர் ஏற்பட்டது. இவ்வரிய ஞானநூல்கள் மேலே கண்ட மெய்கண்ட சாத்திரவுண்மைகளைத் தெள்ளிதில் விளக்குவன வாதலின் ஈசவிசித்தாந்த நூல் கற்பார்க்கு இப்பண்டாரசாத்திர உணர்ச்சி மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

இவற்றுள் அம்பலவாணதேசிக ரியற்றியருளிய தசகாரியம் பாசஞானம், பசுஞானம், சிவஞானம் என்றவற்றினிலக்கணத்தையும், கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்னும்மூன்று அவததைகளினியல்பையும், மாயையைச் சுத்தி யென்பதற்குக் காரணமும், தத்துவரூபம், தத்துவக்காட்சி, தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மக்காட்சி, ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்னும் தசகாரியங்களினியல்பையும், சீவன் முத்தி, பாமுத்தி என்பவற்றின் வேற்றுமைகளையும், சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கும் பெருமையுடையது.

ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்திதேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரியத்துள் சிவஞானபோதப்பன்னிரு சூத்திரக்கருத்துக்களின் தொகுப்பும், தசகாரியச் சுருக்க விளக்கமும், சிவானுபூதிச் செல்வர் சிறப்பும் இனிது உணர்த்தப்படுகின்றன.

சுவாமிநாததேசிகர் தாமியற்றிய தசகாரியத்துள் அவததை பத்தினையும் உபதேசம் பெறுவதற்குமுன் ஐந்தென்றும், பின் ஐந்தென்றும் பகுத்து அவற்றின் தன்மைகளைத் துட்பமாக விளக்கியுள்ளார். சித்தாந்த நூலினுட் போந்த ஈசு தத்துவங்களையும் இறுதியிற் றொகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

சன்மார்க்க சித்தியார் என்பது சைவசித்தாந்தத்துட் கூறிய ஞான நெறியின் இலக்கணத்தைச் சரியை, கிரியா யோக நெறியினின்றும் ஏனைச் சமயத்தார் கூறும் யோக நெறிகளினின்றும் பிரித்துச் செவ்விதல் விளக்குஞ் சீருடையது. சிவாச்சிரமத்தெளிவு என்பதனுள் துறவோர்க்குச் சிவதருமணி தீக்கையும், ஏனையோருக்கு உலக தருமணி தீக்கையும் உரியவென்பதைப் பல காரணங்கள் காட்டி ஆசிரியர் நிறுவுகின்றார். சித்தாந்தப்பொருடையுள் தக்க தலைவனாகிய ஞானாசிரியன்பால் தக்க தலைவியாகிய நன்மாணுக்கன் ஞானோபதேசம் பெறுமுறையை விரித்துரைக்கும் முகத்தான் சைவ சித்தாந்த வுண்மைகள் யாவற்றையும் ஆசிரியர் இனிது விளக்கியுள்ளார்.

ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்திதேசிகர் தமது உபதேசப்பொருடையுள் அவ்வாறே அரிய கருத்துக்களை அமைத்துத் தமது ஞானஞ்சாரி

யருக்கு நல்ல சொன்பாலை புனைந்துள்ளார். சின்னப் பட்டத்துப் பின் வேலப்பதேசிக் சுஷாமிகள் செய்தருளிய பஞ்சாக்கரப்பரீரோடையும் அதன் ஆசிரியர் தமது ஞானாசாரியர் தமக்குச் சிவஞானம் விளக்கிய நன்றியைப் பாசாட்டும் நன்மணிக்கோவைபாக இலங்குகின்றது.

புதிமத் அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச் செய்த சிந்தாந்த சிகாமணி யென்பது அகப்பற்று, புறப்பற்று நீங்கித் திருவருள் நாடு தற்குரிய உறுதியைக் கடைப்பிடித்தற்குப் பெரிதும் பயன்படும் நற்கருவி நூலாக அமைந்துள்ளது. உபாய நிட்டை வெண்பா வென்பது பற்றற்றுத் தன்னையும், தலைவனையும் காணும் உபாய முறைமையத் தெரிவிப்பது. நிட்டை விளக்க மென்பது சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானச் செயலை இனிது விளக்குவதாகும். உபதேச வெண்பா என்பது மனந்துயராகிச் சரியை, கிரியா, யோகங்களைப் பாரின்று ஞானம் கடைப்பிடிக்கும் முறை கூறுவதாகும். அதிசயமாக உடன்பது தருகியில்லாத தமக்குக் கூத்தப் பெருமான் குருமூர்த்தி வாயிலாக வெளிப்பட்ட அதிசயத்தை அம்பலவாணதேசிக் சுஷாமிகள் வியந்து கூறின துதிமாலை. நமச்சிவாய மாலை என்பது பேரின்ப ஆவாமேலீட்டினால் திருஅருப்பேற்றை விரும்பித் தமது ஞானாசாரியரையே நமச்சிவாயமூர்த்திமீது பாடிய வாழ்த்து நூலாகும்.

அம்பலவாணதேசிகர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் பாஷைண்டிராகுரண மென்றது இலக்கதாரணம் செய்யும் விசயைவர் சமயத்தை மறுக்கும் முகத்தான் கூறப்பட்ட தில்லைப்பெருமான் புகழ் மாலையாக விளங்குகின்றது. அந்நிபாக வெண்பா வென்பது சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை அதுபூதியாகக் கண்ட பெரியவர் ஞானவர் கூறும் அருள் நூலாக விளங்கும்.

இனுகாணும் கூறிப்போந்த பண்டாத சாத்திரம் பற்றினும் ஏனைய இரண்டு நூல்களும் அச்சியற்றப் பெறாமல் சைவசித்தாந்த நூல் வல்லார் சிலர்க்கு மாத்திரம் அறிதிற் பயன்படும் எடுகளில் மறைந்து கிடந்தன.

‘நான் பெற்ற வின்பம் பெறுகனின் வையகம்.’

என்னும் திருமந்திரக் கருத்துக் கொண்ட, இந்நூல்களை மீட்ட

உழைப்போடு எழுதுவித்து, அவற்றின் பல பிசுதிகளையும் பிழையற்ற நன்கு ஆய்ந்து, தமிழ் நரட்டினர் யாவருக்கும் ஞான அமுத மளிக்கும் வண்மையோடு அவற்றைச் சிறந்த அச்சவாகனத்தில் ஏற்றி வெளிப்படுத்திய பெருமை இருபெருஞ் செல்வமும் இயல் பினில் ஒருங்குபெற்று அவற்றின் உண்மைப்பயனைச் செவ்விதின் னுய்க்கும் பெருங்குடிப் பெருந்தகையசாகிய சீர்காழிச் சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்களது இளவல் திருவாளர் சதாசிவமுதலியாரவர்த் துக்கும், அவருக்குத்துணை நின்று உதவும் கலைஞர்க்கும் உரியதா கும். தமிழ் நூல் போற்றுதலைச் சிறிதும் கருதாத இற்றைக்காலத் திலே பழுது படாமல் அரிய இவ்வருள் ஞான நூல்களை உலகிற்கு வெளிப்படுத்திய நல்லறி வாளர்களுக்கு ஒருவாறு இயற்றும் கைம் மாறாகச் சைவ நன்மக்கள் யாவரும் இவற்றைப் பெற்றுக் கற்று மகி ழ்ந்து பெரும்பயன் எய்தும் வண்ணம் திருவருள் ஈரக்குமாறு சிவ முழுமுதலை வேண்டுகின்றேன்.

40, எழும்பூர் இராஜவிதி }
சென்னைப்பட்டணம்,
13—8—1925. }

K. சுப்பிரமணியன்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெங்களுர்ச் சம்ஸ்தான கலாசாலை உயிர்நூலாசிரியர்

வித்துவான்

புரீ.ப.மு.சோமசுந்தரபிள்ளை, எம்.ஏ.(ஆனார்ஸ்), எல்.டி.,

அவர்கள் இயற்றிய

பிரகடஞ்சிரியர் பெருமை.

சுடர்மணி யிலகும் வாரி நுழ்தரும் புடவி மல்கக்
குடவனை முத்த மீனக் குடைபவர் குறைக டூர்த்துப்
படுதிரைக் கரத்தா லெம்மான் படிவதற் கியைந்த நீர்
நெடுவயி னொழுக்கும் பொன்னி நீத்தமே புனித மாமால்.

(க)

மணியுறழ் நிறத்த வெள்ளம் வண்டின மதுக்கூட் டெண்ணப்
பிணியை மல ரவிழ்க்கும் பாங்கரப் பெருங்குடி துவன்றி மங்குற்
துணிகதிர் மரபி னன்னர்த் தோன்றிய சோழ மன்ன
சணியிறை யாட்சி செய்ய வமர்ந்தது புனனா டாங்கண்.

(உ)

வெண்பொடி திரிர்ந்த மேனி மிளிர்ச்சடை விளங்கி யாரங்
கண்டிகை யாரத் தாரக் கணித்தவஞ் செழுத்தூற் பாசம்
விண்டாற் கலந்த மெய்யர் வியற்றிரு மடத்தைக் கண்ணுற்
கண்டவர் மடத்தை விட்டுங் கடிபொழிற் துறைகை எழுநூர்.

(ங)

அத்தல் வா னருமறை யொழுக்கச் சைவ
மெய்த்தவர் மை யென்னால் விளம்புதற் கியலா தேனுஞ்
சித்தம் துறப்பற் றுலச் சிலை யிறைஞ்சி நேய
வித்தகத் தன்மை புற்றே நெனவியந் துரைப்ப துண்டால்.

(ஈ)

குழவிவெண் மதியஞ் குடுங் கோவியல் ஞானக் கொண்புட்
பொழிவரு கியைச் சைவப் புனிதரு ணல்வர் தேவர்
விழைவு மவர்கீர்ச் சொல்ல வெல்லலாம் பவத்தை யன்னார்
தடைதரு மொழிபண் டார சாத்திர மென்பு வானோர்.

வித்தேனும் பருதி ௫ 5ம
 விரவிய வேதமோர நான்குஞ்
 சத்தேனும் பவனின் வந்தவப் பொருளைச்
 சார்த்துமவ் வாகமம் பலவுந்
 தொத்துமுத் தமிழி் நகம்புறந் தழுவிச்
 சுருதிமெய் கண்டமெய்ந் நூலு
 மெத்திற மொழியு் மத்திற துவலு
 மிருங்கலை யிவையென வறைப.

(௧௭)

புரிசிவ தவமுன் றமைதியின் முற்றிப்
 புண்ணிய வருள்பதிந் திலகி
 யிருள்கடி வினையி னெப்பது வாய்ப்ப
 விறைநிறை பருவத்தி னுய்த்துக்
 குருவடி வினனாப்த் தனிநிரு வாணக்
 கொள்ளையி னறுவழி தூய்தா
 வருள்தரப் புரிந்து திருவெழுத் தைந்தி
 னாற்றினேத் தேற்றியப் பதியை.

(௧௮)

உ- ிகழு பசுவை யைவகை மலத்தை
 யுள்ளவா வுணர்ந்திட வுணர்த்தி
 யருமலப் பினியை யவிழ்த்தரும் பேற்றை
 யமைதக வருளியம் மலந்தா
 மிரிவன விலவாய்ப் புருவன விலவா
 யிருத்தியவ் வியல்புறு தன்மை
 மருமலர்ப் பதத்தி னுணர்பொரு ளாதி
 மருவிய முன்றினைக் கழற்றி.

(௧௯)

எ றுழுவலிக் கதிரைப் புணர்தரு விழியு
 மியைந்தநீ ரிடைசெறி நிழலு
 முறுவலித் தீயி னுறழ்கரும் போன்னு
 முறுபுன லுவருமப் பரிதி
 சுறுவுறு மீனு நிகர்தனிக் கலப்பிற்
 கனகவம் பலமதே தூய்ப்பப்
 பெறுநெறி யிசைக்கு மாண்பின விர்தூந்
 பெரியன புரிவன விவற்றை.

(௨௦)

இருதிறத் திருவு மொருவயிற் பெற்றிங்
கியைதவ வொழுக்கமோ டன்பர்
கருதரன் பதமே கணித்தரு னெறியிற்
கருணையே நலமெனக் கொண்டு
கரிசுறுத் தவையின் வேந்தரு முவக்குங்
காட்சியா ரிதலிற் சிறந்தார்
முருகவிர் காழிச் சிதம்பர நாத
முதலியா ரினிதுளங் களிப்ப.

(௮)

வேறு.

எழுதாத கிளவியென வெழுதாத வெழுத்ததனி
னெழுது வித்திங்
கெழுதாக வகையெவர்க்கு முபகரித்தான் யாவனெனி
னியம்பக் கேண்மி
னுழுதாது பொறிவண்டர் மொய்த்தமுத இதவோலி
யுளர்ந்து பூமே
விழுதாக வுறுவருளங் கசிந்நுருக்கும் பூந்தரா
யிசைந்து வாழ்வோன்.

(௯)

ஆன்றநுந் துளவணிமா லம்புயத்து மான்மழீஇ
யமர்ந்து விது
சான்றவமு தக்கடலிற் றணாகதிரம் மதியபெனத்
தழைப்பச் சால்மி
னேன்றவருட் சூரிசில்சபா நாயகன்றன் தவந்நுதிநித
விளவல் கையந்
தோன்றவிரு நூற்புலவர் தமைப்பீபனளிப் பாமாட்டிந்
தொல்ச சாள்வன்.

(௧௦)

திருந்துகலை யளக்கர்கரை யாங்கிலஞ்செந் தமிழிவீவந்த
திண்ணந் தெப்பம்
பொருந்துபுநிந் திக்கடந்து புட்கலமா நற்பொருளைப்
போற்றி நன்ன
ரிருந்துசிவ வேடர்தமைச் சிவனாகப் பரசியவ
சேற்ற முன்னி
யருந்துமவர் சீர்பரவுஞ் சேக்கிழார் திருமரபி
ஓர்ந்த சைவன்.

(௧௧)

சொற்றவா சுகம்மிறழாச் சஞ்ஞவான் கம்பீரன்
 ஹாயன் சீலன்
 கற்றவா வென்புகல்வல் புலத்தகையர் புலத்தகஞ்சொல்
 கவிஞன் வாக்கி
 புற்றபே ருளத்தாலுஞ் சன்மார்க்க நடையாலு
 முயர்சொல் லாலும்
 பெற்றமே வியவரணை வழத்துசதா சிவநாமப்
 பெற்றி யோனே .

(கச)

சூசீ பத்திரம்.

க.	முதவுரை.	i
உ.	முன்னுரை.	x
கூ.	சிறப்புப்பாயிரம்.	xvi
சு.	சூசீ பத்திரம்.	xx
ரு.	அம்பலவாணதேசிகர் தசகாரியம்.	க
சூ.	தகழிணாமூர்த்திதேசிகர் தசகாரியம்.	கா
எ.	கவாமிநாததேசிகர் தசகாரியம்.	கௌ.
அ.	சன்மார்க்க சித்தியார்.	௮௭
கூ.	சிவாச்சுரமத் தெளிவு.	உ௮
ம.	சித்தாந்தப் பரீரோடை.	௩௩
கக.	உபதேசப் பரீரோடை.	௭௪
கஉ.	பஞ்சாக்கரப் பரீரோடை.	௭௮
ககூ.	சித்தாந்த சிகாமணி.	௮௧
கசு.	உபாயநிட்டை வெண்பா.	௮௩
கரு.	நிட்டை விளக்கம்.	௮௪
ககூ.	உபதேச வெண்பா.	௮௫
கஎ.	அதிசயமாலை.	௮௬
கஅ.	நமச்சிவாய மாலை.	௮௭
ககூ.	பாஷண்ட நிராகரணம்.	௮௮
உம.	அநுபோக வெண்பா.	௮௯
உக.	ஞானத்தாமாட்டு.	௯௦
உஉ.	உற்சவ விளக்கம்.	௯௧
உகூ.	முத்திபஞ்சாக்கர மாலை.	௯௨
உசு.	பரிசோதன பத்திரம்.	௯௩
உரு.	பிரதி பேதங்கள்.	௯௪

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாரசாத்திரம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த
தசகாரியம்.

தேசை வேன்பா.

தலையானே மாவித் தலையானே மின்பத்
தலையா வடுதுறைத்தா டந்த—தலையம்
பலவாணன் பாட்டிற் றசகா ரியத்தைப்
பலகால் வணங்குகையாற் பார்த்து.

மங்கல வாழ்த்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருவிய விச்சை யாதி யுதயமா யெடுங்க வென்பான்
மருவிய கலாதி யிச்சை மறைந்திட வீசன் றன்பால்
விரவிய விச்சை யாதி விளங்கியாங் கொடுங்க வேண்டித்
திருவருள் வாடி ணத்தின் றிருவடி சென்னி வைப்பாம். (க)

அருந்திடும் வினையு மைய லாக்கிடு முடலும் போதத்
திரந்திடு மலமு மின்னே யிரிந்திட வுரிரு மின்பம்
பொருந்திட ஷமையாள் கண்டு போற்றிட வம்ப லத்தே
திருந்திட நடனஞ் செய்வேன் றிருவடி யுளத்தின் வைப்பாம். (உ)

சுதுசுரி யாமை தீரத் தரித்தரு ன்ருவு கொண்டு
அதிதரு வெண்ணை மெய்யன் றுலங்குசந் ததிக்கோர் ஞானக்
சுதிமேனத் தெதன்றித் தென்னு வடுதுறைக் கண்ணி ருந்து
மதிதரு நாச்சி வாயன் வளர்கம லங்கன் போற்றி. (ங)

அன்னரு நெருவா யானிக் களிக்திட வுளத்தை மாயா
வரமது பிளந்து சூற்ற மொழித்துநின் மலம தாக்கி
வரமது தலைப ளித்து மருவுமா வடுது ஸைக்கோர்
பரன்மறை ஞான தேசன் பதாம்புயம் பற்றி வாழ்வாம். (ச)

நூ ல் .

பதிபசு பாச மென்னப் பகர்வரப் பசுத்தா னுஞ்
மதியது வற்றுப் பாசம் பதியென வரினு மாயா
விதிசெலு மலமே யாயு மேலதாம் பதிக்குக் கீழாங்
கதிமதி யவத்தை பத்தாய்க் கழறுவன் கருதி டாயே. (ரு)

பிறவியிற் குருடர் கையிற் பெற்றிடுங் கோல்போ லான்மா
வறிவையா னவமே மூடி யழித்திடக் கலாதி கோலாய்
நெறிதரச் செயனி னின்று நிலையிலாப் பொய்மெய் யாக
வெறிதர நரக சொர்க்க மேவலாற் பாச ஞானம். (சு)

கேவல மலத்தி னுண்மை கிளரொளி கலாதி வந்து
மேவினு மலமே யானி வேண்டிடும் பொருள்கா ணாமற்
காவலாய் மறைத்து நின்று காட்டிடும் பொய்மெய் யாக
வாவதாற் சகல மாரு மாயினுங் கேவ லந்தான். (அ)

இயைந்திடுஞ் சரியை யாதிக் கெழுந்தவப் பதங்கள் பொய்யாய்க்
கயந்துமெய் வேற தாகக் கருதிக்கண் டியிர்மே லாகப்
பயந்திடல் பசுவின் ஞானம் பார்க்கினின் மலம தாக
வுயர்ந்திடுஞ் சாக்கி ரத்தி னுண்மையென் றுரைப்பர் மேலோர். (ஆ)

ஒத்திடு மலம கற்றி யுயிரினை யணைத்துத் தம்பால்
வைத்திட விச்சா ஞானச் செய்தியை வைத்து ஞானப்
பித்திட மலங்க ளெல்லாம் பெயர்ந்திடப் பின்ன மற்றுச்
சத்துட னிச்சை மேவித் தரிப்பது சிவஞா னந்தான். (க)

திருந்திய கருணை யாலே திருவுரு முன்ற தாகி
யிருந்திடு மீசர் நோக்கு மியைந்திடு முயிரக ணேக்குந்
தெரிந்தபுண் னியமுஞ் சற்றுந் தெரிந்திடா தனவு மொத்து
விளிந்திட வறிவு மேலாய் விளங்கினற் பாத மாமே. (ங)

பாசலே ஈறுமா ருக்கும் பகர்சரி யாதி நான்கான்
மாசுமும் பசுமே லாக மன்னுமவ் வாற தாகத்
தேசுறு மனுவு மீச னருளுமவ் வாற தாக
வேசுறு முயிச தாக வியைந்துவம் புகுந்து நிற்கும். (கெ)

தூசகாரியம்.

அகத்திரு வாகற்றி நாலாஞ் சத்திநி பாத முற்றுப்
பகைத்திடு முடலை நோக்கிப் பயந்திடுஞ் சகத்தைப் பார்த்துத்
திகைத்திடும் பிறவி நோக்கிச் சேர்ந்திடுஞ் சுற்றங் கண்டு
பகைத்திடு மிவரே யென்னப் பதைத்துமெய் நடுங்கா நிற்கும். (௮௨)

புகுத்திரன் கறிவு ளத்துப் பொய்மலம் புறம்ப தாக
வகற்றிப்பே ரறிவே யாக்கி யாகுமூப் பொருள்கள் கண்டு
புகுத்திட வுளத்தி னின்ற பரம்பொரு டானே ஷிர்நாட்
செகத்தவ தரித்தே யுள்ளத் திகைப்பது தீர்ப்ப னான. (௮௩)

அண்ணிடும் படலங் கின்றங் களித்திட வொளியைக் கட்டுக்
கண்ணிடும் பொருள்க ளொன்றுங் கண்டிடா வாறு போல
விண்ணிடும் மலமு னக்கு விளங்கிடும் மறிவு மேலாய்க்
கொண்டிடும் பொருள்கள் காட்டிக் கொடுத்திடி னன்றிக் காணாய். (௮௪)

கண்ணிகழ் படலத் தோற்குக் காட்டினுங் காணு னொன்றுங்
கண்ணிகழ் படல மற்றுற் காட்டிடக் காணு மாபோ
லுண்ணிகழ் மறைப்பு மின்னே யொழிந்ததங் வுடனு னக்குத்
திண்ணிய மறைப்பு மன்று தெளிந்திடு மொளியு மன்றும். (௮௫)

காட்டினு லன்றிக் காணு தென்றுமுன் னோர்கள் செய்யு
ண்டிய தென்னை யென்னி னாட்டமற் றவர்க்குக் கோலைக்
கூட்டியவ் வழியுங் காட்டிக் கொடுப்பவர் போல மாசு
விட்டிடா தவர்க்குக் காட்டல் விதிவழி பதிய தன்றும். (௮௬)

விதிவழிக் கில்லை யென்றும் விளங்குபீர்க் குள்ள தென்றும்
பதிநடை பகர்வ தென்னோ படலமே படர்ந்த கட்டுக்
கதிர்நடை யின்றாய்க் காட்டுங் கருத்தது போல விசன்
மதிநடை யின்றாய்க் காட்டு மென்றுநீ மதித்தி டாயே. (௮௭)

வுடலை மிக்கோர் விதித்திட வன்ற தாகக்
லென்னோ வானிற் கிளர்கதிர் தனைவி ளக்கோ
வனித்திடு மாத வன்ற னடைந்திடாக் கண்போ லாவி
யொளித்திரு ணிற்கப் போக முதவிடு மொளிய தன்றும். (௮௮)

சத்தியா மாயை யென்னச் சாற்றிய தென்னை நூல்கள்
புத்தியாய் மறைப்புத் தீர்த்துப் புண்ணியம் புகுத்த லானுஞ்
சித்ததா முலக மெல்லாஞ் செனித்திடு விக்கை யானு
மத்தன்றன் சத்திச் செய்திக் காஞ்செல்ல பாத லானும். (௮௯)

மயக்கிடு முடல மென்று மறைவல்லோ ருரைப்ப தென்னை
யியக்கிடுங் கோல தாக யிசைந்திடுங் குருடு போலத்
தியக்கிடு முடல தாகச் சேர்ந்துபொய் மெய்ப் தாக
முயக்கிடு மலம தற்றுன் முன்னிலை மயக்க மின்றும். (௨௦)

கோலதி லிச்சை கூரக் கொடுத்தது குருடே யாமான்
மாலது கலாதி தன்னின் வந்தது மலத்தா லன்றே
கோலது போகந் துயக்கக் கொடுத்தது நடைபாயக் கன்மத்
தாலகில் விதாச மாகி யலைதலான் மயக்கு மென்பர். (௨௧)

இருட்டதால் விளக்கைக் கையா லெடுத்திடு வார்கள் கட்டுப
பொருட்டா வேண்டு மாபோற் பொருந்திய மலத்தி னுலை
தெருட்டிடுங் கலாதி வந்து சேர்பொரு ளனைத்துங் காட்ட
விருட்டல பதார்த்தம் போலா மிருந்தரு ளெழுந்த போது (௨௨)

மறைத்திடு மிருட்ட கன்றுன் மன்னிய விளக்குக் கட்டு
நிறுத்திடுங் பதார்த்தக் தொன்றாய் நின்றலா விருட்டோ டொன்று
யறுத்திடுங் கருமைக் காட்டா தாதலான் மயக்க மாக
வெறுத்திடு முடலு மின்வா ருமென விடுவர் மிக்கோர். (௨௩)

இயல்பது விசண்ட தாக வியம்புவ செப்பொ ருட்டு
மயலது வன்னி யத்தின் மன்னிடல் பொதுவ தாகு
மயலதின் சார்த லின்னி யடங்கறன் வியல்ப தாகு
முயலு முப்பொ ருட்டுந் தந்த முறைமையைப் பகுத்துச் சொல்வாம். (௨௪)

தத்துவ மனைத்து நோக்கித் தனித்தனிச் செயல்கள் காண்ட
லொத்தகன் னுதுவ மாகு மொன்றையொன் றுணாய நிது
சத்தியங் கடமே யென்னத் தானநிந் திடுதல் காட்சி
நித்திய மன்று சின்னு னிக்குத லென்றல் சத்தி. (௨௫)

அனைத்தாய்ந் துறந்தோ மிக்கான் யாவர்க்கு மேனா பென்ன
நினைத்திட லுயிர்க்கு ரூப நிறந் நான தாகச்
செனித்தனை நாகி னின்னாந் தினைத்தனை தெனிர்த்து சற்று
முனைத்தனி நினைந்த சிலலை யுறுஞ்செய லுநா தென்றோர். (௨௬)

அழிந்திட நினைம றைத்த வகவிரு விரிய மேலே
யெமற் றே மிச்சை முன்று மிரிந்திட நின்பா லொத்து
ளமுந்திடல் கா சி யாகுந் சொப்பன மருள தென்றே
யெழுந்திடு நினைவ டக்க யிசைந்அனைத் தந்த நோபே. (௨௭)

இருந்திடு மகம தாக வெழுந்திடு நினைவ டக்கித்
தொரிந்திடுந் தனையி ழந்து திருவரு ளிச்சை கூரப்
பொருந்திட லருளி னிச்சை பூண்டது சுழுத்தி யாகுந்
திருந்திட வதனிற் செய்தி செய்திட வேண்டு மெற்கே. (௨௮)

உலகினை விளக்கா நிற்கு முயர்கதி ரொளிய தாகி
யிலகிய கண்ணச் செய்தி விளக்கிடா போல ஞான
நிலவிடு முயிரச் செய்தி நிறுத்திடா வதுவே யாகக்
குலவிட றுரியஞ் சுத்தி கொள்ளுமேற் சிவம தாகும். (௨௯)

ஓங்கிய ஞானந் தன்னி லொடுங்கலே யன்றி நேயந்
தாங்குதற் கில்லை யென்னிற் றனையறிந் திட்ட தின்றும்
வாங்கியே சிவத்தி லுன்னை வைத்தது மதிய தாகு
நீங்கலோ வருட்கு நேய நிகழ்த்திட வேண்டு மெற்கே. (௩௦)

கிரணமக் கதிர தாகா கிளர்கதிர் கிரண மாகா
வரணது போல வீசன் கருணையா மருளு மொப்பாங்
கரணமே யுனக்க தன்றாயக் காட்டிட வுதிக்கு நேய
மரணமு மிரிய வொன்றாய் மன்னுத லதீத மாகும். (௩௧)

இகழ்ந்திடு மலம கற்றி யிலங்கிய வுயிரை வாங்கி
மகிழ்ந்திடக் கருணை யுள்ளே வைத்தத னியல்பு சற்றுந்
திகழ்ந்திடா தடக்கி நின்ற றெளிவுறு சிவமே யாகு
நிகழ்ந்திடு முருவ மாதி நிலைமையு மிதனுட் சொல்வாம். (௩௨)

பித்ததா யுளத்தி னின்ற பிரிவிரு ளகல ஞான
வித்ததாய் நிற்கும் வீரம் விட்டரு ளிச்சை மேவ
வைத்தது ஸ்ரப மாகும் வருமருட் செயல தாக
வொத்தது காட்சி யாகு முயர்சிவ மதற்குத் தானே. (௩௩)

சத்தியின் செயல்க ளெல்லார் தற்சிவ மதனுக் கின்று
பொத்திட லுணர்வ ளித்த லுயர்சிவ யோக மாகும்
பித்தது வாங்கிச் சற்றும் பின்னம தற்றுத் தன்னுள்
வைத்துயிர்ப் போக மாக வளர்தலா ராமை தானே. (௩௪)

புரந்திடு மிச்சை மூன்றும் பொருந்தியன் றென்னை நோக்கி
பிரந்ததிங் கெங்கே பெண்ணி லீந்திட வாங்கித் தன்னுட்
கூரந்திடு முன்னை யீசன் காமலை போல வொன்றாய்ப்
புரந்திடு ஞான ஞெயம் பற்றுடான் மாவு முற்றே. (௩௫)

ஆழித்திடு மலமுர். யானு யாகிய வுடனு மென்னுந்
செழித்திடும் விளைவு மெங்கே தீர்த்தனை யென்னின் மாசு
மொழித்தசஞ் சிதழு நாலாஞ் சத்திநி பாதத் தாசான்
விழித்திட வேற தாகும் விட்டவவ வகையுஞ் சொல்வாம். (ந.க)

நிறுத்திடு முடலைக் காட்டி நீக்குத வாலே முன்னே
யறுத்ததா மலமு மின்னா யாக்கிடு மகில மெல்லா
மொறுத்தலாற் றுன்பாய் மற்றச் சஞ்சித மொழித்த தாகும்
புறத்திடு தத்து வத்தின் சத்தியி னுடலம் போமே. (ந.ஞ)

நின்றிடா வுடற னித்து நீங்கிய வான்மாக் கூடா
தொன்றிடான் சிவனு டற்க ணுத்திடு பவரா சென்னிற்
பொன்றிடா வுயிரைத் தன்பாற் புழுத்துவா னுடற்கு வேறாய்ச்
சென்றிடான் சிவ ணுத்து நிற்குமா போல நிற்பன். (ந.அ)

மலவிரு ளகற்ற வாய்த்த கலைபது கொடுத்துக் கண்ட
பலமுன தருத்தித் தீய மறைப்பது பறித்து ஞான
நிலையுள மடிமை யாக நின்றிடு மன்றே யென்னுந்
கலைமுத லுடைமை யாகக் கைக்கொளல் வியப்போ காணில். (ந.க)

கண்ணினால் விடையந் தன்னைக் கவர்ந்திடு மாவி போல
நண்ணிய தனுவ தாகி நாடிய வுயிரை ஞாங்கிப்
பண்ணிய தனவி னு மும் பலவுயிர் கவர்ந்தந் கன்பாய்
நண்ணுமப் போகங் கொண்டு நற்பலம் பதிப்ப னீசன். (ச.டு)

தனுவது கருணை மேனி தானுவ மணுவ மொன்றாய்
நினைவது கருணை தானாய் நின்றலாற் போக மன்பாய்
மனவிரு விரிய மற்றே ருளமது மருவி மாயா
வினையதும் விளைவு சிப்பான் மேலவன் கருணை யாலே. (ச.க)

உற்றவன் சிவனே யாக வொத்துடற் சிவன தாகப்
பெற்றவ னருச்ச னாகி பிடிப்பதென் மலைவு தீரச்
சொற்றிட வேண்டு ஞாயந் லுலங்கிய வாவி யான்மா
நற்றிரு மேனி யாகு நாடிவங் காங்கி யாமே. (ச.உ)

மாசிலா வாவி யங்க மன்னிடு முயிரா மீச
னாசிலாத் தேகந் தேகி யானது போல மாணன்
றேசலா மேனி யங்கந் திரண்டெழு குருவின் மேனி
யேசிலா வுயிரே யாகி யிசைந்ததங் காங்கி யாமே. (ச.ந)

வெம்மைபுற் றரக்கி ளக்க மேனிய வரக்கின் றன்மை
செம்மைசற் றுண்டோ சீவ னீசனைச் சேர்ந்தொன் றுகித்
தம்மையற் றென்றாய் நின்ற றகுமுத லொன்றே யன்றோ
வம்மையற் றளித்த மேனி யதுபுகுந் துருக்கா நிற்கும். (சச)

அகம்புற மென்றி ரண்டா மறிவதை யொழித்து மாயாச்
செகம்புற மாக்கித் தன்னைத் தெரிசித்துச் சிவனோ டொன்று
யிகம்பர மற்று நிற்கு மின்பத்து ளதீத மான
சுகம்புரி கருணை மேனி தொழுதுகண் டருகா நிற்கும். (சரு)

ஆணவ மடைந்த வான்மா வாணவ மாய்ம றைந்து
காணுதுங் கருணை மேனி காணுற போல ஞானத்
தாணுவை யடைந்த வான்மாத் தாணுவாய் மறைந்து நேயம்
பூணுதுங் கருணை மேனி போற்றியொன் றுயே நிற்கும். (சசு)

திருவுரு மூன்றி டத்துந் திருந்திய வணக்க மொன்ற
வருளிய தியல்பா மென்னை யடைந்திடு பவர்க்கி யானிங்
கிருளகற் றிடுவ தென்னோ வியைந்திடு மலத்தி னின்றும்
பருவரற் படுதல் பார்த்துப் பரிந்திடல் கருணை வாழ்வே. (சசு)

அங்கமுள் ளங்கி யொத்துத் தங்கலா லங்கி தானு
மிங்குயி ருள்ளே யீச னியைதலாற் கருணை தானுய்த்
தங்கிடு மிரும்பி னுள்ளே தரித்திடு மெரியே போலப்
பொங்கிய பாசம் போக்கிப் புகுந்திடுங் கருணை யாலே. (சசு)

சீவனச் சிவனோ டொத்துத் தெளிவுறு முத்தி தன்னைப்
பாவினிற் சீவன் முத்தி பகருமேற் பரம முத்தி
மேவுவ னென்று மந்தால் விளம்புமால் விகற்பங் கேண்
யாவது மிரண்டு மொன்றே யாயினும் விகற்பஞ் சொல்வாம். (சசு)

முத்தியு மிதுவே யாகு முடிவும்கே றில்லை யாகுஞ்
சித்தமு மிதுவே யாகுந் தெளிவுமே வில்லை யாகும்
பித்துமின் றொழிவே யாமேற் பேறிதற் கில்லை யாகு
மொத்தவிவ் வுடனு மிந்நா னுதுவது மில்லை யாமே. (ருரு)

ஆதலா விரண்டு மொன்றே யாயினுஞ் சிவற்கு ளத்தை
யீதலான் மேனி யாகி யிசையினுங் கருணைமேனி
நீதியால் வழிபா டிற்று நின்றிட லானு முண்பைத்
திதிலாச் சீவன் முத்திச் செயலெனச் செப்பு நூலே. (ருரு)

பருவரன் மலத்தி னாலே படுமுயி சனைத்துந் தன்பான்
மருவிடக் கொணர்ந்த விசன் வடிவனைத் தினுக்கும் பூசை
யொருவிடிற் றுயர மாத லுற்றிடின மகிழ்ச்சி யாத
றருமிவை யிரண்டு நீங்கத் தருதலே பசம முத்தி. (௫௨)

சசன்மே லெழுந்த வன்பு மீசனாஞ் சீவன் றன்போர்
பேசிய தன்ற வன்முட் பின்னமே யற்ற வன்பா
லாசையை பவனெ முப்பி யமர்ந்ததா லவனே யாசு
மாசிலா றாலோர் மிக்கு விதித்தலான் மதித்த தாமே. (௫௩)

முத்தியை நான்க தாக மொழிந்தனர் பசம மாகு
முத்தியோ டைந்த தாக மொழிந்தன ரில்லை யாறாய்ச்
சுத்திய வவத்தை தன்னைச் சாற்றின ரில்லை முன்னு
ருத்தம னுமைத்தா னேனு முணருமா றுணர்ந்து கொள்ளாக். (௫௪)

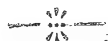
முன்னவன் வடநா னோக்கி மொழிந்தனன் போத மற்றோன்
பின்னவன் நநா னோக்கிப் பெயர்த்தனன் சித்தி யாக
வன்னவை யிரண்டு நோக்கி யறைந்தனன் புடைநான் மற்றோன்
சொன்னவை முன்று நோக்கித் தொகுத்தன னவத்தை பத்தாய். (௫)

தேரீசை வெண்பா.

தசகா ரியமைம்பத் தஞ்சாய் விருத்தத்
திசையா வருள்புரிந்தா னென்று—வசைநீர்ந்த
மேலா வடு றுறைக்கோர் வீறம் பலவானன்
மாலா மருவினர்க்கு வந்தும்.

அம்பலவாணதேசிகர் தசகாசீயம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

நீ ரு ச் சி ற் ற ம் ப ல ம் .

தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரியம்.

திருந்துவட கயிலைதனிற் பரமசிவ னளித்த
சிவஞான போதமுணர் நந்திமுதற் சிறந்தே
வருங்குவார் வெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்ட தேவன்
வழங்கருட்சந் ததியினமச் சிவாயதே சிகனா
மிருங்குவ வனளித்தசிவப் பிரகாச தேச
னிலங்குமறை வனத்தருகோர் வனக்குகையி லுறைநாட்
பொருந்தியவன் றிருவடிக்கீழ் வனருளே வலினாற்
போந்தருளா வடுதுறைவாழ் நமச்சிவா யணைப்புக்ழ்வாம். (க)

பொங்குமத வைங்கரணைப் புகழ்ந்துருகிப் போற்றியென்றும்
பூரணமா மரனருளைப் புணர்ந்துபோற்றி செய்தே
பங்கமறச் சத்தினிதாய்ப் பார்முகுட வரவம்போற்
பரந்திழிந்தே வந்தவர்க்குப் பரஞான வடிவாய்த்
தங்கியமா னிடர்போலத் தரித்தருளி யருட்டிக்கை
தானளித்துச் சிவஞான போதத்தி லுண்மைதனி
லங்குரைத்த வவத்தைபத்து மாராயந்திங் கறைந்திடுவ
னவையென்போ லீசலிற் கா லுலகேற் றிலைத்தவையாம். (உ)

முதற்கருத்துச் சங்கரனே முதலென்ன மொழிந்திடல்காண்
முற்றுமற்றி னத்துவித முப்பொருளு முண்டென்ன
விதற்கடைவே மூன்றிலுயி ரியானெனதா லுண்டென்ன
லெழிணைகின் மூன்றவத்தை யிழித்திடலா லேற்றிடுகன்
மதிக்கையினாற் பிரமமென்றே வருமைந்தன் மறுத்திடல்கேண்
மதித்தறிவார்க் குயிர்க்குயிராய் மண்ணினின்றே காட்டுதலாற்
பதிக்கொருமை மலத்துரிமை பகருபிரே யறியுமதாற்
பதிபாசந் தெரித்திடலே பாராறிற் பாங்குறவே. (ங)

ஏற்றவிவை யிருபாலு மணைந்துகின்றீ தாகாம
லீதலினா மெனத்தேறி யிசைந்தறிவே நாமென்றே
பார்த்துடனே தெளிவாகிப் பாரியனும் பகைப்பொருளும்
பாசாம லறிவாதல் பாசேழில் ரூபமதாந்

பண்டார சாத்திரம்.

தேற்றுமெட்டின் முப்பொருட்கு மூன்றறிவு மோதித்
தேர்த்திடவே திருமேனித் தெளிவருளி மலங்காட்டிச்
சாற்றியிடு மான்மாவி னுண்மைதனைக் காட்டியபின்
றளராம லடைத விலக்கணமுஞ் சாற்றி. (ச)

பற்றவதி லருட்காட்சி பகர்த்திடவங் கதுவாகிப்
பரஞான விற்பெனவே பணியறலும் பாரித்தே
சொற்றவிது கூடாதே லுபாயவழி தனையருளாற்
சொல்லியோசுத் தான்கூட்டிச் சுத்திசெய்த லொன்பதிலா
முற்றவதில் ஸுபகமூர் தெரிசனமுங் காட்டியபின்
முழுகியிட விற்பொழிக்க முன்னையிலலா வான்போலக்
கற்றமலன் பணியாகக் கருதிமலங் காணுதாற்
கதிர்முன்னி னிருன்போலக் காண்பத்தில் யோகமதாம். (ரு)

காட்டியே சிவானுபவங் காணுமை காட்டாமற்
கண்கதிர்போ லெக்குமாய்க் கலந்தின்பாய் தின்றிடவே
யூட்டியே தன்னையென்று மொன்றிரண்டு மில்லாம
னுன்போக முயிர்க்கறவே யுள்ளபடி யுள்ளதெல்லா
மூட்டியே தொண்டிடுவன் முன்னின்றே யானவைதான் [றதனி
முன்னுன்மாக் கருவியும்போன் மொழிந்திடும்பத் தொன்
லீட்டுமவினைப் பயனுறுவ ரெளிதாக வேணு
மீராறின் மூன்றுருவு மேத்தியன்பு செய்திடலை. (க)

பாசவடி வேபருப்பி லறிவதுவே ஸுபகமாம்
பார்க்கிலதி லொருசெயலு மறநிற்ற றெரிசனமார்
தேசுளநா மிதிலனைந்தோ முன்னுனி விர்நாட்
டண்டாதே நின்றலது சுத்தியதாந் தேர்த்திடுநீ
யாசறவே தன்னறிவாய் மூன்றுமுண்டாய்த் தோன்றுங்கா
லதுஸுப மாங்கறிவற் றுணைக்காண்ட றெரிசனமா
மேசறவே காட்டியதை யெப்போது மிதிகாட்டே
யிகழ்ந்திருந்தோ மிர்நாளு மெனவமுந்தல் சுத்தியதே. (எ)

திரிவிதமா மறிவுதனிற் தேர்த்திரண்டுங் கிழிடவே
தேசுளதாய் மேலனுவாய் நிற்பதுவே சிவஸுபம்
வருமிதனுக் கதிபதிபாய் வாட்டி மல முணல்காட்டல்
வாழ்ச்சத்தி யெனத்தோன்றக் காட்டிநின்றல் காட்சியதாம்

பொருளிலதிற் பணியறவே யின்பொடுங்கப் புக்கமுந்தப்
பொய்ஞ்ஞானங் காணுமை காட்டிநிற்றல் சிவயோகங்
கருவியுளங் கொண்டுநின்று காட்டியே காண்பதுபோற்
கருதுமுயிர்ப் போகமெல்லாங் கண்டுநிற்றல் போகமதே. (அ)

தேசான ஞாதிருவே திருமேனி யாசானே
செப்பியவிப் பத்தவத்தை தெளிந்தனன்யா னிவைதன்னின்
மாசான மூன்றவத்தை மருவியது கருவியதா
மலமெங்கே மலமிருக்கி னீக்கமுமில் மலமறியா
வாசாம கோசரீ வந்தாலெ னவத்தையினும்
வழங்கவிடை யுனதருளு மோங்கிவரில் வாயாது
பேசாய்மே லைந்திற்கும் பிரிவின்மை பிரிவதுவும்
பிரியாய்நீ யறியாய்நா மாக்கியதிற் பேராதால். (க)

இப்படியிப் பொருள்பெற்றா ரிம்மையே பரமுத்தி
யெய்திடுவர் சாதித்தோ ரந்தியத்தே யெய்திடுவர்
முப்பொருளும் வியாபகமே முற்றுந் தராதரமா
முப்பொருளு நித்தியமே மூடிருள்கண் கதிர்போல
வொப்பிதுவே வியாபகமு முட்புறம்பாந் தேசிகர்க்கு
மொப்பிதுவே திருமேனி யொழியாமுன் றவத்தையினுந்
தப்பினபேர் பதமுத்தி யடைந்தடைவ ராசானுந்
றாணியினற் குலத்திலவ தரித்துவினைச் சமம்பிறந்தே. (இ)

தன்னறிவைப் பற்றாத தபோதனராஞ் சத்தியர்க
டாமறவே யூன்போகந் தாக்காமற் பரஞான
வந்நெறியில் வழுவாம லவனிவரை நீங்காம
லநா தியே நேபத்தா லாக்கியுருக் கொண்டுவந்த
வந்நெறியே கருதியது தனுவாக விற்புற்றே
யெந்நாளுஞ் சிவானுபவ மெய்தியிங்கே யிருந்திடுவர்
துன்னெறியைக் கைவிட்டே தன்னின்பந் தாய்ப்பரெனிற
சோதியாய் நில்லாயேற் துன்னெறிபோ காதறியே. (ஈ)

அன்றானின் சிழிநுந்தா ரங்கையருட் போதத்தி
னலன்மலத்தை நீக்கித்தா னரன்கழலே செலுமென்று
மின்றேக னெயாகி யிறைபணியார்க் கில்லையென்று
மிடைவிடா தன்பினு லரன்கழலே செலுமென்றுந்

தன்னுளி னேயர்தமிழ் கூடலென்றுஞ் சாற்றியது
தானொன்றே யுயிர்ப்போகஞ் சாராதே யிசண்டி னிலும்
பொன்னுதே தன்னின்பம் புசிக்குமெனும் புத்திரிஇந்
பொன்றறிவி லவனைய மிங்கெங்கே புத்தியன்றே. (௮௨)

உண்மையாஞ் சிவானுபவ முன்போக மருந்திடி னு
முத்தமற்கே யாகுமவை தானென்போ லுலக லுள்ளோர்
வண்மையாங் கனவுதனில் வல்லிதனைப் புல்கிடவே
வருவதெலாந் தூலவுடற் கொல்லுகனி லானதுபோற்
றிண்மையாஞ் சாதகரு முருந்திடி னுந் துணைமறவார்
சேய்வினையாட் டினைமறவா தனையடித் தூட் டிடி னுமிக
வெண்மையாங் குணக்கோமா னிலங்கிடுமா வடுதனைவாழ்
வெனுநமச்சி வாயனெனச் சுனித்தநெறி யிவைதேரே. (௮௩)

தகழிணாமூர்த்திதேசிகர் தசகாரியம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிநாததேசிகர் அருளிச்செய்த
தசகாரியம்.

அனுசர்க்கழிநெடிவடியாகிரியலிருத்தம்.

அளவிலா வண்ட மாயை யானகன்ம மாண வத்தோ
டளவிலாச் சீவ னுற்ற வபக்குவ மறிந்த சீவ
னளவிலாப் பிறவி நீத்தே யளவிலா வருணைச் சார்ந்தே
யளவிலா வரணைப் பெற்றே யளவிலாச் சுகமா ரும்மே.

(க)

பூறுவ வினையே கன்மம் புகழான பஞ்ச சத்தி
பேறுகொ ணவபே தங்கள் பிறவிலா வக்க ரங்கண்
மாறுகொ ளான்ம ஞானம் வகைவகை தத்து வங்க
ளீறிலாத் தனுக்க ளாகி யிவைபின்பத் துன்ப மூலம்.

(உ)

பக்குவந் தன்ம மூலம் பரிபாகம் பாத மொப்புச்
சற்குணக் குசவன் சாற்றுஞ் சத்தியஞ் சத்த மெல்லா
மிக்கர மத்தி னாலே யிடரிலா தறிந்த சீவ
னக்கனம் பிறவி நீத்தே யளவிலாச் சுகமா ரும்மே.

(ங)

வேறு.

அழிபொருளும் பொய்ப்பொருளு மளவிலவே யாதவினாற்
கழிபொருளாய்க் கைவிடுவா யொருக்காலுங் கருதாதே
யழிபொருளி லடங்காத வைந்துபெரும் பொருள்களையே
கழிபொருளாய்க் கருதாம லெப்பொழுதுங் கருதாயே.

(ச)

வேறு.

மாயையா லந்நவ தெல்லா மட்டிடாப் பாச ஞான
மோய்விலா மலங்க ளெல்லா மொழித்தறி வொடி ருத்த
லையிருட் பசுனா னந்தா னிடர்ப்படு முயிரி ருட்டே
பொயிட விரக்கம் வைத்த பொருள்கிவ ஞானு மாமே.

(ரு)

அபுத்தியாற் புத்தி தன்னு லகச்சரி யாகி நான்காற்
சுபுத்தியோ டந்த நான்காற் றேன்றுமே சிவதன் பங்க
னாபத்திர மின்றிப் பத்து மொன்றன்பி னென்று தோன்றுஞ்
சுபுத்தினுன் மலங்க ளெல்லாந் துடைத்துயிர் தோன்று பன்னே.

(ஊ)

வேறு.

மெய்ப்பொருளிற் பொய்ப்பொருளின் மேவாத வழிபொருளில்
விருப்ப மற்று
லப்பொழுதே யுயிருண்டா மதன்பின்னே குருவுண்டா
மான பின்னே
'மெய்ப்பரிய நூலுண்டா முபதேதசம் பலவுண்டா
முபதே சததுட
'செப்பரிய தசகாரி யங்களென்னு மஞ்சவந்தைத்
தெளிவுண் டாமே.

(81)

வேறு.

செயிர்நு சீவ னுண்டேற் றெளிந்தமுப் பொருளுந் தேரு
முயிர்மலங் கன்மங் கர்த்தா ஷபாதான மைந்து மெய்யே
பெயருள முயற்கொம் பாதி பெயர்ப்பொரு ளில்லாப் பெய்யே
துயருறு சரீர மாதி தோன்றிகின் றழிந்து போமே.

(82)

ஒப்பிலா நிறுவி கார மொருவழி குணங்க லப்புச்
செப்பிய சதந்தி ரஞ்சிற் சீர்முதற் சமானஞ் சேசா
தப்பிலா விபுவி நாசஞ் சமர்த்ததை யனாதி சத்தி
யப்பிர மேய மற்று மைந்திற்குஞ் சமான மாமே.

(83)

ஆயிரு ளாண வத்தோ டருங்கன்ம மானை மாயை
யாரிருள் கேவ லாதி யாரொளி ஞான முன்றே
சாருயிர் சார்ப தார்த்தஞ் சாரந்தமுத் தொழில்க ளெல்லாஞ்
சாருயிர் தனக்குக் கேடு சாரவே பண்ணுஞ் சார்பே.

(84)

அறிபவ னறிவிப் பாளை யவர்களி னறிவு தாமே
யறிபொருட் பகுதி தாமே யறிதராப் பொருள்க டாமே
யறிபொருட் கருவி தாமே யறிபய னாதி தம்மை
யறிவதே யறிவு செய்தி யதற்குமிவ் வாற தாமே.

(85)

வேறு.

தெருளிரவி தெருளுடைய சிறிதேனுஞ் சிலகாணுச்
சிறுமைக் கணானே
குருடிசுவோ டிருள்விளக்கீர் கொளலின்மை கொடையின்மை
கொடைமாற் றுமை
மருணிவைபோற் பலவுளவே மருண்டாலு மிரண்டிருவை
வலியக் காணு
மிருனிலதுக் காகுமிதே யிருளுளதுக் காகாதென்
யயம்பு நூலே.

(86)

வேறு.

குருடரா விருட்டுத் தம்மாற் கோலினுற் தீர்த்த மூன்றான்
மருடரா விழிப்புத் தன்னான் மருடரு மிமைப்புத் தன்னான்
விருடரா விரவி தன்னான் லெழுந்ததம் மொளியால் வேறுற்
றெருடராப் பருதி தன்னைத் தேடியுங் கண்கா னாதே.

(௮௩)

தத்துவத் தொழிலைக் காண்டல் சடமென்ற றன்னை நீக்க
லத்தினு னான்மே லென்ற லருளினு னான்மே லென்றல்
பத்தனு னருளாய்ச் செயதி பண்ணவே யெண்ணி நீக்கச்
சித்தரு ளனுவாய்ப் போதல் சிவத்தினைச் சேர்த றேரே.

(௮௪)

அருளினு னான்மே லென்ற லதுவொழிந் தெண்ணி நீக்கன்
மருளினு லருளாய்ப் போதல் வகைமூன்று முன்பே வந்த
வருளிலே நான்மே லென்ற லருளினு னான்மே லென்றன்
மருளினு லெண்ணல் போதல் மகிழ்சிவஞ் சேர்தல் வந்த.

(௮௫)

வேறு.

தன்னைத் தலைவ னெனக்கருத றலைமை யருளே யெனக்கருதல்
பின்னர்ப் புதிதா யருட்செயலைப் பெறவே யெண்ண லதைநீக்கி
மன்னித் திருவ ருளாய்ப்போதன் மகிழும் பரசி வனைச்சேர்தல்
அன்னிக் கருது மவத்தையெனச் சொல்லுஞ் சுருதி சிவாகமமே.

()

வேறு.

அயர்வறுத் திட்ட ஞானி யகமறுத் திடலா லந்த
வுயிருடற் றெழிலி னோடு முயிருட லுழை மற்றோர்
செயிரறுத் திடும்பொ ருட்டுச் சிவன்றன தாகக் கொள்வன்
மயர்வறு முத்தி ரண்டை மாற்றுவ னென்றே யென்றும்.

(௮௬)

முதற்பதி யரனே யைந்து முன்னத்து யுடைய ரண்டே
யிதற்பின்னே யனுமா னத்தா லெண்ணிலா வுயிர்கண் மூன்றே
யதற்பின்னே யவத்தை நான்கே யகமறுத் திடலே யைந்தே
செகற்பதி பிரித்த லாதே தெரிவித்த லுயிரை யேழே.

(௮௭)

மறப்பினை நீக்கி ஞான வாரியை நினைத்த லெட்டே
சிறப்புடை யுபாயந் தம்மாற் றெளிவித்த லுயிரை யொன்பா
னறுத்திடன் மலங்கள் பத்தே யழுந்தலே சிவந்து ளொன்றே
சிறப்பணி கொளவி ரண்டே சிவஞான டிடாதுந் தித்தி.

(௮௮)

வேறு.

பலகலையு மெண்ணாரிதும் பரர்க்கிலருஞ் செறிந்திடுமே
மலநிலையால் வருமெண்ணை மருவியவுங் காட்டிடுமே
சொலவரிதாம் பன்னிறமுந் தன்னறிவுஞ் சொற்புகலும்
பிலமுன்போற் தீங்கண்டம் போர்முதலாப் பன்னிசண்டே. (20)

வேறு.

இரண்டினி லேந்தி லாறி லேழினி லெட்டுத் தன்னிற்
நிரண்டிரண் டொன்ற தான திகழொன்பான் பத்துத் தன்னி
லிரண்டிலாப் பேறு தன்னி லிருத்திய பத்தோ டொன்றிற்
நிரண்டெழு முபதே சங்கள் சிவஞான போதஞ் சித்தி. (21)

மூன்றுநான் கேழு மூன்றே முடிந்தபின் னிரண்டி ரண்டே
மூன்றுநான் மூன்றி னன்றாய் முடிந்தபின் னிரண்டி ரண்டே
யேன்றநான் கீழ் தாமே யீவையீரா நிலக்கத் துள்ளே
யேன்றமுப் பாடுனான் பாணை யெனக்கர னிரங்கி னானே. (22)

மண்ணெடு செவியே சத்தம் வாக்காதி யையைந் தாரு
மெண்ணிய மனமே யாதி யீரிரண் டிவைநா லாறே
சண்ணிய கால மாதி கருதிடி லேழுங் காணே
திண்ணிய சத்த வித்தை யாதி யா யைந்துந் தேமே. (23)

இந்திரி யங்க டன்மாந் திரைகண டிகள்வா யுக்க
னொந்துபப் பத்துப் புத்த மோரைந்து மலையை னைந்தி
யைந்துசுத் தம்மேழ் வித்தை யாங்காடி மூன்று மூன்று
வந்திடுங் குணங்க ணன்காம் வாக்கந்தக் கரண நாவிகே. (24)

சுவாமிநாததேசிகர் துசகாரியம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

சன்மார்க்க சித்தியார்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறிந்தேமெய் யாவடு தண்டுறையிற் கூட்டஞ்
செறிந்தேமெய் யம்பலவா னான்சீர்—நிறைந்தேமே
சன்மார்க்க சித்தி தருதலினான் முன்னுறைந்த
துன்மார்க்கம் போக்குதற்குச் சூழ்.

வெண்பா.

நூல்.

சிறியே நறியாமை தீர்ப்பதற்குப் புத்தி
யறியே நென்னு மருளி—நெறியே
முனைத்தார்க ணீர்மை முதிர்வினா வுற்றே
னளித்தா னைச்சிவா யா.

(க)

பாசமாய்ச் சுத்தப் பசுவாய்ப் பதியாகித்
தேசுற்ற வாகிச் சிறப்பென்று—னேச
முடைத்தாய்த் தனுவற் றுணராமற் கண்ணை
யடைத்தாய்வ தேதா மறை.

(உ)

அறிவாய்ப் பரிபூ ரணமா யகண்ட
செறிவா யுளமொளித்த தேசா—பிறிவாகி
யுன்னிற் றனுவா யுறுங்கண் ணிமைநீக்கி
லங்கியமே னாவா யறை.

(ங)

உளக்கண் விழித்தார்க் குறுங்கதிரா யுன்னை
விளக்கிச் செகனிருநீ வேறு—யொளிப்பையென
மாயுஞ் செகமுனத்து மன்னுமெனக் கண்ணைமறைத்
தாயுமரு னேதா மறை.

(ச)

அம்பகத்தை மூடியரு ளாய்வனுவோ நூலோ திச்
செம்பொருளைக் கேட்டுத் தெளிவானவோ—நம்பனருட்
கேற்றவு பாய்கிடட்டை யேதாரு முய்யலகைகூடப்
பாற்றுவா லெய்வைப் பகர்.

(ரு)

அணியாய்த் திருநீ றணிவார்கள் கண்ணின்
மணியே யுணவேண்டி வந்து—பணியத்
தொடும்போகு மூர்ச்சை குயரகல நீற்றை
யிடும்போ தகல்வா யிடுதன்.

(௭)

நினைத்தார்தந் நெஞ்சத் தழுதாரு முன்னைத்
தனைத்தா னறிவாரே சார்வா—செனத்தாலோ
ஞானஞ் சமுமுனையா னல்குமென வாயநீரைப்
பானம் பணலென் பகர்.

(௮)

சன்மார்க்க மென்னத் தருமார்க்க மோரியல்பாம்
பன்மார்க்க மென்னப் படாததனா—என்மார்க்கங்
காயமற வாவி கருதானாங் கண்முடி
மாயமென் மாண வரும.

(௯)

நேத்திரத்தை யுற்றபொரு ணேத்திரத்தை நீங்கின்மன
மாத்திரமே யன்றியுள மன்னுதா—னீத்தாடையே
யாவிப் பயனறிவா சம்பகத்தை மூடியருட்
பாவிப்பா சல்லெனப் பார்.

(௧௦)

காயமனத் தாற்சிவனைக் காணலா மென்பதனுக்
காய மறையு மறையாதான்—ஞாயத்
தனுமாய வானி தனுவா மிறைவர்க்
கினிமாய மில்லையென வெண்.

(௧௧)

அறிவாய்த் தனுவை யறிவார் மலத்தைத்
பிறிவா றுளம்பே அறிவாய்ச்—செறிவாந்
தனுவா லறிவா றுளமே தனுவா
யுனுவார் திருவுருவென் றோர்.

(௧௨)

ஊனு யுயிரா யுணர்வா யுரையிறந்த
தேனு யுளமறைந்த சிற்பரத்தை—வானு
பொரியா யுருவா யொலியா யுணர்வார்
தெனியார் தமையென்னத் தேர்.

(௧௩)

தனைத்தானிவ் வாறென்னத் தானறியார் சம்பு
வினைத்தானெவ் வாறறிந்து மேவ—நினைத்தா
ருளுமோ மனமதனி லொண்கணிகை நீக்க
வனுமோ நமையா ளருள

(௧௪)

சட்டகத்தை நீக்கச் சதுரநியார் கண்முடி
நிட்டையெனப் பாவித்து நிற்பதனாற்—சட்டிப்
பதமடைவ தல்லாற் பாசிவத்தோ டத்து
விதமடைவ தின்றும் வினை.

(௮௪)

சுந்திப்பா ஈர்ச்சிப்பார் சேர்ந்திமையா லம்பகத்தைப்
பந்தித் திதயத்திற் பாவிப்பார்—பெந்தித்த
சாலோக மாகிப் பயனோக்குச் சற்குருவா
னாலோதி னூர்க்கறிவே நோக்கு.

(௮௫)

புரையே செவிதா சகமாப் புகுமால்
வரையே யருணாவின் மாண்பவ்—வுரையே
பதிபசுபோய்ப் பாசத்தின் பண்புதோர் வித்துக்
கத்சேர்க்குஞ் சன்மார்க்கக் கற்பு.

(௮௬)

அறிவா லுணர்த்தி யறியாமை நீக்கிப்
பெறுமாறே யத்துவிதப் பேறா—மறுமாற்றி
யாவியே யீச னருவினையைக் காட்டாமற்
பாவினென்பார் சற்குருவோ பார்.

(௮௭)

உன்னைத் தனுவை யுயிர்க்குயிரை யுள்ளத்துப்
பின்னமற நிற்குமலப் பெற்றியையுஞ்—சொன்ன
சுருதிசூரு வாக்குச் சுவானுபவ மொன்றக்
தெரிவிப்பான் தேசிகனுய்த் தேர்.

(௮௮)

எங்கு மறிவா யெழுந்தசிவா னந்தத்தைத்
தங்குருய னத்தடக்கித் தான்விழிக்கப்—பங்கமுறக்
கற்குகிட்டை யாகுங் கருதியறி வாய்நிறைந்து
நிற்குகிட்டை யல்லவென நில்.

(௮௯)

அகக்கண் டிறந்தார்க் கறிவல்லா லொன்றும்
புகத்தக்க தில்லையெனும் பொற்பான்—முகக்க
ணிறைத்தார்பற் றேரகத்தி னீடிருளாற் கண்ணை
நறைத்தார் செகத்தஞ்ச வார்.

(௯௦)

அகத்திமிரத் தாலாவி யாகமாய்த் தீய
செகத்துமப லாமூர்ச்சை செய்யா—விசத்தரனைப்
பெற்றாத்தங் காயமதும் பேரறிவா மெய்மூர்ச்சை
பற்றிப்பெய்த் திவினையென் றோர்.

(௯௧)

உசையே யகவிருளுக் கொண்கதிரே யாமால்
வசையா சறிவுடையோர் மாண்பைப்—பரஞானஞ்
சாதிப்பா ருங்கேட்டல் சிந்தனையைச் சார்ந்துமலஞ்
சேதிப்பா சென்னத் தெளி.

(உஉ)

மனுவே திருநீற்றை மன்னுமான் ஞானத்
தனுவே தவிர்க்கத் தகாதே—துனவே
யருண்மா நிருநீ றணிய வகலு
மருண்மா லெனவே மதி.

(உ௩)

வன்னமுற்ற காயத்தை மாற்றியறி வேயென்னத்
தன்னையுற்றார்க் கின்பாகுந் தானுவறப்—பின்னமுற்ற
ஓர்நீர்மை தானு யுணரும்பொய் மக்கட்கு
வாய்நீ சமுதாய வரும்.

(உ௪)

அருந்துமன்ம் வாயா லகற்றியறக் கோழை
திருந்தவருள் சேருமெனுஞ் சேயாய்ப்—பொருந்துந்
தனுக்கோழை நீங்காது தாதனறி ஞான
முனக்கேழை யெந்நா ஞனும்.

(உ௫)

செகத்திமிசந் தீர்க்கும்வான் செல்கதீர்போ லாவி
யகத்திமிசந் தீர்க்கு மருணால்—பருத்தறியப்
புத்தியில்லார்க் கெல்லாம் பொருளாகுங் கண்ணற்ற
சத்திகண்டாற் போலென் றறி.

(உ௬)

நன்மார்க்க நற்குசுவோர் நாட்டுமரு ணானோக்கிச்
சன்மார்க்க சித்தியெனத் தானுவைத்தேன்—புன்மார்க்க
மற்றார்க் நெஞ்சத் தமுதாஞ் செகமார்க்கம்
பெற்றார்க் கினுபேந மாம்.

(உ௭)

காயமெனக் குள்ளடங்கக் காதலித்த யான்கருணை
நெயநீ யாயடங்கி நிற்பதனாக்—காயநிட்டை
வைத்தாய் சிவஞான வாரியருண் மல்லேறே
யத்தா நமச்சிவா யா.

(உ௮)

சன்மார்க்க சித்தியெனச் சாற்றியிரு பாடுவெண்ணைப்
புன்மார்க்கஞ் சென்றோர்க்குப் போக்கினு—ன்ன்மார்க்கந்
காட்டா ஷ்டினுவறாறிற் கண்ணம் பலவாணன்
முட்டா மசையெனக்குத் தந்து.

சன்மார்க்க சித்தியார் வேண்பா முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

சிவாச்சிரமத் தெளிவு.

காப்பு.

திருவா வடுதுறையிற் றேவே யடியேற்
கொருவா வினைமா லொருவக்—குருவாய்த்
திரள்வா யறத்தின் சிறந்தவினா வுற்றே
னருள்வாய் நமச்சிவா யா.

(க)

நூல்.

வருநரும பாகர்க்கு மாயமற நோக்குத்
தருமலபா கர்க்குந்தா னென்றா—நிருமலமாந்
தீக்கையொரு நான்காஞ் சிறப்பிசர் பாகமிரண்
டாக்குவதெவ் வாறு மறை.

(உ)

செய்யு முலக தருமணிக்குஞ் சேர்சிவமா
யுய்யுஞ் சிவதரும வொண்மணிக்கு—மெய்யுறவே
பாவுஞ் சமயாதிப் பண்பொன்று நற்றரும
மாவதுவென் பேத மறை.

(ஈ)

அனுக்கிரகந் தீக்கைக் கதிகாச மீதை
மனுக்கிரகர்க் காமாறும் வைத்தாய்—தனித்துறவோ
டில்லஞ் சரியா மிசைந்ததொழி லார்க்காமஞ்
சொல்லுவதென் பேதமதாய்ச் சொல்.

(ஊ)

தீக்கைசெபம் பூசை தியானமரு ணாலோத
னுக்கிப் பிறர்க்கு முரைத்திடுத—ஹைக்கிற
றுறவில் லறத்துஞ் சொலுமார்க்க மொன்று
மறமிரண்டே னுமா றறை.

(ஐ)

மலமகலத் தீக்கை வருவிப்பாய் நான்கா
மிலமகல வார்த்துமிலத் தோர்க்கும்—புலமிலரை
விட்டெனின் றேறிகர்பான் மெய்கென நூலோதப்
பட்டெனின் யிசா பகர்.

(ஐ)

போகி விரத்தர் பொதுவாய்ச் சமயாதி
யாகுமபி டேகரந்த மாதிரித்துந்—தேகமா
மந்துயத்தில் யோசனைக ளொன்று மறமிரண்டாய்ப்
புந்தியுற்ற தேதாம் புதல்.

(௭)

ஐதினிய தூலை யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்து
மேதினியிற் நீக்கை விரித்தளித்துந்—நீதினிமை
யுற்ற ரறிவோ வருஅ துலகதனை
யற்ற ரறிவோ வறை.

(௮)

வந்தனையா லொன்ற மருவுமரன் பாலுற்ற
சின்தனையாற் பேதமெனச் செப்புவதா—நந்தனையாய்
வையந் துறந்தார்க்கு மற்றதனை யுற்றார்க்குஞ்
செய்யு மறத்தின் றிறம்.

(௯)

போற்றுஞ் சமயாதி பூணாபி டேகரந்த
மாற்றுந் தவவேட மாதிரித்தும்—பாற்றியிடு
மச்சு முதலா வனைத்துமல பாகமதி
விச்சைகன்ம பாகமென வெண்.

(௧௦)

வஞ்சத்தில் வாஞ்சை மறவாமல் மாசிவத்திற்
கொஞ்சத்தி லாசை கொளுவாமைச்—செஞ்சொ
லுலக தருமணியென் றோனும்பொய் வஞ்சத்
திவகார் சிவதரும ரென்.

(௧௧)

பூசையுடன் கல்வி பொருந்து மதிதார
மாசையுடன் நீக்கை யணிப்பதுளநும்—வாசமலர்த்
தாமமே யிட்டுத் தருக்குட வார்வாழ்க்கைக்
காமபிலத் தோர்க்கெனவே காண்.

(௧௨)

கொலையிற் களவிற் கொடுந்தொழிவிற் கோப
விலையிலுவப் புள்ளு மருவும்—பலிபுட்பத்
தாமமே சாத்தித் தருக்குமா னாயுற்ற
காமந் துறவோர்க்கே காண்.

(௧௩)

ஊக்குஞ் சமயாதி யுற்றவாபி டேகரந்த
மாக்குமுண்மை நற்சரியைக் காம்பருவ—நோக்குத்
துறந்தார்க ளுண்மைச் சரியாதி பற்றிச்
சிறந்தா ருட்பாகக் கேர்.

(௧௪)

நண்ணு முபாயச் சரியாதி நான்குமில்லோர்
பண்ணு மனுக்கிரகப் பண்புமிக—வெண்ணித்
துறந்தார்க ளுண்மைச் சரியாதி தொக்கிச்
செறிந்தா ரறிவென்னுந் தேசு.

(௧௫)

பாவனையாற் தீக்கை பணிப்பரத்தில் போசித்துத்
தீவினையு மாங்கே சிதைத்ததனாற்—பூவினையைப்
பாற்றுவார் தீக்கைப் பலமடைவார் பண்பிலத்தி
லாற்றுவார் நற்றரும ரார்ம்.

(௧௬)

சரியைக்கே சாலோகந் தன்னில்யோ சித்தாற்
நெரிய நடந்தவர்க்கே சேர்வாம்—பிரியா
நிலவுலகி விச்சை நிறைந்தோர்க்குத் தீக்கைப்
பலதிலவு நற்றருமம் பார்.

(௧௭)

பரிபாகத் தாற்றீக்கைப் பண்புற்றார் தீதைத்
தெரிவா ரிலந்நுறந்து சேர்வார்—பிரிவா
மிலத்துச் சரியாதி யேமெய்ச் சரியைப்
பலத்துக் குபகரணம் பார்.

(௧௮)

கருமாற்றுந் தீக்கையாற் சுற்பொன் நெனினும்
வருமா நிசண்டாகு மாணா—திருமா
மனுக்கிரகர்க் காகும் வருமறிவின் மார்க்க
மனுக்கிரக நீத்தோர்க்கே யாம்.

(௧௯)

மந்திரமொன் றாக மதிக்குஞ் செபத்துக்குத்
தந்திரமே பேதமெனுந் தன்மையாற்—புந்திப்
பலமா மிலத்தோர்க்குப் பண்ணவர்க்குத் தீய
மலமாய்க்கு மென்றே மதி.

(௨௦)

துறவனின் வஞ்சத்திற் குடியிலேவ் வஞ்ச
மிறைவனா மாணா விலத்தா—மறவ
னிறவா வரன்பூசை யேத்துகிலும் வஞ்ச
மறவா நதனான் மதி.

(௨௧)

தேசனையே நெஞ்சிற் நியானிக்கு வில்வாழ்க்கை
வாசனையு மாங்கே மறைக்குமாற்—காசினியை
பற்றார்க் குகில மறுநெற் நியானத்தின்
பற்றா யுஞ்மலைந்ரும பார்.

(௨௨)

உறையு மிலந்துறந்தா ருள்ளஞ் சிவமென்
றறையு மருணுலக் ளாய்ந்துஞ்—சிறையைக்
சுழியா ரிலத்தறவர் சுற்றதிறஞ் சற்ற
மொழியார் துறவோரென் னோர்.

(உ.ந)

இலங்குநூற் கர்த்த மிலத்தா ரிசைப்பிற்
றுலங்கவிலம் பேணிச் சொலுவார்—விலங்க
விலந்துறந்தார் கூசா திசைப்பரிவ் வில்ல
மலந்தகைய வாராத வாறு.

(உ.சு)

துறந்தார்முன் பாகஞ் சொலிக்குந் துறவை
யிறந்தார்முன் காம மெழுமா—னிறைந்தவிஸந்
தொட்டாரை விட்டறிவிற் றேய்ந்தாரைத் தோய்வதுநூற்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

(உ.ரு)

பண்ணு மனுக்கரசுப் பான்மை தனுப்போக
நண்ணுதற்கே யிற்சூசவர் நாடியதா—மெண்ணித்
துறந்தசூச வோராவித் தோன்மலத்தை மாற்றச்
சிறந்ததென மாணு தெளி.

(உ.சு)

பாவணையாற் றீக்கை பணவருகா லன்றில்ல
மாவணையே நெஞ்சின் மருவுமாற்—றிவினையை
மாற்றுவார் சீடன் வரும்பொருளா னீத்தோர்கள்
பாற்றுவார் பாவணையாற் பார்.

(உ.உ)

கொடுவிடங்கண் மாயக் குடரியாற் கொத்தி
ரிவெசவர் மாணு விலத்தார்—சுடுஞ்
பறவைக் கரசுகலைப் பாவிப்பார் பொலுந்
துறவர்க் கரசுர் தொழில்.

(உ.அ)

உடல்விடத்தைத் தீர்ப்பா நுதுமுயிர்க்க் குற்ற
நடைநடப்பிப் பாசே நவில்வாய்—நெடுஞ்
போக்கும் பொருட்குவமை புண்ணியனோ டொன்றாக
வாக்கு முவமைக் கடா.

(உ.க)

சத்தியா லாத நருங்கருமந் தாலாத
லத்துவா சத்தி யடைதலுபா—முத்தி
செறிவிக்கு நூலிற் சிறந்தவத்தை பத்தா
லறிவித்தல் பத்திய மெ யாம்.

(ந.உ)

பிறியாக் கலைகள் பிறிக்குங்கான் மாண
னறியாத சத்தியமே யாகு—நெறியாக
வாங்கவையை யாசா னறிவித் தகற்றுக்கையா
லோங்கியநற் சத்தியமென் றோர்.

(௩௧)

உற்றநிரு வாண மிருவகையா வோதியிற்
செற்றா ரனுக்கிரகஞ் செய்வதா—மற்றில்ல
நல்லா ரசத்தியமே நண்ணுவதாம் மேலவத்தை
செல்லாத வாதவினாற் றோர்.

(௩௨)

கடுவடக்கு நோக்குக்குக் காட்டுமருந் துற்ற
கொடுவிடத்தைக் கொன்றுமொப் பாமோ—மடமடக்கு
நோக்குக் கிணையாமோ துண்பொருளா லாகுதியை
யாக்கியது மாண வறி.

(௩௩)

பிறவா வறிவு பிறந்திலத்தை மாற்றித்
துறவா வருளார் துறவர்க்கு—கிறைவா
வதிகாரத் தாற்றிக்கை யாக்குவோ மென்னு
மதிகா ரகார்க்கென் வரும்.

(௩௪)

சித்தத் தறியாமை சேர்ந்திலத் தின்பண்பாய்ச்
சத்தியே யெவ்விடத்துஞ் சாருமா—லொத்தே
யனிப்பா னுடல்பொருளோ டாவியெல்லா மாங்கே
யொளிப்பான் குருவோ வொழி.

(௩௫)

அகத்தகலா வீசன்பா லன்பாகித் தீய
சேகத்தகலு வாரே சிவமாய்ப்—புகுத்திமொ
லார்ப்பா ருடல்பொருளோ டாவியெல்லா மாங்கேறச்
சேர்ப்பா ரவார்குருவாய்த் தேர்.

(௩௬)

தனக்குப் பலன்கருதான் றக்கவுயிர்க் குற்ற
வினைக்குற்றந் திர்ப்பான் விரத்தன்—மனைக்குற்றத்
தோங்குவான் றிக்கைக் குறுங்கூலி வாங்கியில்லந்
தாங்குவான் றேசிகனோ தான்.

(௩௭)

அனுக்கிரகஞ் செய்தங் கவர்பா லணுகி
யினிக்கிரகந் தாங்கென் றிரவார்—தனிக்க திராய்க்
காய்வார் பிரவஞ்சக் காரகல நோக்கியரு
வீவார் துறவோரென் றெண்.

(௩௮)

பிணிரிதீர்ப்பார் மக்கள் பிணியுற்றார் கூவி
யெணியோரா மக்கட் கிரங்கு—யணிரேநாயை
மாற்றுவார் போல மலப்பிணியை மன்னுயிர்க்குப்
பாற்றுவார் தேசிகராய்ப் பார்.

(ஙகூ)

தன்னாகத் துற்றார் தருமகுரு வாகுமென
வின்னு விலத்தா ரிசைவென்னு—மின்னு
மணித்தியத்தைச் சேர்ந்தங் கறிவறிவிற் சேர்ந்து
செனித்தவரே தேசிகர்தே சால்.

(சுடு)

திலமனவு தானந் திகழ்மலைபோ லாகிப்
புலம்விளைபச் செய்யும் புகழா—விமமகன்ற
தேசிகர்க்கே யானிதனுச் செல்வமுமொத் திவாரை
மாசிவமாய் மாணு மதி.

(சுகூ)

பலவிசிட்டத் தாலும் பவமறவே நோக்கு
நிலைவிசிட்டத் தாலுநிறை வாலுந்—கலைவிசிட்டங்
காட்டி யறிவிற் கலப்பானு நீத் தோரை
நாட்டியநற் றேசிகராய் நாடு.

(சுஉ)

ஆகையினு லார்க்கு மனுக்கிரக சாந்திவத்தோ
டேகமா யாவிக் கிசைந்தபரி—பாகமே.
நோக்குந் துறவோரை நுண்ணறிவா யுள்ளத்தி
லாக்குவதே யாவிக் கனி.

(சுகூ)

விடப்பட் டதனு விடுவிப்பார் தர்மாந்
றொடப்பட் டதனைவிடச் சொல்லார்—தடைப்பட்ட
வில்வாழ்வார் நன்கென் றிசைப்பா ரிதனைவிடச்
சொல்வா ரலரே துணி.

(சுசூ)

உண்ணுன் புலாறிதென் றோதுவா னுண்பான்ந்
தெண்ணு னிலந்திதென் றேத்துவான்—பெண்ணேத்
துறந்தா னிலத்திறைவான் றேயந்தநலந் தற்று
மறந்தா னலனே மதி.

(சுநூ)

சரியாதி நான்கிற் றருங்குமவோர் நான்காய்
வரையா பரபின் வரினு—முறை சேர
முனக் குரவ சொருமுவர் மற் றுருவர்
ஞானக் குரவமேன காதி.

(சுகூ)

கரும குருநிலைமை கைவிட்டு ஞான
தரும குரவனடி சாரென்—றொருமித்தே
யெல்லா மொழியு மிசைக்குந் துறவோர்க்கின்
றில்லா ரிணையலவா யெண்.

(சு'௭)

ஆய்ந்துகிரி யாவிதிவி டாயாக் குரவணைவிட்
டாய்ந்தறிக வாய்ந்தவர்க்கா ளாயென்று—தோய்ந்தநெறி
வல்லான் கருணை மறைஞான மாமுனிநூல்
நல்லா னுரையதனை நாடு.

(சு'௮)

பிரமவுப தேசம் பெறுதலே பாங்கு
கருமவுப தேசங் கழியென்—றுரமதுற
வுற்ற மறைஞான மாமுனிவ னேதியநூ
னந்துமவர்க் கன்றோ நலம்.

(சு'௯)

உயர்ந்தோரைச் சேர்ந்தோ னுறுமிலத்தைத் தாங்கு
நயந்தோரைச் சார நலமோ—கயந்தோர்
மலங்களையத் தோன்றி மருவுகுர வோர்க்கு
மிலங்களைவா னன்றோ விவன்.

அறத்துறந்தா ரிற்கடிக மாநுலு மங்கத்
திறத்தகல்வார்க் கொப்பாமோ தேரின்—புறத்துறவோர்
மேலவத்தை செல்லார் மிகுசுகாத் தொன்றுவ
ராலவரைக் கீழா யகல்.

(ரு'௧)

இல்லறத்தார்க் கெல்லா முறினுமில் வில்லத்தைக்
கொல்லுதற்குண் டாமோ குணநெறிகள்—புல்லறத்தைத்
தீர்த்தார்க்கு நல்லறிவு சேர்ந்திடினு மேலறிவு
சார்ந்தாய்தற் குண்டோ சதுர்.

(ரு'௨)

சுகாத் தபிமானஞ் சாலோக மாதி
நிகளத் தழுத்தி மலரீக்கு—மகளத்தை
யுற்றார் நிராமயமாய் நீள்சிவத்தோ டோரறிவா
யற்றார் தமையென் றறி.

(ரு'௩)

காய மறுங்காற் கருதியமெய் யாவினிட்ப்
போயோர் தனுவிற் புகுகையா—லாயகலைக்
தந்திரமா யோசித்துத் தானியத்தா லாகுதியை
மந்திரத்தாற் செய்வான் மகிழ்ந்து.

(ரு'௪)

ஆவி பிறிதுடலை பாவரிக்கு மாசரியன்
பாவிக்கு மாறு படாததனா—ஆவிந்
றநும்பொருளா லாகுதியைத் தக்கவரற் காக்க
வருமதனா னற்குக்கு மால்.

(100)

அடைந்ததனுப் பொய்யென் றறிவிக்க வாய்ந்து
மிடைந்ததனு விட்டருளை மேலித்—துடர்ந்த
குருவருளைப் பற்றிக் குறித்தவத்தை யஞ்சில்
வருந்துறவோர்க் கன்றோ வரம்.

(101)

தத்துவத்தை நீங்க றகுமறிவோர் தேகாந்த
மொத்தவயிர்க் கந்தியட்டி யோதக்கேள்—முத்தி
யவத்தை கழித்தருளோ டாக்கிக் கருணைச்
சிவத்தி லமுத்துவதைத் தேர்.

(102)

வரையகில மாதின்ப மாதவரைச் சேரும்
புரையகல வென்னும் புதழ்தூல்—கரையகலக்
கற்றுமொபாய வஞ்சத்தைக் காழுறுவார் தூலதனை
யுற்று முறுதாரென் றோர்.

(103)

அருணால் சிவநீக்கை யற்று மகில
மருணமா லகல்வார் மதியாம்—பொரு ணு
லறிந்தும் பிறர்க்கே யனுந்நகரு செய்திற்
செய்ந்தா ரறிவலவாய்த் தேர்.

(104)

மருணீக்குந் தீக்கை வகைநான்கு முற்றும்
பொருணீக்கு மில்லிற் புணர்வா—பிருணீக்க
முற்ற ரலவா மொருநூலுந் தீக்கையுமற்
றற்ற ரறிவென் றறி.

(105)

நிறைந்தகல்வி தீக்கை நிறைவானும் பாகத்த
சிறந்த தலவகிலஞ் சிந்தத்—அறந்தகெறிச்
சீரகத்தார்த் காவி சிறந்ததார் தீக்கையுற்றுங்
காரகத்தார்த் காவியிலை காண்.

(106)

அறித்தியத்தை தித்தியமென் றுய்வார் மலத்திற்
செனித்தவசென் றுகமங்கன் செப்புந்—தனித்தநிவாய்
தித்தியத்தை தித்தியமென் றுய்வார் ணின்சிவத்தாற்
பத்தியென தீத்தொரைப் பார்.

(107)

உலக தருமணியோ டொண்கரும பாகங்
குலவுமிற் காமக் குணமு—நிலனியிடும்
புல்லறத்தை மாற்றிப் பொருந்துஞ் சிவதிக்கை
யில்லறத்தார்க் காருமென வெண்.

(௬௩)

சிவதரும நன்மணியுஞ் சேருமல பாக
மவமறைக்கு மீசற் கவாவும்—பவமா
யிறைமறைக்கு மில்லிற் கிசையாத வீசன்
றுறவறத்துக் கென்றே துணி.

(௬௪)

தாரகைநே ரிற்குரவர் தண்மதிக்கு நேராகுங்
காரகத்தை நீத்த கனகுரவர்—பாரகத்தி
லார்க்கு மிருடர்க்கு மாதவனேர் மையலறத்
தீர்க்கு மருட்குருவார் தேசு.

(௬௫)

சாதிக்கதிகந் தகுமறையோர் சட்சமய
நீதிக்குட் சைவ நிலையதிக—மாதி
மறைக்கதிக மாகமமே வாண்மதஞ்சே ரில்லாந்
துறைக்கதிக நீத்தோர் துணி.

(௬௬)

நிலைத்த வறமிரண்டு நேரொக்கத் தூக்கிற்
பலத்திற் குறையதிகம் பார்க்கி—லிலத்தோர்
கடுகி லணுவளவுங் காணுது நீத்தோர்
நெடுமலையும் வானினு நீட்டு.

(௬௭)

அறிவித்தா லொத்தங் கறிவார்பொய் பங்கம்
பிறிவித்தா லக்கலைகள் பேரு—மறிவித்தா
லொன்று மறியா தவர்க்குமுறும் பாவனையாற்
கொன்றிடுவான் நீத்தோன் குறித்து.

(௬௮)

பவுத்தர்முத லாய பலசமய மெல்லாந்
தவத்துக் குறித்தாய்த் தருமா—னவத்தா
மறமிகண்டா மில்லுக்கு மந்தந்த மார்க்கத்
துறவதிக மென்றே துணி.

(௬௯)

பேறிதுவே யாதலினுற் பெற்றவனிக் காரத்தை
மாறுபட்டார்க் கன்றே வரும்பிறனி—யாறுபட்ட
செஞ்சடையான் செஞ்சொல்லைச் சேர்த்தே வந்திடைமை
நெஞ்சடைய மாணு நினைந்து.

(௭௦)

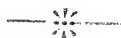
பண்டார சாத்திரம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிவாச்சிரமத் தின்றுநெளிவைச் செய்தெழுப தாகப்
பவாச்சிரம மாற்றிப் பணித்தான்—சிவாச்சிரமந்
தென்னு வடுதுறையிற் றேவாம் பலவாண
னென்னாகத் தின்பா யெழுந்து.

சிவாச்சிரமத் தேளிவு முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த சித்தாந்தப்பொருடை.

காப்பு.

செய்யாப் பணிபலவுஞ் செய்வேன் றிருவுளத்துச்
செய்யும் பணிசிறிதுஞ் செய்தறியே—னுய்யுநெறி
யெத்தால் வருமடியேற் கின்பா வடுதுறைக்கு
ளத்தா நமச்சிவா யா.

மங்கல வாழ்த்து.

இருவினை யுற்றுக் கீழ்மே விசையுமெவ் வுயிர்க்கு மூன்றா
யுருவினை யுற்றுக் கீழ்மே லுறும்வினை தன்பா லன்பாய்
வருவினை யாக்கித் தென்னா வடுதுறைக் கண்ம கீழ்ந்த
திருவினை நமச்சி வாயன் றிருவடிக் கமலம் போற்றி.

நூல்.

திருவாரூ ஞானத் திலதத்தா னீற்றான்
மருவாரூ மேனி வளர்த்தா—னெருவாத
கண்டுகை சென்னி களங்காது மார்புகரங்
கொண்டிலங்கு மேனிக் குறியுடையான்—மிண்டிலங்கப்
பேதித்த மும்மலமாம் பெற்றியெனு முப்புசுந்தைச்
சேதித்த பொல்லாச் சிறுகையான்—சாதித்த
காமமெனு மாயன் கனலோ டெரிந்துவிழச்
சேம விழிதிறந்த சித்தத்தான்—பூமிசையிற்
ஞெற்றமிறப் பென்னுஞ் சொலுங்காலன் மாய்ந்துவிழ
மாற்றுந் திருவடியால் வாட்டினேன்—கூற்றமெனு
மாணவமுஞ் சஞ்சிதமு மற்றுவிழ நோக்களித்துப்
பூணங் கருணைநெறிப் பொற்பினான்—வீணவா
மாயை மயக்க மடிய மலர்க்கரத்தை
நேயமுடன் சென்னிவைத்த நேயத்தான்—காயமுட
னோங்கு பொருளு முறுமுடிரு மொன்றாக
வாங்குங் கருணை மதியுடையா—னீங்காத

(க)

(௮)

மாசுகற்றி யாவி மருவுமா னோடடங்க
 வாசுகமே யீந்த வழக்குடையா—ஓசுகற்றுந்
 தேவகமே யாகவகந் தேவர்க்குந் தேவனெனப்
 பாவகமே செய்யுமருட் பண்புடையான்—சீவகத்தாற்
 பாசம் பதியைப் பரவாமற் பல்லுயிர்க்கு
 நேசமாய் நிற்கு நிகளத்தைத்—தேசுற்ற
 மூலரத்தாற் மேய்த்தவரு ணுட்பத்தான் பொய்யாரு
 மாலரத்தை மாயவருள் வைத்துகிறை—மேலிருத்திச்
 சித்தமுந் தீய கரணமுஞ் சித்திலே
 பொத்திருக்கச் செய்யுமிக்க யோகத்தான்—முத்திரெறி
 வேண்டுவார் வேண்டும் படிக்குவினை மாற்றிநன்கு
 தீண்டுநெறி மென்மேற் சிறப்பித்து—நீண்டநெறி
 காடுவா ராடும் படியாடி யாருயிரைக்
 கூடுவான் மெய்ஞ்ஞானக் கோலத்தா—னீடும்
 புனிமா ககலவருட் பூண்பார் புகழ்நன்
 செவிமா னிறைத்தவருட் செலவன்—பவமாய
 ஷோங்குவா ருட்டு முறுமனபா னுதியெல்லாம்
 வாங்கிச் சுவைத்தநா வண்மையா—ஓங்குவர்க
 டொந்தித்த வன்பாற் றெடும்பூ விருங்கநநன்
 கெந்தத் தடக்குமருட் கேண்மையான்—சந்தித்த
 மக்களெல்லாஞ் சாலோக மன்னுதற்காய் மக்களாப்போற்
 றக்கதொழிற் கொண்ட சன்னுடையான்—மிக்கவருட்
 டொண்டரெல்லாஞ் சாரீபந் தேய்வதற்காய்த் தொண்டரைப்போ
 லண்டனைப்பூ சிக்கு மருளுடையான்—மின்புப்
 புலனடக்கிச் சார்பம் புல்குவிப்ப தாகத்
 தலநடக்கு மிக்க தவர்போற்—சொலநடக்குந்
 தேசன் கருணைச் சிறப்புடையா னுலியெல்லா
 மாசுற்ற சன்மார்க்க மன்னுதற்காய்த்—தேசுற்ற
 றுலோனா வாப்போல றுலோதித் தித்தலுவின
 மாலோதி மாற்றும் வகையுடையான்—மேலோதிப்
 பார்ப்பான்மெய் யானிகளைப் பற்றிலை பற்றியடி
 சேர்ப்பான் கருணைச் சிறப்புடையா—ஹேற்பாற்கு
 வாக்கா லருமுத மன்னுவிடபான் நன்கருணை
 நோக்காற் பிறப்புகளை நோவிப்பா—னிக்காம
 லெத்தன்மைத் தொரு மிருக்கக் குணமாகற்றி
 மெய்த்தன்மைத் தாக்குபருள் விருடையான்—பொய்த்தன்மைத்
 தேமா னுறுவாநகற் சித்தமலப் பொக்கியநன்
 மாமா லுவிக்கு மருளுடையான்—பூமா

லுறுவார்க்குத் தன்னை யுறுமா றளித்துப்
 பெறுமா றிதுவென்னும் பெம்மான்—பொறிமாறிச்
 சேர்ப்பாறைத் தன்னடியிற் சேர்த்திடுவான் றீவினையுற்
 றூர்ப்பாறை யவ்வாறுற் றுக்குவா—னேற்பாரா
 மன்பருக் கன்பாவா னல்லாதார்க் கல்லாதான்
 வன்பருக்கு மன்பே வழங்குவா—னென்புருக்கு
 மீசன் குருலிங்க சங்கமமே யென்றறியப்
 பேசியரு னூலனித்த பெற்றியா—னாசமிலாட்
 தேவர் முதலாகச் சிற்றுயிர்க ளீராக
 மேவியருச் சித்து விளங்குதற்காய்ப்—பூவிதனி
 னற்கருணை தானே நயந்துலிங்க மாய்முனைத்து
 நிற்குமதி கார நிகழ்த்தியிடச்—சொற்கரும
 மாற்றி மவுன வகைநிறுத்தி வைவத்திற்
 றேற்று முயிர்கட்குத் தோற்றமல்—வீற்றிருக்குஞ்
 சிலமே யார்க்குந் தெரியாதாற் றேவென்னுங்
 கோலமே யல்லாத கொள்கையான்—ஞாலமதி
 விங்கமே தேவென் றெனுவிக்கப் பேசுமரு
 ளங்கமே யுற்ற வருட்பெருமான்—சங்கமமே
 யண்டர்பிரா னென்ப தடக்கியித் தேவுக்கே
 தொண்டரெனுந் தொண்டர்தமை யாவரித்துப்—பண்டைமல
 மிண்டகற்றி யாருயிரை மேவுதலான் மேவுமருட்
 கொண்டலெனு மிக்க குணமுடையா—னெண்ணிசைக்கு
 முப்பொருளின் றன்மை யுணர்த்தித்தன் மூதறிவாற்
 செப்பரிய நேயத்திற் சேர்த்திடலா—லொப்பரிதா
 மாசிரியன் றேவென் றறைவா னருணீதி
 பேசரிய வாணியுருப் பெற்றியான்—மாசரிய
 வந்தோ னுயிர்க்கு வழிபாடு காட்டியிட
 னிந்தைபல வென்ன நிகழ்த்தினே—னெந்தைதன்
 கண்டக் கறையுமருட் கண்ணுதலு மாற்றிநெறிக்
 தொண்டர்குழா மென்னத் துலங்கியே—யண்டர்தொழும்
 வேதா ரணியத்தின் மெய்கண்ட சந்ததிக்கோர்
 ஞாதா வென்ப்பெயரு நண்ணியே—யோதா
 துணர்ந்தார்க் குலவாக் கிழிவழங்கி யொப்பில்
 மணந்தான் பசுக்குலத்தை மாற்றிப்—புணர்ந்த
 திருவா வதினூறைவாழ் தேசிகனு மென்ன
 பொருவாத் தொழிற்பெயரு முற்றே—திருவா
 சாரர்க்கு மெட்டா வரியரு நாபப்
 பிழை வந்தேசப் பெற்றி—வாமாரு

(௩௮)

(௪௮)

முப்பொருளின் றன்மை முடிவாக யாவாக்கு
 மெப்பொழுது முள்ள தெனவாக—விப்பொழுது
 தானே யுபதேசந் தங்குமென்ப தாய்மொழிவா
 னுனை யறுக்கு முறுமுரணுய்—வானேயு
 மாவியுளத்திருட்கோ ராதவனுய் மெய்த்தவர்கண்
 மேவி யிருந்தும் விழுப்பொருளாய்த்—தாவிமிக
 வுச்சரிக்குங் கேண்மை யுடைத்தா யுயர்சிவத்தை
 வைச்சிருக்கு ஞான வழக்கதாய்—நிச்சயித்துச்
 செல்லா தவாச்செவியுஞ் செல்லுவதாய்ச்—சீரருளைச்
 சொல்லாத வாயுஞ் சொல்லுமெனலா—லெல்லாரு
 நண்போ மறைத்திடவே நன்னமச்சி வாயனெனப்
 பண்போ மியர்நாமம் பற்றியே—கண்போது
 சூட்டுவார் சூட்டித்தந் தொல்வினைரி னெல்லையிரு
 மோட்டுவார்க் கெல்லாமெய் யோங்கொளியாய்—நாட்டுமரு
 ணின்றோன் சபையி னிகழுங் கருணைநெறி
 சென்றோன் சிவாகமத்தின் சீரொலியு—மன்றோதுந்
 தேவாசம் பண்ணிற் சிறந்ததிரு வாசகமும்
 நாவா லுருகி நவில்வாரு—மோவாமற்
 சிந்தை யுருகித் திகைப்பாருஞ் சித்திரையின்
 முந்து பருவ முதற்றிருநாள்—வந்தபெருந்
 தேரோடு மீசன் றிருவிழாச் சேர்த்திலங்கச்
 சீராருந் தொண்டர் சிறப்புடனே—பாரோடும்
 வெள்ளம் பரந்திலங்க மேவுமது போற்கருணை
 வெள்ள மெழுந்தருளு மேன்மைகண்டு—கொள்ளுந்
 தவமுடையா சேத்துந் தகைமையினுன் மங்கை
 நவமுடைய பொன்னடிபை நண்ணிச்—சிவனே
 சிறியே னறியாமை தீர்த்திடுவா பொன்னு
 மறியே னெனவணங்கி யார்த்தான்—பொறியகலப்
 பார்த்தான் சிரத்தைப் பரிசித்தான் பாவனையாற்
 றீர்த்தா னறிவைத் திருப்பினுன்—சேர்த்தவனை
 வந்தித் திடுவதல்லான் மற்றொருவர் பின்செல்லச்
 சிந்தித் திடுவதில்லைச் சீயென்பா—டொந்தித்த
 மாதாவுன் பாலன்பாய் வந்தா னெனவுரைக்கி
 லேதாகு மெச்செனனத் தாயென்பான்—பேதாய்
 மலத்தா லுறுந்தாய் மலமகன்றார்க் கெல்லா
 மிலைத்தா யருளல்லா லென்பா—ணலத்தாகுந்
 தாயும்பொய்ச் சுற்றமெனுந் தந்தையு மோர்கதைத்
 தீர்ப்பு முலக வழக்கென்பா—ளாயுங்கான்

(௫)

(௬)

மாயு முலக வழக்கெல்லா மீசனரு
 ணையமே பொன்று நிலையென்பான் —காயமாந்
 தந்தை யுனக்கிவனே யென்னிற் றகுமுதரத்
 தொந்தத் தளவுண்டோ சொல்லுங்கா—லெந்தையடி
 வந்திப்ப தாக வரும்வழியிற் றங்கிநின்று
 சந்தித்தோ னுங்கவனுந் தந்தையோ—பெந்தித்த
 யான்மரிக்கு முன்னு ளவன்மரித்திங் கென்னுதரந்
 தானுதிக்கிற் றந்தை தவறன்றோ—ஆனுதிக்கு
 மாறே யளவில்லை மாறுபட்டுத் தோற்றுமலப்
 பேறே பிதாவாய்ப் பெறுமோதான்—மாறெலா
 நீக்கியறி வானந்த நேய முறவடியி

(௭௫)

லாக்குவான் றந்தைபெனக் காமென்பா—னுக்கு
 மகவே யுனக்கிவர்க ளென்னின் மருவிச்
 செகமா தரிப்பார் செனிப்பார்—வகையா
 மிருவினையா லிவ்வுலகி லேத்தபிரா ரத்த
 மருவுதற்காய் வந்தார் மகவோ—வொருவுதற்கு
 நாளே வருங்கா னமைக்கேட்டுச் செல்லுவரோ
 தானைப் பிடித்திரென்றாற் றங்குவரோ—வாழப்
 பிறந்தாரே யெம்மைவிட்டுப் பேர்வீரே யென்று
 பறந்தாலு நின்றுபார்ப் பாரோ—நிறைந்த
 வுயிருயிரிற் றேற்றி யொடுங்குதனு முண்டோ
 செயிருயிரிற் றேற்றுஞ் செயலாற்—பயில்வினைக
 னுள்ளளவு மோடி யொடுங்குவார் தம்மைமிக்க
 பிள்ளையென்ப தெவ்வாறு பேசுங்கான்—மெள்ள
 வியக்கு மரன்பா விசையாத வாறு

மயக்குவார் தாமோ மகவா—முயக்கொள்ளு
 மீசனே தாயாக வெவ்வுயிரும் பிள்ளையெனப்
 பேசுவதே ஞானப் பெருமைபென்பா—ணைசமுற்ற
 சுற்றமே யுற்று ரெனச்சொல்லிற் றெல்கருமக்
 குற்றமே மாயைக் குழாமன்றோ—வுற்றவருட்
 கண்ணை மறைத்த கடிய விருட்குலமாய்
 நண்ணியருட் டெய்வ நவையென்றும்—பண்ட
 மெல்லாம் பழுதென்று மீசனெழிற் பூசையுறச்
 செல்லா வறுமையுறச் செய்யுமென்று—மில்லாத
 வீம்பேத வாதாள் விழுவதெல்லா மென்றுமெய்யிற்
 சார்பலிடல் சாதித் தவறென்றுந்—நீம்பாரு
 மக்குமணி யங்கத் தடாடுதென்று மாடவீணர்
 பக்குவத்திற் கூடல் பபடுவென்று—மக்குடணைப்

(௭௬)

பெற்றிடுவ தன்றோமெய்ப் பேபென்றும் பேராத
 சுற்றமல்லா லுண்டோ துணையென்று—முற்றநாஞ்
 செத்தாலுஞ் செய்வார் சிறப்பென்றுஞ் செல்வத்தா
 லொத்தாசை மக்கட் குறுமென்றுங்—கத்தாவைச்
 சேராமற் புத்திசொல்லிச் செய்வித்த நியமையான்
 பாரா திருப்பதுவே பண்பன்றோ—தீராத
 மும்மலங்க டீர்த்தறிவின் மூன்றுருவாம் பெற்றியறத்
 தம்மைப்போற் செய்தார் தமசென்பா—விம்மைப்
 பதியே யுணைநோக்கும் பண்புற்று நென்னின்
 விதியாற் பதியன்றே மேவ—மதியாளு
 மாண்பெ ணவியென்ப தாருயிர்க் குண்டோதான்
 கோண்கண் டனுவின் குறியன்றோ—வீண்மண்ணிற்
 ரோற்றுதநு வெத்திறத்த தத்திறத்த தாய்த்கோய்தங்
 காற்றுமலப் போத மதாய்கின்றும்—வேற்றுடலை
 யின்பமெனக் கண்டிங் கிசைவதெல்லாம் வீணுந
 னுன்பமல்லா லுண்டோ சுகமுரிர்க்கு—வன்பாரு
 நொலமதி னண்ணி நடக்குமக னோரான்
 கோலமது கொள்ளக் குறித்தொருத்தி—மாலுற்
 றணைவதற்கு முன்ன மதன்சுவடு கண்டும்
 புணரும் வகைபுணரு வானோ—வுணரு
 மொருத்தி யொருவனுக்கங் குற்றமா லல்லால்
 வருத்தின் மறுமால் வருமோ—பொருத்திப்போய்ப்
 புல்லுவார் தம்மோடும் புல்லா னரனென்னச்
 சொல்லுவார் சொல்லைத் துணிவுற்றுஞ்—செல்லு
 மிவனே பதியென்றிங் கில்லாது சொல்விற்
 சிவனையகல் விப்பதன்றோ தேரின்—றவநே
 ருலுவா ரரனுக் குறுமடந்தை யாய்த்தஞ்
 சிறுமான் சிதைத்தநிலை தேரின்—பெறுமா னுக்
 காண்பால் தாகி லணுகான் பூ மாநென்ன
 வீண்பால் தாக விடுத்ததன்றோ—பூண்பாலா
 மெய்யா மடந்தை யெனவிரும்பி மோகமாய்ச்
 செய்யா நலங்கொல்லாஞ் செய்வித்து—மையறருங்
 காய மொருவருமே காணும லாயைத்தி
 லையு நெறியு மியற்றாமன்—மாயமற்ற
 வீச னடியார்க ளெவலிதுஞ் செல்லாரற்
 றேசிகர்க்குஞ் செல்வஞ் செலுத்தாமன்—மாசகலச்
 சொல்லும் புராணக் கதைக ளுனையார்
 செல்லுமரன் பாலன்பு செய்பாமல்—வல்லபு.

(கூடு)

(௪)

ஷாசநனிற் காவன் மனையு ளடக்கிமிக
 வாசையுற வெல்லா மமைத்தங்ங்—னேசமுறு
 மால்காவி மையற் றெழுநிலனைத்து மன்னிமலத்
 மால்காவ விட்டமலத் துட்டனன்றே—காலன்பா
 லுற்றபேர் வி யுறுமுடலைக் கையாற்
 பற்றுதலுஞ் செய்யாப்பொய்ப் பாவியன்றே—சொற்றவரு
 வீசனுக்கே யீயா னிசைந்தவபி மானமெல்லா
 நீசனுக்கே யீயுநெட் ரோனன்றே—மாசற்ற
 தேவென்பான் றன்னையெனைத் தேவியென்பான் னேன
 ஷாவென்பான் பொல்லாச் சதியனன்றே—கோவென்னு
 மீசன் பதியாகி யெவ்வுயிரும் பெண்ணுகி
 நேசமுறு மல்லா நிலையுண்டோ—மாசற்று
 மாவியோ டாவி யனைவதுண்டோ பெண்ணுகும்
 பாவிபதி யென்னப் பகர்வஇனே—வாவியற்ற
 மாயமே காய மலமா யறிவழிந்து
 தோயும் பிணமாற் றெடுநென்பா—ளையுநெறி
 யாளடிமை யெல்லா மடைந்தார்க ளென்னிலரன்
 றுளடிமை யல்லாந் தனியுண்டோ—நாளுந்
 மெனக்கடிமை யென்றிங் கிசைந்தநா வீசன்
 றனக்கடிமை யின்றாய்த் தனித்து—மனக்கவலை
 யுற்றுப் பிறப்பென்ப தெல்லா முறப்பட்டுக்
 குற்றநா கத்துங் குடிப்பட்டுச்—சுற்றிநிரா
 லுந்குங் குருலிங்க சங்கமமா யுற்றீச
 னீக்கு மயக்கமெலா நீக்கியெனை—நோக்கி
 யடிமையெனச் செய்தா னறிந்தறிந்தும் பொல்லாக்
 கொடுமைசெய்வ தெல்லாங் குணமோ—கடுமியக்கந்
 தள்ளுவா வீசன் றனக்கடிமை யாகினல்லா
 லென்றாவான் சற்று மிசைவஇனே—வுள்ளதா
 மெல்லாரு மீசர்க் கடிமை யெனக்கடிமை
 செல்லாது சிவன் சிவற்கடிமை—யில்லாத
 மூட சடிமை முறையாக்கும் பொல்லாத
 வேடர் தருமங் விதியன்றே—நாடுஞ்
 சிவனடியா னென்றமொழி தேரீற் சிவனுக்
 கிவனடியா னன்றென் றிசைக்கும்—பவநெடியி
 யாதகத்தார் பொய்க்குப் பயப்படா தோதுமலப்
 போதகத்துக் குள்ளாய்ப் புகுதாதே—மேதகத்தா
 மொன்றலா வென்றா லுளதாசி நின்றலா
 றே ன்மலா வென்றிலவை யிருத—லொன்றலா

(௭௧)

(௭௨)

வீரே முதலதனி வீரலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கென்றும்—பேறே
யுரைக்குஞ் சிவஞான போதத்தை யோரா
திருக்கு மவர்க்கியல்பா மென்பான்—செருக்கு
முடைமையுனக் கீதென் னுரைக்கி லொருவர்க்
கடிமை புந்நுடைமை யாமோ — திடமாய்ச்
சிவன னுடைமையெனச் செப்பின் சிவனுக்
கிவனடிமை யன்றா யிசைக்கு—மிவன து
வென்னி னிறையிவனின் வேறு மிவனவனுய்த்
துன்னிலிரண் டாகுமோ சொல்லுங்கான்—மன் னுமுட
லொற்றுமையா யாவி யுடன்படுங்காற் போகங்க
முற்றிடுவ தொன்றா யுறுமன்றோ—பற்றுதற்கங்
கில்லாத தாமு மிதன லுளதாசிப்
பொல்லா நரகம் புகுவரோ—செல்லாத
வாவி தனுவினா டரும்பொருளு மொன்றுத
மேவிச் சிவாற்புதமாய் விட்டதன்றோ—பூவிதனின்
யாடுனனதென் றெண்ணி யிடுவாரு மேற்பாருங்
தோன்றனு தானாய்க் கொடுத்தடக்கித்—தான்றனதை
யீந்துபலன் கொள்ள மியல்வோர்க் கிவைநன்று
மாய்ப்து தமையற்றார் கவைநன்று—மேய்ப்துமொழி
யெங்குமுன னென்றனைவ யொன்றன் திரண்டென்னி
லெங்கு முனான் றெவற்றெவனு—மங்க
ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னுள்ளிபொ ளீச
னவையுடைமை யாளாநா மங்கென்—நவைபகலுச்
சொல்லுஞ் சிவஞான போதத்தைச் சூழாமற்
செல்லுவார்க் கேதுமுண்டாய்ச் செப்புவா—வில்லறத்தி
னெங்கு குலநலத்தி னுன்மையறச் சைவநெறி
தாங்குவது மங்கை தவறென்னிற்—நிங்குடையற்
சாதிபுயிர்க் கில்லைத் தருங்கரும பேதத்தா
னீதிசூல நான்காக நின்னுளதா—லோதுங்
கருமமொரு நான்காக் கடவுள் வினையும்
வரும்பொதுவே யாக வசலாற்—றநுங்கரும
பாவ மெவற்சொரினும் பற்றுவார் திரிய
மேவுதன்ம மார்சொரின மேலுறைவார்—தேவ
னானே யெனப்பணிவா சாரேனு மெங்கு
பரனே பசுபாசம் பற்றி—வரினே
யிறைமாறு கொண்டிங் கெழுநிறி யாகித்
துறைமாறு கொண்டி கழுவு—நிறைமா

(௩௩௮)

(௩௩௯)

நெழுகுலங்க ளெல்லா மிறையருளான் மாற்றித்
 ரெழுகுலமே யன்றிச்சொல் னுண்டோ—விழிகுலமாஞ்
 சாதியுயிர்க் குள்ளதெனச் சாற்றுமோ மாமறைக்
 மதகலத் தேனார் திருமொழியு—மோதும்
 பிறப்பெொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வாச்
 செய்தொழில் வேற்றுமையா லென்றும்—பிறப்பகல
 னைவத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
 தெய்வத்துள் வைக்கப் படுமென்றுஞ்—செய்ததனாற்
 நேசிகர்க்குப் புத்திரராய்ச் சேர்த்தாரை வன்னமெனப்
 பேசி னரகமுதும் பெற்றியன்றோ—மாசிற
 றிருந்துபெருஞ் சாதிச் செயலானற் சைவத்
 திருந்தவர்க ளோதித் திலையாற்—பொருந்துகின்ற
 சாதிவியப் பாகத் தருமன்றோ வேதமிதை
 நீதிமறை யோரே நிகழ்த்துவதா—மோதியதோ
 ராசிரம நான்கு ஊடங்கும் வருணத்தி
 னேசமுறு வேத நெறியதனைப்—பூசாரை
 யல்லாதா ரோதி லருநரகத் தாழ்வனென
 வெல்லா மறையு மியம்புவதாஞ்—சொல்லார்
 மறையோர் முதலாக வாழுமுயி ரெல்லா
 மிறையோனும் பத்தி யிசையி—னிறைவாகுந்
 தேசிகர்பா லுற்பவிக்குந் தீக்கையொரு நானகதனின்
 மாசரிக்கு மாதுவர வுற்றோர்க—ளாசரிப்பா
 ராகமங்க ளையைந் தொருமுன்று மல்லாதார்
 தாகமுற்றுத் தீண்டிற் றகுநிரயத்—தாழுமெனச்
 செப்புஞ் சிவாகமங்க ளெல்லா மிதனாலே
 யொப்புயர்பி ரண்டுக் குதாணந்தா—னிப்பொழுது
 வேதநூல் சைவநூ லென்றுரைக்கும் வேற்றற்
 வாதிறா லாதியலா வாதியா—லோதுநா
 லாரணநூல் சைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாகுங்
 காரணர்க்கு ஈல்லார்க்கும் காணுங்காற்—பூணாமாம்
 வேதா கமத்தின் விதியா விழிபுயர்பிங்
 கேதா முதரத் தெழுவாருஞ்—தீதாசா
 ஞானத் துதிப்பாரு நண்ணியிடி னென்னுமோ
 வானத்தார் ஞான வசனாமோ—மானத்தா
 லாகிமறை யோதி யதன்பயனென் னும்மறியா
 வேதியர்சொன் மெய்யென்று மேவாதே—யாதிரின்மே
 லுற்றதிரு நீதுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்
 செற்ற புலையாற் செல்லாதே—நற்றவஞ்சேர்

என

(எக)

வேடமுடன் பூசையருண் மெய்ஞ்ஞான மில்லாத
முடருடன் கூடி முயங்காதே—நீட
வழித்துப் பிறப்ப தறியா தரணைப்
பழித்துத் திரிபவர்ப்பா ராதே—விழித்தருளைத்
தந்தாளு மீச னடியாரைச் சாரென்ன
வந்தா னுமாபதியான் வாழ்பதியே—நந்தானங்
கொற்றங் குடியான் குலவியடி யாசடையச்
சொற்ற திருமொழியைச் சூழாமற்—சூற்ற
முறுவர்க்குச் சாகி டியர்புநன்று முத்தி
பெறுவர்க்குத் தீக்கைப்பே றென்பா—ணிறைவா
மிறவாப் பெருஞ்செல்வ மில்லறத்தி னோங்க
வறமான தெல்லா மடையத்—திறமாக
நின்றதனை விட்டி ரெடிய னுறவதனைச்
சென்றனரீ யெவ்வாறு செப்பென்ன—நின்றலகி
லெண்ணுன் கறத்தார்க்கோ வேய்ந்தகதி யெவ்வுலகு
நண்ணு தவர்க்கோ நலஞ்சொல்லாய்—கண்ணு
பட்டதெல்லாம் பொய்யே பசம சிவனருளால்
விட்டதெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான வெற்றியன்றோ—நட்ட
விலமே பலமா யிசைந்ததெல்லாம் பொல்லா
மலமே யிலமாய் மருவி—நலமே
தருமனை நீத்துத் தருமிலத்தின் மோகம்
பரவுதலா லுண்டோ பலமென்—பரபழிபே
தியயமலச் செய்தியன்றோ தீவினையா லாவிமிகச்
செய்யு முலாசச் செயல்பற்றிப்—பைய
நடக்கு மயக்கமென நண்ணியதை நீங்காங்
கிடக்குங் கிடையே கெதியாய்த்—தொடுத்தோர்
தொல்லையற மெண்ணுஞ் சூழ்ந்தமற மொன்றினுக்குத்
செல்லுமல மைந்தின் செயலாமால்—வல்லபலஞ்
சொற்க நசகமவை தோய்ந்தவையின் சேடத்தா
னிற்றும் பிறவி நிலையின—னற்றருமம்
பண்ணியபே தன்றோ பகையன்மா றேவரசை
வெண்ணரிய மக்களுக்கு னெற்றமாய்—நண்ணு
மதுகாசம் பெற்ற வநனு லெவரு
மதியான தெல்லா பயங்கிப்—பதியா
மிவசே யெனக்குருதி யிசைப்பு நீத்த
புலனைச தெல்லாம் புறம்பாய்ப்—பவனைசப்
பட்டாரை யெல்லாம் படைப்பயனுஞ் சங்கராந்
சிட்டிமுத லெவ்வுயிர்க்குஞ் செய்துதா—னட்டப்

(௭௭௭)

(ராஅடி)

படுவதென்றாய்ச் சங்காரப் பட்டதெல்லாஞ் சித்திப்
படுவதற்கு முத்தியினைப் பற்றித்—தொடுவதற்குத்
தோற்ற மொடுக்கஞ் சொலுமிவையு மில்லாத
தேற்றமே தேற்ற மெனநின்று—மாற்றுமல
முன்னபோ தெல்லா மலமு முன்தாக
வெள்ளொழி காசு மியல்பாகக் -- கள்ளமலம்
விட்டபோ தெல்லாம் விடவா மிருவினையின்
கட்டகல்வ தாகக் கருதுமுத்தி—தொட்ட
வணக்கிரகந் தானு யடைய வருட்குத்
தணக்கிரக மாகத் தருமாற்—செனிக்கு
மிருவினையோ டொன்றா பிசையு மலமெல்லா
வருமறமு மாங்கே வருமா—லொருமலமு
மில்லா விடமா மிசைந்தகிவ புண்ணியமற்
றெல்லாந் துறவோ டிசைவன்றோ—சொல்லுமல
மற்றபோ தன்றோ வநெனிறையக் காமித்தங்
கிற்றுறக்க நெஞ்ச மியல்பாகு—நற்றவர்க்கு
மீசன்மேன் மோக மெழுந்தன்றோ வில்லறத்தை
மோசமெனக் காணு முறைபெற்றா—ராசற்ற
வத்தன்மேன் மோக மடைந்தன்றோ வில்லறத்தைக்
கொத்துடனே மாற்றக் குணம்பெற்றா—சுத்தனரு
ணெஞ்சத்துள் வையாப்பொய் நெஞ்சர்க்கு மில்லறமாம்
வஞ்சத்தை மாற்ற வருவதென்கொல்—கொஞ்சக்
கருமமென்ப தொன்றைக் கருதுவார்க் கேதான்
தருமா தருமமெனச் சார்ந்து—வருமதனற்
சாதித்தார்க் காகுந் தரும மதன்மத்தைச்
சேதித்தார்க் காகுந் செயலாமால்—வாதித்த
பாவத்தை மாற்றிப் பகரறத்தைச் சார்ந்துபசத்
தேவத்துக் கன்பு செயற்பாலாய்—மேவித்தம்
மோகத்தா னீத்திலத்தை முற்றியதே யன்றிமல
பாகத்தா லல்ல பகருங்கான்—மாகத்தா
வினா செனவு மிசைந்திலையாற் றியமல
முன்னாய் நடத்து முறையன்றோ—மன்னி
யறிவித்தா லெல்லா மறிவன்மெய்த் தேவை
யறிவியா தாலறிவ தாதேற்—செறியுமல
மற்றார்க் கறிவை யனிக்கு மறுதார்க்குக்
குற்றத் தளவே கொடுக்குமால்—நற்றிமிகத்
தித்திக்கும் பால்பித்தஞ் சேர்ந்தாருக் கூட்டாத்
புத்தி யுடைய புனிதனைப்போற்—சத்தியபே.

செல்லாத மூடருக்குத் தெய்வத்தைத் தெய்வமெனச்
 சொல்லாதவர்க்குஞ் சொலானீசு—எல்ல
 துணைவனைத்தோன் றுமலவன் றெத்தனுக்கு மாலா
 யணைவளவ னாய்ந்து மறியக்—கணவனு
 னென்றாலும் பெய்யெயன் றிசையா ளினியகுலத்
 தொன்றாகு வானோ வுயர்ந்துமிக—நன்றாகுங்
 கத்தனையே நீத்துக் கருதுமவ னெவறநுந்
 தொத்தனுக்கன் பாகித் துறந்தாரைச்—சுத்தரெனும்
 புத்தியென்ப தெவ்வாறு புன்மலத்தை மாற்றாத
 சித்தமென்ப தன்றோ திடமாகுந்—தொத்துந்
 தருமத்தாற் றேவாய்த் தருவார்க்காய் நீத்த
 கருமத்தார் கருமத் தாரே—யொருமித்து
 நின்மலன்மேன் மோக நிகழ்ந்திலத்தை நீத்தாரைப்
 புன்மலத்தா ரல்லவென்ப் போற்றிடுக—நன்மையுற்ற
 வாண்டவனை யானென்று மானவனைத் தேவென்று
 பூண்டதன லுண்டாமோ புண்ணியங்க—ணீண்டவில
 நீத்தானே நிர்த்தித்து நீணிரயத் தாளாகச்
 சேர்த்ததன லுண்டோ செயலம்மா—வார்த்தைதார்
 தேவைப் பசுவாயுஞ் சிற்றயிரைத் தேவாயும்
 பாவித்தாற் கென்ன பயனுண்டாம்—பூவின்
 முதலிழந்தார்க் கூதியமு முண்டோமெய்த் தேவாம்
 பதமிழந்தார்க் குண்டோ பயன்கொள்—விதமாய்த்
 துறந்தா ளனைத்துந் துணைவனையே பற்றி
 யிறந்தா ளிதன்மேலு முண்டோ—சிறந்தவனைப்
 பற்றி யொருத்தி பரிந்துமிக மாலாய்த்தஞ்
 சுற்ற மனைத்துந் துறந்தவனாக்—சுற்றமல
 மேதோ கடவுளிசை வேதோ விசைவில்லை
 யாதோர் வினைக்கு மனவிலலை—பூதவினை
 தன்னளவு நிற்கத் தருமல்லான் மற்றொன்றை
 யுன்னி நடக்கு முணர்வுண்டோ—மன்னுலகை
 நீத்ததனன் முத்தி நெறியோ வுலகமெல்லாங்
 காத்ததனன் முத்திக் கடவுளோ—வார்த்த
 வரற்கா யிலமதனை யற்றிபெர்க் கல்லா
 னரற்கேது முண்டோ நவிறி—விசக்குதற்கா
 யற்றதெல்லா முத்தி நெறியோதன் னான்
 வற்றவர்க ளெல்லா முறுதவமோ—குற்றமற்ற
 வீசன்மேன் மோக நெழுந்தற்புற் கன்றிடல
 மோசனமு முண்டோ மொழியுங்காத்—பெசம்

(உா)

(உகடு)

மலையயன்றே வாவார்மற் றல்லாத பேருந்
 திரிமலத்தோ டொன்றாகச் சேர்ந்து— வருங்கரும
 பாகத்தாற் றேவாயும் பாவத்தா லாளாயும்
 போகத்தாற் றோகப் படுமுயிர்கண்—மோகத்தாற்
 கத்தா வகத்தா வகத்தாவே கத்தாவாய்ப்
 புத்தி திரிந்தமருட் போகத்தா—லத்த
 னரனே யெனவு மறியர்மை தின்ற
 துரையெனக்கின் னுள்ளபடி யென்னப்—பரவுமையற்
 றந்தைபான் மோகத் தகுதியா லீசரெனு
 மெந்தைபான் மோக மிழப்பன்றே—சந்ததமுந்
 தாயர்பான் மோகத் தகுதியா லீசரெனு
 நேயர்மேன் மோக நிலாதன்றே—மாயமுற்ற
 மாதார்பான் மோக மருவுங்கா லீசரெனும்
 வேதார்பான் மோகம் வெறுப்பன்றே—போதமற்ற
 மக்கண்மேன் மோக மருவுமா லீசரெனுஞ்
 சொக்கார்பான் மோகந் தொடதன்றே—மிக்கதோர்
 சுற்றத்தார்மேன் மோகந் தோன்றுமா லீசரெனு
 மற்றவர்மேன் மோக மறுப்பன்றே—வுற்றதோ
 ராடகத்தின் மேன்மோக மாகுமா லீசரெனு
 நாடகத்தார் மோக நவைவன்றே—நீடுமையற்
 பொய்த்தேவர் மேன்மோகம் பூணுமாற் போதமுற்ற
 மெய்த்தேவி னன்பு வெறுப்பன்றே—வைத்த
 பரப்பெல்லா நீத்து பசுமசிவத் தொன்று
 யிருப்பன்றே வாவிச் சியல்பா—மரிப்பா
 முலகே நெடும்பிழையென் றேதி யுலக
 மலகைத்தே நென்ன வறைவாள்—விலகித்
 துடைத்தாற் றனக்குத் துணையென்பாள் செல்வம்
 படைத்தார் பசுவாகு மென்பா—ளெடுத்துமுலை
 தந்தா ண்டக்கத் தகுந்தாரச் சைச்சுமக்கு
 நந்தா வுலக நடையன்றே—தந்தையென
 வந்தோன் பசித்திருக்க மக்களுக்கே யூட்டுமையற்
 சிந்தா வுலகின் செயலன்றே—நந்தாமற்
 ரெட்டதனைத் தொட்டுத் தொடுநன்றி யத்தனையும்
 விட்டுவிடும் பொல்லா விதியன்றே—நட்டாரை
 யோங்கும் பொருளா லொறுத்துப் பகையாக்கி
 வாங்கு முலக வழக்கன்றே—நீங்காம
 லொட்டு மகவொருவ ரேனு மொருபணத்தால்
 வெட்டும் பகையாய விடுவான்றே—கட்டியரு

(உஉ௦)

(உ௩௦)

வீசன் றிர வியங்க ளெல்லா மிலத்தாக்க
 வாசைகொள்ளும் பொல்லா வவத்தன்னே—மாசறுக்குந்
 தேசிகர்க்கொர் காசுஞ் செலுத்தார்தஞ் செல்வமெல்லாம்
 வேசியர்க்கே யீயும் விடான்றே—நாசமிலாச்
 சங்கசர்க்கே யன்பு தரிப்பியார் தீப்பிறப்பா
 மங்கையர்க்கே யன்பதனை வைப்பதன்றே—சங்கையற்
 வுள்ளவ வு மக்களுக்கே யீய வொருப்பிவ
 ரெள்ளவ மீசர்க்கொன் றீயாமற்—கள்ளமலந்
 தீர்ப்பார் புறமிருக்கத் தீயமக்க ளொடருந்தி
 யார்ப்பார் நாகத் தவரன்றே—நோற்பார்கள்
 பெற்றெடுக்க வீசன் பிறந்திருக்கப் பிள்ளையென
 வெற்றிடலந் தீண்டும்பொய் வீணானே—நற்றிபரன்
 பூசைசெயும் போதனைகம் போதுசெலு மிலத்தற்கு
 மோசமெனும் பொல்லாத மூர்க்கசன்றே—மாசுற்ற
 மைந்தர்செயும் குற்ற மறைப்பார் தவசென்னி
 னிந்தைசொலும் பொல்லாநெட் டேசன்றே—சிந்தைதனை
 வாதைசெயுந் தீய மலமகற்றுஞ் சங்கமத்தைச்
 சாதிசொலும் பொல்லாச்சண் டாளானே—நீதிசொலும்
 தேசிகரை யீசனெனச் செப்புதவர்க் கில்லாத
 வாசகமே சொல்லும்பொய் வஞ்சகன்றே—நேசமுற
 வுள்ளவா ரல்ல வுறவல்ல தேசிகரை
 பெள்ளவார் தீய விடக்கசன்றே—கொள்ளுநிலை
 காணர் சிலரோடுங் கண்டாளைப் போற்றவலா
 வீணையும் பொல்லா விடான்றே—பூணுது
 மீசற்குப் பூசை யிலாதிருக்க மக்களொடுங்
 போசனமே செய்யும் புலையன்றே—பேச
 முலகமுயி ரெல்லா மொருவனிதிங் தென்றல்
 விலகி யெனதென்னும் வீணர்—நிலவுவீதா
 ருணற் பிறிதுயினைக் கொண்டுனைத் தின்னுமல
 வீணை நசுகில் விழுவதன்றே—கோணுகும்
 பொல்லாப் புலாலைப் பொசியாந் நல்விருந்தாற்
 கொல்வார் நாகக் கொடியரன்றே—பல்லினிகள்
 பெந்தித்தாற் சிற்றுயினைப் பெல்லிமிடு வித்துமலத்
 தொந்தத்தாற் தீநிசயந் தோய்வதன்றே—பந்தமுறு
 மாயா வுலகே மதுபானக் சந்தையதைத்
 தோயா தவசே துணையன்றே—சாயாத
 சங்கமமே விங்கந் துஞ்ஞாநீவா டொன்றாகத்
 துஞ்ஞ மவசே தபசென்பாள்—பொங்குபுருள்

(உசுடி)

(உருடு)

வேடமும் பூசையுமே மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்
 மாடையும் வாழ்க்கை மனையையுமே—நீடியதோர்
 நெஞ்சு விடுதூதி னிகழ்த்துமுப தேசமுறு
 வஞ்சகரை நெஞ்சின் மருவெனென்பா—ணஞ்சுண்ட
 தேவேமெய்த் தேவென்னச் செப்புவதென் மூவருநங்
 கோவே யெனமறைகள் கூறவெனின்—மேவுந்
 திதிக்கடவுள் சங்கராஞ் செய்கடவு டம்மை
 விதிக்கடவு டானே விதித்தா—னதியைப்
 பொறுப்பானுஞ் சிட்டிதனைப் பூண்பானு மாலாற்
 சிறப்பாவா சிட்டிதிதி யெல்லா—மறுப்பா
 னானேயா மன்றோ வவன்மரிப்ப தின்றி
 வரமே யளித்து வருவான்—பரமே
 யிவனல்லா ரெல்லா மெழுபிறப்பை யேயும்
 பவமாம் பசவாகும் பார்க்கிற்—செவையா
 யிலயித்த தன்னிலில யித்ததாம லத்தா
 விலயித்த வாறுளதா வேண்டு—மிலயித்த
 தத்திதியி லென்னி லழியா தவையழிவ
 தத்திதியு மாதியுமா மங்கென்று—முத்திநிலை
 சொற்ற சிவஞான போதத்தைச் சூழாம
 லற்றவர்க்கே பொய்க்கடவு ளாமென்பா—ஞற்ற
 திருநீறு மஞ்செழுத்துஞ் சேர்கண் டிகையு
 முருமாறு கொள்ளுமுறுந் தேவே—கருமாற்ச
 செய்யுமென நல்லொழுக்கஞ் செய்திடினுஞ் சீவனற்று
 நையு முடற்சிறப்பு நண்ணியதா—மெய்யாகு
 மஞ்சக் கரத்தார்க்கே யாவியுறு மெய்யழுக்கு
 மிஞ்சக் கரக்கும் விதியென்ன—நெஞ்சிரக்கத்
 தாசாரஞ் சற்று மிலவெனு மானியைப்போற்
 நேசாரு மீசன் சிறப்புளதாற்—றாசாகு
 மாவியற்றா லேதகித்து மாவதுண்டோ வீசனல்லாற்
 பாவிப்ப தெல்லாம் பழுதென்னத்—தேவா
 தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
 மனக்கவலை மாற்ற வரிதென்—நெனக்குவலை
 போக்குவ தாய்ச்சொன்ன பொருணா லுணராப்பொய்
 மாக்களுக்கே தீநிரயம் வைத்ததென்பா—ணிக்கமலும்
 பேசரிய வையம் பிரமத்தாய் வஞ்சக்தி
 னேச முறுமலத்தா னீள்பொருளி—லாசைப்
 படுமாற தெவ்வாறும் பட்டு நிரயந்
 தொடுமாற தெவ்வாறும் தொட்டு—விடுமாறங்

(உசுடி)

(உஎடி)

கெல்லாம் விடுத்தங் கிசைவதற்கோர் தேவின்றிப்
 பொல்லா நரகம் புகுவதாய் —நில்லாமெய்
 யாவி துணைக்கண் டகம்பிரம மென்னுமலப்
 பாவினைக் கண்ணு லும் பாரெனென்பாள் —மேவுமுயிர்
 கொன்றுன் றினல்காமங் கோப மதுபான்
 மென்றுந் தனுவுக் கியல்பாக்கி —மன்றுண்ட
 மாடுவான் றன்னை யகற்றியவன் சத்தியடி.
 கூடுவா னாகக் குறித்துடலிற் —கூடுவான்
 கண்டிகைபு நீறுங் கருதுமெழுத் தோரைந்து
 மண்டிகழும் வாயி மருவியருட் —டொண்டொழுங்கு
 மாறுபட்ட பொல்லா மருட்குழா மாவார்க்கும்
 வேறுபட்டே னென்ன விளம்புவா —ணிறுபட்ட
 காயமதி வீசண்புங் கண்மணியுங் கட்டியடித்
 தோய்ந்தவா வாயத் தொடுத்தே —மாயமறு
 நாதனடிக் காக்கி முத னண்ணுஞ் சிவாலய மு
 மோதுசிவ தீர்த்தத் துறுவிதியும் —பேதமென
 நீசர் குலமுதலாய் நீக்குமவை தோற்றியிட
 நாசமுறன் மாதர் நவைபெச்சிற் —தேசநெனக்
 கூடி நடந்து குலவு முயிர்ப்படியின்
 வாயி முட லோடிவிங்க மாய்த்தறிவாய் —நீடிய தேசர்
 வேதா கமத்தின் விதிமாற தாய்கியயச்
 சூதாவார் திங்கலக் சொல்லுமறை —நிதாசு
 துற்றியா ரோங்குஞ் சிவாலய மு முள்ளத்துச்
 செற்ற புலையப்பாற் செல்லா தே —மற்றவஞ் சேர்க்
 தொப்ப ரே நாயினுக்கு மூலுடலின் மண்பூசி
 முற்பொழுது மூழ்கார் முபன்றென்றுஞ் —செப்பும்
 புறத்தாய்மை கீரா ன்மைபு மகத்துப் ப்மை
 வாய்மைபுற் காணப் பரிமென்றுக் —துய்ரொழியின்
 போதகத்திற் செல்லாமற் புன்னுல்பா சாட்டுமலப்
 பாதகரைக் கண்ணுற்பா ரேனென்பாள் —மேதகத்தா
 மீச னொருமுதலே யெண்ணிறந்த தாலியவை
 மாசகன்று நிற்கும் வகையதனிற் —பாசமிரு
 மாயையொடு கண்ம மருவிப் பிறப்பிறப்பைத்
 தோயு மவையகலத் தூயவரு —லையவுயிர்
 கிரொநிகிர் சேர்க்கு கிறைந்தது போ வீசணு ன்
 சேரு மெனுமலிக்கச் சேருமெய்யான் —பாசமிக்க
 மேவு முயிர்க் கோ மிகுண்டல் பொன்றின்மேற்
 றேயு முடன் மேன் முயர்க்கத் தோய்மதின்துங் —காயபுதிங்

(உஅய)

(உசுய)

காவிதனக் கஞ்ஞான மெய்ஞ்ஞான மாகிலதாய்ச்
 சீவிப்ப தல்லாற் செயலுண்டோ—மேவியநீ
 ரொன்றாக லாற்கத்த னோடமை வின்றதாய்
 நின்றா ளிவனைநினை யேனென்பாள்—குன்று
 விருகட் கிடைபி விசைந்ததடை யன்ன
 மருவி மலமுயிரை மன்னக்—கருவிவினை
 யெல்லா மிசைந்தங் கிறப்புப் பிறப்போடு
 பொல்லா நாகம் புகுந்துமிக—வில்லாத
 விற்பமே மேலா யிசைந்திடுநா ளீசன்மலத்
 துன்பமே நீக்கத் துடக்கோர்கண்—முன்புற்ற
 கேவலமே போலக் கிளருமறி வேதுமற
 மேவுதலே முத்தி விதியென்பா—னாவியற்
 செப்பியதோர் முத்தித் திறநன்றாந் தீதிருநோ
 யொப்புவதா முத்தி யொழுங்கென்னி—லிப்பொழுது
 மாயா தனுவிளக்காய் மற்றுள்ளங் காணுமதைத்
 தோயாத கேவலமுஞ் சுத்தமன்றோ—வீயாத
 வம்பகத்துக் குற்ற வவலத் தடையகன்றாற்
 செம்பொருளைத் தேர்தற் றெளிவன்றோ—நம்புமுயிர்க்
 காசற்றா லீசனோ டாவதுவே முத்தியெனப்
 பேசுவதே மெய்ஞ்ஞானப் பெற்றியதாந்—தேசற்ற
 வாசாதி யேலனைவ காரணமேன் முத்தியிலை
 பேசா தகவும் பிணியன்றோ—மாசற்றார்
 தூங்குதலே போலத் துலங்குங் கரணமற
 வோங்குதலே முத்தி யெனவுரைக்கிற்—றங்கும்
 பொறியிலார் முட்டைகினை புன்மரங்கள் கொர்ப்பத்
 தறிவிலார் முத்தியடை வாரா—நெறியின்
 வருமிந்த முத்திக்கு மன்னுசிவ ஞானக்
 குருவும்வர வேண்டாங் குறித்து—வரைவாய்
 வருந்துன்ப மல்லான் மருவு சிவஞானம்
 பொருந்துவதங் குண்டோ புகலிற்—நிருந்தியதோர்
 பாடாண வாதம் பகருவார்க் கேழுத்தி
 கூடா தவனொடுங்கூ டேனென்பா—ணீடுசெம்பிற்
 றங்குங் களிம்பதற்ச சாரங் குளிகையென
 மங்கு மலமுயிர்க்கு மாயவருட்—சங்கமுறச்
 சுத்தமா பொன்றோடுந் தோய்வற்றுத் தான்பேத
 முத்தினை முத்தி மொழிந் திடுவா—நித்தியமா
 டிசனோ டாவி மொழிந் பாச மேன்மலற்கள்
 பேசக் குளிகையிற் பின்களிப்பு—நாதமே

(நா)

(நகடி)

தொட்ட களிம்பைத் துடைத்த குளிகையது
 நட்பு முறு தாடகமாய் நண்ணியது—லேட்டமற்ற
 பேதமே வாதமெனப் பேசுவார் தங்களுட
 னீதமே தீதா நிலையென்பா—லோகியதோர்
 வேற்றுமல மானி மிதுபதியின் நம்முணர்வின்
 கேற்றமாய்ப் பாச மிருங்கருவி—தோற்றியிட
 வானி யறிவா யருந்தியிடு மவ்வறிவு
 மோவி யிடவெரியா வெண்டழல்போ—லானி
 யறிவாய் மற்றொன்று மறிபாத தாகு
 நெறியாமிவ் வாறொழுகி நிற்கை—பிறியா
 வுயிருக் கரனருளே பொண்புழுவை வண்டு
 செயல்கேர்ந் தெடுத்ததெனச் சிந்தைப்—பாவின் றெடுக்கச்
 சீவனதை நோக்கித் தெளிந்ததுவா ஸைந்தொழிலுந்
 தாவிப் பேரறிவுஞ் சார்ந்தகலா—மேவுமருண்
 மிக்கோர் திரட்சி விரவுதலே முத்திரெயன்பான்
 றக்க வறிவு தவறின்றி—பெய்காலு
 முப்பொருட்கு நிற்க மொழிகின்ற வாருயிர்க்குத்
 தப்பறவே காணத் தகுமுறைமை—செய்யுறியு
 லோங்கு மலனிருள்க் குற்ற கலைவினக்காய்த்
 தீங்குலகி லொன்றைத் தெளிவின்றி—மாங்ககன்று
 ஞானத்தாற் பேரின்ப கண்ணுவது மின்றரு
 மானத்தா லோசொருகான் மன்னுமெனினி—னீனத்தா
 மங்கத்தை யன்றி யறியா துயிருடலந்
 தங்குமுயி ரன்றியொன்றுந் தானறியா—துங்க
 வரற்கொன்றை வேண்டி யுறியவேண்டி யன்றே
 தரிக்குமனல் போலுரிமைச் சாற்றில்—விரிக்குந்
 பொறியற்றா லானி புணர்ப்பின்னு மீச
 னறிவற்றார் தம்மையனை வா லீன—தெறுபுற்றங்
 காற்றும் புழுவை யருங்குளவி தீண்டிலொன்றாய்த்
 தோற்றுவது முண்டாமோ சொல்லுங்காற்—தேற்றிய
 வண்டு புழுவை மருவப் புழுவதுவாய்க்
 கொண்டுநிற்க மந்திரமுட் கொண்டதுண்டோ—மண்புட்
 பிடித்ததனு லப்பேறு பெற்றதெனின் வண்டா
 யெடுக்குவயிர்க் குட்டித் திசைந்து—நடத்துகின்ற
 தரபாக வென்றதனைச் சாற்றிட லாஜிபோ
 மாயாப் பிறிவி வழக்கதுவாது—சாயாப
 லாயுங்கால் போக மதுவாது ஞானமின்றாய்
 மாயு மெனமதுத்த வாற்றென்னை—சியாயு

(கஉ௮)

(கக௮)

மூர்த்தி முணர்வு மொருங்கொப்ப தன்றிச்
செயல்வண் றெழுமதைச் சேர்ந்து—மயல்புழுவின்
நெஞ்சமத னோடுந் நின்றமைபா னீடுருவ
வஞ்சமே புற்று மருவிடினுந்—தஞ்சமேனும்
முத்தி தனிலறிவு மூளாமற் சாரூபம்
தொத்து தனுவதனைத் தோய்த்ததற்பின்—பித்தனைபுங்
கூறுகதி நோக்குங் குணமிலையான் முத்தியென்ப
தூறுடைத்தே யீசனரு ஞற்றவர்கள்—வேறுடைத்தா
மெல்லாத் தொழிலு மிரும்பே சறிவுமுறச்
செல்லா வுயிர்செலவே சேருவதா—லில்லாத
வாவிக்கோ சைந்தொழிலு மாவதெங்ங னாவிதொழின்
மேவும்போ தீசன் விடுவதுண்டோ—பூவிதனிற்
சூரியனுங் கண்க டெலங்கியதே பாவதல்லாற்
பாரி விருளாகற் றும் பண்புண்டோ—வோரி
லலகைதொடு மக்க ளலகையல்லான் மற்றோ
ருலகிற் புதுமை யுறுமோ—குலவிமிகுத்
தோங்குங் கடலை புதுங்கடமே யாங்கதனை
வாங்கி நடத்த வழக்குண்டோ—வோங்குமரு
ஞற்றா ரிடையி னுலாவசெனி னன்முத்தி
பற்றாது சாரூபம் பற்றுவதென்—குற்றமிலா
முத்தியெனி லவ்வறிவு முன்னவனும் பேரறிவிற்
றொத்துதுலு மின்றியுருத் தோற்றுவதெ—னித்தனரு
பெற்றா ருலகிற் பெருஞ்சீவன் முத்தகென
வுற்றா செனமுத்தி போதினசேற்—சொற்றவரு
நீங்கினசோ நீங்காசோ வென்னி விருவகையு
மோங்கினசேன் முத்தி யொழுங்கன்தே—தீங்குகன்ற
மாமாயை யியவுரு மன்னுமெனி னெல்லினது
போமா றுமிதவிடு போனதன்பின்—ரூமாறித்
தூய வரிசியெனுஞ் சொற்பெறும தேமுனைத்த
தாவி லுருவதனை யாயந்திடலாந்—தோயுமது
சாரூப மென்னிலைந்தாய்ச் சார்மலமு முண்டாகு
நேசாகு மிவ்விதியை நெஞ்சதனி—னோராப்
பொறியின் னி யொன்றும் புணசாத புந்திக்
கறிவென்பான் றன்னை யடெனென்பா—னெறியின்பா
சாவி யனிகாச மாயிருக்க வாயுவுடன்
மேனி நடத்தி விகாசம்தாய்த்—தாவி
பெழுபிறப்புஞ் சார்ந்தங் கிருக்குநா ளீச
னழிவிலாச் சத்தி பாதத்தா—லொழியடவ

(கசடு)

௭௭

முப்பனத்துப் புல்லு முறுந்தி விறகுமெனச்
 செப்புமரு னோடாவி சேர்ந்தழிந்து—கப்பின்றாய்
 நண்ணும் பசுகரண மெல்லா நசித்தொன்று
 யெண்ணுஞ் சிவகரண மாபெயன்றுங்—கண்ணியதோர்
 சங்கிராத் தவ்வாசி சாற்றுவா இனவொழிர்க்கும்
 பொங்கு விகாரப் புணர்ப்பின்னேற்—றங்குபொய்யிற்
 றோற்றுமறி வின்றியுடற் றோற்றுமோ தொல்வினையி
 லாற்றும் விகாரமின்றி யாடுமோ—கற்றன்
 மயலாவார்க் கன்றி மகிரிலா தார்க்குஞ்
 செயலார் நாகமுறச் செய்யா—நையலாருங்
 கோபக் குரோதங் கொடுங்காட மிக்கையு
 மாறிக் குளதா யறையுநான்—மெய்ப் பிழி
 யுள்ளபோ துண்டா முறம்படல மேலுமதைத்
 தள்ளும்போ தாதவனைச் சார்வாகல்லாற்—கொள்ளுகின்ற
 வாதவனோ டொன்று யழியுமோ தத்துவங்க
 ளேதமற்ற வாருயிரோ டெய்த்தான்பாற்—சேதமற
 நின்றற் சிவகரண நீதியல்லா லாவினெட்டா
 லொன்றுக்கு வரரா ருறுசிவத்தி—வின்றிதும்
 வாத முறைக்கு மடவோனை மன்னினவா
 மதி வனைப்பலவாய்ச் சேர்த்தமடத்—கோதும்
 விளக்கொன்று தின்று விளங்குதல்போ லாவி
 யளக்குந் தனுளி லறிவாய்—மகோத் தேது
 மாயும் படிக்கங் கடைவாய்ப் பொற்குறுத்தித்
 தோயும் விடையாமலை துத்தாமலம்—வியுங்கா
 லங்கைவிளக் கேந்திரில்லி லாபிநுளை நீக்கியதற்
 றங்கும் பொருளதனைச் சார்பவர் போ—லெங்கு
 நிறைந்த வகனிருளை நீக்குதற்கு நாவ
 முறைந்த வானருளா லுற்றுச்—செய்த்தாலக்
 கோணதனை நீக்கியுயிர் கூடலா னோடாதுதான்
 காணும் வெயிற்காயுங் காயத்தா—ருணுந்
 தருநிழலிற் சார்ந்ததுபோற் சாப்புவருட் டானை
 மருவுதலே முத்தி வழக்காகத்—நிநுளிலா
 வாசிரம மெல்லா மகன்றிவின வைவந்தா
 மீசரவி காரி யிசைத்திடுவான்—பேசரிய
 வானியொளி யங்கந் திரிகெய் கருமமகன்
 மேவியபூ நான்கும் விளக்காகும்—பூவி
 னடக்குந் தனுவகல நண்ணிமலத் தொன்றிக்
 கிடக்குமுயிர் கேவலமே யன்றோ—துடக்குரு

(கட்சுரி)

மில்லிக் குடமதனை யேடுதன்பா ளீதகலிற்
 சொல்லுமுயிர் கேவலத்திற் றேய்வதுண்டோ—வெல்லா
 நிறைந்த விருட்கு நிகழ்வினக்கே போல
 வறைந்த வரனருளே யாகிற்—செறிந்ததோ
 ராவித் குணர்வின றசேதனமாந் தத்துவங்கண்
 மேவியரு ளன்றியொன்றாய் மேவுமோ—தாவு
 மருள்கருவி யென்ப தடாதா தவனை
 யிருள்வினக்க வேண்டியெடுப் பாரோ—வருளுக்
 குவமை விபரீத முற்றதன லெல்லா
 மவமே யறிவநிவ துண்டோ—சிவமே
 யவிகாச மாகி லருநரகக் தாக்கப்
 புனிமேல்கீழோடப் புரட்டி—நவமாரு
 மின்பமே யீச நெனத்தெளிவித் தெவ்வுலகுந்
 துன்பமே யென்னத் துடைப்பித்தே—யன்பருக்கன்
 பாமோ வருளோ டமுந்தாத வந்தகர்பாற்
 போமோவென் னெஞ்சம் புகுந்தென்பாள்—மாமேவும்
 வையமெல்லா மீசன் வடிவென்று மற்றுலகிற்
 செய்வதெல்லாஞ் சத்தி சிவமென்னும்—பொய்வாழ்வு
 சேதனமே யின்ற மறிவோ னுகரிலொன்றும்
 பேசரிய வானியொன்றும் பெற்றியென்னும்—காசமற்ற
 பொற்பணியிற் பேதம் புரையென்னும் பொன்னாக
 நிற்பதுவே போத நெறியென்னும்—நற்பொருளாக்
 காண்பானுந் காட்டி யிடுவானுந் காதலித்துப்
 பூண்பானாய் நிற்கும் பொருடானு—மாண்பெ
 ணவியாய் உயலுந் றலைவானு நோயான்
 மெலிவானு மீட்கு மருந்தானும்—பலியதனை
 யேற்பானு மீவானு மேதமுறு விப்பானு
 மார்ப்பானு மின்ப மனிப்பானு—தோற்பானுந்
 வெல்லத் தொடுப்பானு மீசனல்லால் வேறுண்டோ
 சொல்லுமுத்தி யீதாஞ் சுகமறியா—ரல்லுநுந்
 காயமோ டாவி கருதுமரற் கீந்துமலந்
 தேயுந்காற் றத்துவங்க டீர்த்தறிவாய்த்—தோயிற்
 றுரியாவ தீதத் தருடோன்றிக் காயம்
 பிரியா விடத்தீதம் பெற்றுத்—திரியாது
 நிற்பதுவே முத்தி நெறிநிமித்த காரணனோர்
 கற்பனையே யுற்றுக் கழலுவான்—சற்பணையாம்
 பாச முயிர்க்குப் பகையாற் பதியதற்காய்
 நேசமா யப்பகையை நீக்குதற்காய்—நாசமிலா

(௩௭௩)

(௩௭௪)

வைந்தொழிலு மாருயிர்க்கா பாக்கியறம் பாவமெனுந்
 தொந்த நரகசொர்க்கஞ் சூழ்ந்தினா—னெந்தையருட்
 டொண்டருக்கே யாளாகித் தொன்மை யிருவினையு
 மண்டனுக்கே யன்பா யளித்தாமல—மிண்டகற்றி
 யாவி சிவத்தோ டமுந்தியுமொன் றல்லாத
 பாவகத்தை யொன்றாய்ப் பகர்விரோ—சீனிக்குங்
 காயமோ டாவி கருதுபல மித்தனையு
 நேயமே யென்னை நிகழ்த்துவிரோ—வாயுமலப்
 பெத்தத்தி லாவிபிர வஞ்சமெல்லாம் பேராத
 நித்தனே யென்ன நிகழ்த்தினான்—முத்தியென்ப
 தார்க்கோ கருவி யகன்ற வதித்தின்
 கூர்க்கு மறிவின் குணமுண்டோ—வேர்க்கு
 நிறைந்த பொறியிடத்து நில்லா வதிதன்
 சிறந்தமுத்தி யெவ்விடமாஞ் செப்பி—லறைந்த
 பதிபசு பாசப் பரப்பெல்லா மொன்றும்
 விதியென்பான் றன்னை விதி வென்பான்—மதியா
 லுணருமுயிர் கேவலத்தி லோருமுணர் வின்றாய்ப்
 புணருமிரு லாங்காப் புணர்ப்பா—ல்கையுமன்
 றத்துவங்க மொல்லாத் தகுந் துடவாங்க
 வித்தை யதனோடு மேம்பட்டுப்—பெத்த முடன்
 ரோயு மிருவினையின் நெருக்காய் வநுன்னையற்
 சாயும் பிறப்பிறப்பைச் சாருகா—வையு
 மிருவினை யொப்பு மிசைந்தமல பாதற்
 தொருவினையாஞ் சத்தினிபா தத்தை—மாருவாயி
 ரீச னருளுருவா யெய்துமுத்தி யாசாய்ப்பா
 பாசமறப் பல்பணிகள் பாசித்து—பாசத்தி
 லங்கமோ டெல்லா மகலவக லாவதனே
 சங்கமே யாகத் தரித்திடனுந்—நாங்கமநாய்த்
 தானதனை நோக்கியரு டன்னையுந் தன் றன்னையுமே
 லானவான் றன்னையுமே யாயந்த முத்தி—யெனையினை
 யின்னவெனக் காணு விருவரு மொன்றாகி
 யுன்னு முறுபயனு மோருவையு—மன்னும
 னிற்கை கதியென்ன நிகழ்த்தினான் சைவனென்பா
 னிற்கண் விளக்ககவி லேயந்தவிழி—யற்கணானே
 யல்லா லழிவதுண்டோ வாவி சகலமுழி
 னில்லா வுணர்வுவந் தெய்துமோ—வெல்லா
 மிறந்தவிடத் தாவிக் கெழிவழிவு முண்டோ
 செறிந்தமுத்தி யெவ்விடமாஞ் செப்பி—லறைந்த

(நகைய)

(சா)

விருவினைக ளொக்கி விசைந்ததுலாக் கோலில்
வருமுடல மெங்ஙன் வருமோ—கருமலத்தாற்
புண்ணியமே னேக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்குவதா
நண் ணுநிறை வொப்பாக நண்ணரிதாங்—கண்ணியதோர்
சத்திரி பாதஞ் சதுவித்த தானிறையா
யொத்தலென்ப தோரிடத்து மொவ்வாது—சுத்தத்
தொருமித்தா லுற்ற வினையிரண்டு மொத்து
வருமத்தாற் றீயமல மாபுங்—கருமத்தா
லுற்ற சரிதை யொருநான் கினிலும்வினை
பெற்றழிவ தல்லாற் பிரிவதுண்டோ—சொற்ற
வருளுருவே தேசிகனென் றுய்ந்ததனை யாபி
னிருளுருவர் தொக்கி யெழுமென்றாய்—மருண்மயலாய்ப்
பூண்பா ருதரம் புகுந்துவளர்ந் தாமோ
வீண்பா னடைகற்று மேவுமோ—கோண்பா
லறுக்குமுயிர் தானாய்மற் றங்கந் தனதாய்ப்
பொறுக்கு மருண்மேனி பூண்டோன்—செறிக்குஞ்
சரிதாதி சத்திக்குத் தான்கா ரணமா
லொருவா வரனிலையோ வோதிற்பெருமானுக்
கேற்றபணி தன்னு விசைந்து பணிந்தருளிற்
றோற்றுதலே யல்லாற் சொலவுண்டோ—வாற்றுற்
தொழிலடியைத் தோயு நிமித்தமதாய்த் தோன்றி
யழிவிலா வாவியுற வாசும்—வழுவினா
வீசன் பணிகொண் டிருப்பதல்லா லீசனைத்தான்
பேசும் பணியாகப் பேசுவரோ—மாசுற்ற

(சகடு)

தத்துவமு முற்ற தகுமலமு மாயவரு
ளொத்திடுவ தென்றாங் குரைக்குமாற்—சித்தமுத
லெல்லா மகன்றவிடத் தேதறிவு கேவலமொன்
றில்லா விடத்தங் கிருங்கருவி—யல்லா
லறியு மறிவுண்டோ வருள்பெறுவ தெங்ஙன்
செறியுமலங் கேவலமோ தேரின்—பிறியு
மிருள்விளக்கா லுற்ற விரவிதனோ டொன்று
யொருவுதலு முண்டோ வுலகன்—மருவிமையற்
பெண்டாட்டி பிள்ளை பிதாமாதா மேலன்பு
கொண்டாட்டிக் கேவலமேற் கொண்டதுண்டோ—திண்டாட்டிந்
தத்துவங்க ளெல்லாந் தரிக்குஞ் சகலத்திற்
சித்தத் திருளிற் சிதைவுண்டோ—வொத்தவிருட்
காலமல மாமோ கருவியற ஞானமெனின்
மா லுன் மலமாய வாழ்சுகலக்—கோலமலால்

(சஉடு)

வேறுண்டோ மெய்ஞ்ஞான வெற்றி யுறவரிதே
 பேறுபசு ஞானம் பிறங்குசிவங்—கூறிற்
 கருமரபு கேவலமாற் காணுமறி வேதா
 மொருவுதலு முண்டோ வுணரி—லிருவருமே
 யொன்றாய்த்தென் றோதி லுறுசிவமு மோர்மரபோ
 வின்றாகும் பெத்தத் தியல்பாகுங்—குன்ற
 வுவப்பின் றெனுமா லுறுமுலகம் வேம்பாய்த்
 தவப்பயனே யின்பமெனச் சார்ந்து—நவப்பேறு
 மீசனே யல்லா விசைந்ததெல்லந் துன்பமெனப்
 பேசுதலாற் பேரின்பப் பெற்றியன்றே—மாசின்
 வகையறியா சாவி மதியறியார் மக்கட்
 டொலிகயனுகே நென்னச் சொலுவாள்—வகையாய்ப்
 பதியொன் றுவாப் பசுபலனாம் பாச
 விதியைந்த தாக விளம்பு—மதிதங்கு
 மீசன் பரமறிவே யெவ்வுயிருந் தானாகு
 நேச னுயிர்க்குயிராய் நித்தியமாய்ப்—பேசு
 மருவுருவு மன்ற யகண்டிதமாய்ப் பொற்பாய்
 நிருமலமாய் நிற்குணமாய் நேசே—வருமறிவி
 லானந்த மாய்ப்பெரிதா யாராயி னுட்பமதாய்த்
 தானந்த மானிடத்தே தங்குமவ—னா னுந்து
 மாவியொரு மூலவகைத்தா மாணவமே யோர்வகைக்கு
 மேவும்வகை யொன்றும் வினைபுமுறும்—பூவி
 லொருவகைக்கே யைந்து முறுமால்மெய்ஞ் ஞானம்
 வரும்வகைக்குப் பேத மறுமேற்—கருவகைக்கு
 மாணவமே மூல மறியாமை யாற்பிறவி
 காணவைக்கு மொன்றாகக் காட்டுமாற்—ரு ணுவினே
 டொன்ற மலமொன் றொழியின்மல மோர்நான்கு
 நின்ற மருளோடு நீர்சிவமாங்—குன்றாத
 வாவினோ சாவிக்க டடிமையல வாவினெலாம்
 பாவிக்கு மீசன் பரனென்னத்—தாவிப்
 பொருமலத்தை மாய்க்கப் பொருத்தியதோர் நான்னி
 லிருவினைக்கா யெப்பிறப்பு மேய்ந்து—வருமறிவல்
 வீசன்பா லாக விருண்மல மொன்றேகப்
 பேசும் வினையொப்புப் பின்பிறக்க—மாசற்ற
 சத்திரிபா தத்தாற் றகுமருளோ டொன்றாகு
 முத்திரெறி யென்ன மொழியுநூல்—சித்தத்
 திருளடைந்த கால மிசைந்தமல நான்கு
 மருளடைவ தன்றியுமற் றுண்டோ—தெருளிற

(சாநய)

(சசந)

சரிதாதி நான்குந் தகுமெவைக்கு மேலாய்
 வரலாற் றவமே வலியா—யரனாகு
 மாணவமே பொன்றா யளவிறந்த சத்தியதாய்த்
 தாணுவீனைக் காட்டாத் தகைமையதாய்ப்—பூணு
 மனாதி யா யாருயிரா யங்கமோ நூற்ற
 மனாதி யாய் வான்பொருளாய் மற்ற—வினாது
 நரகமாய்ச் சொற்க நவில்பிறப்பாய்ப் பொய்யில்
 விரகமாய் வீணைப் விமலத்—தூரகமாய்ச்
 சிறுறுயிரைப் பற்றுஞ் செடமாய்ப்பொய்த் தீவினையை
 நற்றுவிக்கும் பொல்லா நலமதா—புற்றரனை
 யன்னியமே யாக்கி யடைந்தவுயி ரோடுவைபுந்
 தன்னியல்பே யாக்குஞ் சதிராகு—மன்னு
 மருளடைய வாவியங்க ணைவனைச் சேர்ந்த
 விருளடைந்த தென்ன விலவா—மருளென்னச்
 சொல்லுவதிங் கெவ்வாறு தொக்குமுடற் கன்மமல்லா
 வில்லையுயிர்ப் பெந்த மெனினன்று—மெல்லவனாற்
 தேவன்பொய்த் தீவினையைச் செய்வித் திருநிரயக்
 காவ விடுகை கணக்கோதா— னுனி
 மொழிந்த வினையதனின் மூழ்கி நரகத்
 தழுந்துவதுஞ் செய்யா தறிவா—லெழுந்த
 விழியுடையார் வீணை நடந்துவிடப் பாம்பின்
 குழியில்விழு வாரோ குறித்தங்—கழிவிலா
 மார்க்க மிருக்க மருவு காடுவேன்முட்
 டாக்க நடக்கத் தருவரோ—நோக்குகின்ற
 நாட்டந் தடையதனை நண்ணியந்த நாட்டமறக்
 கோட்டமே யுற்ற குணம்போலச்—சேட்டையுறு
 மாவி மலத்தடையி லாயந்த வாவியற
 மேவிச் சடமாய் விளங்கியே—பூவிதனி
 னிச்சை கிரியை யெழின்ருளா மீங்கிவைபை
 யச்சமற வன்றே யடைந்துபொப்பாங்—கொச்சைநெறிக்
 காசை மிகுவித் தன்னியமா மீசனிச்சை
 நேசங் கிரியையெல்லா நீக்கியே—பேசுமல
 மோக மனாதி முனைத்திலையே லாகியதாந்
 தேகத்தோ டொன்றுகச் செல்லுவரோ—வேது
 மலமே வினையின்மா லாக்கத் திரோதஞ்
 செலவே தனுவினையைச் சேர்த்துப்—புலமே
 நடவா வழியை நடத்தித்தன் னுனை
 கடவா வழிகட்டிக் காத்தும்—விடவான

(சரும)

(சகம)

போகத் தவாவே பொருத்தியரன் சத்தியையு
 மேகத் துவமா யிசைத்ததுவே—யாகு
 நயனத் தடையார் நடக்கக்கோ லீந்து
 உயனைத் தசக்கையாற் பற்றிச்—செயலி
 னடத்துவார் போலீசு னண்ணிற்றீ தென்னைத்
 தொடுத்தவா றெவ்வாறு சொல்லே—லுத்தமல்
 மோகங் குருடு மொழியுமுடல் கோலீசன்
 போகத் துடைநடத்தப் பூட்டுவா—னாகக்
 குருட்டை நடத்துங் கொழுங்கோல ரேனு
 மிருட்டுங் குருட்டேவ லேயா—மருட்டுங்
 குணவேற் றுமையாற் குருவருட்கு மாற
 யுணர்வா யாளா—யுணர்வா
 னடப்பார் தமைநடத்தி நன்குநீ தெல்லாந்
 கொடுப்பா ரவாநடத்துங் கோளோ—வெடுப்பாரு
 மீசன் றனுவை யிசைத்தாட்டு வானந்த
 வாசை யவனளித்த தோகருணைத்—தேசாங்
 கடவுள்மல வந்தகார்க்குக் கைகொடுத்தாற் பாவ
 நடைபயிற்று வானவனாய் நாட்டிந்—தொடரு
 மறியாமை முன்செல்ல வாங்கதற்குப் பின்னே
 பிறியாப் பிறப்பிறப்பைப் பெய்து—குறியாகுந்
 சொற்க நரகமுறத் தோய்வித்துத் தூநெறிக்க
 ணற்கண் சிறிதுநடை நண்ணியதேற்—பொற்கை
 பிடித்தடியைச் சேரப் பிரியாச் சரிதை
 நடத்துங் கருணை நலமாந்—தொடுத்த
 குருடுள போதே கொளுங்கோலு முண்டாய்க்
 குருடகலக் கோல்வந் ததுபோன்—மருளகல
 வந்த மலநான்கு மதிக்கி லனாதிபின்
 றொந்தமுறு மீசன் றொட்பினாற்—றந்தவனே
 நீக்கிக் கருவி நிரப்ப வினையுமொத்து
 நோக்குந் திரோதமவை நோக்குவதா—முக்கு
 மலமே யிருபோது மன்னி யுயிரின்
 புலமாய்த் தனுவதனைப் போக்க—நலமாய்க்
 கருவிமுத னன்குமதன் கைவழித்தாந் தீமை
 யொருவின்முதற் றந்தவனோ டொன்றா—மருவுநெறி
 தத்துவமே நீங்கத் தகும்பொருளைக் காணாமற்
 றொத்துவதே கேவலத்தின் றொன்மைய்தாம்—புத்திவினை
 நண்ணக் கருவியது நாடி யிடிற்சகல
 மெண்ணுமல மெல்லா மிலையாகிக்—கண்னு

(சஎடு)

(சஅடு)

மறிலோ நிறா யழுந்துவதே சுத்தங்
 குறியோடு நிற்குங் குருடர்—செறியுங்
 கருவியறி வேதேனுங் காணுமற் காண
 மருவியது மாங்கே மறைப்பாய்ச்—சருவுங்
 குருடோடு நித்திரையைக் கூடுவார் போல
 மருளோடு மாவி மருவி—யிருளோடு
 மங்கமறப் பூரணமா யாங்கொன்றைக் காணுமற்
 றங்குவதே கேவலத்தின் றன்மையதாம்—பொங்குங்
 கருவியவை கேவலத்தின் கண்ணுறுங்கா லாவி
 மருவி யுடலாகி மன்னித்—தெரியும்
 விழியிழந்தார் தூங்கி விழித்தவிழி போல
 வழிதெரிந்த தின்றும் வழக்காய்ப்—பழிமலத்தின்
 மோகத் தடையாய் முழுது மறிவதனை
 யாகச் செயலா யழுத்தும்வினை—பூசுத்தா
 லோர்மு வகைத்தா யுறுந்தோற்ற நாலதாய்ச்
 சார்பிறவி யேழிணையுஞ் சார்ந்துபொய்யிற்—சேருஞ்
 சுவர்க்க நாகமெனச் சொற்றெவையுந் தோய்ந்து
 பவத்தைப் பலகாலும் பற்றிச்—சிவத்திற்
 றரியாத வாறே சகலமென்ப தாகுந்
 தெரியா மலத்துவமைச் செய்கை—பிரியாச்
 செறியுங் களிம்புவமை சேரு மனதிக்கும்
 பிறியிலுற வற்றதையும் பேசு—மறைபடலந்
 தூங்கிக் குருடர் துயிலெழுந்துங் கண்ணினுக்கே
 யோங்குபொருள் காட்டாத வுண்மைபோ—னங்குமையற்
 கேவலத்தி லன்றிக் கிளர்கருவி புற்றுமருட்
 காவலனைக் காட்டாத காவலான்—மேவு
 மிருளுவமை காண்பானு மெய்து மசுலுந்
 தெருளுதலே யில்லாத் திகைப்பு—மருள்பெறுங்கான்
 மாறேமுன் னுற்றதனை மன்னாமல் வீணப்
 வேறே கிடக்கும் வியப்பானு—மீற
 விடத்துக் குவமையது மீண்டுகுண மற்றுங்
 கிடந்துங் கிடவாத கேண்மை—படமகன்ற
 நாகமணி காட்டத்தி நன்குவமை பேதமற
 வேகமாய் நிற்கு மியல்பென்ப—தாகுங்
 கடலுப் புவமை கலப்பும் வியர்த்தத்
 தொடர்பு மனதையையுஞ் சொல்லுங்—கடனாகு
 நெல்லுக் குவமை நிறைந்தமல மைந்திணையுந்
 தொல்லையென்ப தாகமறை சொல்லுகையாற்—செல்லு

(சகலம்)

(௫௮)

மறுவையினி லாசுவமை யாங்கதனை நீக்கச்
செறியும் வினைமாயைச் சேர்க்கை—குறியாகு
மாசுற்ற வாடி யதுவுவமை யாங்கதனைத்
தேசுற்ற நீறதனாற் றேய்த்ததுபோற்—பேசு
முளக்கண் விளங்க வுறுப்புன்முத லாதி
விளக்கு மரனடியை மேவி—யளக்குங்
கலங்கற் குவமை கருதரனா னெஞ்சின்
விலங்கிலுறா தென்கை விளம்புந்—தூலங்குகின்
வாகங்கோ லாக வறைசுவ திங்கீசன்
மோகங்கோ லாய்வினையின் முளுகையா—லேக
விளங்குவமை கேவலத்தின் விட்டபொரு டன்னை
யளக்குகைக்கு நின்றறிவோ டாமா—லுளக்கண்
மயக்கமுஞ் செய்யுமென மன்னியதஞ் ஞான
மியக்கப் படுமதனா லென்க—வுயக்கொள்ளு
மீச னருளே யியல்பென்ப தாகுமதைப்
பேசியது மச்சொல்லின் பெற்றியதா—நேசக்
கருமமருந் தென்னக் கழலுவது மீசற்
கொருமைப்பா லாக வுதவி—வருமதற்குத்
தோற்றுந் தனுவே துணையா யறிவுபற்றிப்
போற்றும் பிறவியறப் போக்குகையாற்—றோற்றுகின்ற
செப்புவமை யாவி திகழு மனுகியையு
மொப்புஞ் சிவத்தி லொழித்தலுமாம்—தப்பாத
கண்ணுக் குவமை கருது மலமறைப்பு
மெண்ணுஞ் சிவத்தி லிசைதலுமாம்—விண்ணிற்
பருதிக் குவமை பகர்மலத்தோ டொத்து
மொருவி யறிவதற்கு பொப்பா—மருவியரு
ளீசற் குவமை யிசைந்த வியாத்தியையுந்
தேசுற் றிடலுமிச்சை சேர்வதுமாம்—பேசும்
பளிங்குவமை பெத்தமுத்திப் பண்புற்றந் காவி
விளங்குதலின் றுகா வியப்பாற்—களங்க
விரும்பா முவமை யிரித்தலையுந் தானாய்
வரும்பா வணையினை மன்னும்—விரும்புகின்ற
தூசுவமை மாயை தொடர்ந்து மலமென்னு
மாசுகற்றச் செய்யும் வகையினா—னாசமிலா
நீருவமை மாயையுற்று நிற்பதற்கு நீங்காம
லீசன்பா லொன்று யிசைவதற்குந்—தேசுற்ற
வாடிக் குவமை யடைந்தமல மெள்ளமெள்ள
நீடு மறிவளித்து நீக்குகையாற்—கூடும்

(௫௧௮)

(௫௨௮)

விளக்குவமை மெய்ஞ்ஞானத் துற்றும்ற் றேன்றை
யளக்குதலைச் செய்யா ததனும்—துளக்காகு
நாக மணியுவமை நண்ணுமலத் தொன்றாயும்
வாகு பிழையாத வண்மையா—லேகமாந்
காட்டத் தெரியுவமை கண்ணுமலத் தொன்றாயும்
வீட்டித் தனுவழித்து மேவுகையாற்—கூட்டு
முடுவுவமை யீசன்பா லொன்றாகி யாவி
கெடுமுறைமை யில்லாத கேண்மை—நடுவா
மாசுவமை யீசனரு ளாய்க்கிளையாற் கன்மந்
தெரிய நடத்தியிடச் சேர்தற்—பிரியா
வுடற்குயிர் போ லென்கை யுறுமுயிரின் செய்தி
நடைநடத்தச் செய்யு நலத்தா—லுடைத்தா
மருக்கர்க் குவமை யடைந்தார் வினையைப்
பெருக்க நுகருமயற் பேறுந்—திருக்கா
மலவிருளைப் போக்கி மதியைத்தன் பாவி
னிலவுதற்கு நிற்கு நெறியு—நலமாந்
குளிகைக் குவமை கொடுமறைப்பை மாற்றித்
தெளிகைக் கிடமாகச் சேர்தல்—விளியா
நெருப்புக் குவமையரு ண்டியிர்மே னின்றங்
கொருத்தர் மலத்தை யொழித்தல்—பொருத்துகின்ற
காந்தத் துவமை கருதுமுயிர் தன்பாலிற்
சேர்ந்தகலா தீர்க்குந் திறத்தினும்—போந்த
வுவருக் குவமை யுறுமுயிரை யொன்றாய்க்
கவரப் படுமதனும் காண்க—தவிராக்
கடலுக் குவமை கருதுமெவைக் கெல்லா
மிடமா யிருக்கையினு லென்கை—புடனா
மலகைக் குவமை யடைந்தார் தனுவி
னிலவி வினைதனதாய் நிற்கை—நலமாகுந்
தேற்றுக் குவமை திரிமலத்தை நீக்கிநெஞ்சிற்
றேற்றிநிற்கு மின்பச் சுவையாமாற்—சாற்றுகின்ற
கண்டுதேன் பானெய் கரும்பு கணியுவமை
கிண்டகலா வன்பை விளக்குகையாற்—கண்டபொரு
ளொப்பைப் பலவா யுரைத்த லொருவகைக்குச்
செப்பியது மற்றொன்றைச்—சேராமன்—முப்பொருட்
மேற்ற விடத்தி லிசைப்பதற்காய் வெவ்வேறுய்த்
தோற்றுதலை பெல்லாந் தொகுத்துவகை—கூற்றை
யெளிதாய்ப் பிறித்தறிந்தங் கெண்ணிப் பொருளைத்
தெளிய விளக்குதற்காக் தேரின்—வினாவாகுந்

(௫௩௩)

(௫௪௩)

கேவலத்தி னேடுங் கிளர்ச்சகலத் துள்ளுமுடன்
 காவலாய் நிற்குமலக் கட்டகலத்—தேவன்
 சரிதாதி நான்குந் தருஞ்சுத்த மூன்றே
 யொருவாப் பதமுத்தி யொன்றே—யருளோடு
 பத்தவத்தை யாகப் பகருவதா நான்கினுக்கு
 முத்தியெனும் பேரே முடிவாகுஞ்—சத்திநி
 பாதஞ் சதுவிதமாம் பற்றுமல பாகமந்த
 வீதமா மற்ற வினையுமந்தப்—பேதமதா
 யொக்கக் கிரியை யுயர்ஞான மிச்சையுறத்
 தக்கதே யாகத் தருமரன்பாற்—ரென்கி
 யெழுந்து மலமனைத்து மில்லாமை நோக்கி
 யழுந்துவதைச் செய்யு மான—மொழிந்த
 மலமொன் றுளதார்க மாயைமுத னான்கு
 நலமொன் றிலதாக நண்ணிப்—பலமொன் றுங்
 காட்டாத காலத்துக் கண்ணடி மாசதறத்
 தீட்டாப் பொடியிலொளி சேர்ந்ததென—வீட்டா
 விருஞ்செல்வம் வேண்டி யிருப்பாரு மீசன்
 றருஞ்செல்வ மென்னத் தழுவப்—பெருஞ்செல்வ
 மோகத்தா லூட்ட முனியின்மல சத்தியற்றுப்
 போகத்தான் மெல்லவன்பு பூண்பதனாற்—ருகத்தாற்
 சாலோகத் திச்சை தருமாற் சரிதைபற்றிப்
 பூலோகத் திச்சை புறம்பாக்கி—மேலாகச்
 சாமீபத் திச்சை தருமாற் றகும்பூசை
 பூமேற் பொருத்திப் பொருளனைத்துந்—தேமீதி
 லேற்றச் செயுமா விசைந்தவரன் சாரூபர்
 தோற்றவதன் மேலன்பு தோன்றுவதா—லாற்றுக்கிற்
 நெஞ்சி லரனை நிறுத்திமல சத்தியெல்லா
 மஞ்சியதன் பாவி லடங்கமுன்னாள்—வஞ்சமெனு
 மன்னியத்தி விச்சை யடையவறி யாமையறத்
 துன்னியது மாங்கே துடர்ந்துடனாற்—தன்னியல்பாஞ்
 சன்மார்க்கத் திச்சை தருமாற் றகுமுடவின்
 முன்மார்க்கத் திச்சை முறையகலத்—துன்மார்க்கத்
 துற்ற பகலி லுறும்படல நீங்கத்தா
 னற்றும் பொருள்காண நண்ணரிதான்—மற்றவராற்
 செப்பி யிடத்தெளிந்த சீரென்னத் தேசிகரான்
 முப்பொருளை நோக்கு முறைமையதா—யெப்பொழுதுந்
 தொந்தித்த காயந் தொகுந்தா னெனத்திரிவாய்ப்
 பெந்தித்த தாகமெனப் பேசியிடச்—சிந்தித்துக்

(ருரு)

காய மிசட்டுறவே கண்டவையி லையமுற்றங்
காயக் குணமென்னு மைந்தோடும்—போயகலத்
தக்கதே யென்னத் தரும்விகற்பக் காட்சியறத்
தொக்கதனை மாயத் துடைத்தங்கு—னிற்குமது
காயசுத்தி யாகும்வன்னங் கான்ற பளிங்கொளியைத்
தோயுங் கதிரொளித்த தோற்றம்போ—லையுநெறி
யாவி யகத்துணையை யாதரிப்ப தாகமறை
கூறு மறிவின் குறியன்ன—மேனியதோ
ரங்கத் துயிர்பிரம மாகு மெனத்திரியாய்ச்
சங்கமுறு மைய மெனத்தரித்துப்—பொங்குமரு
ளாசற்ற காட்சி யதனாவ வாறடங்கத்
தேசற்ற வாவித் திகழுருவா—மாசற்ற
வாவிதனக் கின்ப ம்மனல்லா லங்கமறின்
மேவுங்வினை யுண்டோ விளம்பென்னக்—கூவுந்
திரிவோ டுறுமையஞ் சேராம லாவி
வருமேற்றன் னின்ப மருவி—பொருவா
வருளேயாற் கின்ப மல்லாதார் சேரி
னிருள்சோ நரகத் தைசவர்—தெருள்சேர்ந்த
சித்தத்தார் பேதமெனச் செப்புவா ரொன்றென்னப்
பித்தத்தார் சொல்லும் பிழையென்னி—லொத்தந்த
கார முறுங்கண் கதிரொளி யுற்றல்லாற்
சேருமொளி யில்லாத செய்கையும்போற்—சாரு
முவல முறுங்கதிரை யொன்றினல்லால் வன்னந்
தவிர்தலிலாத் தன்மையும்போற் றங்கு—மவலத்
தடையகலு மெய்ஞ்ஞானச் சம்புவுறின் காயத்
தொடையகலு மாவியதைத் தோய்ந்து—புடையகல
நின்றற் கடிமையென நிற்பதுவே நிர்மையெனக்
குன்று வருணுலங் கூறியது—பொன்றாத
பன்னிறங் காட்டும் படிசம்போ லிந்திரிபந்
தன்னிறமே காட்டிந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறென்றும்—வைப்பாஞ்
சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் றீர்ந்து—சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
துலைவிலரன் பாதமுறி னென்று—நிலையார்
தெரிசனமா மீதுயிர்க்குச் சேட்டை யிலதேற்
பரிசனத்தா லீசன் பகுதி—வருமதன

(௫௬)

(௫௭)

லெல்லாத் தொழிலு மிரும்பே ரறிவுமுறச்
செல்லா வுயிர்செலவே சேருவதா—லில்லா
வொருவர்க்கே யீடு முறுவார்கட் கெல்லாந்
தருமத்தை யீசர் தரத்தா—முரமற்றார்
தியி லுறுமிரும்பு தீயலான் மற்றென்றை
பையமறத் தீயாக்க லாகுமோ—பைய
வலகைகொண் டார்ந்த வலகையலான் மற்றே

(கூஅடி)

ருலகிற் புதுமை யுறுமோ—நலமா
மறிவருளிற் சேர்ந்தங் கடங்குவதே சுத்தி
செறியுமுபிர் நேயத்திற் சேர்ந்து—பிறிவின்றி
நிற்பதுவே முத்தி நெறியென்ன நீள்சிவமாந்
தற்பணயிற் கேடே தகுமுத்தி—யற்புதனை
யொட்டுதற்கொன் றின்றென்னி லுற்றசிவ முத்தியினைத்
தொட்டவரு மின்றாய்ச் சொலவேண்டு—நட்டமற
நித்தியமே யென்ன நிகழ்த்தியதும் பொய்யாகுஞ்
சுத்தியா னன்றுந் தருஞ்செயல்க —னித்தனையும்
மாய வறிவளித்து மன்னியது நாமாகு
நேயமே யல்லா னினைவுண்டோ—வேயுநெறி
யொன்று மிரண்டு மிலதா யொருங்கொத்துத்
துன்றி யனனியமாயத் தோன்றியே—நின்றிடுத
லாவிக்கி லாப மதுவன்றி யொன்றதனைப்
பாவிப்ப தெல்லாம் பழுதென்ன—வோவியம்போற்
காய மொருபொருளுந் காணுமற் கண்ணடைக்க
நேய மமுதா நிறையுமெனி—லாயக்
கருவித் துயர்மரங்கல் கண்ணிலா ரெல்லாம்
விரவிச் சிவமாக வேண்டு—மருவி
பொடுக்கி லிவனா முயர்சிவமே வந்தங்
கடக்கிலொரு சற்று மகலா—முடக்குடவின்
வந்துபோ மாகில் வருமற்கோர் மேனியொன்று
கிந்தையுறக் கண்டு தெளிவாகும்—பந்தமறச்
சேதித்துத் தம்பாவிற் சேர்த்தவடி நம்மைவிட்டுப்
பேதித்த தெவ்வாறு பேசுங்கால்— வாதித்த
வாகத் தயலா யறிவுவெளிப் பட்டருளோ
டேகத் துவமா யிசைபின்ல்லான்—மாகத்தாப்
பாதத் தடையுமருட் பண்புண்டோ பல்லுயிர்க்
கோதத் துறின்மாயை யெவ்வினையும்—போதத்
தடங்குவது போல வரன்பாலி லாவி
யொடுங்குத் தனுவினையு மொன்றாய்த்—தொடங்கிப்

(கூகடி)

பெறுவதெல்லா மப்பொருளின் பேரேமற் றென்றை
 யுறுவதுவு முண்டோ வுரைக்கிற்—நறுகுமலந்
 தோயு முயிர்க்கிர்முன் றேற்றும் விளக்கென்ன
 மாய வரினருளை மன்னுவதா—மேயுநெறி
 கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேள்வி யதைத்தெளிந்து
 வாட்டமற நிட்டையென மன்னுவதா—நாட்டுகின்ற
 பாசவறி வாலும் பசவறிவு தன்னுலு
 மீச னடியை யியைவுருத்—தேசுற்ற
 பேரறிவைச் சிற்றறிவு பெற்றதன லச்சிவத்தோ
 டோரறிவே நிட்டை யொழுங்காகுஞ்—சேரினிட்டை
 தோற்றித் திலையேற் சொலுமரபை மற்றொருகா
 லேற்றி யிடவதனை யெய்துவதாம்—போற்றுமிதைப்
 பாவகமேற் றுனசத்தாம் பாவன தீதமெனிற்
 பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்
 பாவித்த றுனென்னிற் பாவகமார் தன்னருளாற்
 பாவிப் பதுபரமில் பாடுமென்னத்—தேவகத்தாய்ச்
 சித்தந் தெளியச் சிவஞான போதத்தின்
 முத்தி யறிக்கு முறையறியத்—தொத்துமல
 நட்டமெனி னித்தியமோ நண்ணுது நட்டமற
 வெட்டிமெனின் மெய்ஞ்ஞானத் தொன்றாவாங்—கெட்டதுகேள்
 ஞானமல நித்தியமே நள்ளிருடா னாதவன்மு
 னானமற நின்றங் கொளிக்கென்ன—வீனமுறச்
 செய்பா திருக்குமதன் செய்கையதார் தின்னைவர்
 தெய்தா திருக்கை யியம்பென்னின்—மெய்யனைத்துந்
 தொந்தித்த சஞ்சிதமே தொக்குமரு ணைக்காற்றீச்
 சந்தித்த வித்துத் தகைமையென—வந்தமுற
 வத்துவா வாறு மகல வகவறிவாய்
 நித்தன்பா லொன்றாகி நிற்குமாற்—றத்துவங்க
 வீசன்பா லாக விசையு மிருவினையு
 மாசற் றருள்வினையாய் மன்னுவதார்—தேசுற்ற
 வாகா மியமே யடைபுமறி யாமையுற்ற
 தேகா மியத்தி விசையாவா—மோகாந்த
 காரமே யில்லைக் கதிர்முனிருள் போன்மலத்தின்
 பாரமே தீர்க்குமருட் பண்பாகும்—பேராக்
 கருணையிடங் கொண்ட கருணை கருவா
 மரண மறுக்கு மருந்தங்—கரணாகுந்
 தன்னையே நோக்குவிக்குஞ் சம்பு தனிமலத்தை
 யன்னியுமே யாங்கு மரமாகுந்—துன்னுகின்ற

(சுரு)

(சுரு)

வாணவத்தோ நெற்றநெஞ்ச மாணவமாய்த் தீவினையைப்
 பூணுதற்கே பிச்சை புகுமென்னத்—தானுவினைத்
 தொந்தித்த வாவி தொகுமதுவாய் லிங்கத்தை
 வந்திக்கு ஞான வசனையார்—நந்துமுட
 னின்ற ரூபிரை நிறுத்திப் பிழித்தறியக்
 குன்றூப் பருதிக் குலவிளக்காம்—பொன்றாத
 செம்பிற் களிம்பென்னச் சேரந்தமல மாற்றாமரு
 ணம்புங் குளிகையென நண்ணுவதாஞ்—சம்புவெனத்
 தோன்று முயிசருளாய்த் தோயு முடல்வினையு
 மேன்றசிவ போகமென வெண்ணுவதா—மான்றவருட்
 சீவன்முத்தி யீ திர்தத் தேகமறும் போதுற்ற
 வாவிடர முத்தி யடையுமெனிற்—ரேவன்
 சரிதாதி மூன்றினுக்குந் தக்கபத மிங்கே
 மருவாதே மேலுலக மன்னி—லொருவா
 மறுமையவைக் குண்டாம் வருஞான பாதத்
 துறுமறிவு மிங்கே யுறலாற்—பெறுமுத்தி
 யீசனே யாகு மிவ்ணையல்லா தில்லையருட்
 டேசனே யெங்குஞ் செறிவாகு—மாசிலா
 வங்க மறும்போ தடையு மறுமையென்கை
 பங்கமென மெய்நூல் பகருவதாஞ்—சங்கரன்பாற்
 ரோற்றுதற்கி ரைந்தவத்தை சொல்லி யுளமதனை
 மாற்றிச் சிவமாக மன்னியிடச்—சாற்றியநூல்
 வந்தித் தறியாத மக்கட் குபதேசஞ்
 சந்தித் திடுவதில்லைச் சாற்றுங்காற்—பெந்திக்கப்
 பட்டமல மாயை பகருமிருங் கன்மமொன்றாய்த்
 தொட்ட விடம்பொதுவாய்ச் சொல்லுவதாம்.—விட்டிவைபை
 யன்னியமே யாக வகன்ற நெறியதனைத்
 தன்னியல்பே யாகத் தகுமன்றோ—துன்னுமருட்
 சீவிக்குங் காயஞ் சிவனலவே லிங்கத்தைப்
 பாவிப்ப தேதாம் பசனென்னத்—தாவிப்பி
 லீசனே யென்ன வியம்புவார் முன்போலப்
 பேசுமுறை யில்லாத பெற்றியென்னோ—வாசற்ற
 வுள்ளமோ டங்க முறும்பொருளு மீசன்பாற்
 றள்ளிச் சிவமாக்குந் தன்மையன்றோ—வெள்ளுமலம்
 விண்டகலா தார்க்கே விளங்கு முருவருளைக்
 கண்டகலா தார்க்கனே காண்பதுவாம்—பண்டே
 யிருகண் குருட ரிசைந்த பொருளை
 மருவி யறிய வசமோ—வருவிற்

(௬௨௦)

(௬௩௦)

இறியார்க்குக் காமச் சிறப்புடைத்தா லந்த
நெறியாகு வாரோ நினைந்து—பொறியார்ந்
தொனியிருளாய் நிற்கு முறுமூமன் கட்கே
தெனிய மருந்திடினுந் தீரா—வெனியமலம்
பாகப்பட்ட டாற்குண்மை பன்னில் விபரீத
மாகப் படுவதலா லாவதுண்டோ—போகப்
படுமலமொன் றேகப் பகருயிரோ டெல்லார்
தொடுமலன் றானைத் தொடுமால்—விடுமலம்
வாவிக்குக் காய மிலையிங்ங னுவிபுற்று
நெனிய காயம் விடுமென்னக்—கூனியதும்
பொய்யாகுஞ் சித்தாந்தம் பூண்ட தவருடைக்கச்
செய்யா சறிவினார் செப்பியதா—மையா
சவஞான நெஞ்சத் தகற்றிப்பொய் யங்கப்
பவஞான மெல்லாம் பறித்துத்—தவஞான
நந் ான போதத்தி னல்லவழியே
யெந்தை மாயி லெழுந்தருளி—வந்தெனக்கூச்
சித்தாந்த நெஞ்சிற் றெனினித்த தேசிகன்றோ
முத்தாந்த மென்ன மொழிந்துடனாக்—கத்தா
வுளக்கணிறைந் தெற்கா புறுபொறியுந் தற்கே
விளக்கும் பொருளினையும் வேண்டி—யளக்குந்
தனையா னுலுவதற்குத் தந்தென்னை யானே
நினையாத வாறு நிறுத்தித்—தினையளவு
நீங்காத காத னிசப்பி மறந்தொருகால்
வாங்கா வறிவினையும் வைத்துண்மை—பாங்காரு
மாவிக் கமுதா யருங்கருணைத் தேனாகிக்
தாவிக்குஞ் சூர்க்கையாய்த் தண்டபிராய்ப்—பூவிற்
ருயர்ந்தமணம் போல வொழியாம னின்ற
நயந்த கருணை நலம்போற்றி—யியைந்த
குருவடிவைப் போற்றிக் குலாவியமற் றென்று
மருவறியே னென்னமதித் தாள்.

(௬௪௩)

(௬௫)

தூனிச்செய்யுள்கள்.

ஆகத் தறிவை யகற்றியவ் வாவியினு
ஞ்சுத் தனுவை புறவைத்துத்—
தறிவாக்கி மங்கையரு ளானுண்மற் றென்றை
இறியார்க்குந் தேசிகனைப் பெற்று.

(௬௬)

காயத் துறாதவருட் கண்ணி யடிபிணையைத்
தோயத் தொடர்ந்தாண்ட சூதெவரு—மாயத்தான்
சுய்யாப்புன் சொல்லாற் றெடுத்தே புனைந்தானென்
னையா நமச்சிவா யா.

(உ)

சித்தாந்த மென்னத் தெரித்த பஃரோடையிற்
சித்தாந்த முன்னுற்றெண் பத்தஞ்சாய்—முத்தாந்தஞ்
சொன்னான் நிருவா வடுதுறையைச் சூழ்ந்தோர்க்கு
மன்னாகு மம்பலவா னான்.

(ஈ)

சித்தாந்தப்பஃரோடை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தகஷிணாமூர்த்திதேசிகர் அருளிச்செய்த உபதேசப்பொருடை.

தேனார் கமலந் திருந்தியது வாசிரங்கொண்
டானாத வன்பா லருச்சிக்கு—மேனாவி
லாங்கதனிற் றெய்விக மாறியான் நகன்றிடவே
யேங்கி யுடிர்த்தங் கிரங்கியே—யோங்கியகோர்
பத்தி விசேடப் பரிவாற் படிபீ திற
சித்ர கமலவிழிச் சீருவமை—பொத்தலுணர்ந்
தற்சணைக்குத் தாழ்வுபெறு தம்மா விசைந்தமென
நச்சு விழியை நயந்திட்டு—மெச்சுவித்தன்
றுழியது பெற்றேனா மாமுலக மத்தனைபுந்
தாழ்வறவே செய்புந் தலைமையது—தாழ்வுவாக்
கண்டு கலங்கிக் கருணைபெறத் தன்னுதவிற்
பண்டுதியா னித்துப் படைப்பதனை—யண்டர்தொழப்
பெற்றேனாங் கீழ்மேற் பெரும்பன்றி யன்னமெனு
மற்றே ருருவ மருவியே—யிறறைவரை
காண னுழலவவர் சுண்ணகலா னுண்ணின்றேன்
றேண னாலகோ டாரினைத்தும்—வீணகா
தெள்ளுக்கு ளெண்ணெயென வெங்கு நிறைந்தகலா
தெள்ளப் படாவியல்பா மின்பநிலைக்—கொள்கைதரக்
கள்ளமலக் கட்டகலக் காதலுடன் வல்வினைக
ளுள்ளி யருந்தி யுவர்ப்புறவே—கொள்ளுந்
தனுவாதி நான்குந் தருவதிலே யாகி
லுனுமா ருபிர்க ளொருகாற்—றனுமருடான்
தீரா தெனவே திருவுளங்கொண் டந்நிறைவு
பேராம னின்று பிரியாத—வாருபிர்க்கா
யைந்தொழிய்பாஞ் செய்துமென வன்றே நியமித்துத்
தந்ததனா லைந்தொழிலுந் தானகலா—வெவ்நையென
நின்றே னெடுக்க நிகழ்த்தியிடுங் கேவலத்தி
னென்று மனுபவத்திர் வுன்னவே—ருன்றாத

தன்னருளோ ரைந்தாய்த் தயங்குதல்கண் டாங்கதனை
மன்னுருவ மாக மருவியே—பின்னுமுறுங்
காரணங்கண் மேவிக் கருதரிய வெவ்வுயிரு
மோகலா தெய்தத் தனுவாதி—சீருடனே
தோற்றுவித்துத் துய்ப்பித் தொடுக்கியிக ழாதுமறைத்
தேற்றவினை பொப்பு மிருண்மலத்தின்—மேற்றிகழும்
பாகமுஞ் சத்திபி பாதமும்பார்த் துற்றளவின்
மோக முடனே யனுக்கித்துச்—சோகமுறுந்
துன்பப் பிறவி துடைத்துத் தொலையாப்பே
ரின்பத் திருத்தியிடு மெங்கோமா—னீன்பமெனூந்
தன்னை யொருக்காற் றடுமா றியுதினையா
வென்னைப் பிறப்பறுக்க வெண்ணியே—துன்பவினை
யேனும் சாதிக் குணக்கிரியை தானகலத்
தானும் சாதிக் குணக்கிரியை—பூனமறக்
கொள்ள நினைந்து குலவுதமிழ்ச் சம்பந்த
ருள்ள மகிழ வுகந்துமுனங்—கொள்ளென்
றுலவாக் கிழியருள வோங்குந் தனது
தலமா யிலகுபுகழ் தாங்கு—நலமிகவு
மீட்டுந் திருவா வடுதுறையி லெவ்வுலகு
நாட்டம் பெறவருளா னல்லுருவங்—காட்டியே
சொல்லு மளவிற் சுகப்பே றுதவவருட்
பல்லுந் திருவெழுத்துப் பொற்புடனே—பல்லோரு
நண்போ டிரைத்திடவே நன்னமச்சி வாயனெனப்
பண்போ டியர்நாமம் பற்றியே—புண்பதனே
டானகுண நான்கு மடைந்தகலா வாருயிர்போற்
றானுமொன்று போனடிக்கத் தாங்கியே—ஞானகுரு
தேசிகனா மென்று தெளிய வியற்றியிருட்
பாச மறுக்கும் பரஞ்சோதி—நேசமுட
னீன்றமுட்டைக் கெய்து மிரும்பருவங் கண்கெடற்
றோன்றிக் கமடங் குடக்குரம்பை—கீன்றுருவாய்த்
தன்னை யடையத் தழைத்தருளாற் கூவுதல்போ
லென்னைப் பருவ மிசைவதுபார்த்—தெந்நலமு
மோங்கும் பதியி னுயர்ந்ததலத் தோர்பணிய
வீங்குகிரு பைமேரு வீற்றிருந்து—பாங்கறியா
நீசனெனப் பாச நிகள்மறத் தன்னுமம்
பேசவருட் டுதுட் பெருக்கியே—யோசைபெறுங்
காந்தச் செயலாய்க் கடுகும் பசாசமது
சோந்ததுபோ லென்றன் செயலனைத்து—மோய்ந்துமிருந்

(௨௦)

(௩௦)

தன்றன் பதமே சரணமென நாயேனு
 மொன்றும் படிசுண் ளொமகிழ்ந்தே—யொன்றாகா
 தெஞ்சும் பிறப்பு மிருண்மலமு மெண்ணரிய
 சஞ்சிதமு நாட்டமெழத் தான்விழித்து—வஞ்சவினைக்
 கிடான மாயை பெழிலாந் நால்வகையுங்
 கோடா மயக்குங் குடிலமது—பாடாகத்
 தன்னொளியை யோங்கத் தனதுதிருக் கைத்தலத்தைத்
 தன்னைநினை யென்சுரத்திற் றுனமைத்துப்—பன்னரிய
 மிக்க வுயிர்த்தொகையு மேம்பட்ட வெப்பொருளு
 மொக்கவுட னாயுமல்லா தோங்குநிலை—பெக்கண்ணு
 நீங்காத தன்னை நிகழ்த்தியிட வேகிர்ப்பைன்
 றுங்காது தள்ளத் தலைப்பட்டுத்—தீங்ககலாப்
 பாவி செவிவழியாய்ப் பாதகனென் னுட்டகுத
 மேவியுப தேசம் விளம்பியே—தேவான
 தன்னையா னென்று தருக்கினல்லாற் றீயவிரு
 ளொன்னை யணுகா திராதென்று—முன்னியெனைத்
 தானாகப் பாவித்துத் தானின்ற யானெனவே
 மானமுறக் கண்டருளான் மன்னியிட—ஞானமுதற்
 றீரவருள் யோகந் தின்னை முறவியற்றிப்
 பார மதுவாய்ப் பரந்துவருஞ்—சீரான
 வாறத்து வாவகல வான தொழிலருளான்
 மாறற் றிடவே மதித்தியற்றி—வேற்றற்
 தானையா னாகத் தழைத்தென் னனந்தானாய்த்
 தானே தலைநின்ற தம்பிரா—னீனமறப்
 பெத்தத்து முத்தியினும் பெரா திலக்கணங்க
 ணித்தத் துவமாய் நிகழ்த்தாமிரு—முத்தமமாய்
 நாட்டுகின்ற முப்பொருட்கு நாசமுற தேயுணர்த்த
 வீட்டுகின்ற சற்கா ரியமென்று—தீட்டுமதால்
 ஞான கமநா னபந்துனக்கு நாமனைத்து
 மீனாய மில்லா தெதித்துரைத்து—மானதனி
 லையமுற்ற தெல்லா மகலவின வென்றருளி
 மெய்யனரு ளாலுருவ மேவியே—செய்யவுல
 குண்டாக்கி யாக்கி யுடைத்திருளோ டேபடங்கக்
 கண்டிடுவ தென்றுபதி காணுங்காற்—கண்ட
 வருவ முருவ மருவுருவ மற்றும
 மருவுங் குணங்குறியா மற்ற—தொருவியே
 நிற்பதுவா யெவவுயிர்க்கு நீங்கா வறிவாகிச்
 சொற்பொருளா லுன்னரிய சோதியா—யற்பகலு

(சுடு)

(ருடு)

மில்லா வெணியா யிருட்பகையா யின்பமதாய்ப்
 புல்லறிவாற் சட்டாப் புனிதமதாய்—வல்லதொரு
 தானே யெவர்க்குந் தனையுணர்த்துந் தத்துவமாய்
 ஞான முதல்சிவமாய் நாட்டுமென—யானுன
 வின்பனே முன்புருவா யாக்கி யழிப்பனென்றாய்
 பின்புருவ மில்லையெனப் பேசினு—யென்பதனா
 லெய்துந் துடக்கோ டியலா விகாசமது
 வெய்துமென நன்று வினாவென்று—பைதலே
 காலமது வொன்றாகிக் காரியமூன் றாயுமதற்
 கேலும் விகாச மிலாததுபோற்—சிலஞ்
 சிதையான் கனவுகண்டோன் செய்யநன வாக
 நினையான் கனவுதனை நீங்கக்—கனவதுவுந்
 தான்றுடக்கங் காகாத் தகுதியது போலினியக்
 கொன்றுடக்கத் தேயிருக்குங் கொள்கையென—ஆன்றிதின்
 வைய மொழிகென் நகற்றியபின் னையனே
 செய்ய வுயிர்த்தொகையா யல்லவாய்—மையுயிர்கட்
 (சுரு) கேற்ற தனுவி லிசைவித் திருங்கன்மந்
 தீற்றிப் பிறந்து மிறந்துமவா—ஆற்றமுறு
 மாணைய னு காட்டி யகலா னவையென்ன
 வீணாகற்று ஞான விமலனே—வீணுன
 வற்பவத்தி னீங்கா துறிலுனக்கு முண்டெனுந்திச்
 சொற்பெறுமென் றோதநன்றே சொற்றவினா—விற்பனனே
 நிற்கின்ற வானவத்தி னிற்குஞ் சராசரங்க
 ணிற்பழிந்து பின்னுமுண்டாய் நீங்குகின்ற—கற்பனையிற்
 றோயாத வான்போற் றுணையான நல்லுணர்வுந்
 தோயாத வுண்மை துணிகென்று—மாயமறக்
 காட்டியபின் னன்றே கருது முயிரறிவு
 நாட்டும் பிறவி நவையென்றுந்—தீட்டுகின்ற
 வீடின்ப மென்றும் வினைப்பயத்தாற் றிரியங்
 கூடுங்கொ லென்றுங் குலவுமுயிர்—வீடடைய
 வுண்டென்றும் பேரா துயிர்க்குயிராய் நிற்குமிறை
 யுண்டென்றுந் தோற்றா துறப்பிணித்துக்—கொண்டுநிற்குந்
 தன்னையுங் காட்டாத் தலைமைபெற நின்றனந்தந்
 தன்னுடைய சத்தியதாய்த் தானொன்றாய்—மன்னுகின்ற
 தாணவமா மாங்கதனை யாருயிர்க்கா யேயிரங்கப்
 பேணி நடத்த றிரோதமாங்—காணியா
 யாணிகொண்டு நிற்குமல மற்பமகற் றுதுதொழிற்
 ஞானவுறன் மாயை பொசிப்பதற்குக்—காணலுற

(சுரு)

(எய்)

நன்றுதீ தென்றவினை நாட்டுகின்ற நான்காலு
 மொன்றி வருமவத்தை யோர்மூன்றா—மின்றதனை
 போதுமிடிற் கேவலமொன் றுற்ற சகலமொன்று
 சோதிவிடு கின்றசுத்த மொன்றென்ன—நாதனை
 பென்னைப் பிறியா திருளிருக்க வென்னறிவா
 யுன்னைப் பிறிவறநீ யோதுதலா—லன்னதுனக்
 குண்டா மெனநன் றுயர்ந்த வினாநீயுங்
 கண்டோ தினையென்று கண்ணருளாற்—கண்டறியுங்
 காட்சியற்ற நாட்டங் கதிரோ எனத்துமலக்
 காட்சி யொழித்த கரும்படலக்—கோட்பாடு
 செங்கதிரோற் கில்லா திருள்விழியிற் சென்றதுபோ
 லங்கரணக் கின்றி யுயிர்த்தகாகு—மிங்கறியென்
 றோதிய பின்ன ருடலிந் தியங்கரண
 மேதக் கலாதிபுயி ரென்பதனிற்—மீதறவே
 பேதமற நின்னுகண்டு பற்றி யறிந்துமுன்றிங்
 கேதமுற வெல்லா மியற்றியே—போதவருங்
 காணுது காண்கின்ற காட்சிவிட வைந்தவத்தை
 நாணும் லெய்து முயிரெனக்கங்—காணியே
 திற்கு மிவைபறிவன் றென்பதெவ னின்றன்ன
 நிற்குந் துயிலிற் றுரிசினிமை—வற்கமுறி
 லஞ்சி விரும்பாத லானுமைந்தும் வேற்றியப்
 பொஞ்சுதலி னாலும் புருமவிடய—மெஞ்சா
 தெழுந்துபற்றிச் சிந்தித்து நிச்சயித்துட் கொள்ள
 வழங்குமத னுனுமவை மன்னி—விளங்கவே
 யுச்சாயத் தோடறிந்தங் கிச்சித் திதாகிதத்திற்
 பட்ச முடனுவர்ப்புப் பற்றியே—பிச்சதாயத்
 தானமுந்த லானுந் தயங்கு முயிரியங்க
 லான துயினி னறிவற்ற—வினத்தி
 னுனுஞ் சடமனைத்துந் தன்னறிவா லான்மாவே
 யுனமென நீங்கு முணர்நென்னக்—கோனே
 யறிவொன் றறிவா லறிவ்தொன்ற தென்னுங்
 குறியென்னை பென்னவினக் கொண்ட—நெற்றின்னு
 பானு மதிவிளக்குப் பண்புடைய கண்படி
 மானவதன் சோதி யதுவன்றி—யானதுபோ
 னின்றவுயிர்க் கன்றி திகழ்த்து மிருபொருட்டுங்
 குன்றாத ஞானமதற் குள்ளதென—நன்றோதி
 பென்னைத் தெருட்டியபின் னின்றனருளாற் கீழ்மேலா
 யுன்னுஞ்சாக் ராதி புடற்கணு—மன்னதனை

(அ)

(சு)

யாக்கும் பொருள்கள் சடமென் றறிந்தருளா
 னீக்கம் பெறவல்து நீங்குமென—வாட்கொண்ட
 வையா விரண்டவத்தை யிங்ககன்ற தாங்கொன்று
 பொய்யோ வெனவிளங்க வுன்றன்னைச்—செய்வதுதான்
 றந்ததரு னென்னத் தலைவனே யோதுமருள்
 வந்த திலதின் திருளற்றும்—நந்தாது
 திற்கின்ற யானே நிறைந்த பிசமமெனக்
 கற்கொண்ட நெஞ்சர் கரையவே—சொற்ச
 ணமையா விருள்கொண் டகன்றிடுநீ யெங்ங
 னெமையாளு மப்பொருளோ தென்ன—விமையாதோர்
 கண்டறியாக் கண்ணே கருதரிய பொய்யனைத்துங்
 கண்டறிந்தே னென்னறிவால் யானதனா—பண்டைப்
 பொருளென்ன வுன்னறிவு பொய்யொன்றென் றுக
 மருளென்றி யாமுணர்த்த வந்தின்—நிருளற்ற
 வேதுவத னுலு மிறைவ சறிவுனைப்போ
 லோது யுணரா வதனாலும்—பேதித்த
 தீப்பிணிக்கின் றஞ்சர் திறத்தாலுந் தீவினைமுன்
 வாய்ப்ப தறியா வழக்கானுங்—கோப்புடைய
 வப்பொருளை யன்றிங் கருளா லுனக்குளதா
 மெப்பொருளுந் தானே யறிந்தியற்று—மெய்ப்பொருளைத்
 தேறென் றுறுத்தித் திருந்த வுணக்கண்ட
 வாறெங்ங னேதெனவே வாப்மலசு—கூறரிய
 வுன்னருளாக் கொண்டே யுணர்ந்தே னெனதறியா
 லென்னை யெனவென் றியம்புதலு—மன்னவனீ
 காணு வருளதனாற் கண்டதெங்ஙன் கண்டிடினும்
 வீணங் கருவிகள்போன் மேவிடா—நாணுகின்ற
 பொய்யறிவுஞ் சுட்டறிவாற் பொய்யகன்ற போதனுனைச்
 செய்யவரி தென்னவையா செப்புகென—வுய்யுந்
 தவத்தா யுனதறிவைத் தானறிந்த தென்றிங்
 கெவற்றாலு மின்றி யியல்பா—யுவப்புடனே
 கண்டது போலுமின்னுங் கட்டுரைப்ப தொன்றுனக்கிங்
 குண்டதுகே ணன்றிங் குகந்திருவர்—மண்டுபெருங்
 காதலினாற் கூடிக் கலந்தழிவ வானவின்பம்
 போதமதாற் சுட்டிப்.பொருளாக—வோத
 வரியதாய்த் தாமுணர்த்த போலுமுனைச் சுட்டா
 துரிமை யுடனே யுகந்து—பரிவுடனே
 தானறிந்து கொண்டனைநீ தானருளாய் நின்றென்று
 ஞான முதலாய் நடக்கின்ற—கோனருளிச்

(ர)

செய்துபின்னு முன்றன் செயலறநீ தானுனையே
யையமறக் காணு முணர்வதனைச்—செய்தல்சில
ஞானமென நன்னு நவைகண் டறியாத
ஆனமுடை யேனை யுகந்துருவர் — தானு
வென்னரசே யென்னை யெனதறிவாற் சட்டாமன்
மன்னருளா வியானும் மதியாம—ன்னிலைநீ
தந்ததுவு மற்புதமே தானெனக்கு மெய்ஞ்ஞானர்
தந்ததுணர் விங்ஙனெனச் சாற்றியதிற—சிற்பதிக
வைபுற்ற தென்று மறிவுக் கறிவென்ற
மெய்யற்ற தென்னவின மிக்கதே—பொய்யா
முலகு முயிர்ப்பொருளு முற்றகலா தொன்று
யிலகு பதியுமிக லாம—லலகில்
பிறப்பிறப்பும் பேரா நிரயப் பிணியு
மறப்பு நினைப்புமென மன்னுந்—திறத்தனவா
மித்தனைபுங் காட்டா விருளு முனக்குணர்த்த
மெய்த்து வினையொப்பு மேவவே—துய்ப்பதனுக்
கான வறிவருள வன்று திரோதமதாயத்
தானின்று நன்றார் தனிச்சரிதை—பூனமற
வோங்குகிரி யாயோக முற்றியற்றி முற்றியபின்
னாங்கு மவர்விழித்த தோற்றம்போ—னீங்காத
தீய விருளுந் திரண்டகரு வித்தொகையா
மாப்பையொடு கன்மமின்று மாளவே—தூயகதிர்
தோற்றம்போன் ஞானமுநீ தானெனத்தா னையொளியாந்
தேற்ற மிதனைத் தெளிகென்ன—வாற்றரிய
நல்ல வருளா னயந்துபிற விப்பகையைக்
கொல்லவந்தோ வென்னுருவங் கொண்டதெனச்—சொல்லவிழப்
போற்றும் பொழுதிற புரிந்தருளி னீயடங்கத்
தோற்றும் பொருணி துணியென்ன—வாற்றாம
லந்தோ விதற்குமுத லாம்பொருளுண் டோவென்ன
நந்தாப் பொருளின்றி நல்லொளிதான்—வந்த
திலதுலகி லென்று வழக்குரைத்து நாட்டி
நலமுடைய நாதனரு டன்னு—னிலவுகின்ற
வெல்லா மறிந்திறைவர்க் கெத்தொழிலுஞ் செய்கின்ற
சொல்லார்த ஞானமின்று சோர்வறவே—புல்லவின்று
பெற்றதனா விங்குப் பிறங்குமுனார் வேதென்ன
மற்றதனால் யாது மதித்தெவையுந்—ருற்றமறச்
செய்திடுவ தின்றெனக்குச் சேர்ந்ததெனச் செப்பதனு
மெய்யறிவா புன்னை விளக்கியதுந்—துய்ய

(ராகம்)

(ராகம்)

நனாப்பொலக் கண்டணைந்த நல்ல வருநாங்
 கனாப்பொருளாபோ விரும்பக் கழியும்—வினாச்சொற்ற
 மின்டறிவா லென்ன மிகுஞகை ஞண்டாக
 லண்டாப்பெரு மாணே யருளென்ன—வுண்டாய
 வுன்னுணர்வு சிற்றுணர்வின் குற்றதுவோ பேருணர்வா
 மன்னதனாற் குற்றமென வைபென—மன்னிவருஞ்
 சிற்றுணர்வு பேருணர்வைச் சேர்த்தா லதுவன்றி
 மற்றுளதோ வென்ன மதியுளா—யுற்றிடினு
 மொன்றாவ தில்லையென வுண்மையனே சொற்றதனாக்
 கொன்றா முவமை யுரையென்ன—நன்றான
 சீரார் கதிரொளியிற் சென்றடங்குந் கண்ணொளிதா
 னேரா மொளியா யிறந்ததோ—பாரென்ன
 நின்ற வொளியன்றி நிரூபிக்கற் கண்ணொளியே
 நின்றெனவே நன்றென் நிரங்கியே—பொன்றாத
 செய்ய கருந்த சிறந்தபொரு ளுங்கதீர்சேர்
 ஆய்விழிக் கோகதீர்க்கோ தோன்றிடுவ—தையமறச்
 சொல்லென் றிடலும் விழிக்காந்தா னற்றவசே
 புல்லும் பிறவி பொடிப்பென—வல்லோர்கள்
 சொற்ற பனுவற் புணர்வென் னெனவிறுதி
 பற்றிய தன்று பரமாகு—மற்றுவகை
 காணு மறிவற்ற கருந்தென் றறியெனவே
 பூண வுரைக்கப் புனிதனே—தாணு வைப்போற்
 கண்டெவைபுஞ் செயயாக் கருத்தறிய வாழுவமை
 திண்டிறலோய் செப்பென்வாச் செய்யவிழி—பண்டிலரை
 நாட்டமுற்ற நல்லலகை நண்புடனென் றாபிடினு
 நாட்டமதற் குண்டாக நாட்டுமோ—வாட்டமறச்
 செய்யுங் கரமிலரைச் செய்யுங் கரமுடைய
 வெய்ய பசாசுபற்றின் மேம்பட்ட—கையாற்
 ரொழில்செய்யக் கூடிடுமோ ஆயமறை யற்றதுன்பா
 யழிகின்றா் துன்பொருவற் காசுப்—பழிவின்றிச்
 செய்வரோ விங்கவைபோற் சேர வறிந்தியற்றா
 வுய்யுமறி வோவென் றுணர்த்தியிட—மெய்யனே
 நன்முத்தி யீதோ நவிலென்ன வுன்பதைப்பை
 வன்மத் துடன்வாங்கி வைத்தவிது—கன்மமற்ற
 சுத்தியிது வாருஞ் சுகப்பேறு முத்தியென
 வித்தகனே யென்கேட நன்றியே—சுத்த
 வதித்ததி லுண்டாஞ் சுகமென்னிற் றீய
 வதித்தது முண்டாக வேண்டிம்—விதியென்ன

(ரிஉடு)

(ரிசடு)

வன்றைந் தொழிவி னெஞ்சுக்கமிடாப் பாற்றலென
நன்றங் கமல னவிற்தலி—யின்றிக்குத்
தூயதாய்த் துயின்றோர் தூயிலெழுந்த பின்னுத்க்
மோதா விதமென் றுரைத்திடலுஞ்—சூதன்றி
யுள்ளதுபோ லின்பா மனிய சுகமுமுனைக்
கொள்ளுதல்போ லுன்பதைப்புந் கூறிய—தெள்ளறிவா (ராகு)
நீயுமற நின்றழுந்து நேர்மைகண்டு கொள்ளென்ன
நேய முதலே நினையாதேன்—மாயமெலாம்
பற்றிப் பறித்த பரனே பதைப்பொடியா
ஹற்றடங்கல் யானறியா தோங்கியின்—முற்று
முவமையுணர்த் தென்ன வுயர்ந்தவிற்பா னோனே
சிவமறைந்த நாட்பதைத்த செய்கை—யவமதுதா
னீயறியா யாமுணர்த்தக் கண்டதுபோ லீங்கிவையு
நீயறியா தாமிவையும் யாமுணர்த்த—வாயதெனச்
செப்புதலு மென்னுயிரே செய்யனிழி யேமணியே
யொப்புடனே யானிகழா தோங்கிநின்ற—வற்புதத்துக்
கின்னுவமை தாவென்ன வின்னே வியையுநன்
றென்று மகிழ்ந்துகிரு பைக்கடரு—னென்றாக
யானே பரமென் றயரா துரைத்தநிலை
தானே யுவமையெனத் தந்ததற்பின்—ஞானக்
கடலமுதே யானழியா தென்னை யிழந்த
திடமருள் வந்தவருட் டிரா—வுடல்விருத்தி
யார்த்திடுவ தென்னெனத் தானலகை யானவர்தாஞ்
சோர்ந்துண்டல் போலுடற்காந் துப்புமெனப்—போந்துணையா
னீங்கா வுவமைதந்த நித்தியஞ் னக்கதிரே
தூங்கா வொளியே துரிசற்றிங்—கோங்கிமிகும் (ராகு)
பூங்கரும்பி னுள்ளிருந்து போதுவரக் கண்டினிமை
யாங்களியே யென்ன வருளாளன்—பாங்குடனே
நீயாகி நிற்கின்ற நின்மலபோ தன்னேய
மேயா மெனவென் னிறைவனே—நேயமுற
வாம்பரம முத்தி யறிபு முருவழிந்து
போம்பொழுதிற் றானே புகுமென்றுந்—தீம்பா
மிருள்சற் றகலாத தாற்சிவன் முத்தி
மருவியதிங் கென்ன மதித்தும்—வருமிதனி
லையப்பா டெப்த லகல வருளென்ன
மையுற்ற கண்ட மறைந்துளோ—னுய்யமுன்னோர்
சொற்ற சிவாகமத்திற் சோர்வறகே யத்தழுந்தப்
பற்ற வுரைத்ததுவும் பற்றுமுரு—வற்றவர்தா

மந்தரத்தி னின் றன் மறியலோ கட்டுரைத்தாள்
 சிந்தை கலங்கியோ செப்பினுள்—பந்தமரூர்
 சொல்லும் படிற்றுரைக்குச் சுத்திசெய லாயிடுமோ
 வெல்லிநுளாய்த் தோன்றுமிருங் கூகைதனக்—கெல்லென்று
 காட்டியிட லாயிடுமோ காட்டவரி தாமதுபோற்
 தீட்டுமரு ளாற்றவர்க்குத் தேற்றரிதா—மாட்டமிகச்
 சினிக்கும் போத மருளாற் செயலறவே
 யாவிக்குச் சுத்தி யெனவறிந்து—நாவதனாற்
 சீவகந்த் ராவதனற் சேர்ந்ததுயிர் முத்தியெனும்
 பாவ வலியைமிகப் பார்த்திரங்க—லாவதனா
 னுளைப் புதுமணமா நாளாநம்பை யின்றெமக்கவ்
 வேளைக் கிருங்கந்த மேவிடுனக்—கோளறவே
 நன்னீர் சொரிந்திடினு நாடி வெருண்டு கையாற்
 பன்னிப் படிது பதித்திடினு—துன்னுமணங்
 காட்டும் பருவமுற்றுக் காதலுறுங் கந்தமதுங்
 காட்ட மலராக் கணக்கேபோ—னாட்டுமலம்
 விட்டகலோ மென்பவரை வேண்டியரு ணையமுமை
 யெட்டனையு நீங்கா வியல்பதனை—யுட்டெளிவ்
 ரென்று லவரா விசைந்தறிய லாகாவா
 மொன்றுலு மென்றே யுரைத்ததற்பி—னின்றோங்கு
 நேயத்திற் சீவன் செயலுதல் சீவன் முத்தி
 யாயுற் றறையுன்னு லாங்கதனை—மேயமுத்தி
 யாவைக்கு மேலாத லாற்பரம முத்தியெனக்
 கூவப் படுமிரண்டாய்க் கூறியிடா—வாமென்
 றயர்வகற்றிப் பின்ன ரருளாற் பொருளா
 யுயர்வவர்தந் நேர்மை யுணரென்—றயலான
 யாவு மறிந்தகன்ற தானவறி வோடுதமை
 யாவ லுடன்கண் டருளுணர்ந்தே—தாமவ்
 வருளி லடங்க வகலாத நேயப்
 பொருளதனா னிற்கின்ற பொற்பு—மருளறியுந்
 தம்மறிவாற் சுட்டாமற் ருமுந் தமதறிவு
 மம்ம விழுவா திழந்துணர்வார்—செம்மை
 மனவாக்குக் காயத்தின் மன்னுமறி வெல்லா
 மனவாக்குக் காயத்தான் மன்னு—தனுபவமாய்
 நிற்கின்ற நேய முதலே யறிவதென
 நற்கண் ணுதன்மறைத்தோ னன்குரைப்பக்—கற்கண்டின்
 றிக்கசுவை தானாய் விளங்கு மொழிதந்தாய்
 தக்கமல மாயத் தருக்கிராட்—டொக்க

(௪௪௮)

(௪௪௮)

வறிவு மலமோ வறிவதென நன்றங்
 சூறியொடுநீ கொண்டவின வென்று—மறிவான்
 பொய்யறிவு முன்னறிவு பொற்போ டிழந்திருப்ப
 மையறிவாய் நின்று வழங்குகிராட்—பைய
 வுறுவதெல்லா மாயமன்றி புண்டோ வதுபோற்
 பெறுவதெல்லாம் பேரருளின் பேறென்—றறிவாளன்
 றேற்றியபின் னஞ்செழுத்திற் றேறும் பொருளதுழன்
 னூற்றமுறக் கண்டொன் றெருவியே—போற்று
 மருள்கண் டனுவழியா யப்பொருளாய் நிற்பி
 னிருள்விண் டகலுநெறி யீதுந்—தெருளின்
 றருளா கமத்தி னடைவென் றருள
 வருளாளா வன்பர்க் கமுதே—யிருளற்ற
 முத்தே முதுவயிரக் குன்றேயெம் மாணிக்க
 விக்தே வெளியில் விளைகின்ற—பத்திப்
 பவளமே பாதி மாகதமே முத்தர்
 கவளமே காதற் கனியே—தவளமா
 நீற்றொளியே நீத நிலையேபார் நீர்நீயோ
 டாற்றரிய காற்றே யகல்விசம்பே—சுற்ற
 மடியக் குறியில்வரும் வள்ளலே தானாத்
 தடியப் புகுந்த தவமே—யடிமைக்
 கவாவகலா தோங்கு மரசே பருவந்
 தவாது மலிற் றயங்கு—முரிய
 மதுமணம்போ லென்னை மருவும் பருவ
 மெதுவென்றென் னுள்ளத் திருந்து—பத்மேனநீ
 தானே யறிந்ததுபோற் றொனாழியா தெவ்விடத்தும்
 யானாக வின்று வெளிநின்ற—ஞானகுரு
 தேசிகனே யுன்னைநினைந் தென்னைமறந் துள்ளருரு
 மாசைமிகத் தந்தாண் டருள்.

(ராகு)

(ராகு)

வெண்பா.

அருளா லுனைத்துதிக்கு மன்பரைப்போற் றிய
 விருளா லுயர்ந்தேனு மின்றிங்—கருளான
 சத்தாபுன் சொல்லாற் றொடுத்ததொடை நீபுனைந்தா
 ளத்தா நமச்சிவா யா.

உபதேசப்பிண்டேனிட முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீ ந ச் சி ற் ற ம் ப ல ம் .

பேருர் வேலப்பதேசிககவாமிகள் அருளிச்செய்த பஞ்சாக்கரப்பஃ. றொடை.

கலிவேண்பா.

பொன்னாட ரிந்திதனும் பூமகனு மாதவனு
மெந்நாடு மெந்நாளு மேநாடித்—தூன்னாது
வேத முடிவின் விளங்கு மொளியுயிரின்
போத முடிவிற்பொருந்துமொளி—நாத
முதலாக நின்று முகிழ்த்த வுலகின்
விதமான வெல்லாம் விரித்துந்—திரமாக
ஜர்பே ருருவமவை யொன்றுமில் னென்றாலுங்
காசார் மலையின் கழைமுத்த—மேராரு
நாக மணியகிவி னன்குறடி சந்தமஞ்ஞைத்
தோகை முதல்கொண்டு சுவேதந்தி—வேகமா
வந்து வணங்கு மதில்குழி பெருந்துறையே
யந்தநாள் வந்திருந்த வாட்சியான்—பந்தமக
லாரென்று நாடி யுலவாத விற்பமருட்
சீரொன்று வேலப்ப தேவனெனப்—பெர்கொண்
டறியாமை யானீங்கி யன்புருவ மாகப்
பிறியாதே நிற்கும் பெரிய—வறிலே
யுருவா யமர்ந்திருந்த வுண்மை யுளத்துண்
மருவா வகையான் மகிழ்ந்து—பொருள்வேட்கை
யுள்ளத்தில் வைத்தே யுகந்தவர்போல் யான்வணங்குங்
களாததை மெய்வணக்க மாக்கண்டு—வள்ளலவ
னாதலினு லென்னை யருட்கடைக்கண் வைத்தருளித்
தீதகலு முண்மைச் செயல்கேளென்—றோதுகின்ற
பெத்தமுத்தி யாகப் பிறங்குமுயிர்க் கஞ்செழுத்து
மொத்த சிவாய நமவோ திற—சுத்தப்
பரிதியொளி கண்ணிக்குப் பாங்கிலிருள் போல
மருவுசிவஞ் சத்தியுயிர் மாயை—வீரவுமல

(கடு)

மாகு மிருளி னலர்விழிபோ லாவ்வத்தி
 னேகமாய் வல்வினைபி னீட்டத்தான் —மோகமாய்
 நின்ற நிலைமகர நீடுமிருள் விளக்கிற்
 சென்ற விழிக்கொருவர் சேர்த்துதல்போ —லொன்ற
 வருநகரம் வந்த வழிமருளி மூன்று
 மிருவினையின் போகவித மெல்லா —முருவுடனின்
 றுருயிர்க டாமருந்த வைந்துமுத லீறிடையாய்ச்
 சேரும் வகைபலவாய்ச் சேர்ந்தவைக —லொருஞ்
 சகலகிலை யாமிவைக டாம்பெத்த ரீயிற்
 வகலமுறை தேரு யகல்வாய் —புகலுமிதில்
 வந்தபெரும் புண்ணியத்தால் வாய்த்தமல பாகத்தாற்
 றந்தசக்தி சேரவினை தாமொப்ப —வந்த
 வவதசக்தி லண்ண லருந்ருவாய்த் தோன்றிப்
 பவமகற்று நன்னெறிபா ரித்தே —யவமிருத்த
 காயத்தைக் காட்டியதிற் காணுமை காட்டியபின்
 மாயத்தை நீக்கும் வகையினுற் —ரீய
 விருள்விளக்கா தித்த நெழிற்கிரணத் துள்ளே
 மருள்விளக்கா வாற்கன்று மாளத் —தெருள்விழிபோ
 லாமா நமக்க ளருள்சிவத்தான் மாறவுயிர்
 தாமா முறைமூன்றுஞ் சாக்கிரமா —காரே
 யறிவாமோ கண்ணருக்க னொராளியை விட்டுப்
 பிறியா நிலைதேறப் பேசிச் —செறியருளைக்
 கண்டடிமை யாகக் கருதி முறைமாறித்
 தொண்டிபடுஞ் சொப்பனத்தைச் சொல்லியே —கொண்ட
 வெளியதனுற் கண்ணுணரு முண்மைபோல் யானு
 மளியதனால் யாவு மறியத் —தெளிவா
 மருள்கருளி யாமென் றகந்தையுற் முன்ன
 மருண்மருவத் தானடுவே யாகு —மிருள்சமுத்தி
 யென்றொளியின் செய்கையின்றி யெங்கேனுங் கட்செயரு
 னென்றுமே தேறிநீ யுன்னென்ன —வன்றேதான்
 பேசறிவா யாதாசம் பேச நிறைபொருளோ
 டோசறிவாய்த் தானொழித லொண்மொரியம் —பாரென்
 றொளிகுண மேயல்லா லொண்பொருளொன் றன்று
 தெளிபரிதி சேர்விழிபோற் சேர்ந்தே —யொளியென்ன
 நில்லென்ற னுனந்த நேயநிலை யாக்கியெனை
 யில்லென்றே யின்புருளி லேகமாய்ச் —செல்லத்
 துறியாதீ தப்பெருமை சொல்லாமற் சொல்லிப்
 பிரியாத் வைந்தவத்தைப் பேற்றிற் —சுரியாய்த்

(உஉ)

(நஉ)

தேசகா ரியமேழாய்ச் சேரு முவமை
 வசமாங் கரும்பின் வகைகே—ணிசமான
 சுத்தவத்தை யாங்கரும்பிற் றெல்கணுவைந் தாகுமுறை
 முத்தி வருசாக் கிரமுதலாம்—பத்து
 முழங்கா ரியமவற்றின் மூன்றடக்கப் பங்கேழ்
 வழங்க முறையை வகுக்கி—லொழுங்கான
 தத்துவ ரூபமுடன் றற்காட்சி சுத்தியுயி
 ரொத்த வுருவ முயர்காட்சி—சுத்தி
 யிலாபமிவை யேழி விலங்குமுயிர்க் காட்சி
 நிலாவு சிவரூப நேராங்—சூலாவுசுத்தி
 தன்னிற் றரிசனமுஞ் சார்யோக மாமிரண்டு
 மன்னு மிவையேழும் வருமுறையிற்—துன்னுகின்ற
 சாக்கிர்த்தி னான்கு தகுஞ்சொப் பன்மொன்று
 நீக்குந் சுழுத்தி நிறைநாரியத்—தாக்கியிடு
 மொன்றா மதீதத்தே யுற்றிடுமொன் றுகுமெனத்
 தன்னுளின் பூசை யனுட்டான்—நன்னுன
 சுத்தநெறி யாமெனவே சொல்லியே மெய்கண்டான்
 வைத்தநெறி நூலும் வகுத்துரைத்துப்—பத்தர்
 குருலிங்க முண்மையெனக் கூறிநீ டின்பந்
 தருமன்பை யென்சொல்வேன் னான்.

(சூஉ)

பஞ்சாக்கரப்பஃருடை முற்றியது .

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளர்செய்த

சித்தாந்தசிகாமணி.

சாதித்த தெல்லாக் தவிரேனுந் சற்குருவைப்
பேசுத்தா லெல்லாம் பிழையாகும்—சுவதத்
தறம்புரிந்த தக்கனாக்கன் றுக்கனைவன் துற்ற
திறம்புரிந்த வொழுந் தெளி.

(க)

வஞ்சமே செய்வாய் மருவுங் குருவோடு
நெஞ்சமே நீததிரி னிற்படுதந்நாட்—கொஞ்சி
யுருகித் தமரோடு நிறைவாய்கன் முத்திக்
கருகமென்ப தெவ்வா றறை.

(உ)

நாமெங்கே முத்தி நடைபெய்க்கே நன்னெந்தேச
தீமங்கை யின் பே துணைக்குமாற—காமன்னை
யம்புற்ற புண்மெய்யி லாறியபோ தன்றோதன்
செம்பொற்றா ளிவான் சிவன்.

(ங)

சலக்குழியின் பிக்க சக்தியில்லை யக்கச்
சலக்குழியை யின்பமெனச் சார்ந்து—மலக்குழியைக்
காமித்தார் தங்களுக்குக் காட்டாம னல்லறிவைச்
செமித்தா னன்றோ சிவன்.

(ச)

ஒளியானு முற்றினிருண் மாதருமே யொத்துத்
தெனியநடஞ் செய்வதனைத் தேரி—ஒளியநடத்தைக்
கண்டபேர் காணார் கருதி யிருண்டத்தைக்
கண்டபேர் காணார் கருதி.

தாணுவிலே டொத்துச் சரியாய் நடம்புரியும்
வாணதலார் கூத்து மறைப்பல்ல—வாணவதனைத்
யொட்டியபேர்க் கெல்லா மொளிப்பா வானதனைத்
தெட்டியபேர்க் காமாந் தெரிவு.

(ஈ)

கூட்டித் தனுவைக் குறித்தாரிர்
 ஸீட்டுவிக்கச் செய்யு மியல்பாரா—லுட்டிமல
 மில்லைவன்ப தாகு மிசைந்த சுருணைநல
 மல்லவென்ப தாமா மாற்று. (௭)

தோற்ற மிறப்புந் சொல்லுச்சன் நன்செயலென்
 மாற்றதற்கு வேண்டுநுத்தர் மன்னுவதாந்—சாற்று
 மரவு கடித்தன்ட மாங்கதனை மீட்க
 வருமவர் போ லாமா மதி. (௮)

மலமே பிறப்பிறப்பா மன்னுவிக்கு மீசன்
 நலமே யனையகற்றி நன்னுநர்—மலமருக்கன்
 சன்னிதியி னில்லாத் தகுமிருள்பொற் றக்கவான்
 சன்னிதியி னில்லாது தான். (௯)

பேதித்து நெஞ்சம் பிரியாம னின்றிசன்
 சாதித் திடக்கருநி தந்தநா—லாதித்தன்
 காட்டுவதே பொலெவர்க்குங் காட்டுவதே யல்லாற்பொய்
 யீட்டுவிக்கச் செய்யாரென்ன றெண். (10)

வாதித்த தேது மலமாமா லாங்கதனைச்
 சேதித்த லீசன் நிறமாகு—மாதித்தன்
 போலெவர்க்குங் காட்டிப் பொருத்துவதே யல்லாற்பொய்
 மாலெவர்க்கும் வையான் மறந்து. (11)

அன்னியத்திற் றன்னினைவை யாக்குவார் தங்களுக்கு
 மன்னியான் பானினைவை வைப்பார்க்குந்—துன்னுந்
 தனுவினையை யீயத் ததுவதல்லான் மோக
 நினைவினையுற் றியா னினைந்து. (12)

காட்டுங் கதிரவனச் கண்ணதனுக் கில்லைமு
 னீட்டும் பொருண்மே விசையுமால்—கூட்டு
 மரனெவர்க்கு மில்லைமற் றுற்சகமே நோக்கி
 வருமதனு னெஞ்சே மதி. (13)

சுத்த மசுத்தமெனச் சொல்லியதோ ராங்கவைக்கு
 மத்தன் பிரேசகமே யாகுமாற்—பித்தருக்கங்
 கன்னியத்தை நோக்கி யறிவிப்பான் மற்றவர்க்குத்
 ராமே நோக்குவிப்பான் ழுன். (14)

பேருத்தார் தங்களுக்கும் பின்னமறத் தட்டியிற்
சாநித்தா சார்க்குஞ் சரியேனும் - வாதித்த
தீய மலமறுப்பான் சேர்ந்தார் தமக்கடிவை
வையமறச் சேர்ப்பா னான்.

(௧௫)

பல்லார் நினைவுக்கு மேற்றபடி யேகருணை
பல்லான் பிரேமக்கு நன்மைகெள் -- பொல்லா
வினையிருந்து வரக்கும் விரும்பியதோர் முத்தி
தூனையிருந்து வரர்க்குஞ் சரி.

(௧௬)

எல்லார் நினைவுக்கு மேற்றபடி யேகருணை
வல்லான் றனுவினையை வைத்தெந் -- பொல்லா
மலமறுப்ப தாமால் வருநாக சொர்க்க
நிலையிருந்து வானே வினைந்து.

(௧௭)

ஆவியின்மே விச்சை யடைவதல்லா லாங்கதன்மேற்
கோபமே யில்லை குறிக்குங்கான் -- மேனியதோ
மன்னியத்தி விச்சை யகற்றியறி வானந்தத்
தன்னியல்பே யாக்குதற்குத் தான்.

(௧௮)

மலமே யறியாமை மற்றுயிரைத் தீண்டு
நிலையே யதற்கிலவாய் நிற்கும் -- மலையா
வற்றிலே யுயிர்க்காமா லாங்கதன்மே லேறும்
பிறிவதற்கா யுற்றதெண்டப் பேறு.

(௧௯)

நின்மலமா யாவி நிகழ்மலத்தைப் பற்றுதற்கு
முன்மலமொன் றுண்டாய் மொழிவதாம் -- பன்முதலு
முன்னபோ தானி யொருப்பட்டுப் பின்மலத்தைத்
தன்னுந்கா னின்மலமார் தான்.

(௨௦)

தண்டி மலமுயிரைத் தாவுமே லாவிக்குத்
தெண்டிப்பே யில்லையெனச் செப்புவதா -- மண்டி
யுயிருக்கே புத்தி யுரைப்பதல்லாற் றிய
செயிருக் குரைப்பதில்லைத் தோ.

(௨௧)

வசிப்புண்டார் தம்மை வசக்குமலக் தேவாற்
றெசிப்புண்டா லாங்கவனைத் தீண்டா -- நசிப்பில்லார்
கண்ணை மறைக்குங் கடிய விருட்சதிரை
தண்ணியகட் கின்று நவை.

(௨௨)

மலமே தென்கேண்டா மற்றுயிர்மே னின்ற
புலமே லெழுந்தருளும் பொய்யா — நிலமே
விருந்தவத்தைச் செய்யாதே யேதேனு மீசன்
றருந்தவத்தை நெஞ்சே தரி.

(௨௩)

அறியாமை யென்று மகண்டிதமா லாணி
நிறியாம னிற்குமந்தப் பேரூற் — குறியாக்
தனுவோ டிசையினும்பின் றக்கண்ணை தானு
நினைவோ டிசையினுமா நேர்.

(௨௪)

ஆசைப் படுவாரை யாசைப் படுத்திவித்தல்
பேசு முலகியல்பின் பெற்றியான் — மாசுமல
முற்றாசைப் பற்றி யுறுவதல்லா லொவ்வாம
லற்றார்மேற் செல்லா ததி.

(௨௫)

பித்தமுற்றார் தங்களுக்குப் பித்தகல நன்மருந்தை
மத்தகத்திற் றேய்த்து மறிப்பதல்லாற் — புத்திசொல்லி
மாற்றியபே ருண்டோ மலந்தவர்க ளாணியின்மேற்
ஜேற்றுவதே யில்லைக் துணி.

(௨௬)

பிடித்தார் தமைப்பிடிக்கும் பேராச் சடமும்
விடுத்தார் தமைவிடும் வேறு — யடுத்தமலந்
தொட்டபேர் தம்மைத் தொடுவதல்லாற் றொல்லுயிரைக்
கட்டிப் பிடிப்பதில்லைக் காண்.

(௨௭)

சத்திநி பாதஞ் சதுவிதமாற் றியமல
முத்தியினு நிற்கு முறையென்னிற் — சுத்தமலன்
பாலே யெழுமவன்றன் பண்பா லறியாமை
மாலே யதுக்குமென மன்.

(௨௮)

மாசற்றார் நெஞ்சின் மாநவு மதனின் ஆம்.
பாசத்தார்க் கின்றும் பதியென்னி — லீசன்
சரியாதி நான்கிற் றகுமலமே கேடாய்
வருமா லிலையாய் மதி.

(௨௯)

திக்கைக் கொதுங்கிச் சிலதந்தமலந் தன்வசமே
யாக்குதலைச் செய்ய வறியாவா — நோக்கி
மலமே யுளதென்று மன்னுவதே யல்லாற்
பெலமேது மில்லையெனப் பேசு.

(௩௦)

இருவினையு மொத்தா விசைந்தவரற் கன்பு
மருவுதலா லுண்டோ மலமா—லுருவினுக்கங்
கொத்த பிரார்த்தமரற் கூட்டுதணிற் றியனினே
தொத்துதலே யில்லையெனச் சொல்.

(௩௧)

சேதித்த சேடஞ் செயற்படுத லங்கத்தை
வாதித்த நோய்மாறி வந்துவா—மா தித்தன்
முன்னிருள்போற் றியமல முற்றுஞ் சரியாதி
தன்னிலையி னிற்பார்க்குத் தான்.

(௩௨)

ஒத்த மலத்தோ டுறுவாரைத் தீயநெறிப்
பெத்தரென்ப தாகப் பெறுவதாஞ்—சுத்த
மலத்தை வெறுத்து வருமரணே நோக்கு
நலத்தாரை முத்தரென நாடு.

(௩௩)

மலமுற்றா ரேனு மனனுமரன் புாத
நிலையுற்றா லம்மலமு நீங்கும்—புலமுற்றும்
பேதித்த மும்மலத்தின் பெற்றியறப் பெற்றியறச்
சாதித்தார்க் கில்லைமலந் தான்.

(௩௪)

சரியைக் கனுக்கிரக சத்திகா லாக
வரிசைத் தவத்தோடும் வைத்துத்—தெரிசிக்க
வீசனே யாகு மெனுமுறைமை யெவ்வுயிர்க்கு
நேசமே யாகு நிறைந்து.

(௩௫)

மலநாலத் தொன்றாக மாறுமபின் னீசன்
குலநாலத் தொன்றேற்கக் கூறும்—பெலமா
மிருவினையு மொப்பா மிசைந்ததனுப் போகந்
தருமரற்கே யாகத் தகும்.

(௩௬)

நின்ற மலமதனை நீண்டவரன் பாண்பாற்
கொன்றிடுவ தென்றுங் குணமாமாற்—ஆன்றுஞ்
சரியாதி நான்கிற் றருமரனே தானாய்
வரலா விலையா மலம்.

(௩௭)

சரியாதி நான்குந் தருமலத்தை வென்று
வரவரவே சுத்தமெனு மாண்பாம்—புரையறிவே
யொன்றாகி நிற்பா ருறுசுவமே யொத்தவர்பாற்
சென்றார்க்குந் தீர்க்குமலத் தீ.

(௩௮)

நீக்கைக்குக் காலாகச் சிந்துபாற் பியமலம்
போக்குக் கொதுங்கிப் பொருந்தியதா—லூக்குபரன்
சேட்டையே மலலாகச் செல்லுங்கு லாங்குதுவு
மோட்டமே யாமா ஹனார்.

(௩௯)

சுத்தமென நான்கையுந் சொல்லிபது நற்கருணை
யத்தன்மேற் பந்தி யடைதலாற்—பெத்த
மலத்தோ டிசைந்துகின் று வாழ்வார்க்கார் நீக்கைக்
குலத்தோ டைச் சுத்தமெனக் கொள்

(௪௦)

மலத்தார் தமக்காரு மன்னுபிரா பத்த
மிலத்தா னாகச்சொர்க்க ரோய்வா—நலத்தாரு
நிசன்டா னோக்கி யிசைவார் சாலோக
நேசமே யாவார் திவறந்து.

(௪௧)

மலமொன் நகற்றப்பின் பற்றிதெல்லா மீச
னிலையொன்ற தாகமிக் கிற்ரு—மலைவின்
யீட்டியவா றுரு மிழையொவார்க்குந் தியமலம்
வாட்டியவா றுரு மதி.

(௪௨)

பெத்தமுத்தி யென்னப் பிறந்து முருத்தன்மை
யொத்த படிநத் தொழுந் திருந்—சுத்தம்
வரிற்போ தொரியாநும் வாசாத போதிங்
கிருட்போத யாகுமென நிவண்.

(௪௩)

ஆவி யிவையிரண்டு மல்லவாந் தியால
மேவிப்போய்ப் பித்தாய் விளங்குதலாற்—ஐவுமா
னோத்துச் சுத்தந்தாமா யொன்முதலா லுண்மையுற்ற
சித்தமவ னாகுமெனத் தேர்.

(௪௪)

தத்துவமே விட்டார்க்குத் தத்துவமென் நம்மறிவை
யத்தனுகே யீந்தார்க் ககமேனாந்—சுத்த
னானே யெனுமா லென்றவுடற் போகம்
வருமே யவன்றான் மதி.

(௪௫)

பெத்தருக்கே யாகும் பிராபத்தந் தியமலம்
பித்தே தனுவினையாம் பெற்றியாற்—சுத்தஞ்
சிவனே யெனுமாந் சிறந்தவுடற் போக
மவனே யெனும்வழக்க தாம்.

(௪௬)

பித்தமுற்றார் துய்த்தலத்தப் பித்தமாற் றேபராத
சுத்தமுற்றார் துய்த்தலமச் சுத்தமன்றே —வொத்த
தொழிலனைத்து மாங்கலவையே சொல்லியதோ ர்ச
செழிலனைத்துத் தானுமென் றெண்.

(௪௭)

பச்சிலையத் தின்னும் பசுர்ப்புழுவச் செங்குளனி
நச்சியிட வப்புழுப்போய் நண்ணியதா—நிச்சித்துத்
தோற்றாநிலை யுண்ணத் துணியாது தொல்பிறவி
மாற்றியேபர்க் கிவ்வாறுப மன்.

(௪௮)

வினையற்ற லங்கம் விடுவா மனுவாந்
தனுயற்ற லவ்வினையைச் சார்வா—நினைவுத்
தானுயத் திரிவார்க்கங் காங்கானே டோசத்
தாமாற் கருணையுருத் தான்.

(௪௯)

ஊக்கிய காம முயர்சிவமா லுற்றதனுத்
தாக்குஞ் செயலே தரும்வாக்கா—னீக்குமல
வேதனையே மாற்றி விடுமால் மிருங்கருணை
நாதனவன் றானே நமக்கு.

(௫௦)

ஊக்கிய காம முயமிலமா லுற்றதனுத்
தாக்குஞ் செயலே தருமதற்கா—லாக்குமன்
பேதமென நோக்கிப் பிறியுமாற் றியமலப்
பேதமென நெஞ்சே புகல்.

(௫௧)

இருளி லெழுமொளிமற் றுங்கே யிருளும்
வருமொளிமேற் செல்லுதற்கு வாரா—வருளு
மலமே லெழுமலமு மாற்றியருண் மேலே
செலவினைவ தில்லையெனத் தேர்.

(௫௨)

மலமகல மாயா தனுவகலங் கன்ம
நிலையகலப் பூரணமாய் நிற்கு—மலைவறவே
போக்குதலைச் செய்வான்நன் பொன்னடிமே னின்றவர்மே
லாக்குதலைச் செய்யா னான்.

(௫௩)

மலமுற்றார் துய்ப்பர் மலமே மனுவா
நிலையுற்ற ருணபர்மனு நீதி—யலைவற்ற
நூனத்தார் துய்ப்பர் நயந்தவரு ணற்றனுவா
மானத்தா லொட்டியதோர் வாழ.

(௫௪)

பெத்தருக்கே யாகும் பிபாத்தம் பேபாத
முத்தருக்கே பின்னர்ப் பெபாழியுழால்—சித்த
மறியாமை மாற்றிப் படங்குமான் முத்தி
பிறியாத நான்குமருட்டிப் பெறு.

(ருரு)

முத்தருக்கே யாகும் பெபாழியுமருண் மந்திரமே
சித்தமான் பாலில் செலுமதுவே—பெபாத்த
தனுஷ்டனு வாகத் தருமேமெய்யப் பேபாக
மனுமே யதுவாமவ வானு.

(ரு௬)

மந்திரத்தை யுற்று வருந்தனுவை நீத்தோர்கள்
புந்தியர னாகப் புகுமாமால்—வந்தது
வாங்கவிலை யாமா லத்தற்குசைந்த பேபாகமெலாம்
நீங்கா மலமறுக்குகே.

(ரு௮)

இருவினை பெபாழி விசைந்தவாரி மாறி
வருமாற் றனுவினையப் பாறு—பிருவினையுஞ்
சித்தமுற்ற வாரி திருமபுரா லோர்ப்படித்தாய்ப்
பெத்தமென்ப தல்லவினையப் பேசு.

(ரு௮)

ஒத்த பதத்தை யுறுவிக்குந் தாபாமாற்
சித்தமலஞ் சங்கமமே நீர்க்குமா—லத்தனென்று
மாவியே நோக்கி பணையுமா லற்றை
மேவியே நிற்பன் விரைந்து.

(ரு௯)

ஈசனா பெல்லா வுயிர்க்குாரியாய் நிற்பானு
மீசனாய் பூசைக் கிசைவானு—மீசனாய்
சாலோக மாநிப் பயனளித்து நிற்பானு
மாலோக விங்கமென மன்.

(௬௮)

மனவாக்குக் காய மருவா வசனை
மனவாக்குக் காய மருவி—வினைவார்க்கு
மூவுருவே யாகி முதன்மைசிவ விங்கமா
யேவுருவங் காண்கைக் கிசைந்து.

(௬௯)

மந்திரமே யுற்று வருங்கருணை நன்மவுனத்
தந்திரமே யுற்றிருக்குந் தன்மையாற்—சித்தித்து
வந்தார் தமக்கே வரங்கொடுத்து நிற்குமே
நந்தாக் கருணை நலம்.

(௬௯)

தெரிசித் தருச்சீனையைச் செய்விப்பார் தங்களுக்கும்
பரிசித் தருச்சீனையைப் பண்ணி—யுரிசித்தி
யோகமே நோக்கி யுழல்வார்க்கு நன்முத்திப்
பாகமேயார்க்கும் விங்கம் பார்.

(கூஉ)

தானே சிவலிங்கந் தானாகுஞ் சற்குருவுந்
தானேநற் சங்கமமுந் தானாகு—மாவமையாந்
றங்கு முயிரிற் றறித்த மலமாற்ற
வெங்குஞ் சிவமேயென் றெண்.

(கூசு)

குருவே சிவலிங்கக் கொங்கையெல்லாஞ் சொல்லி
வருமா லிறையவன்பான் மாலாய்—வருமுயிர்க
டிப்ப மலமறுத்துச் செய்நியவன் பாலாகப்
பைய நடக்குமென்ப பார்.

(கூட)

ஆங்க மலத்தை யகற்றியறி லேவாடறிவாய்த்
தங்கியதே சங்கமத்தின் றன்மைபா—லிங்கந்
தனையே வழிபட்டுச் சாளுமா லார்க்கு
கிணையே யதுவாமா நேர்.

(கூசு)

சங்கமமு மிக்க தகுங்குருவும் லிங்கத்தன்
சங்கமமே யுற்ற சதுரின—லிங்கத்தை
வந்திப்பா சானார் வருமுலக செல்லாம்பின்
இன்கிப்பா சானார் தெரிந்து.

(கூஎ)

நோக்காற் பரிசுத்தா னூவினுப் பாவனையால்
வாக்கான்மெய் யோகத்தான் மாற்றுவான்—ருக்குமல
மைந்தனையுஞ் சற்குருவே யாமா லறிவென்கை
சந்தயமே யின்றாகுந் தான்.

(கூஅ)

எல்லா வறிவு மிசைந்தவுயி ரோடிசைந்து
சொல்லாத போதெவர்க்குந் தோற்றதா—நல்லசை
லிங்கமே னூலுரைத்து நில்லாத நீள்கருணைச்
சங்கமத்துக் காகத் தகும்.

(கூக)

புத்திசொல்லிப் பொய்யதனைப் போக்கியதும் புரணமா
மத்தன்மே னேசமுற வாக்கியதுஞ்—சித்த
மொருமித்தார் தம்மோ றிறைவதுவு முத்திக்
கருமத்தா னுற்ற கடன்.

(கூடு)

ஆவி யே யிசற் கருளுந்வே யாகுமெனக்
கூவுமவை யாகமத்துங் கொண்டதான்—மேவுஞ்
சிவனே யிவனென்று சிந்திப்பார் தாமே
யவனாவார் நெஞ்சே யறி.

(எக)

உபதேசத் தானு முறுதுனி னுறுர்.
பவதேச மாற்சுவிக்கும் பண்பாற்—சிவனைச்
போலே யிருந்து பொருந்தியதோர் தீமலத்தின்
மாலே யறுப்பன் மகிழ்ந்து.

(எஉ)

ஆவி திரித்தபடி யாகமா மாங்கனுபோன்
மேவுங் வினை திரிந்து வெற்றியாம்—பாவ
முறுவார்க்கு மந்திரத்தை யொன்றினர்க்கு ஞானம்
பெறுவார்க்கு மிவ்வாறும் பேறு.

(எங)

ஆதலினுற் சங்கமத்தை யான்மாக்கள் போலேநீ
பேதமென வெண்ணிப் பித்யாதே—நீதகல
நோக்குமே பெவ்வுயர்க்கு றுண்ணிபநற் போதமதா
யாக்குமே நெஞ்சே யறி.

(எச)

மலமகற்ற் வீர்த்தனு மன்னியதை யாங்கே
நிலையகற்ற் தின்மலமாய் நின்று—மலைவறுக்கு
மீசனே டொன்று யிசையு மிருவினையு
மீசனுக்கு மந்தவர்கே ருந்து.

(எரு)

இருந்த விடத்தங் கிருவினையு மாங்கே
வருந்தியதோ ளன்பாய் மருவித்—தருந்தவர்க்குத்
தியயமல் மறுக்குஞ் செய்தியா னற்கருணைக்
கையமிகை யென்றே யறி.

(எஃ)

மூவுருவே பெவ்வுயர்க்கு முத்தி யளிக்குமான்
மூவுருவி லொன்றறவே முத்தியில்கை—மூவுருவு
மீசனே தானு பெழிலா விழிவுயர்வு
பேசாதற்கே யில்லைபென்பு பேசு.

(எஏ)

ஆசையற்றார்க் குண்டோ வகத்துன்ப நல்லறமா
நேசமற்றார்க் குண்டோ நிகழ்ச்சொர்க்கம்—பேசாமல்
உற்றார்க்கு முண்டோ வனுதுமுடற் றியருல்
முற்றார்க்கு முண்டோ குறு.

(எஐ)

அறமுறைவார்க் கில்லைப்பொய் யாழிழைமேன் போக
மறமுறைவார்க் கில்லைபற மாண்டி—தூறவுறையு
முத்தர்க்கே யில்லை பொழியுமுட னற்சிவமொஞ்
சித்தர்க்கே யாவியில்லைத் தேர்.

(௭௯)

ஊனுண்பார்க் கில்லை யுயிரிக்க பொண்டிசை
தானில்லார்க் கில்லைத் தகுஞ்சுதேர்—கோவடிபை
வந்திப்பார்க் கில்லை வருநிய மாங்கவனைச்
சுந்திப்பார்க் கில்லைமலத் தீ.

(௮௦)

சாதியற்றார்க் கில்லை தகுஞ்சமயஞ் சங்கமமா
நீதியற்றார்க் கில்லை நிகழ்சாதி—பேதமற்ற
வங்கத்தார் தங்கஞக்கங் காவியில்லை யாவியுறுஞ்
சங்கத்தார்க் கில்லையுடற் றுன்.

(௮௧)

மனங்கவந்தார்க் கில்லை வருந்துறவு மாயாச்
சினங்கவந்தார்க் கில்லை தெளிவே—யனங்கனம்பிற்
புண்ணுற்றார்க் கில்லை புனிதம் பொருந்துமான்
கண்ணுற்றார்க் கில்லைமதன் காண்.

(௮௨)

பொய்யுற்றார்க் கில்லை புகழுடம்பு போகத்தின்
கையுற்றார்க் கில்லை கருதுமற—மெய்யுற்றுக்
காமித்தார்க் கில்லையுயிர் காட்டாமன் மேலன்மைச்
சேமித்தார்க் கில்லைச் சிவன்.

(௮௩)

ஆசையுற்றார்க் கில்லை யருட்செல்ல மாங்கரன்பா
னேசமுற்றார்க் கில்லை நெடியமறம்—மாசற்ற
நெஞ்சினார்க் கில்லை நிகழ்குறைவு நீதைவிட
வஞ்சினார்க் கில்லை யரன்.

(௮௪)

திருவினை யுற்றார்க்குத் தீதில்லை செங்க
னெருவனையுற் றார்க்குயர் வில்லைக்—குருவவனை
பையுற்றார்க் கில்லை யருளுடைமை யாங்கவன்றன்
மெய்யுற்றார்க் கில்லை வினை.

(௮௫)

கற்றவர்க்கே யில்லை கரிசறுத்தல் கற்றநெறி
யுற்றவர்க்கே யில்லை யுறுங்கரிசு—மற்றுடைசை
செதித்தார்க் கில்லைத் திரிமலபெய்த் தேவோடு
சாதித்தார்க் கில்லையுயிர் தான்.

(௮௬)

சீவனுற்றார்க் கில்லை சிவமச் சிவமென்னுந்
தேவனுற்றார்க் கில்லையந்தச் சீவெனன்கை—யாவதனா
லங்காங்கி யாக வடையு முயர்பிழிவா
மங்காதே வைக்கும் வரம்.

(அ௭)

வாளுற்றார்க் கில்லை வருங்கருணை மன்னுதவக்
கோளுற்றார்க் கில்லை கொடுங்கோபம்—வேளுற்ற
நெஞ்சினார்க் கில்லை நிகழ்மரபு தீதைவிட
வஞ்சினார்க் கில்லை யறம்.

(அ௮)

மரத்தி லுருவமைக்க மாறு மரத்தைக்
கருத்தி லமைக்கவுருக் காணாத்—திருத்துமரன்
காணுங்கா லாவிபினைக் காணமெய் யாவியினைக்
காணுங்காற் காணு தரன்.

(அ௯)

சித்திரமு நஞ்சவருஞ் சேருங்கா லொன்றாந்
சித்திரமே காட்டாநிச் சேர்சுவரைப்—புத்திதனைத்
தேற்று மரனே செலுமுயிரைக் காட்டாமற்
ரோற்றியவா நென்னத் துணி.

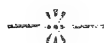
(௧௦)

இரும்பினைப்பொன் னாக்கு மியைந்த குளிகை
திரும்பியிரும் பாக்குதலைச் செய்யா—விரும்புமலம்
போக்குவதே யல்லாற்பின் போனதனை யாருயிர்மே
லாக்குதலைச் செய்யா னரன்.

(௧௧)

சித்தாந்தசிகாமணி முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

உபாயநிட்டை வெண்பா.

கற்றுடலற் றேஷாரிசைக் கண்டருள்கொண் டேயரனைப்
பெற்றனமெய் யம்பலவா ணன்பெருமை—புற்றநலப்
பண்பா வகுதுறைச்சீர் பன்னு முபாயநிட்டை
வெண்பா ஷரையை விரும்பி.

தொந்தித்த காயந் தொலைவதற்கு முன்னுயிரைச்
சுந்தித்தார்க் கன்றோ திடமாகுஞ்—சந்தித்த
தோலோ னெலும்போ தொழுத்ததகை தானோவென்
றாலோசித் தார்க்கறிவே யாம்.

(க)

அங்கத்தை நோக்கி யடுத்ததகை தோலெலும்பாம்
பங்கத்தைத் தீதென்னப் பார்ப்பாரேற்—சங்கத்தை
யறறே பூசணமா யானவரன் றுளுரைப்
பெற்றோ யில்லைப் பிறப்பு.

(உ)

கண்ணென்று மூக்குகன்றுங் காடுதென்று நின்றதனு
வெண்ணென்றி நின்றங் கிசையாவாங்—கண்ணென்றி
நோக்குவதே யாவிடுபென் றுண்ணறிவா லெவ்விடத்து
மாக்குவதே யானிக் கணி.

(ங)

கண்ணே யொருபொருளைக் காணிற் கலந்தொன்ற
யெண்ணுவான் றன்னை யிழந்ததுவாங்—கண்ணினற்
பூணு மொருவனையே பூணி னவனாகக்
காணும் பொறியாகுந் கண்.

(ச)

ஊனு முயிரு மொருங்கொப்ப நிற்பினு
மூணுயிரை நோக்கா வொழுங்கன்றோ—ஆனைக்
குறித்தறிவை நோக்கிக் குறிபா வறிவாற்
பறித்தெறிவ தன்றோ பயன்.

(ஊ)

உயிரு முடனு மொருங்கொப்ப நின்றூங்
குயிருடலை நோக்கி யுலுமா — லுயிர்தான்
பிடிக்குங்கா லொன்றாய்ப் பிடிக்கும்பின் போந்து
விடுக்குங்கால் வேறாய் விடும்.

(௧)

ஆறிவாற் பிறிது மறியாமை யாலுஞ்
செறிவாற் தனுத்தெசிக்கத் தெரின — பிறவான்
மனமிடைய வாக்கை மனுவாங் கருளி
தனுமிடைய வாணி தரும்.

(௨)

தன்னைத்தா னென்னுன் றகுமுடலைத் தானென்பான்
பின்னற்றாற் செத்த பிணமென்பான் — முன்னத்தாற்
சேட்டிக்கு மாவி செயற்படுவ தங்கமென
நாட்டுகையா லாவியென நாடு.

(௩)

மருவுற் தனுவதனை மற்றுயிரிடேல் வைத்த
தெரியும் பொருளைத் தெரியத் — தெரியாத
தனுவனைத்து நோக்கித் தகுமுயிரே தானு
வினையனைத்து நிற்கும் விரைந்து.

(௪)

கருளி யனைத்தினையுங் காணுங் கருளிக்
கொருவ னிவனெனவு மோரார் — மருவுற்
கருளியே தானாய்க் கலந்தொன்றாய் நிற்கு
மருவுமுயிர்க் குற்றதோர் மாண்பு.

(௫)

புலமனைத்து நின்று பொருந்தியுமற் றுன்னைத்
திலமளவுங் காணத் தெரியா — மலமனமே
யங்கமே பொய்யா யகன்றபோ தானிதன்
சங்கமே யாகத் தரும்.

(௬)

ஒட்டி யறிவை யுறுமுடலைப் பேதமென
வாட்டியபேர்க் காளி வளமாரு — மூட்டிக்கை
வித்தாருஞ் செய்து வெறும்கிணத்ததைத் தானாக
வைத்தார்க் குயிரேன் வரும்.

(௭)

மனவாக்குக் காயத்தை மன்னியபின் னல்லாற்
றனியே யறியத் தகாதான் — மனவாக்குக்
காயத்துக் கெட்டாக் கருதியதோர் பூரணமா
மாயமே யாவியென மன்.

(௮)

உனையுந் தனுவி லுற்றையு முயிர்த
னிறைவை யறிந்தொருகா னில்லா—வறையுமுடற்
செட்டையல்லான் மறையுரின் சீவகமே யில்லைபெனத்
காட்டுகையா லாஸியிலேக் காண்.

(௮௪)

சீவிக்குங் காயஞ் செடமாமாற் சீவகத்தை
யாவிக்கு நன்கா யமைப்பதல்லாற்—சீவிக்குங்
காயமே தானாகக் கருதியவா றெல்லாம்பொய்
மாயமே யென்ன மது.

(௮௫)

ஆவியென வேரோபொய் யாக்கையே தானாக
மேவியதே யன்றோ விளம்புகங்கா—லோவியம்போ
னீக்கித் தனுவை நிகழறிவைப் பூரணமா
யுக்குவதே யானிக் கொழுங்கு.

(௮௬)

ஒன்றித் தனுவை யுறுமதனைப் பேதமெனக்
கொன்றுகிடை காங்கல் குணமாகு—நன்றிதனக்
குற்றார் தமக்கே யுறுமபுத்தி யொவ்வாம
வென்றார் தமக்கேத் தாம்.

(௮௭)

சோதித்த காயத் துடக்கற்றற் றெல்லாமெஞ்
சேதித்த தாகுமெனச் செப்புநூல்—பேதித்த
வாவியே தானா யடையு மசனடியு
மேவியே சிற்கும் விரைந்து.

(௮௮)

அனந்துடலை நோக்கி யறிவின்வாட் பூட்டிப்
பிளந்ததனை யாங்கே பிரித்து—வளர்ந்ததனைச்
சுட்டா கிராமயமாய்த் தோன்றாத வின்மடிகா
யெட்டாத பூரணமென் றெண்.

(௮௯)

அறியு மறிவே யறிவறிய நிற்கும்
பொறியும் பொருளும் பொருந்தச்—செறியுமரன்
கா டியவா றென்னக் கருதி யறிவதனை
யிட்டியவா றன்றோ வியல்பு.

(௯௦)

வாக்குமனக் காய மருவா வறிவுபொய்
யாக்கையின்பா லுற்றங் ககப்பட்டா—னீக்கித்
தெரிசித்துத் தன்னைத் திகழ்பதற்கோ டொன்றாய்ப்
பரிசித்த லன்றோ பயன்.

(௯௧)

அறிவாற் பலகாலு மாராய்ந்து பார்த்துப்
பிறிவாற் றனுவைப் பிரித்துக்—குறியா
மறிலோ டறிவா யடங்குவதே முத்தி
நெறியாகு மென்ன நினை.

(உஉ)

சேமப் படுத்திமலஞ் சிற்றுயிசைத் தன்னெறியிற்
காமப் படுத்தியொன்றுக் காட்டாதாற்—நமை
வினாயுந் தனுவினுக்கு வேறு யறிவோ
டனையுமே லாமாம் விபு.

(உ௩)

தன்னைத்தா னென்னுத் தகுமுடலைத் தானென்னச்
சொன்னத்தாற் றீதனைத்துந் தோற்றியதாற்—றன்னை
யறியுமா நெவ்வா நகன்றவுடற் றன்னைப்
பிரியுமா றுமாற் பெறும்.

(உ௪)

அகமோ புறமோ வகம்புறமோ வாவி
செகமோ தனுவினுக்குத் தேரி—னிகமே
பிரியாத் தனுவைப் பிரித்தறிவை நோக்கி
லறிவா யகம்புறமே யாம்.

(உ௫)

அகமேற் றனுவோ டுறியு மகத்தின்
புறமேற் பொறிவழியிற் சேரா—வுறுமாறோ
டத்துவித மாமா லானிறைவோ டொன்றாக
வொத்தனுவாய் நிற்குமென வோர்.

(உ௬)

யானென்ற காய மெனநென்றால் யானென்னுந்
தானிற்கச் செய்யத் தகுமன்றோ—லுனின்னு
பற்றறவே விட்டறிவாய்ப் பார்க்கினிரா தாரமா
யுற்றதுவே யாகுமென வோர்.

(உ௭)

எங்கு மிருக்கு மிசைந்ததனு வோடிசைந்து
தங்கி யறியத் தகுவதா—மங்குமுடற்
சேதித்தா ரன்றோ திருவருளோ டத்துவிதஞ்
சாதித்தா ரென்னத் தகும்.

(உ௮)

பேதித்துக் காயத்தை பின்னமற் வெவ்விடத்துஞ்
சாதித்தான் முத்தித் தகைமையாஞ்—சேதித்த
வங்கத்தாற் செய்ததவ மத்தனையு முத்தியதச்
சங்கத்தா லாகத் தகும்.

(உ௯)

பொறியனைத்து மொன்றைப் புணராமற் றுவி
பறிவனைத்து சோக்கி யணையும்—பொறியனைத்து
மற்றார்க்கே பந்தவிட மாகுமா நற்றவத்தைப்
பெற்றார்க்கே முத்திபதப் பேறு.

(ந.டு)

சாக்கிரதீதா டஞ்சலத்தை தானுவர் தம்முடம்பை
நீக்கியபே சன்றோ நினையுங்காற்—வாக்குந்
சரியாதி மூன்றிற் றஞ்சலத்தி னிற் போர்ப்
பரியா டுடல்பரியாப் பேர்.

(ந.க)

பெத்தருக்கே காயமெனப் பேசிச் சமயநெறி
முத்தருக்கே யின்றாய் மொழியுமாற்—சத்தியமே
மந்திரமே கைகமென மன்னிபது மானிக்குப்
பெந்தமே யாமாற் பிழை.

(ந.உ)

அத்துவா வாழி னனைந்ததான் மந்திரத்தைச்
சித்தத் தயலாய்த் தெசித்ததா—முத்தர்
நிருமலமே தானாய் நிறங்கிலே யாமா
லொருமலம மிலையென வேர்.

(ந.ஈ)

காயமுரி மென்னக் கருதுங்காற் பேதமாந்
தோயுங்கா லொன்றாகத் தோற்றுமாற்—காய
நண்டியொருகா லாகி நடைபொருகா லாகத்
தடையெடுத்து நிற்கத் தகும்.

(ந.சு)

ஊனுப்த் திரிந்தங் குழலுமொரு கான்மனுவே
தானுப்த் திரியத் தருமொருகாற்—கோனாரு
நேயமே தானாக நிற்குமொரு காலுயிரின்
காயமே லுற்ற கடன்.

(ந.நி)

ஆகந் திரியமெய் யாகியல்லா லகத்ததுப்
போகந் திரியப் பொறியல்லான்—யோகநிலை
பாகியே சென்றங் கடையுமே லெவ்விடத்துந்
தாகியவை யாகத் தகும்.

(ந.க)

ஆகி தனுவை யடையுங்கா லாகியற்
மேவித் தனுவாய் விளங்குமா—லாகியினை
யாக்கையே சென்றங் கடையுமா லாக்கையறித்
தாக்குமது வாகத் தகும்.

(ந.சி)

பூணூர் தனுவே பொறிக்கிடமாம் பொய்யிதெனக்
காணுமவர்க் கவ்வாதே காண்பனுவாம்—வீணூர்
தனதாகி நிற்குந் தகுதியோர் தங்கண்
மனதாகி நிற்கு மகி.

(ந.அ)

மலமடைய மாயா தனுவினையு மக்த
மலமிடையக் காய மனுவா—நலமுடைய
வாக்கையறக் காய மருட்டனுவா மோர்தனுவிற்
ருக்கியமெய்ப் பாவகத்தாற் றான்.

(ந.க)

ஆகமற்ற தாலடைவ தாருமா இலுமல்
பாகமுற்றான் மந்திரத்தின் பண்பாருந்—தேக
மனுவாற் றறந்தறிவின் மன்னுமான் ஞானத்
தனுவாகு மென்னத் தகும.

(சுட)

ஆவி தியானத் தடங்காவா மாங்கரணத்
தாவி மனமுஞ் சருவாவா—மேவு
முடலகலத் தோற்று முயிரா லுயிரின்
கடனகலத் தோற்றுமான் காண்.

(சுச)

ஆங்கத்தார்க் காகு மரிய தியானமலப்
பங்கத்தை மாற்றுதற்குப் பாங்காருந்—துங்கத்
கருமி தொழிலோடுங் கான்பான்மெய்து ஞானத்
தருமியுறு ஞானநூற் றான்.

(சுஉ)

கருமி தியானங் கருதியதும் ஞானத்
தருமிநூ லோதுந் தருக்குந்—தெரியுங்காற்
சாலோக மாதிப் பதனோக்குஞ் சற்கருவா
னூலோது வார்க்கறிவே நோக்கு.

(சுங)

நாட்டமற்ற னாங்கவன்போ னுட்டமற்றார்க் கேமதியைக்
காட்டியது முண்டோவக் கண்ணுடையா—னுட்டமற்
வந்தார்க்குக் காட்ட வழக்குண்டோ ஞானத்தை
நந்தா தவர்க்குரைக்க நன்று.

(சுஈ)

நாட்ட மிருவருக்கு நண்ணுமென வெண்மதியைக்
காட்டாமற் றுணே கருதுமா—னுட்டம்
பிரிந்தான்மெய்த் தோற்றத்துப் பின்னொருகாற் பெற்றுத்
தெரிந்தான் நெறிவே துரை.

(சுஊ)

உபாய நிட்டை வெண்பா.

சென்னை

சீவிக்குங் காயஞ் சிவனலவே யென்னுமஸப்
பாவிகட்கிந் னூலைப் பகதற்க—மேவு
முயிசே செயலற் றெடுங்கும்போ திசன்
செயலென்பார்ந் தேயுரைக்கச் செய்.

(சுக)

நூற்சிறப்பு.

உபாயநிட்டை வெண்பா வுரைத்தானுற் பத்தா
றபாயநிட்டை வாசாம லார்க்கு—முபாயநிட்டை
வெண்பாவா லாவடு தண்டுறையை வெண்கினர்க்கு
நண்பாகு மம்பலவா னான்.

உபாய நிட்டை வெண்பா முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லம்.

திருச்செற்றம்பலம்.

அம்பலவாண்டேசிகர் அருள்செய்த திட்டை விளக்கம்.

நெஞ்சே யுனையிரந்தே ஸீயம் பலவாண
னெஞ்சா வடுதுறைமெய் பின்புநாச்--செஞ்சொல்புனை
திட்டை விளக்க நினைதவினா லெப்பிதம்பு
மிட்ட முனைப்பெறவென நெண்.

கூட்டளைக்கிலிதூயம்.

ஆட்டி மெவலியை யார்ப்பரித் தோங்கி யடித்துக்கைகா
னீட்டிக் கூடப்பது திட்டைய தோநிலை பாத்தலுவை
யோட்டிநின் பாதத் தொடுக்கி யுரிசையு நீயெனவே
நாட்டிய வம்பல வாணா திருத்தில்லை நாட்கமே.

(சு)

ஒங்கிய நெஞ்சத் தருளோ ருருவைத்தல் ஆற்றமல
நீங்கிய தன்றுபொய் செயல்லா மகல நெருமலத்தே
தேங்கிய தன்று சிவமே வருமெனச் செயல்கயறத்
தூங்கிய வாறென்கொல் தில்லைப் பாடிய வுதம்பலனே.

(உ)

அரணே குறினுடற் சொல்ல தென்னி லகத்தினுநீ
வரினே தனுவு முளாதாய் மயக்கும் வருவதின்மும்
பரணே மலமற கின்றளி பற்றிப் பண்ப்பாழாய்த்
தரினே சிவமென்னு மம்பல வாநில்லைச் சந்தரணே.

(சு)

வருத்தன் தனுவினே யோரிட மாக மனஞ்சருக்கி
யிருத்த வருமரு னென்மன தோக்கி பிழந்துதற்கோர்
கருத்தனும் னென்மீட்பின் வீங்குதற் கோர்வினை காண்பதுண்டார்
திருத்தியல் பாகவென் னம்பல வாநில்லைச் சிற்பரணே.

(சு)

தெரிசித்த லர்ச்சித்தல் சிந்தித்தல் மூன்றுந் திகழ்பதத்தைப்
பரிசித்த னூவினைப் பார்த்தல்சன் மார்க்கமிப் பண்பதற
வருசித்து மற்றக் கண்ண மடக்க வருஞ்சிவமென்
றுருசித்த வாறென்கொல் தில்லைப் பாடிய வுத்தமனே.

(ரு)

மாயஞ் சிறிது மடியமுற் பாதத்தின் மன்னுநின்பாற்
ரோயச் சிறிதக கறிவுள தாரூந் துடர்ந்துமற்றும்
பாயப்பொய் மாயம் பறித்தறி வாய்நிற்கும் பண்பதென்றாற்
யாக மயக்கென்கொ லம்பல வாநில்லைக் கலை னுதலே.

(4)

திருக்குச் சிறிதுமுற் பாதத் தவ்வருட் சிவதையுற்றன் .
குருக்குஞ் சிறிதுமின் மத்தவை போங்கி னுளங்குழைவாய்ச்
செருக்க வுருக்கும் தென்றற் தலையையல் சேருமெனப்
பெருக்கிய வாழென்கொ ளம்பல வா தில்லைப் பெற்றியனே. (எ)

மலம்பரி பாக முளதாஞ் சரிதையு மத்ததுபாற்
செலும்பரி பாகந் கிரியையும் போதமுற் தலையையச்
செலும்பரி பாகமெய்த் ஞானத் தவ்வண்ணஞ் சேருமென்றற்
புலங்கர ணங்க ளடக்குவ தென்றில்லைப் புண்ணியனே. (அ)

ஒருக்குமை யற்சிறி தேடிஅம் போதக்கி னுற்றதன்பாற்
றரிக்குஞ் சிறிதன்பு மற்றதாப் பாதத்துந் தங்கியன்பு
பெருக்குமெய்த் ஞானத் தவ்வாற்றிற் சிவனும் பேரன்பென்றற்
றருக்குங் கரண மயலே னுரைதில்லைச் சங்கரனே. (க)

அவமே சரிதை புரியிலஞ் ஞான பவனியதத்
தவமே சரிதை புரியின்மெய்த் ஞானமத் தன்மைமயற்
சிவமே புதுஞ்செய லெல்லா மதவெனச் செப்புமைய
னவமே னுரைதில்லை யம்பல வா தில்லை நாயகமே. (ம)

சத்திரி பாதஞ் சதுளிதத் தாற்பொய்த் துருபுலத்தின்
பித்த தகல்வது நால்வகைத் தாம்பரி பாதவினைக்
கொத்த தகல்வது மவ்வகைத் தாம்பற் கொடுங்கரணச்
சித்த மொழிப்பதென் னம்பல வா தில்லைச் சிப்பரனே. (யக)

மரணந் தவிர்க்குஞ் சரியாதி நான்கும் வருமறிவுன்
சரணம் புகிறநனுத் தான்புகுந் தச்செயல் சாருமென்றா
கரண மடக்க வருமரு லென்னுன்னிக் காத்திருக்கு
முரணே னுரையெனக் காம்பல வா தில்லை முக்கணனே. (யஉ)

சரியாதி நான்குஞ் சதாசிவத் தோங்குந் தருதியன்பு
விரிசா தகஞ்செய்ய வேண்டும்தக் கோர்கள் வெகுண்கிடிலை
வருசாத காலிங்க மாறாக் கோங்கி வருவென்னு
மொருசா தகமென்கொ ளம்பல வா தில்லை யுத்தமனே. (யக.)

அறக்குப்பொய் வஞ்சஞ் சிறிதே னுறந்துன் றுணைமலர்த்தா
னிறைக்கும் வகைசிறி தேநிறைத் தேற நிகழ்சரிதை
பிறக்கும்பின் மற்றவை போல்பென் னுறுவைப் பெற்றாழைந்தோ
வெறுக்கும் பசாசருந் கெவ்வொன்று தென்றில்லை வேதியனே. (யச)

பித்தலித் தம்பிர வஞ்சமென் றோடிப் பிணியொதுக்கி
யத்தனித் தன்னென் றறிவதற் கோவென் னகத்தினுள்ளே
சத்திரி பாத முதித்ததந் தோதனுச் செய்கையற்றுச்
சித்தமும் பித்துறு தற்கோசொல் தில்லைச் சிதம்பரனே.

(௧௦௫)

மாயநட் போரையு மாயா மலமென்னும் மாதரையும்
வியகிட் டோடி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளார்
தாயுடன் சென்றுபின் றந்தையைக் கூடிப்புன் றுயைமறந்
தேயு மதேதிட்டை யென்றா னெழிற்கச்சி யேகம்பனே.

(௧௦௬)

என்னிச்சை யுன்னே நுமிச்சை யுன்னிச்சை யேமலத்தின்
றன்னிச்சை யுன்னிச்சை யென்னிச்சை யாகத் தருவதுண்டே
லன்னிச்சை நீயற் றருளிச்சை யாக வடையுமந்த
மன்னிச்சை யேதிட்டை யென்றான் சிவாயநம் மன்னவனே.

(௧௦௭)

நீணாட் டியானித் திடினு முடலுயிர் நீ திசற்றுங்
காணர்கண் மூடிப் பயனென்கொ லோகலை யாலுணர்க்
கோண னுணர்த்துங் குருவே யறிவைக் கொடுப்பனின்
நாணா துதிதிட்டை யென்றான் சிவாய நமகுருவே.

(௧௦௮)

உருவே தியானித் துறுவர்கண் மூடி யுறுமுடலின்
கருவே தியானித்துக் காண்பதூண் டோகலை யாலுணர்த்துங்
குருவே யறிவைத் தருவ னிமையினைக் கூடலின்றித்
தெரிவே தெரிதிட்டை யென்றான் சிவாயமெய்த் தேசிகனே.

(௧௦௯)

ஒவிய மேதனு வற்றோ ருயிர்க்கு முவமையின்றற்
பாவிய மேதனு வாமான்மெய்ஞ் ஞானம் பகர்ந்தநன் னூ
லாவியை மிக்க சிவத்தோ டமுத்துமவ் வாறதுறத்
தானிய தேதிட்டை யென்றான் சிவாயமெய்ச் சற்குருவே.

(௧௧௦)

பிறிவே பிறித்துப் பிறியா வறிவெனும் பெற்றிதந்த
செறிவேகண் மூடித் தியானித்த லோசொல்லு சேர்ந்தநன் னூ
லறிவே யறிவை யறிவித்து நற்சிவ மாக்குமின்ப
நிறைவே தகுதிட்டை யென்றான் சிவாய நெடுந்தகையே.

(௧௧௧)

உறவே யறிவறி வேயுடம். பாகு முடம்புஞ்சுட்டி
யறவே யுயிரினு மாவியு மாமரு ளோடுறையு
நிறைவே தியானித்து நிற்பது வோசொல்லு நீயிதனை
மறவே லதுதிட்டை யென்றான் சிவாயநம் மன்னவனே.

(௧௧௨)

முகத்தே யிருகண் மறைக்க மெய்ஞ் ஞான முனைக்குங்கண்கள்
பகுத்தே நடந்த வநுன்பாயு மென்பது பாவமெய்ந்தூற்
செகத்தே பிழித்தங் கறிவறி வாக்கிச் சிவத்தைநல்கு
முகத்தே விடுநிட்டை யென்றான் சிவாய வருட்குருவே. (௨௩)

பொன்னேர் கணிதிறம் பூணும் பொறியொன்று பூண்டுசுவை
தன்னே சறிவொன்று தானென் னுவமை தகாசுவத்தி
னன்னே சறியு மறிவொன்று தம்மு ணையப்புமொன்றாய்ச்
சொன்னே நிடனிட்டை யென்றான் சிவாயமெய்த் தூயவனே. (௨௪)

ஆறிவே யறியி லறிவனு போக மறிவுளரு
ஞறவே யறியி லுறவனு போக முயர்சிவத்தி
னிறைவே யறியி னிறையனு போக நிலைமையொன்றாய்ச்
செறிவே யிதுநிட்டை யென்றான் சிவாயமெய்த் தேசிகனே. (௨௫)

சொலவே யறிவு விளங்குமெஞ் ஞான் லுஞ் சொலவுசொல்லித்
திலவே பகுத்தறி வின்றா யிருந்த படியிருக்கும்
வலபே ருரையை மருவமெய்ஞ் ஞான மருவுந்துன்ப
மலவே யிதுநிட்டை யென்றான் சிவாய வருட்குருவே. (௨௬)

ஆவியைக் காயத் தடந்தியந் ஞானத் தழுத்திமல
மேவிய தாலதை மாற்றிமெய்ஞ் ஞான் மருவவங்க
மோவியன் கைவழி யோவியம் போலவொன் றுகியுற்றுத்
தாவிய தேநிட்டை யென்றான் சிவாயமெய்ச் சற்குருவே. (௨௭)

சொக்கிப் டாமனை புக்குட் டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற் ற மன்னரைக் கேட்பது போற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக் குருவிங்க சங்கம நிந்தித்து வீடிச்சிக்கு
மெக்குப் பெருத்தவார்க் கென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்பனே. (௨௮)

நிட்டை விளக்க நிகழிருபா னெட்டையுந்
சுட்ட மறுப்பதற்காய்ச் சாற்றினான்—சிட்டன்
நிருவா வமுதுறையான் சென்றடைந்தார்க் கெல்லா
மருளாகு மம்பலவா ணன்.

நிட்டை விளக்கம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம் .

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

உபதேச வெண்பா.

உரைத்த கருணை யுபதேசந் தன்னை
விரித்தொரு பாவில் விளக்கக்—கருந்துவர
லொத்தாசை நீயே யுணர்த்தா வடுவறையென்
னத்தா நமச்சிவா யா.

(க)

முத்திக்கு மூல மொழியுங் குருக்கருடை
பத்திக்கு மூலம் பகருமன்பு—புத்திக்கு
மூல மானெவர்க்கு மூலமே யென்றறிந்
சாலமதிப் பானே தவர்.

(உ)

புற்றாவே யாமும் புகழ்மந் திரத்தார்முன்
மற்றாவுக் காட மதியுண்டோ—சற்குருவை
யொட்டி நடக்கு முயர்நவர்க்கு மொவ்வாமல்
ண்டிதடப் பார்த்தும் விதி.

(ங)

நீராவ மத்திரத்தி னில்லாது நீதியல்லாப்
பாரநாருக் குண்டோ பரமகுருச்—சொருளைச்
சிந்தித்தார்க் கன்றோ சிவஞானத் தற்குருவை
வந்தித்தார்க் கன்றோ வரும.

(ச)

அரியைப் பதியென் றறிவிப்பார் தரிசைப்
பிரிவித்தார்க் கன்றோ நற்பேரூம்—பெரியவரன்
பாதத்தின் மோகப் படுவாசை நீத்தரியைப்
போதித்தார்க் கேசியப் போக்கு.

(ரு)

தேமருவு காமச் செயலிரண்டாளு செல்புத்தி
காமரையே நீத்துக் கருதுமுத்தி—காமரையே
புற்றார் தமக்கே யுறுமுத்தி நீத்ததனைப்
பெற்றார்க்கு முண்டோமெய்ப் பேறு.

(ரூ)

ஆகாமல் பாகமே யானுலு மாந்தத்தின்
மோகமரன் பாலாக முற்றுமாற்—தேக
மொருவடிவே யானுலு முற்றனிகற் பத்தாற்
றிருவேட மீசனெனத் தேது.

(எ)

அங்கமே பொல்லா வவத்தமா மானிபொப்
யங்கமே யல்ல வறிவாகு - மங்கத்தை
மாற்றினூர்க் கன்றே மதியாகு மையலுற்றுத்
தேற்றினூர்க் குண்டோ செயல்.

(சு)

பற்றற்ற கண்ணே பசுவிளங்கு மேலருளோப்
பற்றுதலா லந்தப் பசுவுமயன்— குற்றமற்ற
முத்திக்கு முண்டோ மொழியு முடல்கிற்பம்
புத்திக்கே வாய்க்கும் பொருள்.

(க)

எனதென்று மில்லத்தை யானென்றுங் காய
மனதொன்றித் தன்றே மலத்தா—னினிவொன்றி
யங்க மெனதா யடைந்தபோ தன்றேமெய்
தங்குமரு ளாகத் தரும்.

(ஊ)

யானென்ற காய மெனதென்ற போதாலல்
தான்கன்ற தன்றே தரிக்குங்கா— லானகன்ற
வாவியே நேம மடையு மலாதார்க்குப்
பாவிப்ப தன்றே பயன்.

(கஉ)

காயமே தானாய்க் கருதும்போ தாவிமல
மாயமே யல்லாது மற்றுண்டோ—காயம்
தனதாகும் போது தருமுயிரு மொன்றாய்
நினைவாகு மன்றே நிறைந்து.

(கே)

யானென்றுங் காய மெனதென்றும் பேதித்து
மூடுவொன்றி நிற்கு முயிரன்றே—தானென்றி
னிலலாத போது நிறைவாக நன்னியல்லா
மில்லார் பொதுணியல்லென் றென.

(கெ)

காயத்தை யேற்ற தரும்பனிங்கு போலங்க
மாயத்தை யேற்ற மதியன்றே— காயத்தை
நீத்தபோ தன்றே நிறைவா நிகழ்ச்சிவத்தை
யார்த்தீபோ தன்றே வவர்.

(கச)

சீவிக்குங் காயஞ் செயலற்ற ிபாதன்றோ
வாவிக்குத் தன்னியல்பே யாகுமாற்—தென்னையே
யொட்டியபேர்க் கீதா முறுந்தடை யொவ்வாமற்
றெட்டியபேர்க் குணமோ சிவம்.

(௧௫)

அகனத்தை மற்ற வகனத்தா யல்லாற்
சகனத்தார் சாரத் தருமோ—வகன
நிராமயமே யாமா நிராமயற்கே யல்லாற்
பராவமுத மாகப் படா.

(௧௬)

உடற்பகுதி மற்ற வுயிர்ப்பகுதிப் பேதற்
திடப்பீட்டார் முத்தித் திறத்தார்—விடப்பட்ட
வங்கத்தை யொட்டி யறிவார் பதமுத்திச்
சங்கத்தா ரென்னத் தகும்.

(௧௭)

வாழித்த காயத்தை மாற்றாம லாசிரியர்
போதித்த தெல்லாம் பொதுவியல்பாம்—பேதித்த
வங்கத்தை மாற்று மனுக்கிரக ஞானத்தின்
சங்கத்தா லுற்ற சதூர்.

(௧௮)

இயல்பு பொதுவா ரிசையும்போ தூவி
யயலே மயலா யடையு—மியல்புநிலை
தன்னையே நோக்கிற் றடுத்தமல மத்தனையு
மன்னியமே யாக்கப் படும்.

(௧௯)

கேட்டலொரு நான்குங் கிடைக்கபேர்க் கேசுருணை
வீட்டை யடைதல் வினோதமா—மாட்டாதார்
வீட்டை மருவ வெறுரிட்டை செய்வதங்கக்
சேட்டையென்ப தன்றோ திடம்.

(௨௦)

சரியை கிரியையெனத் தங்கு மிரண்டு
ஞரியதொரு யோக மொடுங்குந்—தொரிய
வருமவர்க்கே யெல்லா மதியா மதனைப்
பிரிவார்க்கு முண்டேமெயப் பேறு.

(௨௧)

சமயம் விசேடமெனத் தங்கியதே நிக்கை
யமையுந் தொழிலோ டமையு—மிமையுமென
ஊற்றிருப்ப தெங்ங னுறுந்தொழிலோ டொன்றாகப்
பற்றிநிற்ப தெங்ஙன் பகர்.

(௨௨)

சுத்திரி பாதஞ் சதுவிதம் மாங்குதனை
யொத்த சரியாதி யொருநான்கா—முத்திரலத்
துற்றதொழி னன்கா முறுமுத்தி யோர்நான்காய்ப்
பெற்றதன்றோ தீக்கையின்மெய்ப் பேறு.

(௨௩)

சமய விசேடந் தகுஞான மென்வ
வுமையொரு பாக ருரைத்த—தமையவிஞ்
தெட்டுதற்கோ விசற் கிசைந்தொழி லோடிசைந்தங்
கொட்டுதற்கோ வொன்றை யுரை.

(௨௪)

சாதித்த யோகஞ் சமய விசேடமதிற்
போதித் தடங்கப் பொருத்தியதாம்—பேதித்த
தீக்கையென்ப தின்றற் தியானமே யோகமதா
லேற்குமெவ்வி டத்துமென வெண்.

(௨௫)

யுகித் திதனை யுணராதா ரன்றோமெய்
யோகத்தை வேறே யுணர்வதுமெய்—யோகம்
பிரித்தறிவ தன்று பிரியாத் தொழிநிற்
றரித்தறிவ தாகத் தகும்.

(௨௬)

பேதித்த காயம் பிரியாம னிட்டையெனச்
சாதிப்ப தெல்லாந் தவறன்றோ—வாதித்த
காயமற்ற லாவி கருதுமசன் போற்கருணை
நேயமுற்ற தன்றோ நிலை.

(௨௭)

நீதித் தரும நிறுத்துஞ் சிவாகமத்தைச்
சாதித் தாலன்றோ தகுநிட்டை—வாதித்த
வங்கத்தோ டாவி யசனெறியு மாயாத
சங்கமோ நிட்டைச் சதூர்.

(௨௮)

சொல்லுஞ் சிவாகமத்தின் சூழனைத்தும் பாராமல்
வெல்லும் புலனைத்தும் வெல்லாமற்—செல்லுநெறி
தன்னை வினையைத் தலைவனையுங் காணாமன்
மன்னுதலே நிட்டை வளம்.

(௨௯)

அறியும் பகுதி யறிவறியத் தானே
பிறியும் பகுதி பிறியும்—நெறியாகுஞ்
சன்மார்க்கத் தாற்கே தகுஞான னாலோத
னன்மார்க்கத் தாகு நலம்.

(௩௦)

பாதத்தூக் கீதற்ற பணிபலவுஞ் செய்துமலஞ்
சேத்தத்தூர்க் கன்றோ நிலையாகும்—நீதி
நடையே நடந்தாணை நண்ணியென்று நீங்காத்
தடையே சமாதூச் சதுர்.

(௩௧)

தீக்கைதனக் குற்ற செயல்பலவுஞ் செய்துமல
நீக்குதலே யன்றோ நிலையாகும்—பாக்கியமாம்
பூசையின்மேன் மோகப் புணர்ப்பல்லான் மற்றுமோ
ராசையின்மே லுண்டோ வரன்.

(௩௨)

பூசை தியானம் பொருந்துந் தொழிலனைத்து
நேசித்தூர்க் கன்றோ நிலையாகுந்—தேசுற்ற
வத்து விதத்தோ டடைவதெல்லா நன்மேனி
புத்தியின்மே லுற்ற பொருள்.

(௩௩)

கற்சிப்ப தெல்லாங் கருணைவடி வல்லாது
கற்சிப்ப தல்ல கருணைநல—மற்புதமார்ப்
போக்குவ தும்போக்கிப் போகாப் பொருளறிவி
லாக்குவதே திட்டைக் கழுகு.

(௩௪)

சுருதிசூரு வாக்குச் சுவா னுபவ மொன்ற
மருவுவதே ஞானவழிக் காகுந் சுருதி
யடையாம னிட்டை யடைவதெல்லா முத்தித்
தடையாகு மென்னத் தகும்.

(௩௫)

அளவையொரு மூன்று மறிபொருளுந் காணி
யுளவறிவூர்க் கேதளவை யோது—மெனவறியு
மக்கங் கருத லடையாநல் லாகமத்தின்
புக்கமுமின் றுமேற் பழுது.

(௩௬)

முந்தியதோர் செய்யுண் முதனினிப்பா செல்லார்க்குஞ்
சந்தயமே யில்லைத் தகுதிட்டை—பிரத்தநால்
வந்தித்தூர்க் கன்றோ மருவுஞ் சமாதியதைச்
சந்தியூர்க் கேதாருந் தான்.

(௩௭)

வாக்குமனக் காப மருவா வறிவுமைய
லாக்கையுற்று நிற்பார்க் கதப்படுமோ—நீக்கமிலாக்
காயமறும் போது கருதுமரன் போலாவி
நேயமுறு மன்றே நிறைந்து.

(௩௮)

முநா னு போயென வொரிசண்டா மும்மலங்கள்
பாகப் படாதார்க்கும் பட்டார்க்கு—மாகமுற்றப்
பட்டார்க் குபாயம் பகர்து லோ கெத்தல்
பட்டார்க் கனுபோகம் விடு.

(நக)

முத்தியென மற்றொ வ்வைப் பற்றி முயல்வதெல்லாம்
புத்தியற்ற தன்றோ புதுலுங்காற்—சித்தமுற்றம்
கேயபாத னுன்பத் துறுவிக்குந் தேகத்தைத்
தோயாதவரே சுகர்.

(சம)

சன்மார்ந்த மென்னத் தகுதுலை போதியதன்
புன்மார்ந்த மெல்லாம் புறம்பாக்கி—நன்மார்ந்தஞ்
சார்ந்தறிவைச் சார்ந்து தரும்பூ ரணமாகத்
தோயந்தபே சன்றோ சுகர்.

(சக)

ஆகமுற்றார்க் கெல்லாம்பொய் யங்கமுற்ற மங்கையர்கள்
போகமுற்ற தல்லாற் பொருளுண்டோ—மோகந்
தணிந்தாளை நோக்கித் தகுத்பூசை செய்யத்
துணிந்தபே சன்றோ சுகர்.

(சஉ)

செஞ்சொலா னின் னுரையைச் சேர்த்தே னறிவுடைமை
நெஞ்சடைவ தாக நினைந்தருளாஞ் -- செஞ்சடைசேர்
மெய்யா வுபதேச வெண்பாவே யோமென
கோபா நமச்சிவா யா.

(சங)

உபதேச வெண்பாநாற் பத்துமூன் றாய்வு
முபதேச மாக வுரைத்தா—னுபதேசம்
பண்ணு வடுதுறையிற் பண்ணம் பலவாணன்
கண்ணு சமுதாயக் கலந்து.

இன்னம் பெறுமே யெமக்கிவ் விருசெவியு
மன்னம் பெறுமம் பலவாணன்—பொன்னு
வடுதுறைமேற் செய்த வுபதேச வெண்பாத்
தொடுதுறையைக் கேட்கையினுற் சூழ்ந்து.

உபதேச வெண்பா முற்றியது.

திருச்சிறப்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அரளிச்செய்த

அதிசயமாவஸ.

கட்டளக்கலித்துறை.

புஷிகழ லாடியும் பாம்புண்ணைப் போற்றியும் போதமில்லா
யெலிகழ லாடியு மீயுண்ணை யேத்தியு மெண்ணுகிலாக்
கனிகழ லாடிய கண்டன்கண் டாயெனைக் காகருணை
பெருகிகழ லாடிய கூத்தா துருத்தி யுயர்ந்தவனே.

(க)

பெய்யேன் மலவலி பூண்டிட னாடிய போதனன்பு
செய்யேனின் பாதத்துக் கன்புசெய் வார்க்கென்றன் சித்தம்பற்றி
மெய்யே விதிக்கின்ற வன்பார்க்குத் துன்பம் விளைக்குந்துட்டத்
திய்யேற்கு நீவெளிப் பட்டதென் னோசொல் சிதம்பரனே.

(உ)

செய்யேற்கு நிற்பதச் சீரேற்கு நின்னன்பர் சேர்ந்தவர்பான்
மெய்யேற்கு முள்ளத் துணர்வுடை யோர்கள் விருப்பதில்லா
மையேற்கும் வஞ்சத்தில் வாழ்கின்ற வாழ்வை மதித்துடனாந்
திய்யேற்கு நீவெளிப் பட்டதென் னோசொல் சிதம்பரனே.

(ங)

பரிசித்த காயத்தை நீங்காத நெஞ்சன் படிற்றையென்றுந்
தெரிசித்த நோக்கன்சிற நேவலை மேற்கொண்ட சித்தனிந்நான்
வரிசைத் தவத்தின றோடுநின் பாதம் வணங்கநெஞ்சி
லுரிசித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(ச)

நெருக்கிய தீமலத் தாவிபுள் ளாக நெடியநெஞ்சைச்
சுருக்கிய காம மதனாடு முக்கிய துட்டனந்தேர்
தருக்கிய விற்பத் தவரொடு நிற்பதஞ் சாரநெஞ்சை
யுருக்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(ஞ)

தூங்கிய நின்னரு ளென்பா விருக்கத் தமோமயமாய்த்
தூங்கிய தென்னெஞ்சு நின்றான் வெறுத்திர்தத் துஞ்சலற
வாங்கியத் தாளி லடக்கித் தவரொடும் வாழ்கநெஞ்சத்
தோங்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(க)

கருதிய தீமலத் தாவிடின் ளாடியுற்ற காயமுடாய்ச்
சொருகிய காமத்துந் தானுட னுயுஞ் சுழலுமிந்நாட்
பருகிய வின்பத் தவரொடு தின்பதம் பற்றநெஞ்ச
முருகிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே

(௭)

துன்றிய தீமலந் தன்வண்ண மாகத் துலங்கியுள்ளங்
துன்றிய தாகும் விடையங்க டோறுங் குலையமலம்
வென்றிய பாதத் தவரொடு தின்பதம் வேண்டநெஞ்ச
மொன்றிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(௮)

திதித்ததெவ் வாறதவ் வாறதென் னுவிடின் நேசதின்றாய்
விதித்ததெவ் வாறதவ் வாறு விரும்பி விரிந்துமையல்
மதித்ததெவ் வாறதெவ் வாறது வாகு மதியதுன்பா
றுதித்ததெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(௯)

அற்றதென் னுவி தனுவாய் மனமதற் காயிழையாய்
நற்றவ வாக்குப் பொருளா யடியினை நண் னுகில்லாத்
தெற்றினை மாற்றித் தவரொடுஞ் சேர்த்தென்றன் சிற்றறிவி
அற்றதெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(௧௦)

ஆட்டிய தீமலத் தாகவத் தீமல மாகமெனக்
காட்டிய தாமெனைத் தீவினை யாவையுங் காதலிக்கப்
பூட்டிய தாமதைப் போக்கி யுளத்துப் பொருந்தவரு
ளாட்டிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(௧௧)

அன்னிய வஞ்சத்தை நெஞ்சத் தடக்கி யகத்துளின்பாய்த்
துன்னிய சற்குரு லிங்கந் தவரையுந் தொல்லிருளாய்ப்
பன்னிய தீமலந் தாளா லடக்கிப் பரிந்துனைரா
துன்னிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(௧௨)

கருப்பட்ட காலத்திற் புத்தியொத் தாயதற் காயமெத்தி
வரப்பட்ட காலத்திற் றந்தையொத் தாயது மன்னியங்கந்
திரப்பட்ட காலத்தின் மங்கையொத் தாயதென் சித்தநின்பா
லொருப்பட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(௧௩)

தெள்ளிய நீகுரு யானுட நீமங்கை செப்தொழிலுக்
கொள்ளிய வுள்ளத் துறுதிய மாதரை யுஞ்ஞவித்து
வெள்ளை குருவினை யானுனை நோக்கி யிசைந்தடிவை
யுள்ளிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே.

(௧௪)

பாக்கிய மாவது கின்று ளிலைக்கன்பு பற்றியங்கர்
பொக்கிய தாமதைப் போக்காமல் யானெனப் போற்றியன்பங்
சாக்கிய திய எனவே புழுந்தந்த வன்புனக்கா
சூக்கிய வானென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (109)

கருப்பட்ட காலத்தி லானெயாத் தேறிய காயமதா
யுருப்பட்டி மங்கைதன் கொங்கையிற் பட்டுமிக் கோர்நெறியும்
பொரப்பட்டெப் பாவத்து முட்டாட்டி திற்கின்ற போதலின்பா
லொருப்பட்ட வானென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (110)

அழித்தது நிற்பதத் தன்னப்பெரற் பாதத் தடியவசைப்
பழித்தது பாவப் பவனெனும் பற்றிப் பரிந்துபொய்யில்
விழித்ததென் னெஞ்ச மடியபாசை வேண்டி விரும்பமல
மொழித்ததென் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (111)

கூட்டிய வாறெதென் வாறதன் வாறு கருதுமுன
மாட்டிய வாறெதென் வாறதன் வாறினு மாடுமருட்
கூட்டிய வாறெதென் வாறதன் வாறினுங் கூடமல
மொட்டிய வானென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (112)

விதிக்கின்ற நன்கினை யெல்லாம் விடுத்தி விலக்கைநன்காய்
மதிக்கின்ற மாந்தர்க்கு நெஞ்சமுன் னீந்த மலத்தனருட்
பதிக்கின்ற வுள்ளத் தவரொடு நிற்பதம் பற்றநெஞ்சி
னுதிக்கின்ற வானென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (113)

உடுக்கின்ற தூசுக்கு முன்கின்ற வாறுக்கு மோங்குமுட
லடுக்கின்ற மங்கைக்கு நெஞ்சமுன் னீந்த வவலனிற்குக்
கொடுக்கின்ற வாறினுக் கொங்கா வெனைநின் குலிர்பதத்தி
லொடுக்கின்ற வானென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (114)

விழிக்கின்ற நாட்டத்தை யுன்பா கைற்றி லெருட்டித்தன்னை
பழிக்கின்ற மாதை யுளந்தே யவையதென் னறிவையறப்
பழிக்கின்ற திணையுன் னென்கா லெரிந்துன் பதத்துலென்னை
யொழிக்கின்ற வானென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (115)

சிறைத்தனன் பாதப் பணியனை வேம்பெனத் திங்கரும்பா
யிதத்தென் னங்கப் பணியையென் நாளு மியற்றநெஞ்சை
வதைத்ததில் வாணவம் யானிய தாக மதித்ததனை
புதைத்ததென் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (116)

ஆரக்கினை யொர்த்ததென் னாவிநின் பாத மழலையொத்து
நெருக்கிய நீநிற்க யான்மலத் தோடு நிறைந்துபொய்யிற்
செருக்கிய காமத் துடனாகச் சித்தத்தைச் சேரவத்தோ
டொருக்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (௨௩)

புளித்தது நிற்பதத் தன்புட்பாய் யாகத் தினமையின்பாய்க்
களித்தது மாதர் கழைத்தோ ளினைக்கல்லுக் கண்டதென
வளித்ததென் னுள்ளத் தவலத்தை மாற்றி யடியருட
னொளித்ததெல் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (௨௪)

மரிப்பித் தவனலை வானுர யெனக்கு மரிப்பதனை
யரிப்பித் தவனீ மலமேற் குருடா யகமகிழத்
தெரிப்பித்த வாறுற் றளிப்பையத் திதைத் திருக்கரத்தா
லுரிப்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (௨௫)

துயிற்கின்ற போதும் விழிக்கின்ற போதுந் துலங்கிநெஞ்சைச்
செயிர்க்கு ளடக்கிய தில்லமன் றோவுளஞ் சேர்ந்ததெல்லாங்
கயக்கும் படிசெய்து நின்ற ணினைக்குங் கருணைதந்தா
யுயிர்க்கின்ப நீயல்ல தில்லைகண் டாய்தில்லை யுத்தமனே. (௨௬)

துதிப்பேனின் பாதத் தவர்போற் றுலங்கித் துதித்தவர்போன்
மதிப்பே னலேனெஞ்சின் மாயங்கண் மாய மதித்தவன்பை
பதிப்பே னலேன்மிக்க வன்பரைப் பற்றிப் பணிந்தடியி
லுதிப்பேனெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வுத்தமனே. (௨௭)

ஆணைக்கின்ற தாக மருளே புகுத்தி யகத்திருளைத்
துணிக்கின்ற தாகவவ் வாறதில் லாம்ற் றுடர்ந்திருளாற்
பிணைக்கி ற மாதரிற் பித்துமுற் றுக்குமென் பேதைநெஞ்சை
பிணைக்கி ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௨௮)

பசித்தது வங்கத்துட் பார்த்ததென் னாவி பசியடங்கப்
பொசித்த சில் வங்கமில் வங்கத்தை யானெனப் பூண்டுபொய்யில்
வசித்ததென் புந்தி யறமாற்றி நின்னருண் மன்னவிந்நா
ளிசித்ததெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௨௯)

பூட்டிய தாகம் பொசிப்பேபொய்ப் போகமென் போதமறக்
காட்டிய தாமலங் காயமு நீயறக் காட்டுகையா
லாட்டிய தாகு மலமேயென் னாவி யருளையிந்நா
லீட்டிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௦)

மூத்தவ னீயலத் தீமலம் போலு முனைத்துமுந்நி
யார்த்தது காய்த்தும் போகத்து மாக வடக்குகையா
னீத்தன னுன்னைத் தவரொடு நிற்பத நீக்கமற
வீர்த்ததெவ் வாறுகொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௧)

பார்த்ததெத் தன்மையத் தன்மையைப் பார்க்கப் பரிந்தருளைச்
சேர்த்ததெத் தன்மையத் தன்மையை நோக்கித் திரிமலத்தை
நீத்ததெத் தன்மையென் னோடுடல் போகமு நின்கையுற
வேற்றதெத் தன்மைசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௨)

கருப்பித்துக் காய மதனோடு மோடி-க் கருதுமைய
னிரப்பித்துப் பித்துநின் பாதத்தை நோக்கு நெடியவென்னை
மரிப்பித்த பித்தநின் பாதத் தவரொடு மன்னவத்தீ
யெரிப்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௩)

தலையிற்ற நான்முகன் றண்பாற் கடலிற் றயங்குமிக்க
விலையுற்ற மாலு மறியாத் திருப்பத மாகமுற்றுங்
கலையுற்ற நெஞ்சனப் பாதத்து ளாடக் கருதியிர்நா
ரிலையித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௪)

பாய்க்து நின்ற னடியென்ற னனியுட் பற்றவின்றிக்
தோய்த்தது தீய மலக்தொடுந் தொல்லைத் துகளதற
நீந்திய வுள்ளத் தவரொடு நின்கழ னிற்கவுன்னை
யிர்த்தெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௫)

பிடித்ததெவ் வாறதவ் வாறு மலமுளம் பின்னமற
நடித்ததெவ் வாறதவ் வாறு நடுங்க நடிக்குமருட்
டபடித்ததெவ் வாறுந் தடிக்குந் தவரொடுஞ் சாரமைய
விடித்ததெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௬)

சாந்திய ரெய்யுநின் பாதத்தை நோக்குந் தரித்தவென்பாற்
போந்திய தாகிலப் பொய்யே திரட்டிப் பொருந்துமென்னை
மார்திய தாகநின் பாதத் தவரொடு மன்னவென்னை
யேந்திய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௭)

எழுத்து விதிக்கை விதியே யளிக்குமென் னீசவம்மா
வழித்துப் பிறப்பிப்பை மாலய னோரையம் மக்கணிற்
குழுத்தவ ரோடுநின் பாதத்தை நோக்கிக் குறுகுவென்னை
யிழுத்தெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடு மிறையவனே. (௩௮)

ஆழ்த்தியச் சொல்லிய சங்கப் பையோதர வாரிருளர்
 ஊழ்த்திய நோக்குமென் னோக்கை யடைத்தன நுற்றவன்பாய்
 வாழ்த்திய வாய்சுகப் பந்தா லடைத்தனர் மாமருளைத்
 தாழ்த்திய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௩௯)

பெருக்கிய வன்பைபின் பாதத் தகற்றியென் பேரறிவைச
 சுருக்கிய மாதர் முலைமீ தழுத்திய துட்டனிர்நாட்
 சுருக்கிய தீயினைக் காலா லடர்த்துனைக் காதலித்துத்
 தருக்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௦)

சொலிற்பித்து மாதர் துணைத்தோ ளினையவர் துங்கபங்கம்
 புலிற்பித்துப் போக்கு வரவொடும் பூட்டிப் பொருந்தத்தன்பால்
 வலிற்பித்த பித்த னெனைத்தான் பிடித்து மருவறின்பாற்
 சலிற்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௧)

மங்குடில் வங்க மதிவா னுலகத்தை மன்னுமங்கை
 கொங்கையி லின்பங் குறித்தில மாகிற் குறித்ததந்தோ
 பொங்கிய நிய நரகே புகச்செயும் பொய்யனின்றாட்
 டங்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௨)

நடையட்டன் தாய்மனந் தந்தையட் டான்மங்கை நாட்டரின்பாற்
 ரெடையட்டன் மக்கள் காமே துடைத்தனர் சுற்றரெம்வாய்க்
 கொடையட் டனரிவ செல்லாங் குலையக் குறித்தடியேன்
 றடைப்பட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௩)

விதிபட்ட துன்கை யுகிரின்முற் சூலத்தின் விண்வெங்கம்
 பதிபட்ட காமன் விழிபட்ட பாடு படுத்தலின்றே
 மதிபட்ட நீயென் னுளத்தே யிருக்க மதிமலத்திற்
 சதிபட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௪)

கவிர்பட்ட செப்புப் பையோதரக் கண்ணென்கண் கன்மனம்போ
 யவிர்பட்ட வாய்கணிற் காலக ளமைத்தங் களவதில்லாக்
 குவிபட்ட தீப்பவம் யான்வெறுத் துன்னைக் குறுகமங்கை
 தவிர்பட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௫)

ஆவிய தல்லவஞ் ஞானமெஞ் ஞான்று மறிவடுதனக்
 கூவிய தாமறை யானற வானந்தங் கூட்டியநீ
 மேவியெந் நானும் விடாதுடற் சிற்றின்பம் வெண்கியதைத்
 தாவிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௬)

வரிப்பித்து மக்கள் மனையொடு செல்வம் வார்தொழியி
 னிரப்பித்துப் பித்தைபென் னெஞ்சிலெந் நாளு நெடியவன்பைப்
 பரப்பித்தி லேனையும் பாதத்தை நோக்கிப் பணியசிற்பாற்
 றரிப்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஎ)

நாவித்துப் பாவ நவிற்றி னைவயுறு நாடியென்றும்
 பாவித்த லுள்ள மிதத்தோ டகூதப் பரித்திசல
 மேவித்துத் தீவினை வேறுக்கி யுவினை விரும்பவென்பாற்
 றுவித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சஅ)

புழுவிய தாயும் புகுந்தன் னுஞ்ஞன்றன் பொன்னடியை
 வழுவித தாலின்ன மன்னநின் பாதத்தை மன்னலின்றி
 நழுவித தாமென்னை நன்மா மலசடி நண்ணவிர்தாட்
 டழுவித வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சக)

நெறித்தனன் மங்கைதன் னெற்றிப் புருவத்தை நீசிவத்தைக்
 குறித்தனை பேரெனனப் பற்கடித் தான் பற்கை கூலழகையாற்
 பறித்தன டாயிரிப் பாசப் பகைகள் பதைக்கக்கண்ணாற்
 றறித்ததென் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சுடி)

இடைபட்ட மாதர் தனக்கிரி மீதி லெறித்துக்கண்ணா
 லுடைபட்ட டிடவுருட் டிப்பின்னு மேலு முயர்த்தித்துன்பப்
 படைபட்ட யானுன்றன் பாதத் தவிரொடும் பற்றிநின்பாற்
 றடைபட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (சுக)

முனைத்ததென் னுவி மலத்தோ டடங்கி முழுதும்தாய்க்
 கிளைத்தது வாகுங் கரணங்க ளாகக் கெழுமிப்பொய்யை
 விளைத்தது வாகுமிக் கோரொடுங் கூடி விரும்பபின்பால்
 வளைத்ததென் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (சுஉ)

தொழுத்திய தல்லச் சுகமுனை நோக்கித் துதிக்குமங்கைக்
 குழுத்திய னுண்ணைக் குறுகாக் கொடுந்தொழிற் கூட்டிநெஞ்சை
 யழுத்திய திகை பகற்றிநின் பாத மடைந்தடியென்
 வழுத்திய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (சுக)

ஊழிவித் திதாகித் மங்குரங் காம முளத்துமுனை
 குழிவித்து வஞ்சிப் பெயாதரக் கொம்பதைச் சுற்றிவிடாக்
 காழிவித்து நிற்பதக் கொம்பிற் படர்ந்துமெய் காய்க்கவென்னை
 வாழிவித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (சுச)

உரிப்பித்த வாபித்தை யுள்ளொளி யோடொளி யெகக்கநெஞ்சிற்
 றெரிப்பித்த வாவினை யாவையுந் தீரத் திருவிழியா
 லெரிப்பித்த வாதிருப் பாதத்து னென்னை யிருத்தியின்பாய்
 மரிப்பித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (௫௫)

உருத்திய தென்னைவென் னுள்ளத்தி னோர்ந்ததற் கோருடலை
 யிருத்திய வாறு மிழந்தனிந் நாளிதை யின்பமெனப்
 பொருத்திய தீமலப் பொய்யையெற் காகநின் பொன்னடியால்
 வருத்திய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (௫௬)

குணங்கிய தன்றுநின் பாதத்து நோக்குக் குறித்தவுள்ளம்
 பிணங்கிய தீமலப் பெற்றிய தாமதைப் பேதமற
 விணங்கிய தாலுனை யானேத்து கில்லே னிதைப்பிரிந்து
 வணங்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (௫௭)

தொழுவேனின் பாதப் பரிசைமிக் கோரெனச் சூழ்ந்தடியி
 லுழுவே னவரென வுள்ளமங் வாறன் றகமகிழ்ந்து
 விழுவேன் செகத்துணின் பாதத்தை வேண்ட விருப்பமந்தோ
 வுழுவேயெவ் வாறறுந் தில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (௫௮)

புனிப்பட்ட தாம்பிரம் போலுமென் னுவிநின் போதமுற்று
 ருளிப்பட்ட கால மறக்களிம் பென்னவென் னுள்ளமைய
 லொளிப்பட்ட தாகுமிக் கோரோடு நின்னடி யுன்னவிந்நாள்
 வெளிப்பட்ட வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (௫௯)

துளைத்தது காமன் பகழியென் னெஞ்சைச் சுடுநெருப்பாய்க்
 கிளைத்தது வான்மதி தீர்க்கு மருந்தெனக் கேடிலருண்
 முளைத்தது மாதின் முயக்க மருந்தென முற்றிப்பொய்யா
 விளைத்ததெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (௬௦)

தெரிவித்த நின்னருட் பாதக் கதிரென்றன் சித்தம்புக்குப்
 பிரிவித் தகவிருள் யானீய தாக்கிப் பிரிவினுடல்
 வருவித்த தன்பணிக் காயவினை நிற்கென மன்னிநின்பால்
 விரிவித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (௬௧)

இரவிய தாமரு ளாணவந் தீதிரு ளேயுமுடல்
 மருவிய நீதந்த தாயுமுன் பாத மறைத்திருளாய்
 பரவிய தாமலம் வேறது வாகப் பரிந்தென்னெ ன்நசில்
 விரவிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே. (௬௨)

ஒடுக்குமென் றுய்ப்பரி வாற்றந்தை வஞ்சத் துலகியல்பா
யடுக்குமின் னார்புல னைந்தா டடக்க மிகவுருவாற்
றடுக்கும் புதல்வரிப் பாசப் பகையற்ச் சார்ந்தருளில்
விடுக்குமெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே..

(சுங்)

துலக்கு மறிவினைக் காயம் வினையும்த் தூய்மையதாய்க்
கலக்கு மலங்கல வாவிடின் காமன் கனைக்குநெஞ்ச
மிலக்கு மலக்கதிர்ப் பாதத்தை நாட்டி யிருளகத்தில்
விடுக்குமெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே.

(சுசு)

சடுகின்ற தோர்புறங் காமமற் றோர்புறஞ் சூழ்பசித்தீ
யடுகின்ற தோர்புற நோயொரு பாலி லமர்கையினற
நெடுகின்ற வாறெநங்க னீயென யாவையுந் துன்பமென
விடுகின்ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே.

(சுரு)

நடக்கின்ற தீது நடவாத தீதென நாட்டியருளர்
கொடுக்கின்ற வாரியன் றன்பா விருந்துங் கொடுவினையா
லடுக்கின்ற மாதர்க் கவாவுமென் னெஞ்சறி யாமையற
விடுக்கின்ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே.

(சுசு)

தொடுவித்து மெய்ப்பைம் புலனறி யாமை துடைத்தற்கருட்
குடிவைத் திடவன்பு நிற்பா லறமலங் கொங்கைமின்னைப்
படிவைத்துத் தன்வச மாக்கும் புலனெறி பற்றுவதை
விடுவித்த வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே.

(சுள)

உ-தித்தனை நெஞ்சத்து னீயென்ற னாவியுன் னோடுறைவாய்
மதித்தன வந்தவை நிற்காய் மலத்தொடு வந்ததெல்லாஞ்
சுதைத்தன தீயர் பிசாசுத்த தேகமுஞ் சீவனுக்காய்
விதித்ததெவ் வாறுசொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே.

(சுஊ)

இரும்பிய லாகுமென் னெஞ்சம்பொய் மாதர்க் கிசைந்தருளிற்
றிரும்பிய தாலென்ன தீவினை யோமலந் தீத்தனுவைக்
கரும்பிய லாக்கின் னன்பரை வேம்பெனக் காட்டுமிதால்
விரும்பிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே.

(சுக)

இலையுற்ற வாணவ நீபே ரறிவு மெழிற்பகழி
முலையுற்ற வாகி முடித்தாம மாகு முழுமதியாந்
கலையுற்ற துன்சடை காமன் கருதிக் கனைதொடுப்பான்
விலையுற்ற வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய வித்தகனே.

(சும)

நினைபுற் றிடுமென் னறிவு மனம்பொறி நிற்பணியாந்
தனைபுற் றிடுவது யானறி யாமையைச் சார்தலின்றற்
பினைபுற் றிடுவதென் றேகப் பிராரத்தப் பெற்றியிரு
வினைபுற் றிடுவதென் றில்லைபு ளாடிய வித்தகனே.

(௭௧)

ஆவிநின் பாலன்பென் னங்கழு நிற்பணி யங்கமொன்றைத்
தாவில னுன்செயல் யானோ வெனக்கிலைத் தத்துவத்தா
லாவதொன் றெற்கிலை யாமாவென் பால்விட் டகன்றவினை
மேவிய வாறென்கொல் தில்லைபு ளாடிய வித்தகனே.

(௭௨)

கொணையுற் ற தாமலம் யானறி யாமைக் கொடுங்கருவி
யினைபுற் ற வாறெங்குன் மாற வுடலம் பிறக்கவினை
தனைபுற் ற வாறெங்கு னின்ற டரிக்கத் தரிக்குஞ்சத்தி
வினைபுற் ற வாறென்கொல் தில்லைபு ளாடிய வித்தகனே.

(௭௩)

முனைக்கிற் கா லு முனைக்குமுற் காலும்பொய் மோகநெஞ்சிற்
கிளைக்கிற் தாலதற் கேற்ற தனுவினைக் கிஞ்சனுற
வளைக்கிற் வாக்கினை நின்செய னின்செயல் மற்றுமென்
வினைக்கிற் வாறென்கொல் தில்லைபு ளாடிய வித்தகனே.

(௭௪)

யாவையுந ிங்கரும்பாய்

வருவித்துத் தீய பிறப்பினை யாக்கு மலமதற
விரிவித்த நின்செயல் பொய்யாத தீதையு மையனியாய்
விரிவித்த வாறென்கொல் தில்லைபு ளாடிய வித்தகனே.

(௭௫)

உதிக்குமுற காலுமெக் காலத்தா முளளததை யுற்றுமலஞ்
சதிக்கும் பிறவிக்குத் தானுட னாகவச் சத்தியற
மதிக்குநின் சத்தி மருளாய் மயக்கமு மன்னநியாய்
விஜிப்பதெவ் வாறுசொல் தில்லைபு ளாடிய வித்தகனே.

(௭௬)

வெண்பா.

அதிசய மாலை யருளொழுபர் னுறு
மதிசெய் மலமாற்ற வைத்தான்—துதிசெய்வோர்
கூடா வடுதுறையிற் கூடம் பலவாணன்
வீடாயென் னெஞ்சில் வினைந்து.

கண்ணுஞ் கண்ணு முயிர்க்கா வடுதுறையிற்
றண்ணு மம்பலவா ணன்றகுதி—பெண்ணி
யதிசய மாலை யறைந்ததைத் தேர்ந்து
கதிசெயுமா லாற்கண்டு கண்டு.

அதிசய மாலை முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

நமச்சிவாய மாவல.

சீரேற்று நின்கருணைச் சித்தமே புக்குமலைப்
போரேற்றி நிற்கப் பொருந்திடுவ தெந்நாளோ
வாசேற்றுங் கொங்கை மகளி ரறக்கருணைத்
தூரேற்று மாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(க)

வன்னமே நின்னருளே மன்னின்மல வன்னமெல்லாம்
பின்னமே யாக்குமருட் பேறளிப்ப தெந்நாளோ
வன்னமே யில்லா வடிவே வருங்கருணைச்
சொன்னமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(உ)

ஊழே கருணைக் கொருப்பட்டு மூழென்னுமலக்
காழே யுரைக்குமிந்தக் கற்பகல்வ தெந்நாளோ
பாழே யகவிற் பயிர்பா மெனார்கருணைத்
தோழேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ரு)

வித்தவா தீப்பிறப்பில் விட்டதாற் சங்கமலப்
பித்தவா மாற்றியருட் பேறளிப்ப தெந்நாளோ
தொத்தவா வுற்றவருட் டொண்டர்க்கு நன்மேனி
யொத்தவா வாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ச)

இற்றகர்த்தார்க் காசை யெழலா லருளின்மலக்
கற்றகர்த்து நின்னருளேக் காட்டுவதிங் கெந்நாளோ
சொற்றகர்த்து நின்னருளிற் றேய்வா ருளத்தமுதா
யுற்றகற்று வாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ரு)

கற்றகலா திற்சுகத்தைக் காதலிக்கு மென்னெஞ்சப்
பற்றகற்றி நின்னருளைப் பாலிப்ப தெந்நாளோ
சற்றகலா னுற்றவர்க்குச் சர்க்கரையே நற்றவரை
யுற்றகலா வாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(சு)

விதித்திடுமா லிருவினைக்கே வெய்யமலர் தீயேனைச்
சுதித்திடுமா னின்னருளைச் சார்ந்திடுவ தெந்நாளோ
துதித்திடுமா லுற்றவின்பத் தொண்டர்க்கு நின்னருளே
யுதித்திடுமா லாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௭)

புண்டகைய நற்றுகிலைப் பூட்டியிருண் மாதருள்க்
கண்டகையு மாயக் கலியகல்வ தெந்நாளோ
தண்டகையுந் தீத்தரித்த கையா தவர்க்கமுதா
மொண்டகையே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே

(௮)

சுற்றவனே நுற்றிலமே காதலிக்கு மென்னெஞ்சு
நற்றவனே நுற்றருளை நாடுவதிங் கெந்நாளோ
சுற்றவனேந் நிலலாத் தவர்க்கமுத மாய்பிறைந்தங்
குற்றவனே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௯)

சொற்பவமே மாதரின்பு சொல்லிறந்தன் னார்களின்ப
மற்பகலுந் துய்ப்பேற்குன் னருடருவ தெந்நாளோ
விற்பவமே மாயவரு ளேய்வா ருளத்தமுதா
முற்பவமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௦)

உண்பொருளே நோக்கி யுலாவுமன மூடுணுழித்தென்
கண்பொருளே நோக்கவருட் கண்டருவ தெந்நாளோ
விண்பொருளே மிக்கோர் விழுங்குமழு தேகருணை
யொண்பொருளே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௧)

பொய்க்கயலா நின்கருணை பூண்பதற்குப் பொய்மாதென்
மெய்க்கயலாய் நிற்க விதித்திடுவ தெந்நாளோ
விக்கயலா வேட னெழிலெரித்த வானோக்குக்
குக்கயலே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௨)

தீக்கயலே நீயாமாற் சேரவுனைத் தீச்சொலென்றன்
வாய்க்கயலே யாகவுனை வைத்திடுவ தெந்நாளோ
நோய்க்கயலே யுற்றதவ நுண்ணியரோ டொத்தவரு
ளோய்க்கயலே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௩)

செகத்தயலே நீயாமாற் சேர்ந்தவுடற் போகமென்ற
னகத்தயலே யாக வளித்திடுவ தெந்நாளோ
பகுத்தயலே தானாகப் பார்க்குமான் மாக்கள்
சுகத்தயலே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௪)

எண்ணுக் கயலே யெழுமா னிதிப்பொருளென்
கண்ணுக் கயலையாய்க் காட்டுவதிங் தெந்நாளோ
விண்ணுக் கயலே விடுஞ்சுகத்தை வேண்டுமக்க
ஞ்ணுக் கயலேதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கரு)

மோகத் தயலே முளைப்பாய்நீ மாதரின்பெ
னாகத் தயலா யளித்திடுவ தெந்நாளோ
சோகத் தயலே சுகத்திலி னு மாக்குமக்க
னாகத் தயலேதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கசு)

போகத் தயலே யெனுமால்நீ பொய்ம்மலமென்
பாகத்தய லேயவருட் பண்பளிப்ப தெந்நாளோ
சோகத் தயலே சுகத்திலி னு மாக்குமக்க
னாகத் தயலேதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கௌ)

இன்பத் தயலே யெழுமானீ தீமலமா
னிற்பத் தயலாக நீக்குவிப்ப தெந்நாளோ
வன்பற் றயலார்க் கருத்தியி னு மாக்குமக்க
இன்பத் தயலேதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கஅ)

மாசுக் கயலே மதிப்பானீ தீமலத்தின்
றேசுக் கயலாரைச் சேர்ந்திடுவ தெந்நாளோ
வாசைச் கயலாருக் காவமின மீயுமக்க
னோசைக் கயலேதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கக)

சின்மைக் கயலாமுன் றேசெனுமாற் றீயமலப்
பொன்மைக் கயலாரைப் பெற்றிடுவ தெந்நாளோ
வண்மைக் கயலாக்கு மாதரின்பஞ் சேருமக்க
ஞ்ண்மைக் கயலேதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(உ)

களளத் தயலாங் கருணையெனு மான்மலத்தின்
பள்ளத் தயலாரைப் பற்றிடுவ தெந்நாளோ
வெள்ளத்தய லாக்குமருண் மேவுமங்கை யின்புறுவா
ருள்ளத் தயலேதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(உக)

கோணுக் கயலாய்க் குறிப்பானீ தீயமல
நாணுக் கயலாரை நண்ணுவிப்ப தெந்நாளோ
மாணுக் கயலாக்கு மாதரின்பஞ் சேருமக்க
ஞ்ணுக் கயலேதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(உஉ)

கன்னவாய் செய்யக் கருவிகொடுத் தொக்கநின்ற
மின்னல்வாய்த் தீநிரயத் தேத்துவிப்ப தெவ்வாரே
மன்னுவாய் தீதகல மாதவர்க்கு மற்றுமன்பா
யுன்னுவா யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனே.

(௨௩)

எள்ளுவாய் தீதை யுணவேயுங் கருவிதந்து
தள்ளுவாய் நீநரகைத் தந்திடுவ தெவ்வாரே
கொள்ளுவாய் முத்தர்தனுக் கோவினுள நீயாக
வுள்ளுவா யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனே.

(௨௪)

மணந்தாளில் லாரை மருவுகைக் கங்கங்கம்
புணர்ந்தாய் நரகதனிற் போடுவதிங் கெவ்வாரே
கொணர்ந்தாய்நன் மேனி கொடியேன் கொடுமையற
வுணர்ந்தாய்தென் னாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனே.

(௨௫)

கள்ளுவிற் பார்க்கேற்ற கருவியளித் துண்ணின்றுங்
கொள்ளுவிப்பாய் நீநரகிற் கூட்டுவதிங் கெவ்வாரே
தள்ளுவிப்பாய் தீதைத் தவர்க்கமுத மாயுளத்தங்
குள்ளுவிப்பா யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனே.

(௨௬)

குந்தமே யீந்துங் கொலைக்குளருங் கூட்டியென்னு
லந்தமே யாக்கிரக காக்குவதிங் கெவ்வாரே
தந்தமே லிச்சையறச் சார்ந்ததவத் தோருளத்துட்
டொந்தமே யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனே.

(௨௭)

கொல்லுவாய்க் கெல்லாங் கொலைக்கருவி யீந்துளரு
நல்குவாய் நீநரகி னண்ணுவிப்ப தெவ்வாரே
புல்குவா ருள்ளம் புகுவாய்பொய் மக்களுளத்
தொல்குவா யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனே.

(௨௮)

கோனே தினனுன் கொலையுயிரைக் கூட்டியுநீ
தானே நிரயமெற்குத் தந்திடுவ தெவ்வாரே
தேனே புலான்மறுத்த செல்வ ருளம்புகுந்த
ஆனேதென் னாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனே.

(௨௯)

வலைவாய்ப் படவகையுங் காட்டி யுயிர்மாய்த்துத்
தலைவாய் நரகமெற்குத் தந்திடுவ தெவ்வாரே
மலைவா யிலாதவருண் மன்னுவா ருள்ளத்
ஆலைவாதென் னாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௦)

கனிப்பாய்க் குருகிந்தை கத்துதற்குச் சிந்தை
யனிப்பாய் நரகதற்கு மாக்குவதிங் கெவ்வாறே
துளிப்பார்கண் ணீர்வாய் துதிப்பாரைத் தாளி
லொளிப்பாய்தென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௧)

இடிப்பார்க்குக் கோயிலுட லீந்தும் பிரேரித்துங்
கொடுப்பாய் நரகக் குழிவைப்ப தெவ்வாறே
வெடுப்பாய்த் திருக்கோயி லேத்துவார் நியாய்த்
தொடுப்பாய்தென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௨)

சுட்டுவாய்க் கெல்லா மியற்று மலவினைக்காய்க்
கூட்டுவாய் நின்செயலாய்க் கூறிடுவ தெத்தாலோ
காட்டுவாய் தீதகலக் காண்பார்க்கு நின்னருளே
பூட்டுவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௩)

கூட்டுவாய் நீதினிது கூடுமிருண் மாளோக்கி
யாட்டுவாய் நின்செயலா யாக்குவதிங் கெத்தாலோ
கேட்டுவாய்த் தீநெஞ்சைக் கிட்டாம னின்னோக்கா
லோட்டுவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௪)

ஆக்குவாய் நீவினைக்கீ டான்மலத்தின் பின்னாகத்
தாக்குவாய் நின்செயலாய்ச் சாற்றிடுவ தெத்தாலோ
நீக்குவா யைம்புலனு நீங்காத வன்பரன்பா
பூக்குவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௫)

ஆட்டுவிப்பாய் நீவினைக்கீ டவ்வினையு நீதானே
யீட்டுவிப்பா யென்ன விசைத்திடுவ தெத்தாலோ
காட்டுவிப்பாய் பொய்யகலக் காண்பார்க்கு நின்னையின்பா
பூட்டுவிப்பா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௬)

பூட்டுவாய் நீகருவி பூண்பார்க்குப் பொய்வினையைக்
கூட்டுவாய் நின்செயலாய்க் கூறிடுவ தெத்தாலோ
வீட்டுவாய்த் தீதுக் கிருநிரயத் தாக்கிமல
மோட்டுவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௭)

மதித்திடுமா லால்வினையு மனப்படலான் மலத்தைமுன்னாய்
விதித்திடலார் தீநீயாய் விளம்பிடுவ தெத்தாலோ
சதித்திடலா ளுளத்தைமலந் தருநிரயத் தாக்கியரு
ளுதித்திடுமா லாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௮)

பொய்விப்பா சங்கத்திற் பூண்டபணி யான்மருள்
செய்விப்பார் நின்செயலாய்ச் சேர்த்திடுவ தெத்தாலோ
மெய்விப்பா யுன்னை விருப்பவரு ளாசமுதத்
துய்விப்பா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௩௬)

விதித்திடவெப் பிறப்பினுளு மேவுமல பிக்குகென்னைச்
சுதித்திடவு நின்செயலாய்ச் சாற்றிடுவ தெத்தாலோ
மதித்திடநி னன்பசன்பை மன்னியருண் மெய்நீபா
புதித்திடுமா லாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௦)

தற்பகையைக் காய்ந்த தவர்க்குவிட மானமல
விற்பகையை நன்றென் றிசைத்திடுவ தெத்தாலோ
கற்பகலா மாதைக் கடிந்ததவத் தோருளத்து
ளுற்பவமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௧)

துன்றுவா யெல்லார் துலங்கக் கருவிதந்து
நின்றதா லீட்டுவித்த னியென்ப தெத்தாலோ
பொன்றுங்காற் தீநரசுற் பூட்டி மல மோட்டவுள
மொன்றுவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௨)

வானே ருடலுளமும் வாங்கவுநீ தீயேற்குத்
தானே பிரசுத்தஞ் சாற்றிடுவ தெத்தாலோ
தேனே யுயிர்க்குயிரே சேர்ந்ததவத் தோர்தரித்த
லுனைதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௩)

காட்டுவாய் நீவினையைக் காதலித்து நிற்காகக்
கூட்டுவே னெற்கென்னக் கூறிடுவ தெத்தாலோ
பூட்டுவாய் நற்றவர்க ளுட்பவதை யுண்டுமல
மோட்டுவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௪)

புல்குவா யெல்லாம் புணருவா யென்னையற
நல்குவா யவ்வினைக்கு நானென்ப தெத்தாலோ
செல்குவாய்க் குன்னருளைச் சேராதா ருள்ளமுற
மொல்குவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௫)

வான்றீ செயினுமுள மன்னிமல மாற்றியருட்
டேன்றீ னிடவுமவினை சேருமென்ப தெத்தாலோ
மான்றீ யெனவிதத்தை மாற்றுவார் நெஞ்சமுதாய்த்
தோன்றீதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௬)

கலித்திடுமா விருவினையைக் கைக்கொடுக்க வாங்கிநிற்கே
யலித்திடுமா லெற்கென் றறைந்திடுவ தெத்தாலோ
குளித்திடுமா னின்பதத்திற் கூடியயா னியா
யொளித்திடுமா லாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௭)

கண்கதிரே நோக்கவிருள் காணுதென் னுவியருட்
டண்கதிரே நோக்கில்வினை தாக்குமென்ப தெத்தாலோ
விண்கதிரே தீதை வினைக்குமிரு னோட்டுமரு
னொண்கதிரே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௮)

யானேநீ யாலென்றன் னங்கமுநின் னங்கமதாற்
கோனே வினையெனக்குக் கூடுமென்ப தெத்தாலோ
தினே விரும்பிச் செயற்படுவா ரங்கமுற
தோனேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௪௯)

காழே மலமகலக் காட்டி யுனைக்கருணை
வாழ்வே யளித்தும்வினை வைப்பதென்ப தெத்தாலோ
ஊழே யகலவரு னுணுக்கி யூட்டுமருட்
டோழேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௫௦)

ஆவியுநீ யென்றன்னங் கமுநின் னங்கமவினை
தாவியுமேற் சாருமெனச் சாற்றிடுவ தெத்தாலோ
சாவியுமே னோக்குந் தவருநத்தை நீங்காத
வோவியுமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௫௧)

ஊனே யுனக்கூட்டி யுண்டு முனக்குழைத்துங்
கோனையழைப் பார்க்குவினை கூடுமென்ப தெத்தாலோ
வினே தொழில்புரியா மிக்கவர்க ளுற்றவருட்
டுனேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௫௨)

புண்ணியமேற் பாவங்கீட் போக்குமற நின்பாலிற்
பண்ணியதே பவ்வினையைப் பாற்றின்முத்தற் கேனாமோ
வெண்ணியுமே நின்னடியார்க் கீவார்கண் மும்மலமு
முண்ணையுமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே

(௫௩)

நீக்கிமா நெஞ்சு நினைவை நினக்காக
வாக்குமா லூழெழ் கணையுமென்ப தென்னாமோ
போக்குமால் போக்கியுன்றன் பொன்னடியா லூழகற்றி
யூக்குமா லாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௫௪)

பூட்டிமே லேம்புலனை யுற்றவெனை மாற்றிநெஞ்ச
மீட்டுமா நிற்கா யிதாதிதமெற் கென்னுமோ
யாட்டுமா லுற்றவினை யற்றார்க் குணையமுதா
பூட்டுமா லாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ருரு)

அங்கத்தா லுற்ற வருநோ யணையலுமுன்
சங்கத்தான் மாற்றுமெற்கூழ் சாருமென்ப தென்னுமோ
மங்கத்தா லுழை மருவுமுயிர் தானை
துங்கத்தா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ருரு)

சித்தமுந் தீய கரணமுஞ் சித்திலே
யொத்ததே யென்னமுத்தற் கூடுழன்ப தென்னுமோ
பித்தமே மாற்றிப் பெறுஞ்செயலு நின்செயலா
யொத்ததே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ருரு)

கண்ணமே வான்பொருளிற் காத லுனக்காக
வுன்னமே நெஞ்ச முறுவியெயற் கென்னுமோ
வன்னமே தீக்கை மலுவான் மறைந்தருளாய்த்
துன்னமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ருரு)

பரியுமே நற்பொருளைப் பற்றி யுனக்காகத்
தெரியுமே நெஞ்சம்பொய்த் தீவினையெற் கென்னுமோ
திரியுமே யாவதினுச் சேர்ந்தபொரு ளோடன்பாய்ச்
சொரியுமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ருரு)

தேட்டமே நீயாய்த் திரண்டபொரு ணிற்காக
விட்டுமேற் கண்க ளிதாதிதமெற் கென்னுமோ
நாட்டமே யெள்ளளவு நாடினனை மும்மலமு
மோட்டமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ருரு)

நாவேயு மின்பமதை நண்ணிமன முன்னுவுக்
காவே கருத லருவினையெற் கென்னுமோ
சாவே விடுத்ததவர் தற்பரத்தோ டிற்பரந்
தேவேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ருரு)

கெந்தமே நற்பொருளைக் கேடினுனக் காகமன
முந்துமே யாகி லுறுவினையெற் கென்னுமோ
பந்தமே யற்றார் பரத்தோ டுபுபாமாந்
தொந்தமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ருரு)

வாக்குமே லுற்று வரும்பொருளை நின்னடி யி
லாக்குமே நெஞ்ச மருவினையெற் கென்னுமோ
நீக்குமேற் தீயமல நின்றதெலா நீயாக
ஆக்குமே யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயினே.

(கூங்)

பாதமே லுற்ற பணிபலவு நின்னடி க்கென்
போதமே யேற்றப் புகின்வினையெற் கென்னுமோ
சேதமேற் தீயமலந் தேர்ந்தவெலா நீயாமென்
ரோதுமே யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயினே.

(கூசு)

பாணிமே லுற்ற பணிபலவு நின்னடிக்காய்ப்
பூணுமே நெஞ்சம் பொதுவினையெற் கென்னுமோ
நாணுமேற் தீயமல நன்குடலு நீயாக
யூணுமே யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயினே.

(கூரு)

அங்கமே லுற்ற வவலவினை போக்கிநெஞ்சன்
சங்கமே யாக்கில்வினை தாக்குமென்ப தென்னுமோ
மங்குமேற் தீயமல மற்றவெல்லா நீயாக்குந்
துங்கமே யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயினே.

(கூசு)

ஆகமே லுற்றங் கணைவாரை யென்னெஞ்சன்
பாகமே யாகப் படுத்தின்வினை யென்னுமோ
மோகமே யில்லாத முக்தர்தமை நீயாக்கும்
யோகமே யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயினே.

(கூள)

போகமே நோக்கிப் புணர்வாரை யுன்னடிக்காம்
பாகமே யாகப் படுத்துவித்தா லாகாதோ
வேகமே யாக விசைவாரை நீயாக்கும்
யோகமே யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயினே.

(கூஅ)

காதலே யுற்றுக் கருதுவார் தம்மையருட்
பாதமே நோக்குதற்குப் பண்ணுவித்தா லாகாதோ
பேதமே யற்றாளைப் பின்னமறத் தானுக்கு
மோதமே யாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயினே.

(கூசு)

மயலே மிகநோக்கி மன்னுவார் நின்னடிக்காங்
செயலே விரும்புதற்குச் செயவித்தா லாகாதோ
வியலே விரும்பி யிசையாதார் தங்கட்
கயலேநென் னாவடுதண் நிறைநமச்சி வாயினே.

(கூடி)

லாக்குமேற் காயமன மற்றதெல்லா முன்னடியை
நோக்குமே யோர்கருவி நோயாக நோக்கிமிக
நீக்கமே செல்லா நிறைவாகு நீயாக
ஐக்குமே யாவடுதண் பிறைநமச்சி வாயனே.

(எக)

இருபாற்கு மோர்கருவி யேயுமாற் றீதை
மருவார்க்கு நன்கருளே மன்னுவித்து மாலை
பொருவார்க்குப் பொய்யே யுலுவித்துத் தீதி
ஊருவார்க்கு மாவடுதண் பிறைநமச்சி வாயனே.

(எஉ)

கன்மத்தா லஞ்ஞானங் காட்டலா நின்கருணைத்
தன்மத்தா னீயாகச் சாற்றியிட லாகாதோ
வன்மத்தாற் செய்கை வருணிப்பா ரீடழித்த
வுன்மத்தா வாவடுதண் பிறைநமச்சி வாயனே.

(எஉ)

சாதியே யுற்றாரைச் சாதிகொல்ல லாங்கருணை
யாதியே யாகிலப்பே சாக்கியிட லாகாதோ
யோதியே சாதி யொளிப்பாசோ டொட்டாநற்
சோதியே யாவடுதண் பிறைநமச்சி வாயனே.

(எச)

பாயும் பரிபாயப் பாகனென லாங்கருணை
யேயு முடிகதனை யீசனென லாகாதோ
சாய் மலமதற்ச் சார்ந்தவுயிர் மேற்கருணை
தோயுந்தென் னாவடுதண் பிறைநமச்சி வாயனே.

(எரு)

அங்கமேற் செல்லவுற்ற ஊவியென லாங்கருணைச்
சங்கமே சொலினீயாச் சாற்றியிட லாகாதோ
பங்கமேற் றீயமலம் பற்றுமுட னீயாக்குந்
துங்கமே யாவடுதண் பிறைநமச்சி வாயனே.

(எக)

ஆகமே ஷுற்றாரை யாகமென லாங்கருணை
வேகமே யாகிலரு ளீசனென லாகாதோ
பாகமே ஷுற்றாரைப் பற்றியருட் டானாக்கும்
வேகமே யாவடுதண் பிறைநமச்சி வாயனே.

(எஎ)

பொன்னோ டுருஞ்சிலை பொன்னதென லாங்கருணை
தன்னொடு வாரையருட் டானெனலு மாகாதோ
வென்னோ டெல்வினையு மேற்றுமல மாற்றுமருட்
சொன்னதென் னாவடுதண் பிறைநமச்சி வாயனே.

(எஅ)

லிங்கமே புற்றமண லிங்கமென ஸங்கருணைச்
சங்கமே லானியருட் டானென லு மாகாதோ
பங்கமேற் றியமலம் பற்றுமுரிந் நீயான
துங்கமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ஏக)

மந்திரமே சேரின் மனுவெனலா மெய்க்ஞானத்
தந்திரமே சேரினருட் டானென லு மாகாதோ
வந்திரமே நிற்பதமென் றுதரிப்பா ரங்கமருச்
சந்திரமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அரு)

சாதியே மாறுஞ் சமயத்தென லாஞான
நீதியே யாகிலரு ணீதியென லாகாதோ
வாதியே யானியறி லப்பரத்தோ டிறுவருட்
சோதியே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அக)

நீரே கடமருவி னீரதென லாங்கருணைச்
சீரே லுயிர்கருணைச் சித்தென லு மாகாதோ
பாரே றிருவினையைப் பற்றிமல வேறுறுத்த
சூரேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அஉ)

முட்டேறு வரையந்த முட்டதென லாங்கருணை
தொட்டேறு வரையருட் சோதியென லாகாதோ
விட்டேறு வாருடலை மேவியருட் டானுக்குஞ்
சுட்டேறே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அங்)

கெடுக்கும் வினையுருவாய்க் கெடுக்குமென லாமுன்னைக்
கொடுக்குங் கருணையுருக் கொண்டதென லாகாதோ
தடுக்கு மலமதறத் தத்துவமே நிற்கா
யொடுக்குதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அச)

பாதகமே செய்தாரைப் பாரியென லாங்கருணைப்
போதகமே செய்யிலருட் பொற்பென லு மாகாதோ
சாதகமே நீயாந் தவத்தோர் தனுவையருத்
தோதகமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அரு)

பித்தமே புற்றரைப் பித்ததென லாங்கருணைச்
சித்தமே யாகினியாய்ச் செப்பியிட லாகாதோ
வத்தமே நீயாக வாற்சிப்பா ரங்கமருச்
சுத்தமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அசு)

கீய்யேற் களித்தபொருட் பையதென லாங்கருணை
மெய்யேற் களிக்கலருண் மெய்யெனலு மாகாதோ
பொய்யேற்கு நின்னருளைப் பூட்டியுயிர் வாங்குமருட்
புய்யோய்தென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அடி)

பாவியே யேற்றபொருட் பாவமென லாங்கருணை
மேவியே யேற்கலருண் மெய்யெனலு மாகாதோ
வாவியே நீயாக வற்றவர்மே லுற்றவருட்
வேவியே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அடி)

பொக்கமேய் வாரக்கைகை பொக்கமென லாங்கருணைப்
பக்கமேய் வாரக்குமருட் புண்பெனலு மாகாதோ
வக்கமே நீயாக வாக்குவா ருள்ளமுற்ற
சொக்கமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(அடி)

இழிவேர்கட் கைகை யிழிவெனலா நின்கருணை
மொழிவேர்கட் கைகையருண் முற்றெனலு மாகாதோ
வழிவே ரகமதுற்ற வங்கமென் துஞ் செல்லா
வொழிவேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கூடு)

சிக்கையவார்க் கைகைமலச் சிக்கெனலா நின்கருணை
மெய்க்கையவார்க் கைகையருண் மெய்யெனலு மாகாதோ
பொய்க்கையவா ருள்ளம் பொருந்தாத நற்கருணைச்
சொக்கைதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கூடு)

மத்தமே லுற்றருண் மத்ததென லாங்கருணைப்
பித்தமே லுற்றருண் பித்ததென லாகாதோ
சித்தமே நீயான சித்தர் செயலுகந்த
அத்தமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கூடு)

பெயொத்தா ருற்றசெயற் பேயெனலா நின்கருணை
யாயொத்தார் செய்கை யருளெனலு மாகாதோ
நீயொத்தா ரொத்து நினைக்கில்லின் தாக்குமருட்
வேயொத்தா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கூடு)

கள்ளேய்வா ருற்றசெயற் கள்ளதென லாங்கருணை
நள்ளேய்வார் செய்கையரு ணல்கெனலு மாகாதோ
வெள்ளேயு மில்லத் திசையாதா ரங்கமுற்ற
வுள்ளேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(கூடு)

மாலேய்வார் செய்கையந்த மையலென லாங்குமுனை
யாலேய்வார் செய்கை யருளென லு மாகாதோ
தோலேயு மங்கந் துடைப்பா ருளம்புகுந்த
துலேதென் னுவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௦௫)

தீங்குவா யெல்லாந் செலினு முனையளித்து
வாங்குவாய் தின்செயற்கு வைப்பதெற்கென் கைம்மாறே
தீங்குவா யெல்லா நிரப்பியநன் முத்தருளத்
தோங்குவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௦௬)

மருவனே ருற்றமருட் செல்வ மறவீசன்
றருவனே பென்னவுருத் தந்ததற்கென் கைம்மாறே
பருவனே ராகவருட் பண்பாங் கருனை
யொருவனே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௦௭)

களவே பவிப்பதற்காய்க் காணிற் களனி
ளளவே கொடாதருளை யாக்குநிற்கென் கைம்மாறே
மௌவே யுணைநோக்கி மேவுவார் தங்கட்
குளமெதென் னுவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௦௮)

ஈற்றுவாய் நோயி லெழுவாயுந் துன்பத்தாற்
கூற்றுவாய்க் கேற்றவுருக் கொண்டதற்கென் கைம்மாறே
வேற்றுவா யைம்புலனும் வேறாத நன்பேனி
தோற்றுவா யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௦௯)

மகப்பேறே றிச்சையால் வந்தக்க நினையந்த
வகைப்பேறே யன்றியருள் வைப்பதற்கென் கைம்மாறே
பகைப்பேறே றில்லமென்ப பார்த்தகல்வார் நெஞ்சிற்
சுகப்பேறே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௧௦)

அற்றோயு நற்கண்போ லாரிருளை யார்முகிக்கோர்
கற்றோயு நற்கண்போற் காட்டுநிற்கென் கைம்மாறே
யிற்றோய் விவாதவன்ப ரேயு மிடந்தோறு
முற்றோய்தென் னுவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௧௧)

தீனே நினைவுடற்குத் தேடினர் காணினவைத்
தானே நினைத்தேடத் தந்ததற்கென் கைம்மாறே
தேனே யுணையடைந்த செல்வர்க்கமு தானவா
னோனெதென் னுவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௧௧௨)

அல்லலெய்க் கண்ணுக்கி ஸாயிழைதன் னின்பமில்லா
லில்லே யெனுமா லெரித்ததற்கென் கைம்மாறே
யெல்லே தவத்தோர்க ளின்பமே யாங்கவர்கள்
சொல்லேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.ந.)

பெத்தமே புன்முதலாய்ப் பெற்றதெல்லா நம்மருளைத்
தொத்துமே யென்னவுருத் தோய்ந்ததற்கென் கைம்மாறே
சித்தமே புக்கிருந்த தீவினைபு நிற்காக்குஞ்
சுத்தமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.ச.)

மித்தே யகலவல மேவுதற்குப் பூவையிடு
வித்தே தொழமேனி வேண்டுகைக்கென் கைம்மாறே
முத்தே கருணை முளைத்தென்மல மாற்றுமின்பத்
தொத்தேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.ர.)

போகமே யுண்ணுதுன் பொன்னடியை நோக்கிநெஞ்சென்
னாகமே நீயா யமைத்ததற்கென் கைம்மாறே
மோகமே மிக்கோர் மொழியு முகக்கருணை
யோகமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.சு.)

இருவினையே தீதென்பா லேய்ந்ததுநிற் காக்கவுரு
மருவினையே பூசை மகிழ்தலுக்கென் கைம்மாறே
திருவினையே யிருவினையைத் தீர்க்குமெனு மன்பருணு
மொருவினையே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.எ.)

புத்திவா யெல்லாம் புகுந்துபொருள் வாங்கியென்பா
லத்துவாச் சத்தி யமைத்ததற்கென் கைம்மாறே
பித்துவா யைம்புலனைப் பேர்த்துநினக் காக்குமன்பர்க்
கொத்தவா வாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.அ.)

கன்னமே வாயாய்நீ களன்மல மைந யும்
பின்னமே செய்தருளைப் பெய்ததற்கென் கைம்மாறே
வன்னமே யில்லா வடிவேமிக் கோர்க்குதவுஞ்
சொன்னமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.க.)

காதே வழியாக்கிக் காதலுற நின்கருணைத்
தூதே யளித்த துணைவதிற்கென் கைம்மாறே
தீதே யகற்றவென்றன் றியவுருப் போலமைந்த
சூதேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.கூ.)

சேதனமே மாற்றித்தன் செய்தியதாக் குழுடனிற
காதனமே யாக வமைத்ததற்கென் கைம்மாறே
சாதனமே பூண்டுடிலைச் சாராதா ருண்ணுமரு
ளோதனமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ராகக)

சிறைவாய்ப் புலன்கணையாய்ச் சிந்தையுள் ஞம்புக்கு
நிறைவாய் மலமொதுக்கி நின்றதற்கென் கைம்மாறே
நிறைவா நினைவுனக்கே யீந்தாராக ஞுள்ளத்
துறைவாய்தென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ராகஉ)

பூவியமே னோக்கவெற்கிப் பூமிசையி் னின்னுருவாம்
பாவிபமே செய்த பரிசுதற்கென் கைம்மாறே
யாவிபமே னோக்கியறி யாமையறுப் பாருளத்து
ளோவியமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ராகந)

உற்றே யிருவினைபு மோர்வினையே யாகவுள
நற்றே பிராரத்த நீக்குதற்கென் கைம்மாறே
நற்றேற் சூனையும்பொய் நள்ளிருளுங் காட்டுமரு
ளோற்றேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ராகச)

நாட்டமே வாயாய் நடந்துளத்தை வாங்கிமலக்
கோட்டமே மாற்றியருட் கூட்டுதற்கென் கைம்மாறே
யாட்டமே நிற்கா யமைப்பார்க ளாடுமருட்
டோட்டமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ராகரு)

மலமே யகலுகைக்கு வாய்த்த கருவிக்
குலமே யளித்தறிவைக் கூட்டுகைக்கென் கைம்மாறே
யிலமே பகைத்திங் கெழுவார்கட் சூற்ற
நலமேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ராகசு)

இருளே மலங்கருவி யீயாக்கா னீயும்
பொருளே யெனவிளங்கிப் பூண்டதற்கென் கைம்மாறே
மருளே யகல மருவுமுயிர் தானு
மருளேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ராகள)

ஊனே விரும்பி யுயிர்செகுக்குந் தியமனந்
தானே யகலவருட் சார்ந்ததற்கென் கைம்மாறே
கோனே யுயிர்க்குயிரே கோலம்பல் வானவருட்
டேனேதென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(ராகஅ)

அங்கமே நோக்கி யணையுமக வீர்தஞ்
சங்கமே மாற்றவருந் ந்ததற்கென் கைம்மாறே
மங்கமேற் றிது மருவுங் கருணைகொண்ட
துங்கமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௮௧௯)

தந்திரமே தீதனைத்துந் தானாய்த் தழுவுநெஞ்சன்
மந்திரமே நோக்கவருந் வைத்ததற்கென் கைம்மாறே
யந்திரமே நில்லா வகன்றவறி வாயநிறைந்த
சந்திரமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௮௨௦)

தாயர்பா லுற்றுத் தருக்குமன முன்னடியிற்
பாய வருளளித்த பண்பதற்கென் கைம்மாறே
மாயு மலமதற வாழுமுயிர் தானாகத்
தோயுந்தென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௮௨௧)

தந்தைபா லுற்றுத் தருக்குமன முன்னடியில்
வந்தனையே செய்யவருந் வைத்ததற்கென் கைம்மாறே
சுந்தனையே நீயாய்ச் செறிந்தவுயிர் நீயாகுந்
தொந்தனையே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௮௨௨)

பாசமே தானாகப் பற்றுமன முன்பூசை
நேசமே தானாக நின்றதற்கென் கைம்மாறே
நாசமே யில்லா நவைவே ரறுத்தவுயிர்
வாசமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௮௨௩)

காமமே யுற்ற கடு யுன்மேனி
நாமமே யோட்டியரு ணுட்டிகைக்கென் கைம்மாறே
தாமமே சாத்தித் தருக்குந்தவத் தோருளத்துச்
சேமமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௮௨௪)

காயமே தானாய்க் கருதுமன முன்னடியிற்
சாயமேல் வைத்த சதுரதற்கென் கைம்மாறே
ஞாயமே யாக நடப்பார்க ளாடுமருட்
டோயமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௮௨௫)

தன்னியல்பே மாற்றித் தகுப்பொதுவே யாக்குமல
மன்னியமே யாக்கைக் களித்ததற்கென் கைம்மாறே
யென்னியல்பே நீயா யெழுகைக் கெழுப்புமரு
ஞன்னியல்பே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(௮௨௬)

மாற்றி மலத்தை வருமுயிரை நீயாகத்
தேற்றி நடத்துஞ் செயலதற்கென் கைம்மாறே
யாற்றார் தனுவை யறவிட்டார் தாமாகத்
தோற்றுந்தென் னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (௩௨௭)

வன்னமே தீக்கை மருவமல வன்னமதைப்
பின்னமே யாக்குமருட் பேறதற்கென் கைம்மாறே
கன்னமே நின்புகழைக் காதலிக்கக் காதலுற்ற
சொன்னமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (௩௨௮)

மலமாலே நோக்கி வருமுயிரை நீயாங்
குலமாலே யாகவருட் கொண்டதற்கென் கைம்மாறே
பலமாலே யாகப் படுத்திமல மாற்றிபிக்க
நலமாலே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (௩௨௯)

மலமே லொருமலமாய் வாய்த்த கருவிக்க
குலமே யருளாகக் கொண்டதற்கென் கைம்மாறே
நலமே யிலதாக நாட்டுமலந் தீர்த்தவருட்
செலமே தென்னாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (௩௩௦)

இருவினையே மும்மலத்தோ டொன்றாக வேயந்து
வருவினையை நின்னடிக்காய் வைத்ததற்கென் கைம்மாறே ✓
கருவினையே மாற்றியுனைக் காதலிப்பார் தங்கட்
கொருவினையே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (௩௩௧)

இருவினையே திருவினையா யேயு மிருவினையு
மொருவினையே யாகவரு னுக்குதற்கென் கைம்மாறே
மருவினையே யாக்கை மருவாரை மாற்றார்
கொருவினையே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (௩௩௨)

தம்பனையே நீயாந் தருங்காமே யானாகும்
வெம்பு மனல்வினையாய் வேண்டுகைக்கென் கைம்மாறே
நம்புமுயிர் நீயாக நாட்டிவினை மாற்றுமருட்
செம்பொனே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (௩௩௩)

மந்திரமே நீயாய் மருவுமங்கம் யானாய்ப்பொய்ப்
பந்தவினை பாம்பாகப் பண்ணுதற்கென் கைம்மாறே
தந்திரமே நீயாய்த் தழுவிவினை மாற்றுமருட் ✓
சுந்தரமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே. (௩௩௪)

இங்கே வினையதனை யெயுமுடற் பாத்திரமுன்
நன்கையே யேந்தி நடக்குதற்கென் கைம்மாறே
மங்குமேற் றியவுடல் மற்றுமுட லீயாத
துங்கமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.ந.ந.)

இங்குப்போம் பாத்திரத்தி லிங்கிலையா லங்கததுத
தங்கும் வினைதீர்த்த சதுரதற்கென் கைம்மாறே
சங்கமே றீயாய்த் தரிக்கின்வினை மாற்றிமிக்க
துங்கமே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.ந.ந.)

உன்னியல்பே யென்னோ நிறுமியல்பா மென்னியல்பே
யுன்னியல்பை யொட்டி யுணர்வதற்கென் கைம்மாறே
தன்னியல்பே யெல்லாந் தவிர்ந்தநடை தானாகு
முன்னியல்பே யாவடுதண் டிறைநமச்சி வாயனே.

(நா.ந.ந.)

சிறப்புப்பாடியும்.

உற்றதனா லம்பலவா ணன்னா வடுதுறையுட்
பற்றதனாற் பஞ்சாக் கரமாலே—கற்ற
விளம்போலுண் டேதுணையெல் லார்க்குநமக் கிந்த
மனம்போலுண் டேதுணையா மாண்பு.

நமச்சிவாயமாலே முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாரசாத்திரம் முற்றும்.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த

பாஷண்ட நிராகரணம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உருவாய்த் திகழ்ந்தங் கறம்பல வோதி யுயர்கயிலே
யருவா யுனக்கில யாம்லிங்க தாரண மன்னுதவ
மொருவா தவர்க்கு மிலையா மஞ்சியை யோங்கிமுன்னாட்
குருவாய்த் திகழ்ந்தவ ராரோதென் றில்லையிற் கொற்றவனே. (க)

கோவாற் றிகழுந் தனுலிங்க தாரணங் கோவினங்க
மேவா திருக்கும் விதியென்கொ லோலிங்க மேவியவா
நாவா லிகழ்வதற் கோசரி யாதியை நண்ணியன்பர்
தேவாய்த் திகழ்வதற் கோசொல்லு வாய்தில்லைத் தேசிகனே. (உ)

இருமூச் சமயத் திலைவீர மெங்ஙன நெழுந்திவர்க்குத்
தருமெச் சமயஞ் சரியாதி நான்கிற் றனுவிவிங்கம்
வருமெந்தப் பாதமந் நான்கினு மாறை மருளியவை
பொருமா லிவர்கதி யேதோதென் றில்லையிற் புண்ணியனே (ங)

மாணன் முகலிங்க தாசண மோமலை யாண்மருவுந்
கோண னீலிங்க தாசண மோகுக னோடுமுன்னேன்
வாண னவர்லிங்க தாசண மோமதி மாறுகொண்ட
ஆண னவர்கதி யேதோதென் றில்லை யுயர்ந்தவனே. (ச)

நாவாற் றிகழு மனுவிலை யங்கத்தை நண்ணியதை
யோவா நிகித்திலை யாலந்தத் தீக்கையு முற்றதின்றும்
பாவாற் றிகழுங் குருவிலை யாகும்பொய்ப் பாஷண்டர்சென்
றோவா நிலையது வேதோதென் றில்லை யுயர்ந்தவனே. (ரு)

உதிக்கும் பரார்த்தத் துயர்சரி யாதி யுடலிலிங்கம்
பதிக்கின்ற பாஷண்டர்க் கேது பரார்த்தமிப் பண்புபற்றி
விதிக்கு நடையென் விலக்கினை மேற்கொளும் வீணரெதாய்
மதிக்கவென் னம்பல வாணுதென் றில்லையின் மன்னவனே. (சு)

எழுவா ரெவருஞ் சமயந்தம் மீசனை யேத்துதலை
வழுவா ரிறைசினம் போற்றித் தாருமில் வையத்துனைத்
தழுவா ரிவரெச் சமயமிப் பாஷண்ட சண்டிகன்பொய்
கழுவா ரிவர்கதி யேதோதென் நிலைபிற் கண்ணுதலே. (௭)

காயத்திற் சின்னந் தரிக்கவக் காயமும் கண்ணியதாய்த்
தோயத் திரிமல மாயுமச் சித்தத்திற் றென்மையருட்
பாய வவானியப் பண்பாம்பொய்ப் பாஷண்டர் பற்றிலிங்க
மேயத் தருகிலே யேதோதென் நிலை யிறையவனே. (௮)

உதிக்குங் குருலிங்க சங்கமந் தத்தமக் குற்றசின்ன
மதிக்கின் மயக்க மிலவாகும் லிங்கத்தை மற்றிரண்டிற்
பதிக்கி லவையங்கம் பார்க்கிலொன் றுமற் பதிமயக்காய்
விதிக்கும்பொய்ப் பாஷண்டர்க் கேதோ கதிதிலை வேதியனே. (௯)

தாரண லிங்கங் கதியேற் றகுமணி நீறெனவாங்
காரண மேலொன்று காண்பதுண் டாங்கதி பூசையெனிற்
றாரண நீக்கத் தகும்வழி பாடு தனுச்சுசியுஞ்
சீரண மாற்கதி யேதோது திலைச் சிதம்பரனே. (௧௦)

தரிப்பார் தரிப்பவை யெல்லார் தரித்தங் கருச்சனையைத்
தெரிப்பா ரெனமறை செப்பிய தாலிங்க மங்கமுறப்
பரிப்பார்க் கருச்சனை யேதா மெனவந்தப் பாருமிதைச்
சரிப்பா ரவர்கதி யேதோதென் நிலைச் சிதம்பரனே.

பாதத் துறுசலம் ன மேற்படிந் பன்னுமனுப்
பேதித் திடும்பஞ்ச ரூதகம் பின்னுறச் சைவமறச்
சேதித் திடுமிந்த வஞ்சமுந் தன்னினூர் தீயதென
வாதித் திடுங்கதி யேதோதென் நிலையின் மன்னவனே. (௧௨)

மண்ணிற் நிகழ்விங்க மங்கத்தின் மேல்வைத்து மற்றதன்பேர்
நண்ணித் திகழ்வித்து மாலிங்க நம்மிலுந் தண்ணிதென
வெண்ணுற் நிகழும்பொய்ப் பாஷண்டர்க் கேது சமயமெனக்
கண்ணிற் நிகழ்வது முண்டோதென் நிலையிற் கண்ணுதலே. (௧௩)

பூவா லையமைய மாமாற்பொய் யங்கத்திற் பூண்டலிங்கந்
தேவா லையமென்ப தேதாஞ் சகரட்சை சங்கமமேற்
காவா லையஞ்சரி யாதிபொய் பாஷண்டர் கண்டநிலை
பாவா லையமென்று நிலையு ளாடும் பராபரனே. (௧௪)

தரிக்கிற் றனுவிங்க மாமந்த லிங்கமுந் சங்கமமா
யி நக்கு மெனிற்சூந லிங்கமற் றேகிய சங்கமமும்
விரிச்சிலொன் றல்ல திரண்டு மயங்குமும் மூன்றுமொக்கத்
தெரிக்குமெவ் வாறுசொ லம்பல வாதில்லைத் தேசிகனே. (௮௫)

தோற்றுங் குருவிங்க சங்கம மூன்றிற் றுலங்கிரெஞ்சை
யாற்றி லதத்து விதமாகும் லிங்கத்தை யங்கமுற
வேற்றி லதத்து விதமோ சரங்கனி லேற்றியவை
மாற்றிய பாஷண் டாக கேதோ க மன்னவனே. (௮௬)

ஆரணம் போற்றுங் குருவிங்க சங்கம மாருயிரிற்
றாரணஞ் செய்கென வவ்வுரை தப்பித் தனுவிவிங்கங்
கோரணி செய்யும்பொய்ப் பாஷண்டக் கொத்தற்கு கூர்த்தசைவச்
சீரணி செய்துநற் றில்லையு ளாடுஞ் சிதம்பரனே. (௮௭)

நோக்கிவிட் டங்குருச் சங்கம மென்று நுவலிலிங்கந்
தாக்கிவிட் டம்மற்ற லிங்கம தென்றும்பின் சாற்றிரெஞ்சு
மூக்கிவிட் டம்மங்க மொன்றற் தனுவி னுறுமசுகி
மாக்கிவிட் டார்கதி யேதோதென் றில்லையின் மன்னவனே. (௮௮)

இட்ட மிவர்க்கிவ ரென்ற லிவரோ டிவருமுறக்
கட்டிக் கிடப்பது வோமனமே மனங் காதலித்தங்
கொட்டிக் கிடப்பதன் றேலிங்க மங்கத்தை யோங்குமெனத்
தெட்டிய பொய்யர் கதியேது தில்லைச் சிதம்பரனே. (௮௯)

பரிசிக்கப் பட்டதை யிட்டமென் றுயைம் புலன்கள்பற்றித்
தெரிசிக்கப் பட்டது மிட்டமன் றேமனஞ் சேர்ந்தவையோ
பரிசிக்கப் பட்டதொன் றுண்டே லெவையு. மொழிந்தனபொய்க்
கரிசிக்கப் பட்டவர்க் கேதோ கதிதில்லைக் கண்ணுதலே. (௯௦)

கட்டிய திட்டமென் றுயது காணுமனந்
தோயத் தருவிங்க மேதோவப் பாவகந் தோயந்ததன்மே
லேயப் படுவிங்க மேதோவிம் மூன்றின்மெய் யொன்றையன்றி
மாயப் படும்பொய்யர்க் கேதோ கதிதில்லை மன்னவனே. (௯௧)

மணந்தாள வன்மங் கிவியத்தை மன்னி வருஞ்சுகத்தை
யணைந்தா ளறிந்து மவனைத்தன் னங்கத் தருங்கயிற்றற்
புணைந்தா ளிலையவன் வேளைக ணோக்கிப் புணர்ந்துமங்கந்
தணந்தா லிவனென்ப. ரோதில்லை வாழுமெய்ச் சங்கரனே. (௯௨)

ஆவிரி னின்றது போலிந்த வங்கத்துந் தங்குவிங்கம்
பாவிய மன்றென்ற தேதோ வெனின்மலம் பற்றிரெஞ்சு
மேளிய தாலிங்க மங்கத் தஞ்சியை விட்டுவிங்கந்
தாவிய தேகதி யன்றோதென் றில்லைபிற் சங்கரனே. (௨௩)

பிறிவித்த தத்து விதத்தையப் பேதக மெய்ப்பொருளே
யறிவிற் றரித்தது முண்டோலிவ் வங்கத் தஞ்சியறப்
பிறிவித்த லிங்கம் பரிசித்த லேவிதிபாண்மையறச்
செறிவித்தல் பாஷண்ட மன்றோதென் றில்லைச் சிதப்பரனே. (௨௪)

புலமே லினையுந் தனுவே பெனினும் புறத்தகசி
சலமே பனையத் தவிர்வதன் றோலிங்கந் தங்குமங்க
மலமே பனையுமெவ் வாறது மாறு மலமதறுந்
குலமே பனையுந் கதியேது தில்லைபிற் கொற்றவனே. (௨௫)

சரியாதி மூன்றுமெய் யாலிமெய்ஞ் ஞானந் தஞ்சியங்க
மரிதா லறிவென்ப தேதாகும் லிங்கம் தங்கமுறிற்
பெரிதா மஞ்சி பிறவாது ஞானம்பொய்ப் பேதைமையற்
கரிசா மிவர்கதி யேதோதென் றில்லைபிற் கண்ணுதலே. (௨௬)

சுட்டு மருளைச் சரியாதி நான்கு ளிவையலவா
யோட்டு முருலிங்க தாசண் மாலவைய முப்பவந்தோ
காட்டுங் குருமற்றச் சங்கம் மீதைக் கருதிந்நொய்ப்பைப்
பூட்டு மவசல வோதில்லை வாழும்மெய்ப் புண்ணியனே. (௨௭)

அழைப்பார்தம் போலவர் பேசேற்றி யாங்கவர் தானையுற்றுப்
பழிப்பா சவர்பழி தம்பழி யாகப் பணியுமறப்
பிழைப்பார்பொய்ப் பாஷண்ட சங்கத் திவிங்கம் புனைந்துபொய்ரி
லுழைப்பா ரிவர்கதி யேதோதென் றில்லை யுயர்ந்தவனே. (௨௮)

மண்டிகழ்ந் தாளு முனையங்கத் தாக்கி வருஞ்சரியைத்
தொண்டிகழ் விப்பவர் சங்கம் ரோதொன்மை யர்ச்சனையைக்
கண்டிகழ் வித்து விளக்கினைக் கைக்கொள்ளுந் கையருன்பா
லெண்டிகழ்ந் தேதுவ தெந்நாட்டென் றில்லை பிறையவனே. (௨௯)

பார்த்திகழ் லிங்கம் பழித்துத்தம் பாணியி லிங்கமுறச்
சேர்த்துமெய்ஞ் ஞானச் சரியாதி நான்கையுந் திதெனவே
சூர்த்திகழ் விப்பவர் சங்கம் ரோகொலை யாமயக்கை
யார்த்தவர்க் கேது கதியோதென் றில்லை லாபமுதே. (௩௦)

தோயும் பரார்த்தஞ் சொலுந்தவ செல்லாந் துறந்துமற்றக்
காயங் கொளுலிங்கங் கற்புமற் றோர்லிங்கங் காதலுநிற்
சாயு நரக மெனுமிர்தப் பாஷண்டச் சங்கமெல்லா
மாயத் தரும ருளம்பல வாதில்லை மன்னவனே.

(௩௧)

தங்கு மவையவ மெல்லாந் தரிக்கத் தருமுயிர்தன்
மங்கையைத் தீண்டின் மரபிழப் போவங்க மன்னுமீலிங்க
மெங்குந் தருலிங்க நீயங்க லிங்க மீழக்கொலொன்றைப்
பொங்கத் தரிப்பவர்க் கேதோ கதிதில்லைப் புண்ணியனே.

(௩௨)

சரியாதி நான்கிற்கு மோரியல் பாகுந் தனுவின்கங்
கருதா திவற்றிலொன் றுக விலக்கைக் கருதுவிதி
யரிதா தி லாற்பிழை யன்றோபொய்ப் பாஷண்ட சாதரிக்குங்
குருவா ரிவர்கதி யேதோதென் றில்லையிற் கொற்றவனே.

(௩௩)

துடக்கோடு லிங்கந் தரிப்பார்மெய் யாவி துறந்துமந்த
விடக்கோ டடக்கிப் புதைப்பார்தம் முச்சிட்ட மேலவர்க்கா
யடுக்கோ டனிப்பவர் சங்கம சோபொய் யருசியதா
மிடக்கோ ரிவர்கதி யேதோதென் றில்லை யிறையவனே.

(௩௪)

வாழ்வினும் வாழ்வறச் சாவினு மற்றென் னிறையையறச்
சூழ்வது மில்லை யெனுமால்மெய் லிங்கத்தைச் சூட்டியவர்
தாழ்வினும் தாழா னுயரினும் தம்மொடு சேர்வதென்னும்
பாழினும் பாழிதிங் குண்டோதென் றில்லைப் பராபசனே.

(௩௫)

எதோ தகம்பதி யேதோமெய் யீசனுக் கெச்சிறன்றன்
பாதோ தகம்படைத் தாட்டு மிதாற்பதி யாபிவனு
மாதோ தகங்கொள்ளும் பாஷண்ட மார்க்க மயலனுவார்
ஓதோ தகுங்கட் யேதோ தில்லைச் சிதம்பசனே.

(௩௬)

சாத்திரத் துள்ளது மன்றூந் தனுவிற் றரிக்கும்லிங்கஞ்
சூத்திரத் துள்ளது மன்றூருஞ் சூட்சத் தொகுதிலிங்க
மாத்திர மற்ற வதைமற்றுந் தீதென மாற்றியதா
மீத்ததா ளீதென்ப தேதாருந் தில்லை யிறையவனே.

(௩௭)

மெய்யிற் புணைந்த சிவலிங்கம் பீடத்தின் மீதினல்லாந்
கையிற் புணையவுங் கண்டதுண் டோகலி யோகழிந்த
பொய்யைப் புகழ்மெய் யாமோ புலமற்ற புல்லருக்கிச்
சைவத் திறமென்கொ லம்பல வாதில்லைச் சங்கமனே.

(௩௮)

நாசக் துறர்புறந் தூய்மையெவ் வாறுறு நண்னுமலத்
தூரத் தொலிங்கந் தோய்வார்க்கெவ் வாறகத் தூய்மையுறுஞ்
சாரத் தவஞ்சற்று மில்லாத பாஷண்டச் சண்டிகட்கவ்
வீரத் தனமென்கொ லம்பல வாதில்லே வேதியனே. (௩௯)

போரைத் துடைத்தவர் வீரரென் பார்பொய்ப் பகைகளெல்லாஞ்
சோரத் துடைத்தவர் வீரரென் பார்சரி யாதிதொக்கும் [கவ்
வேரைத் துடைத்துப்பொய் மார்க்கத்தை மேற்கொண்ட வீணருக்
வீரத் தனமென்கொ லம்பல வாதில்லே வேதியனே. (௪௦)

ஏயு மிடக்கரம் லிங்கமில் வங்கத்துட் டங்குமலங்
காயுங் கரமெக் கரமன மூட்டுங்கை யேததனாற்
ரோயு மஞ்சி சுசியெந்த வாறுந் தொடாதுபுத்தி
மாயு மிவர்க்குக் கதியேது தில்லையின் மன்னவனே. (௪௧)

கற்புடை யாடுணை மாய்ந்தான் மடிவது கற்பவன்றான்
சொற்புனை யாளுடன் மாய்வதுண் டோதுணை பாரியொத்த
பொற்புடை யாவிசென் றுலிங்க மாயப் புதைப்பர்கெட்டேன்
பற்பல போதகத் தாலிங்க தாரணம் பாஷண்டமே. (௪௨)

அன்னிய லிங்கந் தொழாங்க லிங்க மகலலிங்க
முன்னிய வாறென் றிருக்கோயி லிங்க முதித்ததுவாற்
னுன்னிய லிங்கத்திற் பேதமுண் டாக்குந் துரோகநெறி
மன்னிய வாறென்கொ றில்லையு ளாடிய மன்னவனே. (௪௩)

நீக்கிய தீய சென்னவஞ் சூதக நீக்கவரு
ழுர்க்கிய தாமெனும் வேதமத் தீதை யொழிக்கவருட்
நீக்கிய காலமச் சூதக மேதுந் துடர்ந்துடலைத்
தாக்கிய வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௪)

புந்திக்குந் தீது புலாலுண்டல் போக்கிற்பொன் னொருளே
பந்திக்கு மென்னுமப் பான்மையி னுலதைப் பாற்றியருட்
சிந்திக்கு நாளது தீய புலாலது சேர்ந்துடலைச்
சந்திக்கும் வாறென்கொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௫)

புலப்படு மில்லந் துறக்கமெய்ஞ் ஞானம் பொருந்துமெனச்
சொலப்படும் வேதஞ் சொலுமா லதனைத் துற்றதருளி
விழைப்படுங் காலத்து நீங்கிய வில்ல நெருங்கியுடற்
றலைப்படும் வாரென்கொ றில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௬)

ஆந் திக்குந் திய தகனுமெய்ஞ் ஞான மணு குநெஞ்சிற்
சுந்தித் திருதைத் தெசுத்தி மாலென்னுஞ் சீர்மறையால்
வந்தித் தருளை மருவிய கால மருவீருது
சுந்திக்கும் வாரென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௭)

மரிக்கின்ற சூதக மாற்றமெய்ஞ் ஞான மருவுமென
விரிக்கின்ற தாகமம் விட்டுமெய்ஞ் ஞானம் வினைந்துநெஞ்சிற்
றெரிக்கின்ற காலத்துச் சூதக மேது திசண்டிஷிற்
றரிக்கின்ற வாரென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௮)

பாவிய சாதியிற் சூதக மாற்றப் பரிந்தருளே
பாவிய தாமெனும் வேதமத் தீதை யகற்றியருண்
மேவிட காலமச் சூதக மேதும் விசவியுடற்
ருவிய வாரென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௪௯)

மங்கிய வெச்சிலச் சூதக மாற்ற மருவியருட்
பெங்கிய தாமெனும் வேதமத் தீதினைப் போக்கவருட்
டொங்கிய காலத்துஞ் சூதக மாற்றுஞ் சுகமுடற்சூத்
தங்கிய வாரென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௫௦)

பெருக்கும்பொய்த் தீவினைப் பெத்தற்குச் சூதகம் பேதமென
விருக்கு மியம்பிய தாஞ்சிவ தீக்கைக் கிசைந்தமிக்கோ
ரொருங்கிய தாமிதைப் பாவிகண் ஞான வுயர்ச்சியெனத்
தருக்கிய வாரென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௫௧)

சேதித்த தாம்பஞ்ச சூதகந் தீக்கையிற் தீநிருட்கோ
சாதித் தனாமருட் டேயக்குமெய்ஞ் ஞான மடைந்ததனைப்
பேதித்த தாம்பொய்யர் சூதக மெய்யருட் பெற்றியெனச்
சாதித்த வாரென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௫௨)

சேரும்பொய்ச் சூதக மாதி சரிதையைச் சேரினந்நாட்
பேருந் தனுவறப் பேராத ஞானவப் பெற்றியுரு
வாரும்பொய்ப் பாவிகள் சூதக மாதி யடைந்துமருட்
சாரு மதுவென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௫௩)

ஆண்டத்திற் றுபித்த நாளது மாலய மானதென்னப்
பிண்டத் திவிங்கத்தைத் தாபித்த நாளந்தப் பெற்றியென்பா
மண்டத்தி லிங்கத்திற் சூதக மேது மடாதுடலிற்
றண்டுற்ற வாரென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே. (௫௪)

தூபித்த லிங்கம் பதிமற்ற வங்குஞ் சதியதெனப்
பாவித் திடுமப் பதியோ டிறக்கப் படாதுகெட்டேன்
சேவித்த வங்கச் சதியே சிதைந்திடச் சேர்பதியைச்
சாபித்த வாறென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே.

(ருரு)

விதித்த விதிக்கு லிஷேதமுண் டேலவ் விதியுமின்றாய்
மதித்தது வாமம் மதிக்கொரு மேன்மதி ழன்னிவந்தோ
வுதித்தது வார்தீய மக்கட்குப் புன்சொ ளுயர்த்திவஞ்சர்
சதித்ததெவ் வாறென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே.

(ருக)

சூதக மேது மிலைமற்றச் சூதகர் சூதகராம்
பாதகர் தம்மைப் பரிசிக்கிற சுத்தரப் பாதகரார்
தோதகர் தம்மைத் தொடிற்றீட்டுப் பாவிகள் சூதகத்தைச்
சாதக மேதுசொல் தில்லையு ளாடிய சங்கரனே.

௨(ரு௭)

சூட்டிய போதை ழறந்தான் பாதத்திற் சூட்டமறை
நீட்டிய பாவ மெனத்தங்க ண்ச்சிட்ட நீள்பதத்தி
லாட்டிய நீர்முடிக் காட்டுமஞ் ஞானமெய்ஞ் ஞானமெனச்
சாட்டிய வாறென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே.

(ரு௮)

வீட்டிய சூதக மைந்தும் விழைந்து விதிவழியே
கூட்டிய பூசையுஞ் சேனையும் விட்டுக் குருபதத்தி
லாட்டிய நீதார் காட்டுமஞ் ஞானமெய்ஞ் ஞானமெனச்
சாட்டிய வாறென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே.

(ருக)

வழுவின தாம்பஞ்ச சூதக நீருற வாய்த்தமல
நழுவின தாமருட் கோலத்தை நாட நடக்குமருட்
கழுவின தாம்பஞ்ச சூதக மென்னக் கருதுலிங்கர்
தழுவின வாறென்கொ நில்லையு ளாடிய சங்கரனே.

(சுடி)

வெண்பா.

பாஷண்டம் போகப் பகர்ந்தா னறுபதையும்
வீழண்டத் தெய்தாமல் வீடெய்த—வேழண்டத்
துள்ளா வடுதுறையி லுற்றம் பலவாணன்
விள்ளா வடுவாய் விடோந்து.

கைபெற்றே மாக்கைவிடு கைபெற்றேம் பாஷண்டங்
கைபெற்றேங் காட்டு நிராகரண—மீபெற்றுச்
சேர்க்கம் பலவாணன் செய்தா வடுதுறைச்சொல்
லேற்றப் பெறுகைவிடு லே.

பாஷண்ட நிராகரணம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அனுபோக வெண்பா.

அளித்த கருணை யனுபோகந் தன்னை
விளக்கியொரு பாணின் விரிக்க—வுளக்கணிநு
மெய்யுகோ முத்திரைநகர் மேலிபசீர் நற்கருணை
பைபா நமச்சிவா யா.

(க)

ஆகற்றார் கில்லை யறிவுடைமை யாங்குன்பாற்
தேசுற்றற்குக் கெல்லாத் தெரிவாகு—மாசற்ற
நல்லார்க் கறிவு நடங்குமா வென்கருதவாதச்
சொல்லாய்க் தொகுத் தென் றுணிந்து.

(உ)

தோற்றம்போ துற்றுத் தொடாந்த குருடகனை
மாற்றும்போ திவைய மறைப் பேணுந்—தேற்றதற்கு
மற்றொருவர் சொல்ல மகித்ததுபோற் தீயமல
மற்றவற்குச் சற்குருவே யாம்.

(ங)

சுமசுர பெண்ணத் தரிக்கு முயிபச்
சுமசுர மன்றாகத் தங்குந்—சுமசுர
மீசற் குடைமை யிசைந்தவுயிர் தொண்டாகு
மாசெவர்க்கும் பேதமென மன்.

(சு)

பொறியும் புலனும் பொருங்குச் சுகத்தி
லறியும் பகுதி யறிந்து—நெறியி
னடக்கு முடலதனை நண்ணியதோ ராவி
யெடுக்குமென்ப தெல்லா மிழுக்கு.

(ரு)

பாதாகி கேசப் பரப்புமே னின்றிதனைப்
பாதாகி கேசப் பரப்புள்ளே—யேதாசுந்
தானென்ன நோக்கித் தனையறவே கண்டமல
வினனுக்கே யாவியிலை பென்.

(ரூ)

பசுந்த கருணிப் பரப்பெல்லாந் தானாய்
விளிந்த வறிவினையும் விட்டுத்—தெரிந்த
மனமோ பொறியோ மருணியநாற் பூதத்
தினமோவென் பானுக் கிசை.

(௭)

தானென்ற காயந் தனதென்ற போதாவி
தானென்று நின்றதுபோற் சாருமே—யூனென்ற
நின்றவனே செத்தா னிகழ்பினமாங் காயமறச்
சென்றதனா லுள்ளதெனத் தேறு.

(௮)

தான்றிரிந்து காயமே தானாய்க் கருதுமுயி
ரூன்கிரிந்து காண்ட லுடற்குருவந்—தீன்பொருந்நங்
காயஞ் சடவென்னக் காண்ட றெகிசனமா
மாயமுட லென்கைசுத்தி மாண்டி.

(௯)

காயமே புற்றுக் கருதும் பிரமமல
மாயமே புற்ற மாக்கமா—ஞாயமா
மங்கமே புற்றா லென்ற பிரமமேழ்
சங்கமே பில்லைத் தனி.

(௧௦)

பரமன் கருணைப் பசுபதியாய் நின்ற
பிரமனா னென்றுமிகப் பேசில் -- வரமெனக்குத்
தாதா வெனவிழைஞ்சித் தாழ்ந்துநிற்கும் பேதமுனக்
கேதா மிதனை யியம்பி.

(௧௧)

கோனானே யென்னிற் குறித்திரண்டுங் காணுமற்
போனதே யன்றோ புகலுங்காற்—றாணா
வாதே திரிவதற் மன்னிற் கருணைநெறிப்
பேறே யுதுணதுவெய்ப் பேறு.

(௧௨)

தன்னடையும் பாழாய்த் தருமப் பிரமமெனு
மன்னடையும் பாழாக வந்ததாற்—லுன்னு
மிருவருமே கேடா மிருப்பதுவோ முத்தி
வரமெனக்குச் சொல்வாய் மகிழ்ந்து.

(௧௩)

பாசம் பதியென்னப் பற்று மிரண்டாக
நாசமே யின்றி நடக்குமாற்—பாசமாய்த்
தான்றிரிந்து நின்ற தலைமைபோற் றற்பதியாய்
வான்றிரிந்து வைத்தாய் மதி.

(௧௪)

மருவுதனுக் தர்னாக மன்னியதோ ராவி
திரிவாய்த் தணையிழந்த சீர்போ—லொருவா
வரனே யெனக்கருதி யாங்குனக்குக் கேடு
தரினே யுனக்கேது சார்பு.

(௧௫)

நாடியோ வென்போ நரம்புசிக் கோழையோ
தேடி யெணையறியேன் நேருங்காற்—கூடியதோர்
பாதாதி கேசப் பரப்பெல்லா நீயான
தேதா மறிவே தியம்பு.

(௧௬)

தன்றமரை நோக்கித் தரும்பேருங் கேட்டென்னைக்
கண்டிரோ வென்னக் கருதிப்பின்—மண்டிப்
புறப்பட்டான் பூதலத்தார் போற்றுமிறை தானென்
றுறப்பட்டான் போலவுனை யோர்.

(௧௭)

அறியும் பொறியி லறியாத போது
பிரியுந் தனுவே பிணமாற்—குறியதனை
நட்டார்க் கறிவே நடக்குமே யாங்குதனை
விட்டார்க் கறிவோ வியம்பு.

(௧௮)

தோற்ற மொடுக்கஞ் சொலுமானிக் கில்லாத
மாற்றம் பொறிசனக்காய் மன்னுமாற்—போற்று
முடலகல வைத்தார்க் குயிர்நிலைமே லையப்
படவருவ தில்லையெனப் பார்.

(௧௯)

அங்கமே யாவிக் ககம்புறம்பா லங்கமெனுஞ்
சங்கமற்ற லுண்டோ தரிக்குமிட—மங்க
மொருபடித்தே யன்றங் குயர்விழிவா லாவி
பெருவடிவே யாகப் பெறும்.

(௨௦)

நிறைவே குறைவை நிறைக்குமற் றாவி
குறைவேல் நிறைவுசெய்யக் கூடா—வறவே
பெரிதுஞ் சிறிதுமுறும் பெற்றியென மண்ணில்
வருமே சடமாய் மரித்து.

(௨௧)

சம்புவுக்கே யல்லாற் சருவ வியாபியென்ப
தம்புவியின் மாக்கட் கடாதென்னி—னம்புதற்கங்
சூற்றபோ தத்துனித மன்றோதா னொவ்வாமற்
சற்றே குறையிற் சடம்.

(௨௨)

நிறைவே யரன்போ னிகழ வறிவின்
குறைவேன் வருமாறு கூறேற்—பொறியி
லுணர்ந்துவா ரின்றி யுணராதா லங்கண்
குணர்த்துமா றில்லையெனக் கொள்.

(உரு)

அரையணைப்போ லென்சார் ணவனடிமை யாவா
ரரையனுக்கொப் பாமோ வறையி—லரையனவ
னேவுதலே செய்ய வியன்றபணி கேட்பதுபோ
லாவதுவே யாவிக்கணி.

(உச)

எல்லாப் பொருட்கு மியன்றநிறை வாலறியச்
செல்லா குணமதற்கே சேருமா—எல்லாய்
நிறைவே யறிவாமால் நீங்கா மலத்தின்
குறைவோ வறியாமை கூறு.

(உரு)

நிறைவேற் பிறவி நிகழும்போ தாவி
குறைவே நிறைவதற்குக் கூடா.—நிறைவேபொய்
யங்கத்தை யொத்தங் கதுவா யறியுமலச்
சங்கத்தா லுற்ற சதுர்.

(உச)

நிறைவா முயிரி னினைவாற் பிறவி
துறையாய் நடக்குந் தொடர்பை—யிறையான்
நிலவுமறி வானீத்து நீடருளைச் சேர்ந்து
விலகாத தன்றோ விபு.

(உ௭)

இலங்கும் விளக்கங் கிலங்காத போது
துலங்கு நயனந் துலங்கா—விலங்குமுடற்
றேற்றும்போ தாவி துலங்கு மதனையற
மாற்றும்போ துண்டோ மதி.

(உ௮)

போக்கும் வரவும் பொருந்தியதோர் தீபத்தைத்
தாக்கு நயனத்தைத் தாக்காவாம்—நோக்கத்தை
யுற்றபோ துண்டா முறுங்காட்சி யொண்டப
மற்றபோ தின்ற மதற்கு.

(உ௯)

கருவிநிறை வன்றோ கருதுங்கா லென்னி
னுருவாய்த் திகழ்ந்தங் குறுமால்—வருமெய்
யுறுப்புக்குப் போக்கு வரவே யுறுதல்.
சிறப்புக் கினியதெனத் தேர்.

(௩௦)

நினைவே செனன நிகழ்தனுவைப் பற்றா
மனமே மரண மெலுமாற்—கனவே
புலகமெனக் கண்டன் குறுமரனைச் சார
விலகுமறி யாமை விதி.

(௩௧)

சிறந்த கருவி திகழாவி தன்னிற்
பிறந்திறந்து நிற்கின்ற பேத - மறிந்தொருவ
னற்றிபோ தன்றோ வரணிகைறவோ டொன்றாகப்
பெற்றிடுவ தாகப் பெயும்.

(௩௨)

குணிகுணத்தின் றன்மை குறித்தபேர்க் கன்றோ
வெணுமுயிரின் றன்மை யியல்பாங்—குணியின்
றிற்றமே மயமாகுஞ் சேர்குணத்தின் றன்மை
குறையாக் செயலாகக் கொள்.

(௩௩)

குணிகுணம் தென்னக் குறிக்குங்காற் பேத
மெனிலைவாய் மொன்று யிருக்கும்—நணியறியி
னீரிற் குணிர்மை நிகழ்பயுகத் துள்ளொளிபு
மாருக்கு நேசா மறி.

(௩௪)

மயத்தைக் குணமே மருவ மயமச்
செயலை யனுசரிக்கச் செய்யு—மயலையப
லாக்குமினோ தந்த மயமா யரனருளோ
நோக்குதற்குச் செய்யுமென நோக்கு.

(௩௫)

செயலை பிறப்பிறப்பைச் செய்யுஞ் செயலின்
மயமே யதுவாக மன்னுஞ்—செயன்மயத்தை
யொத்தபோ தன்றோ வுறும்பிறவி மாறியருண்
முத்தியினைச் சேரு முறை.

(௩௬)

தன்னைத்தா னோக்கித் தகுங்குணியோ டொன்றினருண்
மன்னைத்தா னோக்க வருமன்றோ—வுன்னித்தா
னென்னறிவா லெல்லா மறிந்தே னெனவொருவன்
சொன்னதனற் பேதமதோ சொல்.

(௩௭)

வித்தோ டடங்குமுனோ ளீரியத்தால் வித்துமதை
யொத்தே யடங்கி யுறுமன்றோ—சித்தையொத்து
நின்றதோ ராவி நிகழ்சிவத்தோ டொன்றாகச்
சென்றேறு மென்னத் தெளி.

(௩௮)

பிறப்பிற் பாம் பெத்தத்தைப் பேசங்கா லீசன்
சிறப்புடைய னாதலினுற் செல்லா—மறைப்பாம்
மலமே சடமுயிர்க்கு மாறப் பிறப்பா
மிலையா லெவர்க்குமிலே யாம்.

(௩௯)

மலமே கருவி மருவா பசுவின்
சூலமே பிறப்பிறப்பைக் கூடாச்—சொல்லுமிரன்நி
மொத்தபோ தன்றோ வுறும்பிறவி யொங்வாமல்
வைத்தபோ தின்கு மன்.

(௪௦)

ஆனிக் கு நன்கா மரிய பிறப்பதனை
யானிக் கிலையென் றறைவதென்—வேவு
மலப்பிலையத் தீர்க்கு மருந்தா லதற்க்கங்
கிலைப்பிலைமற் றென்னு மியம்பி.

(௪௧)

உயிர்க்குப் பிறவி யுறுரியல்பா லென்று
மயக்க மதற்கியல்பாய் மன்னு—மியக்குமரன்
ருனென் றருவான் மகுமுணர்வைத் தாசணிமே
லானென் றருவா னுபை.

(௪௨)

பிணிக்கோ மருந்ததனைப் பெற்றவர்க்கோ வென்னிற்
பிணியே மருந்தைப் பிணியா—வணியுமுயிர்
வினை யருந்தா வியாதி யோ டொன்றாகப்
பூணும்போ துண்டாம் பொசிப்பு.

(௪௩)

பிணிக்கோ மருந்ததனைப் பேராகு மங்கந்
தனக்கோ பிறித்தொன்றைச் சாற்றிற்—கனக்கவிவை
சந்தித்தா லல்லாற் றரியா துயிர்மலமு
மிந்தவா ராகுமென வெண்.

(௪௪)

பளிங்கொளியே வன்னத்தைப் பற்றிப் பளிங்கு
விளங்குதலைச் செய்யா விதிபோல்—கனங்கமலத்
துற்றபோ தாவி யுறுமலமாய்த் தீப்பிறவி
பற்றிநிற்கு மென்றதனைப் பார்.

(௪௫)

தனிக்கு மலமுந் தகுமுயிரு மொன்றாய்
நினைக்கப் பிறவி நிலையா—மனைத்தினை யு
முற்று நடப்ப துறுமலமே யாங்கதனை
யற்றிவ தாவிக் கணி.

(௪௬)

அனாதி மலபெந்த னாகையின லன்றோ
பினாதிதனுப் போகம் பெறுத—லனாதிமலக்
கூட்டமே யின்றேற் குறித்தமல நான்குமுன்
னோட்டமே யன்றோ வுணர்.

(சௌ)

முப்பொருட்கு மின்று மொழியுங்காற் றோற்றம்பின்
தப்பறிலே நின்று தனிக்குமா—லெய்பொருளு
மொன்றாகும் போதங் குதக்கு முயிர்மலமாய்
நின்றார்க் கினுவே நிலை.

(சஅ)

சங்கத்தா லுற்ற தனிப்பிறவி சங்கமல
மங்கத்தா னுற்ற வகையன்றோ—வங்கந்தான்
போக்குவகே யாகப் புகுந்ததாந் தீப்பிறவி
யாக்குதற்கே யாகா தறி.

(சக)

காயமே விச்சையுறக் காட்டியது தீயமல
மாயமே யாமான் மலமன்றோ—வாயதோ
ரிசன்மே விச்சை யிசைவதற்கே நின்றவுடல்
வாசமே யாங்காற்கா மன்.

(ரு)

மலமே பிணியுடலு மற்றதனோ டெற்ற
குலமேல் மருந்தேது கூறு—பலமருந்து
தோற்றும் பிணிக் குத் துடர்ந்துடனாய் நிற்பதுபோல்
மாற்றுந் தனுவே மருந்து.

(ருக)

கரும மருந்து கருவிமலந் தானாய்
மருவிவரு மென்னின் மருவாப்—பருகக்
கருவிதனுப் போகங் கருமமாந் காய
மருவுமருந் தென்ன மதி.

(ருஉ)

ஊட்டு மருந்தை யுறும்பிணிக் குக் காயத்தை
வாட்டியதோர் பாத்திரமாய் வைத்துமிகக்—கூட்டிக்
கொடுப்பான் மருத்துவன்போற் கொண்டமலந் தன்னை
யடுப்பா னானென் றறி.

(ருங)

தாக்கும் பிணிக் குத் தருமருந்தே லாவியுற்றங்
கூக்கு மறிவி லுறுமன்றோ—போக்கு
மருந்தேற் பிணியகலின் மாறு முயிர்க்குப்
பொருந்துமியல் பன்றோ யுகல்.

(ருச)

வருத்தும் பிணியசுற்றி வந்தமருந் தேதன்
கருத்தன்பா னிற்குங் கணக்கா—லொருத்தன்
மலமே யறுத்து வருந்தநுவே யீசன்
குலமே யெனவறிந்து கொள்.

(௫௧)

மூன்று மலமு மொழியுங்காற் றீதாகத்
தோன்றுமா னோயாகச் சொல்லுவதா—மேன்றகிவ
புண்ணியமே நன்மருந்தாய்ப் போக்குமென வரங்கதனை
நண்ணியநூ லோதுமதை நாடு.

(௫௨)

தருமா தருமமெனத் தங்கு மிசண்டும்
வருமாம் பொசிப்பாக மன்னி—மருமிக
வுற்றகிவ புண்ணியமே யொண்மருந்தா யோங்குமிதைப்
பெற்றவர்க்கே யிலலைப் பிணி.

(௫௩)

மலப்பிணியை மாற்று மருந்தே லதனைச்
சொலப்பிணியொன் றற்றரசே தோய்வ—சலற்பிணியை
யோட்டு மருந்தங் குறுமசனை யல்லாம
னுட்டுவதே யன்றோ நலம்.

(௫௪)

பிணியற்றா ரன்றோ பிரியா வருளைப்
பணிவுற்றங் கன்பு பரிவார்—பிணியதனை
யுற்றார்க்குச் சற்று முறுமசனைத் தோன்றாதங்
கற்றார்க்கே யாமென் றறி.

(௫௫)

மறைக்கு மலங்கருவி மாற்றக்கா லென்னி
னுறைக்குங் கருவிகளு மொத்தே—மறைப்புக்
குறைப்பட்ட தன்றோ சூறித்தசனை நோக்கிற்
சிறைப்பட்ட தாகுமெனத் தேர்.

(௫௬)

பிரியா வருளைப் பிளிக்கு மனநாய்
திரியா வினைமருந்து சேர்ந்தங்—சூரியமல
நந்தந்த நாநிலையே நண்ணிநண்ணி யம்மருந்தால்
வந்திப்ப தாக வரும.

(௫௭)

நிலையே மலங்கருவி நீக்காத போதிங்
கிலையேற் பொறியு மிசையா—மலமிருட்டுத்
தீபங் கருவி திகழ்மருந்து சேர்வினையாம்
பூபதிபோ லீசனையே போற்று.

(௫௮)

இருளை யொதுக்கு மிலைந்த கருவி
மருளுருவாய்க் கன்ம மருவு — மருளு
மறைப்புற்றுந் காண மருவுமுருப் போலச்
சிறப்புற்று நிற்குமெனத் தேறு.

(௬௩)

கருமமருந் தென்னுங் கருது பிராயத்த
வருவுக் கிசையவுறு மென்னுங்—கருதி
முடற்கிசையத் தானே யுறுமேற் றொடர்ந்து
விடற்கிசையா தென்ன விதி.

(௬௪)

பிணிக்கு மருந்து பிராயத்தந் தானே
தணிக்கும் வகையாற் றணிக்குந்—தணிக்கு
மிசைவழியே சேரு மிருளொளியா மென்னு
மரபுமருந் தேன்ன மதி.

(௬௫)

மலத்தையிருட் போலென்று மன்னுருந் டென்னும்
மிலத்தனோய் போலென்னும் பேசின்—மலத்துமன
மோகத்தால் வஞ்சத்தை மூண்டரணைக் காணாத
தேகத்தாற் கிலலைக்கண் டேறு.

(௬௬)

வறுமைபால் நோயால் வணக்கத்தான் மன்னர்
சிறுமைபாற் செல்வத்தாற் சேரும்— மறுமைபா
லீட்டும் வினையா வியன்சுவாத் தாலசன்மே
னூட்டமுற்ற தால்மருந்தாய் நாடு.

(௬௭)

உரக்கும் பிணியா னுறுமருந்தை யென்றுந்
தரக்கண் டுருக்குந் தனிமை—தரக்கின்
றியல்பே யெனுமா விசைந்ததனை மாற்றச்
செயலேன் றொடுத்தான் சிவன்.

(௬௮)

அனுகி மயக்கமுயிர்க் காகையினு லீசன்
பினுகி யுடல்பெருக்கு வித்துத்—தனுகி
யறிவுள்ள தெல்லா மளிப்பன் மலத்தின்
றிற்றமுள்ள தெல்லாந் தெகித்து.

(௬௯)

தன்னியல்புக் கிலலைத் தருமபிறவி யெப்பொருட்கு
மன்னு பொதுவியற்கே வாய்த்ததாந்—துன்னு
முயிர்க்குப் பிறவி யிலையென்றான் மற்றொன்றால்
மயக்கப் படாவிடத்தே மன்.

(௭௦)

அறிவித்தா லெல்லா மறியுந் தனித்து
மறுவற்று நின்ற வழக்காற்—செறியி
லறிவித்தா லெல்லா மறியா பொதுவாய்
மறுவற்று நின்ற வழக்கு.

(எக)

படிக மொருபொருளைப் பற்றிவிட்டுப் பற்றி
முடியி னொருபொருண்மேன் முற்று—நெடிய
மலமொருகா லாவி மனுவொருகா லீச
னிகையொருகா லென்ன நினை.

(எஉ)

பன்னிறத்தோ டொத்த படிசும் பகனுவெற்
றன்னிறமே கண்ட தகைமையென—மன்னிறந்தா
னுற்றபோ தாவித் குபாதியற்றுத் தன்னியல்பே
பெற்றிடுவ தாகப் பெறும்.

(எங)

பற்றும் படிசுமது பற்றைவிட்டுப் பற்றியபின்
முற்று மொருபொருளை முற்றினான்—மற்றொன்றைப்
பற்றி தனுபோற் பகிவத்தோ டொன்றுபட்டங்
குற்றார்க் கிலையிறிதென் றோர்.

(எச)

உற்ற சகல முறுங்கே வலமலத்தாற்
குற்றமுற்ற நித்திரையே கொண்டதான்—மற்றவருட்
ட்டி யெழுப்பத் தரும்பிரம மாய்த்திரிந்தங்
கொட்டியதே சாக்கிரமென் றோர்.

(எரு)

நெடிய வுடலனைத்து நீக்கித்தா னுதல்
முடியி மதுவே முடிவாற்—படியிலுறச்
செய்யா திருக்குந் திறமே மறுமையென் கை
மெய்யா யிருக்கும் விதி.

(எசு)

சுத்தப் படிசுமெனத் தோய்வற்ற போதாவி
நித்தியமே யென்ன நிகழ்த்தித்தன்—சத்தியோ
டொன்றா யனுபவித்தங் குற்றத்தை நோக்கப்பின்
நின்றாவ தன்றோ நிகை.

(எஃ)

தன்னை யதுபவிக்குஞ் சம்புத்தன் சத்தியென
மின்னை யதுபவிக்க மேவுங்காற்—அன்னு
முலகுநிக்கு மாங்கலனை யொன்றும்போ தெல்லாம்
விலகுமுயிர்க் கிதே விதி.

(எஅ)

தன்னறிவை நோக்கித் தழுவும்போ தீசற்சூப்
பின்னமுற்ற தாகப் பெறுமன்றோ—துன்னு
மவனை யறிவுற் றிசையும்போ திங்கே
சிவனருளைச் சேர்வனெனத் தேர்.

(எசு)

சிவசத் தியைப்புணருஞ் சீவன்முத்த ரென்ப
தவசத்த மென்ப தறிவேற்—பவசத்தி
யிட்டுவிக்குந் தீப்பிறவி யீங்குதனை யீசனரு
ளோட்டுவிக்கு மென்றே யுணர்.

(அடு)

கண்ணதனை யுற்ற கடிய விருளதனைக்
கண்ணொளியோ வுற்ற கதிரொளியோ—கண்ணகல
வோட்டியதிங்கேதோ வுறுமுயிரின் தீதிருளை
வாட்டியதிங் கேதோ மதி.

(அக)

நீங்கு மலத்தை நிகழருளே மெல்லமெல்ல
வாங்குதலைச் செய்த வகையன்றோ—நீங்ககலைச்
செய்தா றுளாத்திருக்கத் தேற்றமே போதுமென்கை
பொய்யாகு மென்னப் புகல்.

(அஉ)

நீக்கு மறைப்பதனை நீக்கி யுடலனைத்தும்
போக்குதற்குச் செய்ததருட் பொற்பன்றோ—காக்கு
மரணே யிலையா லகன்றமல மெல்லாம்
வருமே யுளத்தை மருவி.

(அங்)

அறிவித்தா லொன்று மறியாய்பொய் வஞ்சம்
பிறிவித்தா லுண்டோ பிறிவிந்—கறிவதற்கு
குற்றவா நேதோ வுறுமுடலைப் பொய்யாக
வற்றவா நேதோ வறை.

(அச)

பிறப்பித்தா லன்றிப் பிறவா வுலகி
லிறப்பித்தா லன்றி பிறவா—துறப்பித்த
தாரோ வெனவு மறிபா யுயிராற்கு
நேரோ வெனவு நினை.

(அரு)

மாற்றும் பளிங்கொன்றை மாற்றுமோ வுச்சியின்மேற்
ரோற்றுந் கதிர்வந்து தோற்றாக்காற்—போற்று
முடலனைத்துந் தீர வொழிப்பாசா நீசன்
றடையனைத்துந் தீரானேற் றான்.

(அசு)

பற்றைவிட்டுப் பற்றும் படிசங் கதிரகன்று
நின்றவினா லன்றோ நினைபுங்கால்—மற்றதுபோற்
ஞெட்ட வரனே தொடர்தவற்றா லாவிமுதல்
விட்டகனைக் தேடும் வினைந்து.

(அ௭)

இச்சை யறிவுதொழி லெல்லாமெய் யாவியின்மேல்
வைச்சன்றோ தீர்த்தான் மலமனைத்து—நச்சு
மவனா யிருக்கைக் கருள்பெற்றா ரன்றோ
சிவனா யிருப்பெனத் தேர்.

(அ௮)

திரிவற் றுயிரிக்கோர் செயலற் றருளிற்
பிரிவற்று நிற்கின்ற பெற்றி—தெரிவுற்று
நிற்பதுவே சொற்பனமா நீள்சிவத்தி லொன்றாக
வைப்பதுவே முத்தி வழக்கு.

(அ௯)

கருவி யனைத்துங் கருதித்தா னாக
வீரவும்போ துண்டோ வெறுப்பு—மருவுமருட்
காட்டியபோ தன்றோ கருதுமுடல் வேறாக
வோட்டியவா றன்றோ வுணர்.

(௧௦)

காயமே யுள்ளங் கருதுமுயி ரீசனெனத்
தோயி னறிவு தொடுமென்றான்—ஞாயத்
தொழிலோ டுடன்பட்டுத் தோன்றியதிங் கெல்லாம்
வழுவா திருக்கவுமாம் வந்து.

(௧௧)

ஆணவத்தை நெஞ்ச மடையும்போ தாங்கதுவாய்க்
கோணுவதே யன்றியதைக் கொண்டதுண்டோ—தாணுவனைக்
காமித்து மிக்க கரிசறுத்துத் தன்னருளிற்
சேமித்த தீசன் செயல்.

(௧௨)

ஆவி யனைத்தினுக்கு மாநிக்க மாம்போது
மேவி யதுவாய் விளங்கிற்றோ—வாஹியன்றித்
தானே யவைவையுறத் தங்கிற்றோ பேதமற
வூனே ததனை யுரை.

(௧௩)

விட்டுந் தருவினுக்கு வேண்டும் பணியதனைப்
பூட்டும்போ தொன்றுபட்டுப் பூட்டுமா—வாட்டியவ
னங்கததைக் கையா லறுக்கும்போ தவ்வங்கு
சங்கததை மாற்றும்போ தான.

(௧௪)

உள்ள நடந்தவழி யுடைக்கு முனதனைத்
தள்ளவழிக் குண்டோ தரிக்கு வகால்—மெள்ள
நடந்துவான் குறுப நடப்பதல்லா வண்ணித்
தொடுப்பதுவு முண்டோயின் சொல்.

(௯௫)

தோற்றுவிப்பா னெங்கே துலங்குவா னுங்கதனைப்
போற்றுவா னெங்கே புகுந்திவான்—மாற்றுமரு
வீசனா ரெங்கே யிருப்பா மே வெவ்வுலகு
நாசமே யாமா வயந்து.

(௯௬)

ஆதவினற் றேற்ற முத லைவருக்கு மோரிடமே
புதலத்தி லுண்டோ புகலங்காற்—நீதானது
செய்வா ருளச்சிறந்து செய்வசெனி கைந்தொழிலு
மிய்யாமற் றுறு மிபலி.

(௯௭)

மல்லாத் தொழிலு மியற்றுவிப்பா மல்லாமல்
வல்லாகா வல்லவகை போல—வெல்லா
நடந்துவான் பற்றேற் றிவைவழியை நாட்டி.
மிடற்றில்விடம் வைத்தான் விவரந்து.

(௯௮)

தொடர்ந்தமல மைந்துந் தொடர்ந்துயிரைப் பற்றி
மிடைந்திடவே செய்யும் விதியா—னடந்த
வறிவோ டறிவா யறிவுறுத்தி யீசன்
செறியுமலந் தீர்ப்பெனனத் தேர்.

(௯௯)

அஞ்ச தொழிலு மவைவறியு மாணியற்ற
நெஞ்சின்மேல் வைத்த நெறியாகு—மிஞ்சுமர
னெல்லா மறித வியல்பறிவா வீதனுக்குச்
செல்லா தெனவே தெளி.

(௧௦௦)

பேசறிவே யீசனுக்குப் பேராத சிற்றறிவு
சாரு முயிர்க்குத் தருமலத்துக்—கோரறிவு
மின்ற மிவையே மியல்பங் குணிகுணங்க்
னொன்றும் பிரிப்பதல் வோர்.

(௧௦௧)

பதிக்குப் பசுவன்றோ பற்றியதோர் மேனீ
விதிக்கிற் சாதந்தமாய் மேவு—மதித்துத்
துடைக்கி லயலார் தொடர்ந்தவரு வாவி
துடைப்பதல் வென்ஸத் துணி.

(௧௦௨)

ஆநீ மலப்பிணியா லாவதுட லாவதற்கு
மேவும் பிணியை விளம்பென்னக்—கூவு
மகப்பித்தை மாற்ற மருவியதோர் தந்தைக்
ககப்பித்தை யுற்ற தறி.

(நாடு)

உடற்குயிர்போ லீசெனனுமா லுயிரி
னடக்கையற தின்ற நடையா—லெடுக்கும்
பிறப்புத் துயரம் பிரியா தவர்க்கே
யறப்புதும் போலு மறி.

(நாடு)

பிறப்புத் துயரமனு பேசறிவுக் கல்லாற்
சிறப்பித் துயிர்தோக்கச் செல்லா—மறைப்பகலத்
தோற்ற முதலேந்நொதித்தான் கருணையினுன்
மாற்றுத்தற்கே யாக மதித்து.

(நாடு)

பிணிக்ரு மருந்து பிரியாம னின்ற
திணிக்ரு மவனதனைத் தீண்டான்—றணிக்ருமல
மீசன் பிறப்பிறப்பை யாக்கியவை பெல்லா
நாசமே யாக்குமென நாடு.

(நாடு)

எல்லா யுயிர்க்கு மிசைந்தவுயி ராலுமித
நில்லாமல் மாய நிலாதானுஞ்—செல்லாப்
பிறப்பிறப்பா மென்னுமிந்தப் பேத மரற்கே
யுறப்படுவ தல்லவென வேர்.

(நாடு)

நாச நருளுக் கிசைந்ததனு எள்ளமெனப்
பேசுவதே யுள்ளதெனும் பெற்றியா—சைமிலா
வங்கமே யின்றே லறியா வுடற்குமதன்
சங்கமே யின்றேற் றடை.

(நாடு)

பதிபசுவை யின்றியொன்றும் பற்றி பசுவும்
பதியையின்றி யொன்றினாயும் பற்றி—பதிபசுவோ
டத்துவித மாயங் களைத்துமறி வித்துமலப்
பித்தறுத்து நிற்குமருட் பேறு.

(நாடு)

பசுபதியோ டத்துவிதப் பண்பதனைப் பற்றி
பசுபதியே யென்பதனை யாய்ந்து—விசிவசித்தங்
கொத்ததனை டொத்தங் குறுவதன்குறு தீயமலக்
கொத்தறுத்து நிற்குங் குறி.

(நாடு)

சக் கன்னமாசு மாவி

நதர்க்கோ சிந்திதநிவை நண்ணும்—பசக்குமரு
ளாவியே யங்கத்தைப் பற்றியறி யாவேற்
றேவையே யில்லையங்கந் தேர்.

(நாகக)

மற்றைவிட்டிப் புற்றும் பசுவதனைப் பற்றிநின்றங்
சூற்றறிவ தென்னே ஷுணருங்கால்—நற்று
புதற்கொன்றை வேண்டி யறியான் மலத்தைத்
சூதத்துதற்கே யாகவெனச் சொல்.

(நாகஉ)

புணர்வா னென்னுங்

சூணத்தின்மா லுற்றுக் குறியான்—நினைத்தவர்க
ளுமுனைத்து நோக்கி யொழிப்பான்மற் றல்லாத
பாழனைத்து நோக்கான் பரிந்து.

(நாகங)

அரனுயிர் போலென்று மாவிபுட லென்றும்
வரினே பொதுவாக மன்னுந்—தரமே
பிரித்தெனக்குப் பெத்தமுத்திப் பேதமெலாங் காண
விபித்தெனக்குச் சொல்வாய விரைந்து.

(நாகச)

தோற்ற முதலாகத் தோன்றியபேர் நால்வருமே
யாற்றியதோர் பெத்தருக்கே யாகுமால்—மாற்றியெல்லாம்
கின்றார் தமக்கே நிகழ் மனுக்கிரக
மொன்றாவார் முத்திக் குணர்.

(நாகரு)

ஊனற்று மாவி யுயிரற் றுலுமலமாய்த்
தீனற்று மாங்கதற்கே செல்லாதாற்—நுனற்று
நின்றபோ தாவிக்கு நிழ்பொசிப்பே யில்லைமலம்
வென்றபோ துண்டோ வினை.

(நாககங)

ஊனு முயிரு மொருங்கெப்ப நிற்பதுபி
நுனதனை யாகா வொழுங்கென்ன—நுனின்
தீனற்றும் போது செலுத்து முடலுயிரிற்
நுனற்ற போதானுந் தான்.

(நாகள)

அருந்து முயிரை யருத்தியதாய்ச் செப்பல்
பொருந்தியதே யன்று புகலில்—வருந்திமிக
வுண்ணவா வென்று லுடற்கிசையா தென்றுமிக
வெண்ணியவா றேதேர் வியம்பு.

(நாகஆ)

உண்டே னெனவுரைத்த தெல்லா முயிர்மலமாய்ப்
பண்டே யிழந்துடலாம் பண்பன்றோ—வுண்டே
புடலோ கியிரென் னுணராத வற்கே
திடமா யுரைப்பதிலைத் தேறு.

(ககக)

தனுவே வினையத்தைச் சாரு முயிரி
னினுவே யறிவாகி நிற்கு—மினமே
யினத்தோ டிசைத்தங் கிருப்பதல்லான் மாறி
மனுமேல் மயக்கமேன் மன்

(கஉக)

வாழந் தனுவயிரான் மறறமல நோயாக
ஆழை யுறுமருந்தா யூட்டியென்றும்—வாழ்விக்கு
மாதவின லீச னுயிர்க்குயிசா மென்றுமவை
யோதலா மென்ன வுணர்.

(கஉக)

தனுவிக் கிசைந்தகிலங் தங்கியதே யாவி
மனுவிக் கிசைய மருவா—நினைவுக்கு
வேண்டியது முண்டோ விரும்பு முலகதனிற்
பூண்டதுவே யாகும்வினைப் பொற்பு.

(கஉஉ)

உற்றதோ ராவிக் குறுந்துன்பம் வஞ்சமெனச்
சொற்றதென்ன வேறே சுகமுண்டோ—குற்றமற
விட்டவர்க்கே யாகும் விரிந்தறிவால் மேலறிவைத்
தொட்டதன லாகுஞ் சுகம்.

(கஉங)

அருவே லெவரு மறியா ரறிவங்
குருவே லுலகத்தோ டொன்றும்—மருவுமுயிர்
காமித் தருந்தக் கருதியதோர் மேலறிவைச்
சேமித் திருப்பதெங்ஙன் செப்பு.

(கஉச)

அறிவோ டறிவா யறிந்து முயிரி
னிறைவாகி யெவ்விடத்து நின்றும்—பிறவா
முருவாகி யெங்கு முறைந்தும் பொறியில்
வருமா லுலகமென மன்.

(கஉரு)

மருவும் பொறியை மருவாத போது
தெரியும் பொருளைத் தெரியா—வொருவுமல
மாட்டியபோ துண்டோ வாற்கன்பங் காங்கதனை
யோட்டியபோ துண்டாமென் றோர்.

(கஉச)

மலமற்றார் தம்மை மதிக்குங்கால் வஞ்சக்
குலமற்றா ரென்னக் குறிப்பான்—நலமுற்ற
காயந் தனதாய்க் கருதுமுயிர் தானாயுந்
தோயுமா லீசெனெனச் சொல்.

(க௨௭)

வஞ்சங் கெடுப்பாரை வஞ்சமென்ப தெல்லாம்பொய்
நெஞ்சத்தார்க் குள்ள நினைவாகுங்—கொஞ்ச
மலவே ரறுத்தார்க்கு வாய்த்தசிவ மல்லாந்
சொல்லேறென் றில்லையெனச் சொல்.

(க௨௮)

ஒட்டுமல மானி யுயர்சிவமு மோருருவைத்
தொட்டுநிற்கு மார்க்காகச் சொல்லுவே—னட். தோ
ராதிக் கேட்கே யடைந்த தவர்க்காகச்
சோதித்து நன்றாகச் சொல்.

(க௨௯)

காயமே தானாய்க் கருதுவிக்கும் வஞ்சத்தைத்
தோயவே நெஞ்சைத் துணிவிக்கும்—நேயமா
மீசனையே நெஞ்சி விழப்பித்கும் மங்கையர்பால்
வாசமே யாக்கும் மலம்.

(க௩௦)

அங்கங் கசந்தங் கறிவே யினித்துமலச்
சங்கமெலாந் தீதாகத் தள்ளிப்பின்—பொங்குமரற்
கன்பே புகுவித் ததுவா முயிரென்னுந்
தன்மெருக் குற்ற சதிர்.

(க௩௧)

தோற்று முயிரின் றுயர்க்கிரங்கல் மற்றதனைத்
தோற்றுதற்கே யுள்ளத் திறஞ்செய்தல்—போற்றன்மிகும்
பூசை யனுக்கிரக மெல்லாம் புணர்தலுநட்
டேசனார்க் குற்ற செயல்.

(க௩௨)

உலகுடைமை யாவி யுறுமடிமை யாக
நிலவுலக மெல்லா நிறைந்து—குலவுடர
னாட்டியதே யல்லா லவனுக்கு மற்றொருவ
ருட்டியவா றேதா முரை.

(க௩௩)

நீராகிப் பூவாய் நெருப்பாய் நிகழ்முரற்
சீராகி யெங்குஞ் செறிவாற்குச்—சார்வாவா
ருட்டுதற்கு முன்ன முறைவா னதுவாய்க்கை
காட்டும்தோ னுண்டதலக் காண்.

(க௩௪)

கண்டிருப்பார் தங்களுக்கே காட்டியதுங் காதலித்தங்
குண்டிருப்பார் தங்களுக்கே யூட்டியதும்—பண்டறியோ
மெல்லாத் தினுள்ளு மிசைவார்க்கே யாங்கொடுக்கச்
செல்லா தெனவே தெளி.

(கநரு)

அத்துவா வாறு மவசவர்க்கே யாப்பிற்றைந்தங்
கொத்ததா லீசனதை போர்கிலான்—கத்தினென
நற்றினு னுகி னயவாப் பிணியவர்க்கு
முற்றினுற் போலு மொழி.

(கநகூ)

சசனே பெல்லா மிசைப்பான்மற் றெவ்வுயிர்க்கு
மீசனே பெங்கு மிசைவதா -- மீசனே
யூட்டுவா நெவ்வுயிர்க்கு முண்ணு னெருவன்னை
காட்டினு னல்லாமற் காண்.

(கநௌ)

பித்துள்ள போதே பெருமருந்து முண்டாய்ப்பின்
பித்தகற்ற வந்ததன்றோ பேசங்காற்—சித்தமல
மோட்டுதற்கே யாமா லுறுங்கன்ம மீசனுக்கங்
கூட்டுதற்கே யாமாமென் னோர்.

(கநஅ)

சரமசர மென்னத் தரிக்குமான் றுனே
வாமெவர்க்கு மீய வருமாற்—றாமறிந்தங்
கூட்டியபே ரன்றோ வுறுமலத்தோ டைந்தினையும்
வாட்டியபே ராவார் மதி.

(கநகூ)

மருத்துவற்கே மற்ற மருந்துடைமை பித்தைத்
துரத்துதற்கே யுற்றதொரு தொந்தங்—கருத்தனடி-
காட்டுதற்கே யுற்ற கருனி கருமமரற்
கூட்டுதற்கே யாகுமென வோர்.

(கசடு)

கருவற்றா ரேனுங் கருணையே தோற்று
முருவுற்றான் மெய்ப்பசியு முண்டாந்—தெரிவுற்றங்
கூட்டாத போதொன்று முண்ணுர் பசிப்படுவ
ருட்டுவதே முத்தற் கொழுங்கு.

(கசக)

கருமமல மல்லக் கருதுங்கா லீசன்
றருமமே யாகத் தருமாற்—பொருமலத்தை
போட்டி யுயிருக் குறுமன்பே யாக்கியரற்
கூட்டுதற்கே திறகுமென வோர்.

(கசஉ)

பொருந்தும்கினை யெல்லாம் புகுமகமே தானு
மருந்து மலத்தா டருந்தத்—தருந்தமலந்
தந்தவர்க்கே யூட்டத் தகுமாற் றகுமருட்குச்
சந்தையமின் றுகத் தகும.

(௧௪௩)

தோற்று மலப்பிணியைத் தோய்வார்க்கு நன்மருந்தான்
மாற்ற வசனை மருவுமாற்—றேற்றமா
யெல்லாப் பொருளு மிசையுமா லீசனுக்கு
நல்லா டருத்துவதே நன்று.

(௧௪௪)

தனுவும் வினைபுந் தகுமுலகந் தானு
மனமு மலமு மருவி—வினைமலத்தை
யோட்டுதற்கு மாகு முறுமரற்கே யன்பாக
யூட்டுதற்கு மாகுமென வோர்.

(௧௪௫)

நீண்ட தவத்தோர்க்கு நிகழ்மலத்தார் தங்களுக்கு
மாண்டவனே யுண்டங் கருளானேல்—வேண்டும்
பலமடைவ தெவ்வாறு பண்பிலார் தங்கள்
மலமுடைவ தெவ்வாறு மன்.

(௧௪௬)

மலநோய் கரும மருந்தா லுாரிக்கு
நலமா யருந்துதலே நன்று—மலநோய்
வருத்துமவன் நின்ன மருவு மதனை
யருத்துமாற் கேளு மனை.

(௧௪௭)

ஆவி யனாதி யடிமை தனுவினைபு
மேவு முடைமையென மேவியதாற்—பாவும்வினை
யுண்ணும்போ லீசனுக்கே யூட்டப்பின் னுண்ணுமதே
நண்ணுமுபிர்க் குற்ற நலம்.

(௧௪௮)

அருத்துமவ னேனோ வருத்து மலத்தைத்
துரத்துதற்கே யாமாற் றெலையக்—கருமத்தை
யீட்டுந் தவத்தா விசைந்ததெல்லா மாங்கவற்கே
யூட்டுதற்கே யாகுமென வோர்.

(௧௪௯)

ஆற்றுந் தனுவி லடைந்தபொசிப் பாலுற்றுத்
தோற்று மானைத் துடருமாற்—றேற்றும
வினையே மருந்தாய் விருமபியது மீசன்
றனையே நினைவதற்காந் தான்.

(௧௫௦)

ஊனு முழிநு மொருங்கொப்ப நிற்மினும்கி
ஊன்புசிப்பை நோக்க லொழுங்காகும்—வானேயு
மாவிக்குப் போக மானு மதுவாக
மேவியபேர்க் காகும் விதி.

(௧௫௧)

பொசிப்பாங் கருமம் பொசிப்பாரைப் பற்றி
யிசைப்பா னச ஊண் பெண்ணை—பொசிப்பு
மலையாம னின்னு மருவுமா லுண்டு
சிலவான போதானுந் தேர்.

(௧௫௨)

அருத்து மருந்திசந் கருத்து மதனாலோ
வருத்து மலப்பிணியை மாய்த்தோந்—திருத்துங்
கரும மருந்திக் கருதுமத னாலோ
வருமவையா லொன்றை மதி.

(௧௫௩)

மையலே தானாய் மருவு மலநோய்க்கு
வையமே நன்மருந்தாய் வாய்த்ததாற்—கையகல
நோக்கும்போ திசையே நோக்குமா லாங்கதனைப்
போக்குமே நெஞ்சே புகுந்து.

(௧௫௪)

மலமகன்றா சன்றே வருமசனை நோக்கும்
மலமுடையா ரெவ்வாறு மன்னும்—பலமே
பரிந்தசனை நோக்கும் பரிவினாற் சற்றுந்
தெரிந்ததல வென்னத் தெளி.

(௧௫௫)

வினைநோக்க மல்லால் விரும்பியதோ ரீசன்
றனைநோக்க மின்றாய்த் தகுமால்—மனநோக்க
மாற்றியபோ தன்றே மருவுமான் றானாகத்
தோற்றியவா றுகுமெனச் சொல்.

(௧௫௬)

ஆகத்தார் தீதா மருவினையை நோக்கின்மல
பாகத்தா சாகப் படுவதான்—மோகத்தா
ஸ்சன்மே லன்பே யிசைவார்க்கே தீயமல
நாசமே யாகுமென நாடு.

(௧௫௭)

இருளி விசையா திசைந்த கருவி
மருளி விசைய வருமா—லருளதனை
யொட்டவொட்டத் தானே புறுமலத்தின் சத்திகெட்ட
பட்டதென்ன நெஞ்சே பகர்.

(௧௫௮)

உயிர்க்கோ பிணிமற் றுறுமுடற்கோ வென்னின்
மயக்க மிருவகைக்கு மன்னு—மியக்குந்
தனுவும் வினையுந் தகுமபிணியே யாயு
வினைவா டடங்குவெலு நோர்.

(கருகூ)

காட்டத் தடங்குந் கருதியநீக் தானந்தக்
காட்டமே யாகாக் கணக்கேபோ—னாட்டுமலத்
தொத்த கரும முறுமரன்பா லொத்துமலக்
கொத்துக்கு மென்னக் குறி.

(ககூய)

மருந்துநோய் தன்னை மருவு மருந்தும்
பொருந்துநோய் தானாய்ப் புகுமாற்—றிருந்து
மலநோய் றுக்கு மருந்து மருவிச்
சிலநா ளிருக்குமெனத் தேர்

(ககூக)

மலப்பிணியை மாற்று மருந்தாக் கரும
மலப்பிணியே டொன்றா ய முந்தி—மலப்பிணியை
மாற்றி யானை மருவி யவனாகத்
தோற்றுமே கொஞ்சே துணி.

(ககூஉ)

அருந்து மருந்தை யருந்துமவர் கூட்டித்
திருந்தவழி பாடுவருந் செய்பார்—மருந்து
தருயே யெனுமாற் றந்தவார்க்கே யன்பர்
மதியா லருத்துவதே மாண்பு.

(ககூங்)

மலமே பிணிகரும மாற்றுமருந் தீசன்
குலமே யெனநடக்குந் கொள்கை—மலமகல
பூட்டிதற்கு மாகுமின் னூட்டி மாற்கேகருதி
பூட்டிதற்கு மாகுமென வோர்.

(ககூச)

மலமே யனாதி மருவுங் கருமக்
குலமே யமனீந்த கொள்கை—நலமா
முயிரே மலமா யொடுங்குமா லெல்லாந்
சொழிரே யெனவே தெளி.

(ககூரு)

மலமுந் தனியாகு மற்றுயிரா யுற்ற
குலமுந் தனியாகக் கொள்ளு—நலமாகு
மீசனையாகு மிசைந்த தனுவினையு
மாசறுகுந் சத்தியென மன்.

(ககூசி)

பிறியா தறியாமை பேரா தனது
செறிவார் தனுவினைமேற் சிந்தை—குறியாஞ்
சுவத்தோ டணையாது சொந்ததெல்லாம் பொல்லாப்
பவத்தோ டணைக்குமலம் பார்.

(கசுள்)

வைவ்மெல்லா மெய்யாக வந்ததுவு மற்றுயிரின்
செய்கை மறமாகத் திரிந்ததுவு—மெய்யார்
தனுவும் பொசிப்புந் தருமாற்கு மாறா
நினைவுமல மென்ன நினை.

(கசுஅ)

மலமே யதன்மத்தை மன்னு மதனி
மலமே தருமத்தை நண்ணு—மலமே
தெசித்தார்க்கே யாகுஞ் சிவதரும முற்று
நசித்தபோ தாமுத்தி நாடு.

(கசுக்)

மலப்பினியை புற்றார்க்கு மாசிவமே கைப்பா
மிலத்தொழில்க ளெல்லா மினிப்பாம்—மலப்பினிநோய்
தீரும்போ நீசனிலை தித்திக்குங் கைப்பாகுஞ்
சாரா மிலத்தொழிலே தான்.

(கஎம்)

கருமமருந் தோபின் கருதானோ வென்னி
விருவகையு மொன்றா யிசையும்—மருவுந்
திருவுருவே தானுந் திகழ்கரும மாமால்
மருவுமருந் தென்ன மதி.

(கஎக)

பிணிக்கு மருந்து பிரியாம னின்னு
தணிக்கு மருத்துவனைச் சார்ந்து—பிணியை
வருத்தபதிந குற்ற மருந்தோ மருத்துவனோ
திருத்தமா யொன்றதனைச் செப்பு.

(கஎஉ)

மருந்தே பிணியை வருத்தின் மருத்துவனைத்
திருந்தவழி பாடெவரென் செய்வர்—பொருந்துமாந்
னுற்ற மலத்தை யொழிப்பன் கருமத்தாற்
பற்றிவழி பாடெவர்க்கும் பாங்கு.

(கஎங்)

ஆவி நிருமலமே யான தரனுக்கு
மேவி யருத்தும் வினையாமாற்—கூவுஞ்
சரியாது நான்குந் தரித்ததன லன்றோ
பிரியாச் சிவனுன பேறு.

(கஎசு)

நிருமலனே யாவி நிருமலமே யாக்கி
யொருநலமாய் நிற்கை யொழுங்கா—முருமலத்தை
மாற்றி யவனே மருவுமா லாங்கவற்குந்
தேற்றமே யில்லையெனத் தேர்.

(கௌடு)

இருளகலா தாகு மிசைந்தவொளி யல்லான்
மருளகலு மீசன் மருவிந்—நெருளுங்கா
லத்துவித மாமா லடைந்த தனுவினையுங்
கத்தனுக்கே யாகுமெனக் காண்.

(கௌக)

ஊனற்றும் போக முயிர்தற்றிக் தென்னவுயிர்
தானற்றும் போகந் தலைவற்காந்—நீனற்ற
லுற்ற மலத்தா லுறுமே லரன்கருணை
பற்றியதா னுண்பான் பரிந்து.

(கௌஎ)

மலத்தோ டடங்கி மருவியபே ருண்பர்
மலமே யருந்த மருவா—நலமாகு
மீசனோ டொன்றா யிசைவா ரருந்துமிக்க
வீசனே யுண்ணுனென் றெண்.

(கௌஅ)

ஆவி மலத்தோ டடங்கவது தானாக
மேவி யதுவாய் விளங்குமா—லாவியெனத்
தானே யிலையாற் றகுமலமே தானாகு
முனு மதுவாமென் றோர்.

(கௌக)

கிற்றுயிரே யுற்ற செயலானற் றேவனுக்கு
மற்றுருவாய் நின்று மருவுமா—லுற்றமலச்
சேட்டையே மாற்றுஞ் செயலாற் சிவனாகு
நாட்டமே யாகுமென நாடு.

(கௌடு)

வினைமருந்தா னோக்கி விரும்புங்கா லீச
வினைவனைத்துந் தானாகி நிற்பன்—பினைமலத்தி
னோட்டமே யின்றே நடந்தமல மைந்தும்பி
னோட்டமே யன்றோ வுணர்.

(கௌக)

மருத்துவனே யீவான் மருந்து பிணியைக்
தூர்த்துதற்கே யன்றோ தொலைந்தாற்—கருத்தனடி
நோக்குவதே யாமா னுண்ணியதோர் தீமலத்தைப்
போக்குங்கா லீசற்காம் பொற்பு.

(கௌஉ)

அற்றார் தனுவி லடைந்தவினை யெல்லாம்பின்
மற்றா ரருந்த மருவுவா—ருற்றவுயிர்
மன்னியவன் ருனானான் மற்றுயிரைப் பற்றும்கினைக்
கன்னியமே னுவா னான்.

(கஅ௩)

அடைந்தார் தனுவி லடைந்தவினை யன்றோ
தொடர்ந்தார் மலத்தைத் துடைக்கு—மிடைந்த
தொடர்பே யிலையாற் றொடர்ந்தமல மாற்ற
நடையேது மில்லையென நாடு.

(கஅ௪)

புன்மலமே யற்றார் பொருந்தாந் தனுவினைபு
நின்மலமே யாய்நிறைந்து நிற்குமேற்—கன்மம்
பலர்பா விருக்கப் படுமேற் றருவார்
மலமா லறுக்குமென மன்.

(கஅ௫)

கருமத் தொடர்ச்சி கருதிவிங்கத் தின்ற
மருவும்வினை யெங்ஙன் வருமோ—பெருநுந்
தவத்தோர்க்கே யிச்சை தருமாற் றருதி
சிவத்தோ டணையுமெனத் தேர்.

(கஅ௬)

அருந்தும் ன்ணைய யருந்தன் மலத்தாற்
றிரிந்து தனுவே செனிக்கும்—பொருந்து
மருளோ டணைவா ரருந்தியதிங் கெல்லா
முருவோ டணையாதென் றோர்.

(கஅ௭)

தனுவு முயிருந் தகுமலத்தா லொன்றாந்
தனுவே பொசிப்பதனைச் சாரு—நினைவாகு
மாவிக்குப் போக மரனா முடலுயிரு
மேனியபோ தொன்றாயும் வேறு.

(கஅ௮)

தனுவும் பொசிப்பைத் தவிரா மலத்தை
மனுமாற் பிறவி மருவுந்—தனுவும்
பொசிப்புஞ் சிவத்தைப் பொருந்தின் மலத்தைத்
தெசுக்குமென நெஞ்சே தெளி.

(கஅ௯)

உயிர்க்கு மயக்க முறுமலமே தானாஞ்
செயற்குக் கருமந் திகழ்மருந்தா—னயக்கு.
மரனே மருத்துவனா யாங்கருத்தி நின்னு
வாலா லகலுமென மன்.

(கஅ௧௦)

உருவும் வினையு முறுமருந்தே யாமாற்
கருது முருவனைக் காட்டு—மிருவினையு
மூட்டுமாற் கன்பா யுறுமான் மலப்பினியை
யோட்டுமென நெஞ்சே யுணர்.

(ககக)

கருமத்தா லாகுந் கருதுமுட லீசன்
றருமத்தை நோக்குதற்குஞ் சாரும்—வருமத்தா
லூட்டதற்கு மாகு முறுமனைத் தானாக
வீட்டுதற்கு மாகுமென வெண்.

(ககஉ)

தனுவுள்ள போதே தகும்புசிப்பு முண்டாய்
மனதிருந்த வாறே மருவும்—பினமா
மலத்தோ டுணைவார்க்கு மன்னுசிவந் தானு
நலத்தோ டுணைவார்க்கு நன்னு.

(ககங)

அணியு மலமே யறியாமையாமாற்
பினியா மெனவுரைத்த பெற்றி—பணியுங்
கருமமருந் தென்னக் கருதியது மீசற்
கொருமைப்பா டாக்குமா லீற்று.

(ககச)

வினையுந் தனுவு மிருமருந்தே யாமா
னினவே தனுவாக நிற்கு—மினமாக
கருமம் பின்பாக் கருதரனைக் காட்டுந்
தருமம் புசிப்பாய்த் தகும்.

(ககரு)

அறிவா யிருந்தங் கருந்துங்கா லாகஞ்
செறிவாம் வினையுந் தறிவாம்—பிறியா
மலப்பினியு மாறு மருவுமான் ஞ்றிற்
றலைப்படுவ தாகத் தகும்.

(கக௧)

மலமேமற் றெல்லா மருவுமின் னீசன்
சுவமே யதைமாற்றிக் கொள்ளு—மிலையாம்
புசிப்பே யுயிர்க்குப் பொருந்துமா னல்லால்
வசிப்பேது மில்லையென மன்.

(கக௨)

அறிவே தனுவை யடைபி னறியும்
பிறியாத் தனுவாகும் பெற்றி—மறமாந்
தனுவே யறிவோ டடையின் றனுவு
மறிவா மெனவே யறி.

(கக௩)

ஆறியாமை நோய்க்கங் சுறிவா மருந்தை
நெறியா யருந்துங்கு னீங்குஞ்—செறிவா
யகத்தோ டணையு மரனோடு நாளுஞ்
சுகத்தோ டிருக்கத் துணி.

(௬௯௯)

பாகத்தா ரெல்லாம் பருகுவார் நற்கருணை
யாகத்தை யன்றோ வறையுங்கால்—மொகத்தா
ரெல்லார்க்குந் தோற்ற மிசையுமரன் மேற்கருணை
வல்லார்க்கு மீதே வழக்கு.

(௨௦௦)

காய மலமலவே யானாலுங் காணுமலந்
கோயுமா லாங்குளவாய்ச் சொல்லுவதாம்—ஞாயமாங்
காய மருளலவே யானாலுங் காணுமரன்
கோயுமா லாங்குளவாய்ச் சொல்.

(௨௦௧)

ஆவிகா னற்றங் கருளோ டழுந்தியருட்
டேனி செயலனைத்துஞ் செய்வதெனக்—கூவல்
சுழுத்தி பிரித்தரனை தானாகச் சூழ்ந்தங்
கழுத்தியதே முத்திக் கழகு.

(௨௦௨)

ஆருளிலய மாமா லாங்கதற்கு மேலாம்
பொருளுண்டே லில்லைப் புகுவா—ரிருளை
விளக்கி யொளியே விரிகதனைக் காட்டிக்
கலக்குமரு லீங்குதுபோற் காண்.

(௨௦௩)

பன்னிறம்வந் துற்ற படிகம் பலவனமாய்த்
தன்னிறமே காட்டிந் தகைமையென—மன்னிறம்வந்
தொட்டியபா தாவி யொடுக்கிவிளங் காததனா
னட்டமே யில்லையென நாடு.

(௨௦௪)

ஆவி சிவத்தி லயமாவ தல்லாற்பின்
மேனி விளங்கா விதியென்னி—லாளியமன்
வாசமே யாக மருவியதோ ரங்கடாய்
நாசமே யில்லையென நாடு.

(௨௦௫)

ஆனியி லழுந்துமரு ளானந்தந் தானா
பொனியி லொளிக்கு முருவை—வெனியி
லொடுக்குவதே நந்நுரிய மொத்தசிவந் தானா
யடக்குவதே முத்திக் கழகு.

(௨௦௬)

மனத்தினி னுற்ற மனைப்பதனை மாற்றி
யனைத்துலக மெல்லா மகற்றி—யெனக்குயிராய்த்
தேற்று மருளின் செயலகற்றித் தானாகத்
தோற்றஞ் சிவமதிதஞ் சொல்.

(௨௮௭)

தோற்றுவிப்பான் காப்பான் னுடைப்பா னுயிரனைத்து
மேற்றுவிப்பான் தீச்சயத் தென்னுமுற — மாற்றியிவை
போக்கித்தா னாகப் பொருந்துமா நென்னுமிந்த
நோக்கே யரற்குருவாய் நோக்கு.

(௨௮௮)

என்னதியா னற்றா லிறைவனடி தானாகுந்
தன்னதனை யியிற் நகுமுகமாந்—துன்னு
மவனேதா னாக வடையின் முடியாஞ்
சிவனோர் தெரிசனமாய்த் தேர்.

(௨௮௯)

சேரும் பொருளைத்துஞ் சேருமா லீசனுக்குச்
சாரும் பொருளறிந்து தாங்குவதாய்ச்—சீராணை
யல்லதொன்றைச் சாராம லாங்கவனோ டொன்றாகச்
செல்லல்கிவ யோகமெனத் தேர்.

(௨௯௦)

பாதகத்தை யுற்ற பலவினைகள் செய்தாலென்
தீதகற்று நல்வினைகள் செய்தாலென்—பேதமற்ற
நாத னுடலுயிராய் நண்ணியதான் மிக்கவருட்
போதஞ் சிவபோகப் பொற்பு.

(௨௯௧)

இந்தவா ருரு மிசைந்தநிரு வானாநிட்டை
முந்தியதோர் நூலின் மொழிந்ததாம்—சந்ததமுந்
தேற்றியதோர் நூலிற் தெளிந்தபேர் நெஞ்சிலுறத்
தோற்றுமா நென்னத் துணி.

(௨௯௨)

சரியைக்குத் தீக்கை சமயமா நிட்டை
வரியைத் திருவுருமேன் மாலாய்த்—தெரியுந்
தொழிலோ மிடன்பட்ட சத்தசா லோகம்
வழுவா திருப்பர் மகிழ்ந்து.

(௨௯௩)

கிரியைக்குத் தீக்கை கிளக்கில் விசேடந்
தெரியுநிட்டை மேனிச் சிறப்புப்—பெரியோர்க்குப்
பூசைத் தொழிலனைத்தும் பூண்டடைவர் சாமீப
மாசற்ற வன்பை மதித்து.

(௨௯௪)

யோகத்துக் கில்லை யுறுந்திக்கை யாகிலுமெய்
யோகஞ் சமய விசேடமே—போக
மிருதிறத்து முற்றங் கிசையிற் றியானந்
தருமவர்க்குச் சாரூபந் தான்.

(௨௧௫)

இருத்தித் தனுவை யிசைந்தொருமைப் பாடாய்
வருத்தி யறிவதற்கு வாராக்— கருத்தையன்
பாவி லொடுக்கிப் பலதொழிலும் பாங்கவர்தம்
மாவி லொடுக்க வரும்.

(௨௧௬)

ஈங்குவையே யல்லா விசைந்தகிட்டை யெல்லாம்பொய்
திங்குதுவே யாகச் செயுமதுவாற்—பாங்குடைய
நல்லார்க் கிவையே நலமா மறிவுடைமை
யில்லார் தமக்கேது மில்.

(௨௧௭)

பன்னிய மெய்கண்டான் பன்னுமருட் போதத்தைச்
சென்னிமேற் கொண்டொருநூல் செய்தேனா—விந்நூன்மெய்
முத்தர்க்கு நெஞ்சத் தமுதாம்பொய் மூடர்க்கும்
பெத்தத்தைத் தீர்க்குமருட் பேறு.

(௨௧௮)

அனுபோக வேண்பா முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாயமுர்த்தீமீது

ஞானத்தாராடிக்.

காப்பு.

நற்றுழைசைத்தேசிகனை நல்லநிறம் நறமாட்டக்
கற்றவர்க்கு ஞானமுன் கற்பகத்தைக் கைத்தொழுவாம்.

நூல்.

அகனமாய் தின்றோ னருளோ வடிவாகிச்
சகலர்மல நீக்கவின்குத் தானேவெண்டி வந்தாரோ.
என்று மருள்சுரக்கு மெம்மா சிலாமணிவாழ்
தென்றுறைசை மேனிச் சிறந்த யிருந்தாரோ.
பொய்கண்டுகன்றுசிவ போதக் கடலுழந்தி
மெய்கண்ட சந்ததியை மேனி விளக்கினாரோ.
சித்தர் சிவப்பிர காசர் திருவருளால்
முத்தி நெறியறிந்த மூலப் பசம்பொருளோ.
உன்னும் பொழுதடியா ருள்ள மலமகல
நன்னமச்சி வாய்மென நாமந் தரித்தாரோ.
பதியும் பசவும்பொய்ப் பாசமுந் காணென்று
விதியா வெனக்கனிக்க வேண்டியிங்கு வந்தாரோ.
அறிவா யசஞ்சலமா யானந்த மாயெங்குந்
செறிவாக திற்போநா மென்றுதெளி வித்தாரோ.
உற்றபொரு ளெல்லா முணர்நுமரு ளுற்றிடினுஞ்
சுற்றறிவ னென்றே திருவாய் மலர்ந்தாரோ.
செம்மைவிழி பாணுவினைச் சேரா தறியாபோல்
நம்மைவிட்டு நியறியா பென்றுரைத்த நாயகமோ.
ஒன்று முணரா வகையுயிரி லொன்றுமிக
வென்று மயக்குவது மூலமல மென்றாரோ.
சுத்த மசுத்தமெனு மாயைத் தொடர்பகல
சித்த வறிவறிந்த சித்தபரி பூசனமோ.

(10)

நல்வினையுந் தீவினையு நாடோறு நீயகன்று
நில்லா பெனக்கருணை நேய மளித்தாரோ.
அழமையும் பருவமறிந் தாணவத்துன் கோளடக்கிச்
சமையமிது வென்றுசிவ சத்தி பதித்தாரோ.
நேரா விருவினையு நேராக நேர்ந்தவழி
யாரா வழிதா யனவிறந்து நின்றாரோ:
வாரா பெனவழித்து வண்கைமுடி மீதுவைத்துத்
தீரா வினையீர்த்த தேசிககி காமணியோ.
கேட்டன் முதன்முறையாற் கிட்டியபி னானந்த
விட்டி வெணையிருத்த வேண்டியிங்கு வந்தாரோ.
நீங்காத கேவலமு நீண்ட சகலமுமே
தீங்கா மெனவகற்றுந் தேசிககி காமணியோ.
பாச வறிவும் பசுவறிவு நீக்கியரு
ணோச வறிவறித்த நித்தபரி பூரணமோ.
சுத்தவத்தை தன்னிற் றட்டறவே நிற்கின்மிகத்
தித்தித் தமுதூறுந் தேசிககி காமணியோ.
அத்துவா சத்திபண்ணி யாறு வினையகற்றி
யொத்தபிரா ரத்தமுனக் கில்லைபென்ற வெண்பொருளோ. (உ௦)
முப்பொருளு நித்தியமே யாயிருக்க முப்பாச
மெப்படியும் யான்சேரா வண்ண மிசைத்தாரோ.
தீயமல மொன்றகலச் சேர்ந்தவிரு பாசத்தை
மேயவரு ளாக்கியென்னை மேவி யிருந்தாரோ.
அத்துவித வானந்த வெள்ளத் திடையமுத்திச்
சித்தமலர் தீர்த்தவருட் தேசிககி காமணியோ.
ஆவிநா மென்றருளி யன்பாற் றனைநாளும்
பாவிநா தென்றன் பதைப்பை யகற்றினரோ.
தூய வருளே தொகுமுதலென் றேயிருந்த
நாயேனை ஞாயத்தி னுட்டிம் பரம்பொருளோ.
ஞானமு ஞாயமு ஞாதுருவு மற்றுவிடிந்
றேனா மெனவினிக்குந் தேசிககி காமணியோ.
ஒன்றே விரண்டோ வெனத்தெரியா முத்திரெந்
தென்றுறைசை வந்துதந்த தேசிககி காமணியோ.
ஒப்பரிய முத்தியினு மோவாக் கருமமென்கை
திப்பியமா மென்றருள்செய் தேசிககி காமணியோ.
எண்ணரிய முத்தியினுஞ் சிற்றறிவே யென்றுமிகத்
திண்ணம் வரவுரைத்த தேசிககி காமணியோ.
பாடாண வாதமுதற் பற்பலவா முத்தியினைக்
கூடா தெனவுரைத்துக் குற்ற மகற்றினரோ. (௩௫)

கூடாத முத்திரெறி கூட்டுவித்தே நீயொன்றுந்
தேடா திருவென்ற தேசிகசி காமணியோ.
ஆசானு பெந்தமெல்லா மாகா தெனத்தூர்த்துப்
பேசா வனுபவத்தைப் பேசி யளித்தாரோ.
எந்தைவே லப்பகுரு வெப்பொழுது மிப்படியிற்
சிற்தைசெப்து போற்றச் சிறந்தே யிருந்தாரோ.
வடகலையுந் தென்கலையு ம் றும் பலகலையுந்
திடமுடனே நார்பெருஞ் செப்பி யளித்தாரோ.
பவகோடி மாற்றியருட் பண்டினரா யேயிருந்த
நவகோடி சித்தரொடு நண்ணி மகிழ்ந்தாரோ.
வேலப்ப சற்குருவின் மெப்படியை பென்சிறத்திற்
சாலப் பதித்ததன் சந்தநக்காட் கொண்டாரோ.
தானேவந்தாநந்த வாழ்வுதந்த தற்பரவாக்
கியானோர்கை மாறவிக்கு மெண்ண முடையேனோ.
திருவா வநினுறையிற் சேர்த்தவர்க்கு மெய்யுஞ்ஞானந்
தருவோ மெனக்கருபை தாங்கி யிருந்தாரோ.
எல்லையிலா விற்ப மெனக்கூத் தரக்கருநித்
தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடனஞ் செய்தாரோ.
வாழ்க குருநமச்சி வாயன் மலையுடன்
வாழ்கவே லப்பகுரு வாழ்க வடியாரோ.

(சுடு)

சீசார் பெருந்துறைவாழ். தேசிகவே லப்பாருட்
டாராட்டை யேகுதிப்போர் தற்பரம சார்வாரோ.

நமச்சிவாயமுர்த்தி தாராட்டு முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

வெம்பம்.

நீருச்சிறம்பலம்.

உற்சவ விளக்கம்.

ஆடக மன்றி லேறி யம்மையுந் தாநு மாக
நாடக நடிக்கும் போது நல்லவர் சிவானந் தத்தே
வீடகம் புக்கு லாவி விரைமலர்த் தானே மேவிப்
பாடக மான பாசம் பாறுமென் றறையு மன்றே.

நாலு பாதங்களிலே சரியாதாற்குத் திருவடிபெறுவது காரியமாக, நாலுகாரியமும் பொருந்திய சாம்பவமென்னுந் தீக்கையே உற்சவமாவது. இது பத்து நாளாகக்கொண்டது காரியம் பத்தையு முடையதான படியினாலே. இதிலே நின்ற பதத்திற்குரியோர் அதற்கேற்ற முத்தியைப் பெறவும், அல்லாதார்க்குச் சத்திநிபாத முண்டாகவுங் காரணமாக. இதற்கு உதாரணம்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியலிருத்தம்.

உற்சவ விளக்கர் தன்னை யுரைத்திடி லுயிர தற்கு
முற்சென னங்கள் விட்ட முகிழ்த்ததோர் கருணை யாலே
தற்பரத் தரும மாய தனிக்கொடிக் கடடி யுண்மைச்
சிற்பரத் துயிர்கண் முத்தி சேர்ந்திடச் செய்வார் மன்னோ (க)

சாதிசண் டாளர் பொல்லாக் கன்மசண் டாள ரென்னும்
போதமி லுயிர்க டம்மைக் கதியினிற் போக்க வேண்டி
யோதருங் கருணை யாலே யுமையவ னோடுங் கூடி
யாதிபொய்ய் பாச நீக்க வவுத்திரி தொடங்க லுற்றார். (உ)

யாகமண் டபத்தி லெய்தி யெழிறரு குண்டஞ் செய்திட்
டாகவே திகையின் மீதே யைவகை கலைநி லுத்தி
யோகமா யாதி யாய வொன்பது சும்ப மர்ச்சித்
தேகமா மீசர் கண்ணே சும்பவத் தனையி ருத்தி. (ஈ)

இந்திர னாதி யாய தேவதாத் திசைச ளெட்டில்
வந்தனை செய்து மற்றத் தேவர்கள் னணக்க டோக்கி
முந்திய பாவி தன்னின் முனையினை யாக்கி யெட்டாஞ்
சந்தர மங்க லங்க டோசண மாலே செய்து. (ஏ)

ஆலயம் வலமாய் வந்திட் டருங்கொடி யெற் று வித் து
மேலுளோர் மண்ணு ளோர்கள் விழுவளி செய்வ தற்குச்
சாலவாக் கினைக்கெட் பித்துத் தழனிமி து மிபாக சாலை
பாவினை யெய்தி மங்கை பங்குநூர் பாரிந் துஞ்சு.

(௫)

காப்பணி கரத்திற் சேர்த்திக் கனகினை யுடைய த் தாக்கிட்
பூப்பயில் பூசை செய்து புனிதனை விடாது குஞ்சு
நாட்பயில் பணிக லேவி நல்லவன் தீரமுன் போக்கிச்
சேப்பயில் கொடியார் வீதி திருவுலாச் செய்ய னுற்றார்.

(௬)

அற்றைநான் மூல மாகும் பஞ்சு கைய யன்றறு வித்துப்
பிறற்றைநாள் வினையி சண்டாய் பெருந் தினி அலாவிய் லோக்கி
மற்றைமூலே றும்வி ழாவின முக்குவா மான்வ தாகக்
கற்றைவார் சடையெய் மண்ணை கண்டலாச் செய்ய னுற்றார்.

(௭)

சீரணி நாலா நாளாஞ் சிறந்த தோர் விழாவு தன்னிற்
காரண மாய வந்தக் கரணபோர் நான்கு கற்றி
வாரணி கொங்கை யோடு துடிபொதி சடையெய் மண்ண
லுரணி வீதி தன்னி லுலாவாத் தூடங்க ளுற்றார்.

(௮)

ஐவகைத் தினம்வி முாவி லேம்பொதி மகத்தி மாற
முய்வகை விழாவி னுக்கு முற்றலா அலாவிய் போதது
மெய்வகை மந்தி ரங்க ளெழுவுகை மேல தாகத்
தெய்வநற் றேரி லேறித் திருவுலாச் செய்ய னுற்றார்.

(௯)

மன்னிய கலாதி யேழு மானாவ மலமு மாயத்
தன்னியல் வேட்டை யாடுந் தன்மையுட் கொண்டு நாதன்
சின்மயக் குடிலை வில்லுந் சிற்பகை யப்புந் சேர்த்திப்
பன்னெடுங் கருவி தோற்றப் பகையத அலாவ னுற்றார்.

(௧௦)

ஆணவச் சேட்டை யாய திரோதம தகற்ற வேண்டிப்
பேணிய காப்பு நாணும் பெருகிய ஞானக் காவற்
பூணணி கரத்திற் சேர்த்துப் பூசை வின்ப அலாவைத்
தாணுநா டகத்தி லேடுந் தனிவிழாச் செய்ய னுற்றார்.

(௧௧)

அயன்முத லாக மீதாம்பரசிவ மதித மாக
அயரவே பதங்கண் மாற்றி போகற்காசி ஞானக் கூத்தி
னயமிரு பேரா னந்த நல்லுயிர் களிப்பப் பாசக்
சயமுறு நித்த மாகச் சாத்தம தணிந்து கொண்டு.

(௧௨)

பாசம்போ யழிவு மின்பப் பரசிவ வாவு முண்மை
நேசநல் லுயிர்கள் பேரூ நிலைமைய தாகக் காட்டி
வீசிய கசமு முத்தி விற்கிய பதமுங் காட்டித்
தேசுலார் திருவெ முச்சித் திருவுலாச் செய்ய லுற்றார்.

(௧௨)

உற்றிடுஞ் சுகாதீ தத்தி லுண்மையை யறிக்க வேண்டித்
தற்பர னுட கத்தின் றன்மையே தன்மை யாகச்
சிற்பர வுபாதி யோகத் திருவுலாப் புறம தாக
நிரக்குண மதித மாக நிலைமையி லுலாவ லுற்றார்.

(௧௩)

வாதனை யாக நின்ற வானந்த னனந்த மான
நாதனு முடிவி லாடு நடைநங் காட்டி வீதி
போதரு மருளி னாலே பூணப் போரா னந்தம்
வேதகம் விளக்கி யின்ப விமலனார் விளங்க லுற்றார்.

தனுவொடு கசன மாயா புவனபோ கந்த வீர்க்கும்
புனிதரீ றய சுண்ணம் போதகற் களித்திட்டுண்மை
யினிதமர் சிவம தாக்கி யெல்லையொன் றில்லா விற்ப
வனுபவ தீர்த்த மாடி யமலமாய் நிலைமை செய்தார்.

(௧௪)

மந்திர முதலார் தேவர் வகைக்குநல் விடைகொ டித்து
விர்துரு விழந்த மோனத் திருவுலா வீதி வந்திட
பந்தமி லருளி னாலே யருட்கொடி யிறக்கி ஞானப்
பைந்தொடி முன்ன தாகப் பண்டுபோ லுலாவ லுற்றார்.

(௧௫)

ஞானசங் காப மாத்தி நலமிரு முயிர்க்கு முத்தி
தான்மிக வளிக்க வேண்டித் தமோமய மான பாசத்
தினமார் திசோத மாற்றி பின்பநற் கிருட்டி செய்தான்
தேனமர் குழவி பின்னே திருவுலாச் செய்ய லுற்றார்.

(௧௬)

பத்தினே டிசட்டி யெட்டுப் பதினெட்டுப் பத்து முன்று
மத்தனார் விழாவு முத்தி யருளி னுரைக்குங் காலே
முத்தர்க்கு முதலு ளாகும் முனிவரர்க் கிசண்டா நாளாங்
கத்துமா கடலக னுக்குங் கருதுமுன் றுநா ளாகும்.

நாலாநா ளெண்டி சைக்கு மஞ்சாநா டேவர் கட்டு
மாலொடு பிரம ருத்தி சாநியர்க் காரு நாளா
மேலவார் கிரிய னுக்கு மேழாநா ளெட்டி நாட்டான்
மாலாநாற் காற்ப றவை வளத்துளோர்க் கெனவு சைத்தார்.

(௧௭)

காப்புநான் சரியை யாகும் கருஞ்சாந்து கிரியை யாகும்
போக்கற வுலாவ றானும் பொலிவுடை யோக மாகும்
வாக்கினுன் ஞான னந்த மானிடர் தமக்கு மற்றத்
தேக்குள சனங்க ளுக்குஞ் சிவமுத்தி யெனமொ ழிந்தார். (௨௧)

கதிபெற விருளாம் பாசக் கடலிலே கட்கண் டோர்க்கு
முதுமைசெய ஞான விற்ப முத்தியை வழங்க வேண்டி
விதியினுற் றெய்வ நாளா விழாவுவந் தானென் றுண்மை
மகிவல்லோ நுணர்த்தக் கேட்டோர் மறுபிறப் பனுப்ப சன்றே. (௨௨)

உற்சவ விளக்கம் முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திபஞ்சாக்கர மாவலி.

திருவேயென் செல்வச் சிறப்பே சிவானந்தத் தெள்ளமுத
வுருவே யுருவமு முருடன் பேருமொன் றும்புணரா
வருவே தெளிந்த வறிவேமெய் யன்பாக் கருளுந்தெய்வத்
தருவேதென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (க)

சந்தர மாலயன் வாழ்வுமைந் தாரிற் சுவர்க்கவைப்பு
மிந்திர ஞாலங் கனுவெனக் கண்டுன் னிணையுட்கே
யந்தமில் காதலுந் ஞராத விற்பத் தமர்ந்திருக்கத்
தந்தருள் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (உ)

பண்டரி யாமை பிடித்துவிட் டேனை விடாதுபற்றிக்
கொண்டு குணவழி விட்டுத் திருத்தியென் னிகாதகற்றிப்
புண்டரி கப்பாதந் தந்தாய்க்கென் னாலொரு போகமுண்டோ
தண்டமிழ்க் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (ங)

மாயா படலங் கிழித்தருள் ஞானம் விளங்கவைத்துன்
நேயானந் தந்தி லமுத்திடு வாய்நித்த முத்தசுத்தத்
பூயா சராசர பேதங்கள் யாவையுந் தோற்றுவிக்குந்
தாயான கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (ச)

அரணங்கண் மூன்று மெரித்தாய் சரண மதினுமன்பர்
பரணம் படாதருள் வைத்தாய் சரணம் வலியவந்தக்
கரணங் காவ்மெவிந் தெய்த்தேன் சரணின் பொற்கழலே
சரணந்தென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே. (ஐ)

முத்திபஞ்சாக்கரமாலி முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூநீ மெய்கண்ட தேவர் திருவடி வாழ்க.

பரிசோதன பத்திரம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௫	நச	௨	கிறைவா	கிறவா
௩௪	இக	௧	தாய்ச்சீர	தாய்ச்சீர
௪௪	கூடு	௧	கணத்தி	கணத்தின்
௧௨௬	வாச	௩	யோதி	வோதி
௧௪௧	தலைப்பு		நிராகரணம்	நிராகரணம்
௧௪௩	௪௪	௪௪		௪௪
௧௪௫	௪௪	௪௪		௪௪
௧௪௬	௧௨௨	௧	தகிலங்	தகிலந்

பிரதி பேதங்கள்.

இப்புத்தகத்துப் பெரும்பாலு முள்ள பூர்ப் பன்னு சொந்தப் பிரதியே. பல பிரதிகளையு மொத்துப் பார்த்ததற் காணக்கிடந்த ரூபபேதங்கள் இதன்சீழ்க் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு சுவடியிலுந் காணப்படாதனவும் கரணபரம்பரையில் வந்தனவுமான இரண்டு செய்யுட்கள் உள். அவை வருவன:—

நகதி-நககாரியம்.

“சற்குருவி னருளாலுந் தவமுடிவின்
பயனுலுந் சனை நீங்கிச்
சிற்கனவாழ வடைந்ததற்கே சிந்லைச்செயுந்
திறமுடைய சீல மாகி
நிற்குநிலை சாதனங்க னொருநான்ரு
மாசறவே நீந்து யோக
வர்க்கமொடு சகலகலை யுந்தெரிந்து
ஞானநெறி வருவ மாமால்.”

“இருவிழிக ஞலகறிந்துந் தமையறிபா தண்போ
வியானறியும் பொருளலதிங் கெனையறியா மையினுந்,
கருவிடைபுக் கின்பதுன்பக் கடலிடையே சுழன்று
கணக்கலக்கப் படுவேனைத் கருணைவிழி யதனா,

லருளினைக் ளறநொக்கி யாணவமே போக்கி
யகமகமெவ் றிருந்ததெலா மறிவுகொண்டே நீக்கிப்,
பருவமதிப் பதந்தாக்கிக் கற்பணைகள் யாவும்
பாழாக்கித் தானாகும் பரகுருவைப் பணிவாம்.”

சில பிரதிகளில் பஞ்சாக்கரப்பட்டுறொடையில், ரு, சு, ள்,
கண்ணிகள் பின்வரும் ரூபபேதமாகக் காணப்படுகின்றன:

“நாக மணியகிலி னன்குறடு சந்தமுந்தி
யாகவஞ்செய் காகிரியா மாறோடி—வேகமாய்
வந்து வணங்கு மதிலா வடுதுறையே
யெந்தநா னும்பத்தர்க் கேயருளிப்—பந்தமகம்
னாரென்றுநாடி யுலவாத னின்பாருட்.”

அறுபோக வெண்பாவுள், களஉ, களந-வது செய்யுட்கள்
வெண்கலிப்பாக்களாக எல்லாப்பிரதிகளிலும் உள்ளவற்றுள் ‘மருத்து
வனோ’ என்பதனை ‘தீர்ப்பானோ’ என மாற்றி வாசிப்பின் வெண்டனோ
பிழையாது. சிவாச்சிரமத்தொலிவில் உ—ஆ வெண்பாக்கள் வினா கூ
முதலியன உத்தரம் ஆகும். சீர்பிரிக்கு மிடைவெளிகளை யிரண்டோ
ரிடத்து பொருந்துமா றமைத்துக்கொள்க. எல்லாச் சுவடிகளிலும்
பொதுவாகக் காணக்கிடக்கும் பாடபேதங்கள்:—சரியை-சரிதை;
சமயம்-சமையம்; புசி-பொசி; பிரி-பிறி; உதயம்-உதையம்; தசம்-
தெசம்; சகம்-செகம்; அழி-அளி; ஒழி-ஒளி; மார்க்கம்-மாற்கம்;
அர்ச்சி, அருச்சி-அற்சி; தகும்-தரும்; பாவின்-பாவால்; பாட்டில்-
பாட்டின்; பாட்டால்-பாட்டுள்; நிரயம்-நிரையம்; வெண்ணெய்-
வெண்ணை; இபை-இசை; ஞெயம்-நெயம்; ஈந்து-ஈயந்து; தீய-தீய்ய;
மதித்தது-மதித்தல்; ஐந்து-அஞ்சு; அருளி-உதவி; சதுர்-சதூர்;
சதுர்-சது; சாற்றுவி, சாற்றினி-சாற்றிவை; குகையில்கு-கையுள்;
சார்-சேர்; கோலா-கோலாய்; கோலாகி-கோலாக; கீன்று-கீண்டு;
நீள்-நீழ்; அன்று-இன்று; இல்லைகாண்-இல்லைக்காண்; மையல்-மயல்;
நீக்கல்-நீத்தல்; தெரிவி-தெளிவி; மார்க்கசித்தி-மார்க்கச்சித்தி; தேர்-
தேது; என்-ஏன்; அபிடேகார்தம்-அபிடேகார்தம்; பிரமோபதேசம்-
பிரமவுபதேசம்; கருமோபதேசம்-கருமவுபதேசம்; தேவாம்-தேவம்;
நிட்டுரன்-நெட்டுரன்; தொடர்-துடர்; ஏற்ற-ஓத்த; சுவர்க்கம்,சொர்க்
கம்-சொற்கம்; ஒன்றிற்று-ஒன்றித்து; மேலாம்-மேலாய்; சாக்கிராதி-
சாக்கிராதி; போகம்-போதம்; பழம்பொருளோ-பரம்பொருளோ;
வெப்பொழுது-வெப்போது; ஒதுங்கி-ஒதுக்கி; மாறி-மாற்றி; யசுபத
மே-யசிபதமே முதலியன.

பெரும்பாலும் பொருள் வேறுபடக்கூடிய சில முக்கிய
பாடபேதங்களே கீழ்க்குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.
௧	ச	பலவாய்	௨௩	கடு	௩
௨	ச	சென்னிவைப்பாம், உளத்திற்சேர்ப்பாம்	௨௪	௨௭	௧
௩	ச	தேவன்			
௪	க	தானுற்ற	௩௫	௩௬	௨
௫	க	பயன்கள்	௩௭	௩௮	௩
௬	ச	போதம்	௩௯	௪௦	௪
௭	ச	கண்ணை	௪௧	௪௨	௫
௮	௩	உயிர்த்த	௪௩	௪௪	௬
௯	௩	யானாகியவுடலு	௪௫	௪௬	௭
௧௦	௪	புரத்திடு	௪௭	௪௮	௮
௧௧	௨	கண்ணுத்திடு	௪௯	௫௦	௯
௧௨	௨	பதித்து	௫௧	௫௨	௧௦
௧௩	௩	மடிமையாக்கி	௫௩	௫௪	௧௧
௧௪	௧	கரந்திடு	௫௫	௫௬	௧௨
௧௫	௩	நாளும்	௫௭	௫௮	௧௩
௧௬	௨	என்று	௫௯	௬௦	௧௪
௧௭	௨	புகழ்ந்து	௬௧	௬௨	௧௫
௧௮	௪	பார்த்துநீதே, பாந்த ழிந்தே, பார்த்தளி த்தே, பார்த்தேறு ந்தவர்க்கு.	௬௩	௬௪	௧௬
௧௯	௪	ரூபகமே	௬௫	௬௬	௧௭
௨௦	௩	தராதாமே	௬௭	௬௮	௧௮
௨௧	௩	வியாபகமாழுட்	௬௯	௭௦	௧௯
௨௨	௩	புகுத்தி	௭௧	௭௨	௨௦
௨௩	௩	வகைத்	௭௩	௭௪	௨௧
௨௪	௩	சத்தியச்	௭௫	௭௬	௨௨
௨௫	௩	முன்றுநன்றாய்	௭௭	௭௮	௨௩
௨௬	௩	கூறாதாமே	௭௯	௮௦	௨௪
௨௭	௩	கண்ணியல்	௮௧	௮௨	௨௫
௨௮	௩	பவபத்து	௮௩	௮௪	௨௬
௨௯	௩	முதிர	௮௫	௮௬	௨௭
௩௦	௩	கருத்தானு	௮௭	௮௮	௨௮
௩௧	௩	பொய்	௮௯	௯௦	௨௯
௩௨	௩	மலமிரண்டாய்	௯௧	௯௨	௩௦
௩௩	௩	வுணரா	௯௩	௯௪	௩௧
௩௪	௩	மரணு	௯௫	௯௬	௩௨
			௯௭	௯௮	௩௩
			௯௯	௧௦௦	௩௪
			௧௦௧	௧௦௨	௩௫
			௧௦௩	௧௦௪	௩௬
			௧௦௫	௧௦௬	௩௭
			௧௦௭	௧௦௮	௩௮
			௧௦௯	௧௧௦	௩௯
			௧௧௧	௧௧௨	௪௦
			௧௧௩	௧௧௪	௪௧
			௧௧௫	௧௧௬	௪௨
			௧௧௭	௧௧௮	௪௩
			௧௧௯	௧௨௦	௪௪
			௧௨௧	௧௨௨	௪௫
			௧௨௩	௧௨௪	௪௬
			௧௨௫	௧௨௬	௪௭
			௧௨௭	௧௨௮	௪௮
			௧௨௯	௧௩௦	௪௯
			௧௩௧	௧௩௨	௫௦
			௧௩௩	௧௩௪	௫௧
			௧௩௫	௧௩௬	௫௨
			௧௩௭	௧௩௮	௫௩
			௧௩௯	௧௪௦	௫௪
			௧௪௧	௧௪௨	௫௫
			௧௪௩	௧௪௪	௫௬
			௧௪௫	௧௪௬	௫௭
			௧௪௭	௧௪௮	௫௮
			௧௪௯	௧௫௦	௫௯
			௧௫௧	௧௫௨	௬௦
			௧௫௩	௧௫௪	௬௧
			௧௫௫	௧௫௬	௬௨
			௧௫௭	௧௫௮	௬௩
			௧௫௯	௧௬௦	௬௪
			௧௬௧	௧௬௨	௬௫
			௧௬௩	௧௬௪	௬௬
			௧௬௫	௧௬௬	௬௭
			௧௬௭	௧௬௮	௬௮
			௧௬௯	௧௭௦	௬௯
			௧௭௧	௧௭௨	௭௦
			௧௭௩	௧௭௪	௭௧
			௧௭௫	௧௭௬	௭௨
			௧௭௭	௧௭௮	௭௩
			௧௭௯	௧௮௦	௭௪
			௧௮௧	௧௮௨	௭௫
			௧௮௩	௧௮௪	௭௬
			௧௮௫	௧௮௬	௭௭
			௧௮௭	௧௮௮	௭௮
			௧௮௯	௧௯௦	௭௯
			௧௯௧	௧௯௨	௮௦
			௧௯௩	௧௯௪	௮௧
			௧௯௫	௧௯௬	௮௨
			௧௯௭	௧௯௮	௮௩
			௧௯௯	௨௦௦	௮௪
			௨௦௧	௨௦௨	௮௫
			௨௦௩	௨௦௪	௮௬
			௨௦௫	௨௦௬	௮௭
			௨௦௭	௨௦௮	௮௮
			௨௦௯	௨௧௦	௮௯
			௨௧௧	௨௧௨	௯௦
			௨௧௩	௨௧௪	௯௧
			௨௧௫	௨௧௬	௯௨
			௨௧௭	௨௧௮	௯௩
			௨௧௯	௨௨௦	௯௪
			௨௨௧	௨௨௨	௯௫
			௨௨௩	௨௨௪	௯௬
			௨௨௫	௨௨௬	௯௭
			௨௨௭	௨௨௮	௯௮
			௨௨௯	௨௩௦	௯௯
			௨௩௧	௨௩௨	௧௦௦
			௨௩௩	௨௩௪	௧௦௧
			௨௩௫	௨௩௬	௧௦௨
			௨௩௭	௨௩௮	௧௦௩
			௨௩௯	௨௪௦	௧௦௪
			௨௪௧	௨௪௨	௧௦௫
			௨௪௩	௨௪௪	௧௦௬
			௨௪௫	௨௪௬	௧௦௭
			௨௪௭	௨௪௮	௧௦௮
			௨௪௯	௨௫௦	௧௦௯
			௨௫௧	௨௫௨	௧௧௦
			௨௫௩	௨௫௪	௧௧௧
			௨௫௫	௨௫௬	௧௧௨
			௨௫௭	௨௫௮	௧௧௩
			௨௫௯	௨௬௦	௧௧௪
			௨௬௧	௨௬௨	௧௧௫
			௨௬௩	௨௬௪	௧௧௬
			௨௬௫	௨௬௬	௧௧௭
			௨௬௭	௨௬௮	௧௧௮
			௨௬௯	௨௭௦	௧௧௯
			௨௭௧	௨௭௨	௧௨௦
			௨௭௩	௨௭௪	௧௨௧
			௨௭௫	௨௭௬	௧௨௨
			௨௭௭	௨௭௮	௧௨௩
			௨௭௯	௨௮௦	௧௨௪
			௨௮௧	௨௮௨	௧௨௫
			௨௮௩	௨௮௪	௧௨௬
			௨௮௫	௨௮௬	௧௨௭
			௨௮௭	௨௮௮	௧௨௮
			௨௮௯	௨௯௦	௧௨௯
			௨௯௧	௨௯௨	௧௩௦
			௨௯௩	௨௯௪	௧௩௧
			௨௯௫	௨௯௬	௧௩௨
			௨௯௭	௨௯௮	௧௩௩
			௨௯௯	௩௦௦	௧௩௪
			௩௦௧	௩௦௨	௧௩௫
			௩௦௩	௩௦௪	௧௩௬
			௩௦௫	௩௦௬	௧௩௭
			௩௦௭	௩௦௮	௧௩௮
			௩௦௯	௩௧௦	௧௩௯
			௩௧௧	௩௧௨	௧௪௦
			௩௧௩	௩௧௪	௧௪௧
			௩௧௫	௩௧௬	௧௪௨
			௩௧௭	௩௧௮	௧௪௩
			௩௧௯	௩௨௦	௧௪௪
			௩௨௧	௩௨௨	௧௪௫
			௩௨௩	௩௨௪	௧௪௬
			௩௨௫	௩௨௬	௧௪௭
			௩௨௭	௩௨௮	௧௪௮
			௩௨௯	௩௩௦	௧௪௯
			௩௩௧	௩௩௨	௧௫௦
			௩௩௩	௩௩௪	௧௫௧
			௩௩௫	௩௩௬	௧௫௨
			௩௩௭	௩௩௮	௧௫௩
			௩௩௯	௩௪௦	௧௫௪
			௩௪௧	௩௪௨	௧௫௫
			௩௪௩	௩௪௪	௧௫௬
			௩௪௫	௩௪௬	௧௫௭
			௩௪௭	௩௪௮	௧௫௮
			௩௪௯	௩௫௦	௧௫௯
			௩௫௧	௩௫௨	௧௬௦
			௩௫௩	௩௫௪	௧௬௧
			௩௫௫	௩௫௬	௧௬௨
			௩௫௭	௩௫௮	௧௬௩
			௩௫௯	௩௬௦	௧௬௪
			௩௬௧	௩௬௨	௧௬௫
			௩௬௩	௩௬௪	௧௬௬
			௩௬௫	௩௬௬	௧௬௭
			௩௬௭	௩௬௮	௧௬௮
			௩௬௯	௩௭௦	௧௬௯
			௩௭௧	௩௭௨	௧௭௦
			௩௭௩	௩௭௪	௧௭௧
			௩௭௫	௩௭௬	௧௭௨
			௩௭௭	௩௭௮	௧௭௩
			௩௭௯	௩௮௦	௧௭௪
			௩௮௧	௩௮௨	௧௭௫
			௩௮௩	௩௮௪	௧௭௬
			௩௮௫	௩௮௬	௧௭௭
			௩௮௭	௩௮௮	௧௭௮
			௩௮௯	௩௯௦	௧௭௯
			௩௯௧	௩௯௨	௧௮௦
			௩௯௩	௩௯௪	௧௮௧
			௩௯௫	௩௯௬	௧௮௨
			௩௯௭	௩௯௮	௧௮௩
			௩௯௯	௪௦௦	௧௮௪
			௪௦௧	௪௦௨	௧௮௫
			௪௦௩	௪௦௪	௧௮௬
			௪௦௫	௪௦௬	௧௮௭
			௪௦௭	௪௦௮	௧௮௮
			௪௦௯	௪௧௦	௧௮௯
			௪௧௧	௪௧௨	௧௯௦
			௪௧௩	௪௧௪	௧௯௧
			௪௧௫	௪௧௬	௧௯௨
			௪௧௭	௪௧௮	௧௯௩
			௪௧௯	௪௨௦	௧௯௪
			௪௨௧	௪௨௨	௧௯௫
			௪௨௩	௪௨௪	௧௯௬
			௪௨௫	௪௨௬	௧௯௭
			௪௨௭	௪௨௮	௧௯௮
			௪௨௯	௪௩௦	௧௯௯
			௪௩௧	௪௩௨	௨௦௦
			௪௩௩	௪௩௪	௨௦௧
			௪௩௫	௪௩௬	௨௦௨
			௪௩௭	௪௩௮	௨௦௩
			௪௩௯	௪௪௦	௨௦௪
			௪௪௧	௪௪௨	௨௦௫
			௪௪௩	௪௪௪	௨௦௬
			௪௪௫	௪௪௬	௨௦௭
			௪௪௭	௪௪௮	௨௦௮
			௪௪௯	௪௫௦	௨௦௯
			௪௫௧	௪௫௨	௨௧௦
			௪௫௩	௪௫௪	௨௧௧
			௪௫௫	௪௫௬	௨௧௨
			௪௫௭	௪௫௮	௨௧௩
			௪௫௯	௪௬௦	௨௧௪
			௪௬௧	௪௬௨	௨௧௫
			௪௬௩	௪௬௪	௨௧௬
			௪௬௫	௪௬௬	௨௧௭
			௪௬௭	௪௬௮	௨௧௮
			௪௬௯	௪௭௦	௨௧௯
			௪௭௧	௪௭௨	௨௨௦
			௪௭௩	௪௭௪	௨௨௧
			௪௭௫	௪௭௬	௨௨௨
			௪௭௭	௪௭௮	௨௨௩
			௪௭௯	௪௮௦	௨௨௪
			௪௮௧	௪௮௨	௨௨௫
			௪௮௩	௪௮௪	௨௨௬
			௪௮௫	௪௮௬	௨௨௭
			௪௮௭	௪௮௮	௨௨௮
			௪௮௯	௪௯௦	௨௨௯
			௪௯௧	௪௯௨	௨௩௦
			௪௯௩	௪௯௪	௨௩௧
			௪௯௫	௪௯௬	௨௩௨
			௪௯௭	௪௯௮	௨௩௩
			௪௯௯	௫௦	

௫௬	சுசுஅ	க	போலீசன்
	சுசுக	க	கொடுங்
	சஎக	உ	கோலோ
௫௭	சஅடு	உ	சரியுங்
	சகய	க	தடைவாய், மறை வதனை
௫௮	௫௦அ	க	விளக்குவமை
	௫க்க	க	அருளென்ன
	௫௫க	உ	மேலோகச்
	சுக	௫சுந	உ கூவு
	சுஉ	௫கடு	உ மாகத்தர்
	சுசு	சுநசு	உ பண்டை
	சுசு	ந	உ சத்தாந்த
	சுஅ	யடு	உ பின்ன
	சுஅ	யசு	உ தேய்த்த
		உக	க யேநாம
		க	சாதிருண
௭ய	சுஉ	உ	ஊணை
௭க	அஉ	க	வாணு
௭உ	சுந	உ	திலதென்று
	சுசு	உ	நெஞ்சம்
	ந	உ	மெய்ப்பொரு
			ளுந்
* ௭ச	நசய	உ	யண்டிலரை
௭௭	கஅசு	க	வறியு
	கஅ௭	க	யறியு
	கஅக	உ	மூன்றாற்றமற
௭அ	ந	உ	தித
௭க	நக	உ	சொல்ல
அந	உஉ	உ	லதனை
	ச	படக்கின்றார்	
அச	உடு	ந	மற்றாரை
அசு	சக	ந	யிசைவார்,
			யிசைவரச்
அக	சுக	க	வுருவோ
கய	௭உ	உ	பவநேசம்,
			சிவநேசம்
கக	அக	க	சங்கமல
கஉ	அஅ	ச	யகம்
கசு	ய	உ	மோரா
	யக	ந	தான்
கடு	உக	ச	பலம்
கஅ	சய	ந	மரன்
	சஉ	ச	நூருண்
நக	க	க	யதும், பாகத்தி

நக	கந	உ	வெருண்டு
		ந	சாதகர்
நஉ	உஉ	உ	ரெணு
நந	உச	க	கணி
		உ	சதாசிவத்தி
	உசு	க	சொல்லிற்றி
நச	க	உ	கருத்ததுவா
நடு	க	க	விலங்கு
		உ	மாங்
நசு	கடு	ந	யோவாமற்
	கசு	க	மாற்ற
நக	சஉ	ந	தணிந்தரனை
நகக	கந	க	புத்தியற்றய்க்
நகஉ	உய	உ	முன்கீர்ந்த [காய
நகசு	நக	உ	காயத்தும்
நகடு	நக	க	யாழ்த்திய
		ந	தகப்
	சக	க	சொலிப்பித்து,
			கழைத்தோளினை
		உ	புலிப்பித்து
	சந	க	டள்மங்கை
	சடு	க	பொய்யவிர்
நகக	௭ந	உ	வினையுற்ற
நஉக	கஉ	ச	குய்க்கயலே
	கசு	ந	மரன்
	கஅ	க	பெழுமாநிதிமல
			மா
நஉந	உந	உ	மின்னில
	உச	க	யுணர்வே
		உ	தீநாகை
	நய	உ	தலைவா
நஉடு	சச	க	தீவினையைக்
நஉசு	டுய	ந	முனாக்கி
நஉக	௭க	ச	ஆக்கமே
	௭அ	ச	சொன்னாய்
நநஉ	கடு	ச	தாலே
நநந	ந௭	க	காக்கவரு
நநஅ	உ	உ	மேவியவர்
	ச	க	முகன்
	சு	க	பதார்த்த
நநக	௭	உ	ரிறைஞ்சி
	கஉ	க	பண்ணுமனுப்
நசக	உந	உ	மன்றென்றெடு
	உஅ	க	பேரவர் [த்தோ
		உ	பழியு

நாசக உக ந விலக்கினை
 நாசஉ நஎ உ ஞட
 சக ச மீத்தாமீதென்ப
 சஉ ச மாயமி
 நாசச சஅ உ பெதகத்
 சஉ ச பெதகத்
 நாசச சஅ உ நெஞ்சிரிக்கின்ற
 நெஞ்சிற்றறிக்
 நாசநு நுநு ச சாவித்த்கின்ற
 நாசஉ நுய ச காரக்கா
 நாசச கூக உ பேரூக்கு
 நாசஅ நக ச பரிப்பதல
 நாசய நகஎ ந முயிருடலிற்

நாசநு கசக உ முருவற்றான்
 நாசச கசச ச மலமடைவ
 கசக உ கருத்ததை
 நாசஎ கசஅ ந தகுமரற்கு
 கஎக க கருதரனோ
 நாசய ககஉ ந லாட்டு
 ககச உ யணியுங்
 ககச ந பிணியைமாற்று
 ககஎ க மலமேன்
 நாசநு கக க சுத்தவவத்தை
 நய க பற்பலவர்
 நாசஎ நஉ க துரத்திப்

